

ایران قوی
ورزش قوی

ISSN.10249842

قدیمی ترین
رسانه ورزشی ایران

کيهان ورزشي

باز هم "بحث های
انحرافی" شروع شد!

شنبه ۳ مرداد ۱۴۰۵ - شماره ۳۵۶۱ - سال ۷۱

WWW.Kayhanvarzeshi.ir

از ویرانه های غزه تا سکوی قهرمانی جهان

جامی برای یک تیم، نه یک ستاره

● والیبال نشسته؛ فاتح جهان، غریب در خانه

● کوین کیگان؛ وداع با پادشاهی که به فوتبال رویا بخشید

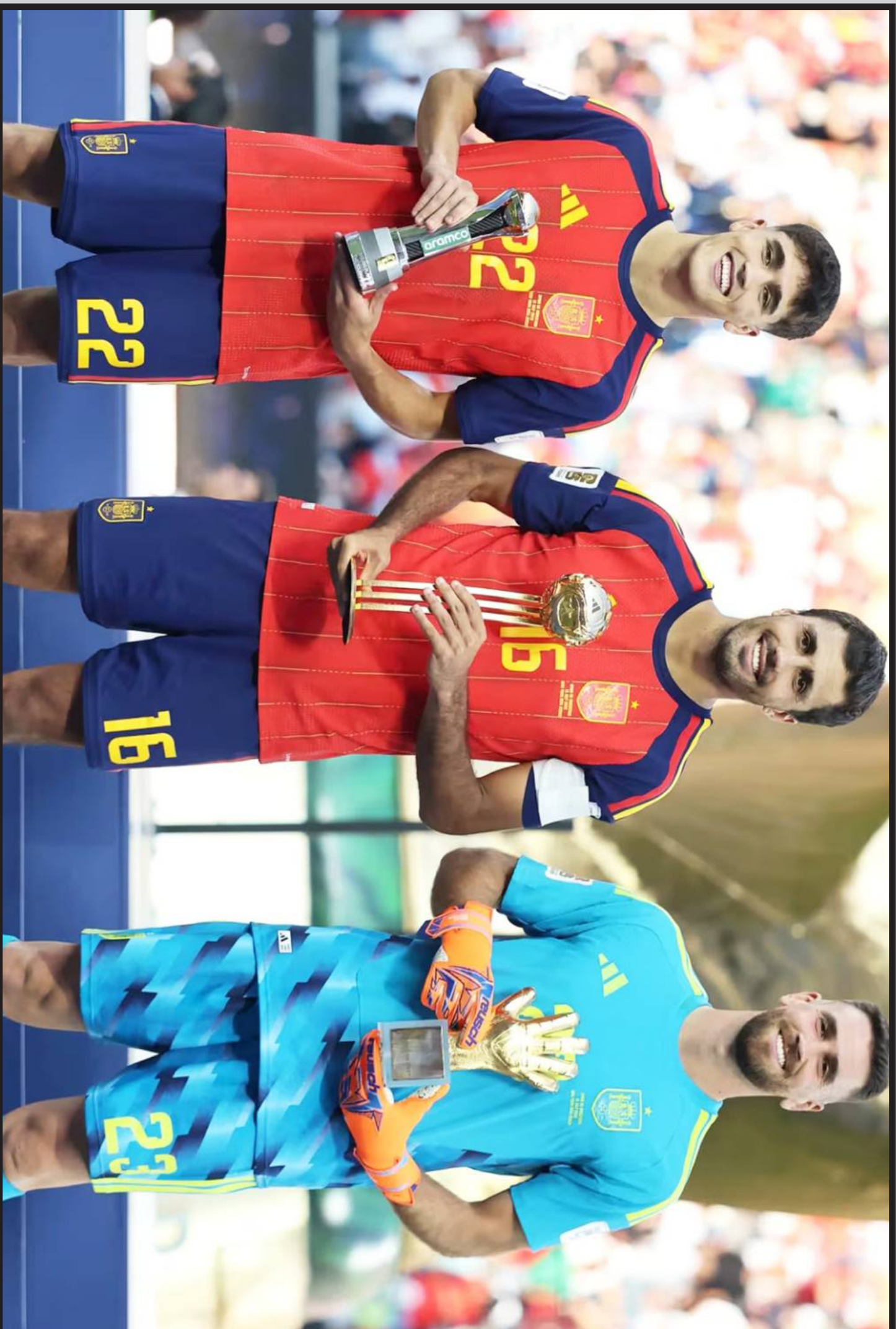
● بدون شکست بر بام آسیا

● فتح مقتدرانه قاره کهن توسط پسران والیبال ایران

● پرونده خارجی / یک خرید بسیار عالی

کپتان ورزشی

در پایان جام جهانی ۲۰۲۶، رودری، کاپیتان اسپانیا عنوان بهترین بازیکن جام را کسب کرد، کوپارسی، بهترین بازیکن جوان شد و اویاسی سیمون، دستکش طلایی را از آن خود کرد

باز هم "بحث‌های انحرافی" شروع شد!

بعضی از آنها اشاره خواهیم کرد - بعضی از نامدیران عقل کل ماب و جریانات به شدت نفوذ کرده، با همدستی و همکاری دلالی وحشی و افسارگسیخته سر آن می آورند و نیز شرایط جنگی و نبود امکانات برای داشتن یک اردوی مناسب و حریفان تدارکاتی اسم و رسم دار و بالاخره خباثت‌ها و شیطنت‌های میزبان یاغی و قانون شکن این مسابقات، نتایج تیم ملی را که بدون باخت به کار خود پایان داد، "ناکامی و شکست" قلمداد کرد؟

برای این فوتبال چه کرده ایم که از آن توقع بیش از این داریم؟! این رسانه‌هایی که امروز کاسبکارانه و فرصت طلبانه و کینه توزانه برای نتایج کسب شده در جام جهانی یقه پاره می‌کنند بگویند پیش از این کدام برنامه کارشناسی و آسیب شناسانه را برای کشف ریشه‌های فساد و دلالی در فوتبال ساخته‌اند؟

راستی آن است که این فوتبال سخت به اصلاح احتیاج دارد و زمین آن را به معنای واقعی باید شخم زد و همه کسانی که به هر عنوان نقش و مسئولیتی دارند، باید در کاروبار خود تجدید نظر و خود را به معنای واقعی اصلاح کنند. اگر این اتفاق نیفتد، در آینده و رقابت‌های بعدی نه تنها پیشرفتی حاصل نخواهد شد، بلکه بعید نیست اتفاقات ناخوشایندی هم چهره بوند.

با پایان جام جهانی الان بهترین فرصت است که دلسوزان و خاک خورندگان فوتبال اولاً در دام بحث‌های انحرافی نیفتند و هوشیاری به خرج دهند و شان و جایگاه خود را حفظ کنند و ملعبه و مضحکه "شومن" های شناخته شده و ابزاری برای تصفیه حساب‌های شخصی و قدیمی آنها نشوند. "بحث‌های انحرافی" یکی از آفات این ورزش است و سال‌هاست که درباره آنها می‌نویسیم. منظورمان از بحث‌های انحرافی همان چیزی است که امروز شاهد آن هستیم و به جای پرداختن به مسائل اصلی، بحث "غار" و "ساعت" و "ویلای ترکیه" و "مدرک تحصیلی" و... موضوع روز فوتبال شده که این به نظر ما اصلاً تصادفی نیست و سال‌هاست بعد از هر اتفاق بزرگ ورزشی به جای نقد و تحلیل مسائل اصلی، شاهد دعوای‌های حیدری - نعمتی و جنگ‌هایی هستیم که اگر برای بعضی از منفعت جویان و عقب مانده‌های فرهنگی وعقده‌ای‌ها و حسودان و... نفعی داشته، حاصلی جز ضرر و هدر دادن فرصت‌ها برای ورزش و فوتبال ما ندارد. گویا دست‌ها و جریاناتی نان و نام خود را در مطرح نشدن دردها و مشکلات اصلی ورزش می‌بینند.

ثانیاً مسئولان فوتبال و تیم ملی باید سعه صدر نشان داده‌واز "عاشق‌افکار خود بودن" دست بردارند و ناخواسته وارد بازی "شومن‌ها" و... نشوند و با دعوت از چهره‌های خوشنام و مقبول - که الحمدلله تعدادشان هم کم نیست - و شنیدن انتقادات دلسوزانه و فنی و همچنین پیشنهادات سازنده آنها گام‌های مثبتی را برای ایجاد تحول و اصلاح در فوتبال بردارند.

■ سردبیر

بزرگان اهل علم و عقل درست گفته‌اند که "بهترین و برآورنده‌ترین کامیابی و موفقیت‌ها مربوط به کسانی است که توانسته‌اند علل شکست یا پیروزی خود را به درستی تجزیه و تحلیل کنند و از آن به بهترین نحو بهره بگیرند." و این درست همان کاری است که گردانندگان ورزش و متولیان فوتبال باید بیش از هر زمان دیگری به آن اقدام کنند.

چند روز پیش هیاهوی جام جهانی بیست و یکم فرو نشست و تیم ملی اسپانیا با اقتدار به مقام قهرمانی رسید. به گمان اکثر قریب به اتفاق کارشناسان در سراسر دنیا با قهرمانی "ماتادورها"، حق به‌حق قرار رسید، چرا که این تیم در مقایسه با سایر مدعیان "آماده‌ترین" و "تیم‌ترین" تیم بود و در تمام دیدارها - از جمله فینال - کاملاً منسجم نشان داد و نبض بازی را در دست داشت و به اصطلاح از همه حریفان یک سرگردن بالاتر بود.

جام جهانی تمام شد اما کار دنیا تمام نشده و فوتبال کماکان مسیر خود را رو به جلو دنبال خواهد کرد. سوال مهم این است که آیا "فوتبال ما" می‌خواهد بدون درس گرفتن از تجربه‌ها و عبرت گرفتن از واقعیات، همچنان به بیراهه خود ادامه دهد؟! آیا متولیان ورزش و مدیران فوتبال می‌خواهند همانند مقاطع پیشین، واداده و منفعل عمل کنند و عنان این رشته پرطرفدار و جذاب را رها کرده و آن را در دست در اختیار دلال‌ها و رمال‌ها و خلافاکارها و انگل‌ها بگذارند؟!

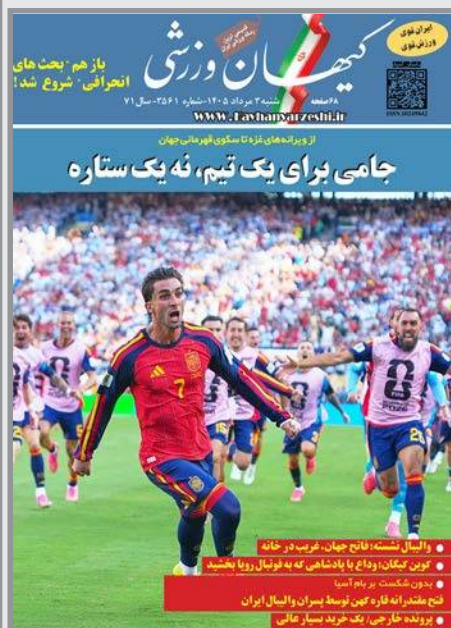
آیا رسانه‌های ما - از صدا و سیما گرفته تا "پلتفرم" ها - بعد از این رویداد بزرگ و جهانی با غفلت از مسئولیت مهم و تعیین کننده خود در قبال اصلاح ورزش و آینده بهتر آن، کماکان به دنبال راه انداختن بحث‌های انحرافی و دعوای‌های کودکانه و تصفیه حساب‌های شخصی هستند و با ساختن برنامه‌هایی مسموم و مخرب که از آن سخت‌بوی عقده‌گشایی و لودگی و حسادت و توهین و حرمت شکنی به مشام می‌رسد، بی‌خیال سرنوشت فوتبال ایران و آینده آن با هو و جنجال و به‌جان هم انداختن این‌وآن صرفاً به جذب مخاطب بیشتر و درآمد چرب و نرم تر می‌اندیشند؟!

این فوتبال سخت گرفتار و آفت زده است و برای نجات آن از گرفتاری‌ها و آفت زدایی، به بحث‌های دلسوزانه و کارشناسانه نیاز دارد. این راست است و اصلاً هم غیر قابل کتمان نیست که در بیماری و گرفتاری ورزش - و علی‌الخصوص فوتبال - تقریباً هیچکدام از کسانی که مسئولیتی دارند، وظیفه خود را به درستی انجام نمی‌دهند، سهل است که در تخریب آن سهم بسزا و غیر قابل انکاری دارند و جالب‌تر از همه اینکه بعد از هر رویدادی - از جمله حضور در جام جهانی - همین افراد نقش منتقد و معترض و مصلح را بازی می‌کنند!

فوتبال ایران در جام جهانی کم‌وبیش بضاعت واقعی خود و حتی - با همت و غیرت ملی پوشان - فراتر از آن را نشان داد. باید واقع بین و منصف بود و کلاه خود را قاضی و پیش خود مرد و مردانه حساب کرد که آیا می‌توان با توجه به رفتاری که با فوتبال می‌شود و بلاهایی که - در شماره‌های آتی در مقاله‌ای جدا به

■ علی(ع): چیزی را که از تکذیب آن خوف داری، به مردم مگو. (غررالحکم، ص ۸۰۰)

طراحی جلد: مسلم عباسی

- صاحب امتیاز: مؤسسه کیهان
- مدیر مسئول: سید محمد سعید مدنی
- معاون فنی و اجرایی: کیوان طباطبایی
- طراحی صفحات: مسلم عباسی و اشکان هوشمند
- آدرس پستی: تهران - خیابان فردوسی - کوچه شهید شاهچراغی - مؤسسه کیهان - کیهان ورزشی
- صندوق پستی: ۱۳۶۵۳۳۶۱
- فاکس مدیر مسئول: ۳۳۱۱۷۶۰۰
- پست تصویری: ۳۳۱۱۴۲۲۸ - ۳۳۱۱۱۱۲۰
- تلفن مدیر مسئول: ۳۳۱۱۲۲۰۰
- تلفن: ۳۳۹۴۲۰۰۴، ۶۵ - ۳۳۱۱۰۲۴۶
- سازمان آگهی‌ها: ۳۳۱۱۰۲۱۰ - ۳۳۱۱۸۰۵۰

اولین شماره مجله، ۱۸ آذر ۱۳۳۴

والیبال نشسته باز هم گل کاشت

در خبرها آمد که: "در چهار دهمین دوره مسابقات جهانی والیبال نشسته که در شهر هانگژو چین برگزار شد، تیم ملی والیبال نشسته کشورمان به دیدار نهایی راه یافت و در این مرحله به مصاف تیم ملی بوسنی رفت که در طی این دیدار پس از کسب پیروزی مقابل حریف قدرتمندار و پایی با نتیجه سه بر یک موفق به کسب عنوان قهرمانی این مسابقات شد. تیم ملی والیبال نشسته کشورمان در این رقابت ها موفق شد برای نهمین بار عنوان قهرمانی جهان را به دست آورد. تیم مادر هفت مسابقه اش در این رقابت ها تنها سه ست را به حریفان خود واگذار کرد. بدین ترتیب تیم های ملی ایران و بوسنی با صعود به فینال این دوره از پیکارها، موفق به کسب جواز حضور در بازی های المپیک ۲۰۲۸ لس آنجلس نیز شدند. برای کشورمان در این مسابقات میثم حاج بابایی، صادق بیگدلی، حمیدرضا عباسی، مهدی بابادی، علی اکبری، داوود علیپور، یان، حسین گلستانی، مسعود امامی، محمد نعمتی، جمال نظری، میثم علیپور و مرتضی مهرزاد، بازی کردند و هدایت این تیم را هادی رضایی سرمربی پر افتخار والیبال نشسته کشورمان بر عهده داشت."

نوجوانان و جوانان پرچمداران جودو ایران در آسیا

در خبرها آمد که تیم های جودو ده های سنی "نوجوان و جوان" کشورمان در مسابقات جودو ده های سنی آسیا که از تاریخ ۲۶ لغایت ۲۸ تیرماه به میزبانی شهر امان اردن برگزار شد موفق گردید: "در دو بخش دختران و پسران با کسب ۹ مدال طلا، نقره و برنز به کار خود در این مسابقات پایان دهد. در وزن منفی ۵۲ کیلوگرم دختران مهسا شکیبایی در نخستین مبارزه خود برابر "ارگاشوا کوموش بیبی" از ازبکستان و غلبه بر "شم الماوردی" از سوریه فینالیست شد و در مبارزه نهایی نیز موفق گردید با شکست "پی هسین لین" از چین تاییه به مدال طلا دست یافته و قهرمان شود. در وزن منفی ۶۳ کیلوگرم سمیرا خاک خواه و در وزن منفی ۷۰ کیلوگرم مهشید صفری از تیم دختران نیز موفق به کسب مدال برنز آسیا شدند. در وزن منفی ۸۱ کیلوگرم پسران نوجوان حسین نوین به مدال برنز دست یافت. در وزن منفی ۸۱ کیلوگرم نوجوانان سبحان حکیمی پس از شکست حریفانی از اندونزی و قرقیزستان جواز حضور در دیدار پایانی را کسب کرد و در دیدار نهایی برابر "سمندر سوناتوف" از ازبکستان موفق به کسب یک پیروزی قاطع شد تا یک مدال طلای دیگر را به کارنامه افتخارات خود جودو ایران اضافه کند. در وزن منفی ۹۰ کیلوگرم محمد بر فراز برای کسب مدال برنز به مصاف امیر رضا علیزاده دیگر نماینده کشورمان رفت و موفق به کسب مدال برنز شد. در وزن منفی ۹۰ کیلوگرم ابوالفضل محبی، در وزن منفی ۹۰ کیلوگرم سپهر نوروزی موفق به کسب مدال برنز جودو جوانان آسیا شدند. امادر وزن مثبت ۱۰۰ کیلوگرم محمدپوریا بنائیان با کسب مدال نقره این رقابت ها به کار خود پایان داد. برای تیم های نوجوانان و جوانان ایران رضانژاد کچیانی، امیر رضا علیزاده، محمد بر فراز، محمد حبیبی، الساتار و مند سبحان حکیمی، حسین نوین، مهسا شکیبایی، ابوالفضل بحرآبادی، سپهر نوروزی، ابوالفضل محبی، امیر حسین شهیدی، آرین آهن فروش، محمد مهدی مظلوم، محمدپوریا بنائیان، مهشید صفری، سمیرا خاک خواه در این دوره از مسابقات شرکت کردند. رشاد ممدوف سرمربی تیم جوانان بود و رضا چاه خندق و احسان بهرامیان به عنوان مربی هدایت ملی پوشان را بر عهده داشتند. مسعود حاجی آخوندزاده سرمربی تیم نوجوانان بود و حبیب ایگر به عنوان مربی کنار او قرار گرفت. ضمن آن که سحر چغلوند نیز سرمربیگری تیم دختران ایران را بر عهده داشت."

مدال تنیس، دور یا نزدیک؟

در خبرها آمد که: "شاهرخ کشاورز دبیر فدراسیون تنیس درباره عملکرد تیم ملی تنیس در رقابت های اخیر و برنامه های پیش رو برای حضور در بازی های آسیایی ناگویا گفته است که: "در چهار تا پنج سال گذشته با بازگرداندن رویدادهای بین المللی به ایران و افزایش اعزام بازیکنان به مسابقات خارجی شرایط بهتری برای ملی پوشان فراهم شده است. بخشی از این اعزام ها از سوی فدراسیون انجام شد و بخشی دیگر نیز به واسطه ارتقای رنکینگ بازیکنان و حضور مستقل آنها در رقابت های بین المللی رقم خورد. حاصل این روند قهرمانی تاریخی ایران در تور جهانی تنیس تهران در سال گذشته بود. اتفاقی که پیش از این سابقه نداشت. زمانی که یک بازیکن به چنین موفقیتی دست پیدا می کند سایر بازیکنان نیز از نظر فنی رشد می کنند و سطح کلی تیم ارتقا می یابد. پیش از مسابقات جام دیوس کاپ اطلاعات دقیقی از وضعیت بسیاری از تیم ها وجود نداشت. برای مثال بسیاری تصور می کردند ازبکستان مدعی اصلی مسابقات خواهد بود اما این تیم برخلاف پیش بینی ها به دسته پایین تر سقوط کرد. در واقع ارزیابی قدرت تیم ها به بازیکنانی بستگی دارد که در مسابقات حضور پیدا می کنند بازیکنان ایران را برابری حریفان نمایش های قابل قبولی ارائه کردند. علی یزدانی به واسطه حضور مستمر در تورهای جهانی و مسابقات بین المللی تجربه ارزشمندی کسب کرده و توانسته مقابل سبک های مختلف بازی عملکرد موفق داشته باشد. سینا مقیمی نیز در رقابت هایی که نتایج خوبی برای ایران رقم خورد نمایش بسیار مطلوبی ارائه کرد. از سوی دیگر یونس طلاور جوان ترین عضو تیم برای نخستین بار فرصت حضور در دیدارهای تیمی جام دیوس را به دست آورد که تجربه ارزشمندی برای او محسوب می شود. هدف نخست ماهواره حفظ جایگاه ایران و جلوگیری از سقوط به دسته پایین تر بوده است. پس از آن تلاش می کنیم در جمع ۸ تیم برتر و سپس ۶ تیم برتر قرار بگیریم و در نهایت به جمع چهار تیم برتر برسیم. در حال تدوین برنامه های

● هندبال در جستجوی جواز جهانی

در خبرها آمد که: "در نوزدهمین دوره مسابقات هندبال قهرمانی جوانان آسیا ۲۰۲۶ طی روزهای ۲۴ تیر تا ۵ مرداد به میزبانی کشور چین و در شهر چوژوو برگزار می شود تیم ملی هندبال جوانان ایران در گروه B این رقابت ها با حضور تیم های مدعی همچون قطر، ژاپن، کویت، امارات و کره جنوبی که برخی از آن ها از بازیکنان چندملیتی هم در ترکیب خود بهره می برند، موفق به صعود به مرحله بعدی این رقابت ها شد. تیم هندبال جوانان مادر ششمین دیدار خود به مصاف تیم جوانان هندرفر و موفق به کسب پیروزی قاطع با نتیجه ۶۳ - ۱۴ شد. در این دیدار محمدبابا لادی به عنوان بهترین بازیکن زمین در دیدار تیم های هندبال جوانان ایران و هند انتخاب گردید. با این پیروزی تیم جوانان هندبال ایران در گروه خود، هفت امتیازی شد و به مرحله یک چهارم نهایی صعود کرد. در پایان این مسابقات چهار تیم برتر مجوز حضور در مسابقات قهرمانی جهان را کسب می کنند."

● دغدغه های کشتی آزاد

در خبرها آمد که "مصطفی میرعمادیان کارشناس کشتی آزاد در باره عملکرد آزادکاران ایران در تورنمنت رنکینگ اتحادیه جهانی کشتی در بوداپست اظهار داشت: من بارها گفتم در کشتی ما نباید تنها به یک تیم ملی متکی باشیم. خوشبختانه فدراسیون کشتی هم تلاش کرده از تمام ظرفیت ها و پتانسیل های موجود در کشتی کشور استفاده کند اما متأسفانه هنوز نتوانسته ایم نفراتی را داشته باشیم که با اطمینان بتوانند پشتوانه نفرات اصلی تیم ملی باشند و در جایگاهی قرار بگیرند که از نظر استانداردهای بین المللی و جهانی قابل اتکا باشند. از عباس ابراهیمزاده انتظار بیشتری می رفت. او پیش از این به وزن ۷۰ کیلوگرم رفته بود و دوباره به وزن ۶۵ کیلوگرم بازگشت، اما هنوز در برخی بخش ها شاهد هستیم که با وجود جوانی، شجاعت و جسارت بالایی که در اجرای فنون دارد و مبارزه خوبی هم برابر حریف روسی الاصل بلغارستانی انجام داد، هنوز در اندازه و قوای یک ملی پوش بزرگسال ظاهر نشده است. حیف است این بچه ها باید بدانند که جایگاه تیم ملی همیشگی نیست و ممکن است هر لحظه تغییر کند، اما در این چهار کشتی گیر هیچ حرکتی و به جلو و پیشرفتی از نظر فنی و تاکتیکی مشاهده نکردیم. این موضوع نشان می دهد که تا حدودی بابتی انگیزگی رو به رو هستند و این مسئله اصلاً به سود کشتی ایران نیست. نگرانی من فقط مسابقات المپیک نیست، بلکه بیشتر نگران شرایط پس از المپیک هستم. سؤال اینجاست که آیا بعد از المپیک ۲۰۲۸، پشتوانه ای خواهیم داشت که بتوانیم برای المپیک ۲۰۳۲ از آن استفاده کنیم یا خیر؟ این موضوع نیازمند یک واکاوی جدی است. علی خرمدل قهرمان جوانان جهان بوده و در مسابقات جهانی جوانان هم حضور داشته است. با توجه به توانایی هایش، امروز باید دو یا سه پله بالاتر از جایگاه فعلی قرار می گرفت، اما متأسفانه بایک یا دو کشتی دوباره به نفر اول نزدیک می شود و سپس فاصله می گیرد. این روند برای کشتی ما مناسب نیست. باید دلیل نوسان کشتی گیران را بررسی کنیم. جوانان ما باید انگیزه داشته باشند و باید در تورنمنت ها و مسابقات مختلف به میدان بروند. کشتی ایران سه رویداد مهم شامل مسابقات جهانی، رقابت های امیدهای جهان و بازی های آسیایی ناگویار پیش رو دارد که هر سه اهمیت زیادی دارند، اما واقعیت این است که هنوز تیم دوم قابل اتکایی در اختیار نداریم."

● کسب ۹ مدال توسط شناگران ایران در آسیا

در خبرها آمد که: "تیم شنای ده های سنی کشورمان با کسب ۹ مدال شامل ۲ طلا، ۲ نقره و ۵ برنز به کار خود در دوازدهمین دوره مسابقات قهرمانی ده های سنی آسیا که در بانکوک تایلند برگزار شد، پایان داد. دومدال طلای ایران توسط محمد مهدی غلامی در ماده ۱۰۰ متر پروانه و علیرضا عرب در ماده ۵۰ متر قورباغه به دست آمد. در بخش تیمی نیز تیم ۴ در ۱۰۰ متر آزاد با ترکیب کیارام کیانی، امیرعلی ثلثی، محمد مهدی غلامی و دانیال جهلگیری و تیم ۴ در ۱۰۰ متر مختلط تیمی با ترکیب پارسا شیشهانی، علیرضا عرب، محمد مهدی غلامی و دانیال جهلگیری، هر دو به مدال نقره دست یافتند. مدال برنز شنا نیز توسط دانیال جهلگیری در مواد ۲۰۰ متر آزاد و ۱۰۰ متر آزاد، پارسا شیشهانی در ۲۰۰ متر کرال پشت، امیرعلی ثلثی در ۵۰ متر آزاد و ماده ۴ در ۱۰۰ متر آزاد تیمی با ترکیب کیارام کیانی، محمد مهدی غلامی، امیرعلی ثلثی و دانیال جهلگیری کسب شد. در مجموع از نه مدال تیم شنا، چهار مدال در رقابت های انفرادی و پنج مدال در بخش های امدادی به دست آمد. تیم شنای ایران با ترکیب علیرضا عرب، کیارام کیانی، دانیال جهلگیری، محمد مهدی غلامی، پارسا شیشهانی و امیرعلی ثلثی و با هدایت میثم سعادت (مربی) و جمال چلوشی فر (سرپرست)، به این مسابقات اعزام شد."

گذرگاه فوتبال

Kayhanvarzeshi.ir
■ حمید تراپیور

استقلال، زیر آوار قرار دادهای پرهزینه

فصل گذشته، در روز هایی که مدیران باشگاه استقلال باریخت و پاش های فراوان مشغول جذب بازیکنانی بودند که بیشتر حکم "هندوانه های در بسته" را داشتند، می شد پیش بینی کرد که دیر یا زود همان تصمیم هابه بار مالی سنگینی برای آبی ها تبدیل شود. البته در میان خارجی های جذب شده، نفرات کار آمدی هم حضور داشتند ولی نحوه عقد قرار داد با آنها از همان ابتدا محل بحث و ابهام بود. جدا از آن، انتخاب ریکار دو سالینتو، سرمربی پر حاشیه و ناکارآمد پرتغالی، نیز پرسش های زیادی را در باره شیوه تصمیم گیری مدیران ایجاد کرده بود. حالا گزارش خبرگزاری تسنیم نشان می دهد آن نگرانی هایی دلیل نبوده است. این خبرگزاری نوشت: "قرار داد یاسر آسانی برای دو فصل و به ارزش ۳ میلیون و ۳۰۰ هزار دلار بسته شد؛ یعنی هر فصل یک میلیون و ۶۵۰ هزار دلار. علاوه بر این، استقلال متعهد به پرداخت ۸۰۰ هزار دلار بابت رضایت نامه این بازیکن شد. آسانی به دلیل دریافت نکردن مطالباتش قرار دادش را فسخ کرده و اگر باشگاه نتواند این پرونده را مدیریت کند و او در فیفا پیروز شود، استقلال باید مبلغ قرار داد فصل دوم او را نیز پرداخت کند. منیر الحدادی، هافبک مراکشی استقلال، نیز با قرار دادی ۳ میلیون و ۵۰۰ هزار دلار به این تیم پیوست که سهم فصل دوم قرار دادش حدود یک میلیون و ۸۰۰ هزار دلار است. او برای جدایی از استقلال با مدیران باشگاه به تفاهم رسیده اما هنوز مشخص نیست باشگاه در نهایت چه میزان از مطالبات این بازیکن را باید پرداخت کند. دو کتر نازون، مهاجم هائیتی، نیز با قرار دادی ۲ میلیون و ۸۰۰ هزار دلار جذب شد و استقلال ۸۰۰ هزار دلار دیگر نیز بابت رضایت نامه او پرداخت کرد. قرار داد فصل دوم این بازیکن نیز حدود یک میلیون و ۶۰۰ هزار دلار ارزش دارد. آنتونیو آدان، دروازه بان اسپانیایی فصل گذشته استقلال، با قرار دادی حدود ۷۰۰ تا ۸۰۰ هزار دلار برای یک فصل به جمع آبی ها اضافه شد اما طبق پیگیری ها دو ماه از حقوق خود را دریافت نکرد و این موضوع نیز می تواند پرونده ای دیگر برای باشگاه ایجاد کند. در مورد موسی جنپو نیز شرایط عجیب تر است. این هافبک اهل مالی با قرار دادی سه ساله به استقلال پیوست که سال سوم آن مشروط به رضایت طرفین بود. او برای فصل نخست یک میلیون و ۱۰۰ هزار دلار قرار داد بست اما جدا از آن ۴۰۰ هزار دلار حق امضا و ۴۰۰ هزار دلار نیز به عنوان پیش پرداخت دریافت کرد. قرار داد فصل دوم او نیز یک میلیون و ۲۰۰ هزار دلار است و این بازیکن علاوه بر مطالبات فصل اول، بابت قرار داد سال دوم هم به فیفا شکایت کرده است.

با جمع بندی این ارقام، استقلال در صورت شکایت این بازیکنان و پیروزی آنها در فیفا، ممکن است با محکومیتی نزدیک به ۶ میلیون دلار روبرو شود؛ رقمی که با نرخ فعلی ارز، حدود یک همت برآورد می شود. البته به این فهرست باید پرونده های ریکار دو سالینتو و دستیارانش، جوئل کوچو و دیدیه اندونگ را نیز اضافه کرد؛ پرونده هایی که هنوز تعیین تکلیف نشده اند. البته این سناریو زمانی به واقعیت تبدیل می شود که بازیکنان به فیفا شکایت کنند، در پرونده های خود به پیروزی برسند و برای فصل جدید نیز با باشگاه دیگری قرار داد نبندند. در صورت انتقال هر یک از آنها به تیمی جدید، استقلال تنها موظف به پرداخت مابه التفاوت قرار داد قبلی و قرار داد جدید خواهد بود. "آنچه از این گزارش بر می آید، تصویری نگران کننده از نحوه مدیریت مالی استقلال در فصل گذشته است. قرار دادهایی با ارقام سنگین، تعهداتی که بدون پشتوانه کافی پذیرفته شد و تصمیم هایی که حالا می تواند هزینه ای هنگفت را به باشگاه تحمیل کند. اگر این پرونده ها به محکومیت استقلال منجر شود، خسارت آن نه از جیب مدیرانی که این قرار دادها را امضا کرده اند، بلکه از سرمایه باشگاهی پرداخت خواهد شد که سال هاست هزینه اشتباهات مدیریتی را می دهد. سؤال اصلی اما همچنان پابرجاست؛ مدیرانی که چنین تعهدات مالی سنگینی را برای باشگاه ایجاد کرده اند، چه زمانی باید درباره تصمیم های خود پاسخگو باشند؟ اگر قرار باشد هر دوره مدیریت با چند قرار داد پر زرق و برق آغاز و با چند پرونده حقوقی و بدعی دلاری به پایان برسد، استقلال نه تنها از نظر فنی، بلکه از لحاظ اقتصادی نیز هر سال چند گام به عقب خواهد رفت. باشگاهی با این حجم از هوادار، بیش از هر چیز به مدیریت مسئولانه و پاسخگو نیاز دارد، نه تصمیم هایی که تبعات آن سال ها بر دوش نسل های بعدی مدیران و هواداران باقی بماند.

پرسپولیس، فال و تماشا

حضور مهدی تار تار در رأس کادرفنی پرسپولیس اتفاقی عجیب و دور از انتظار نبود. این مربی طی سال های اخیر عملکرد قابل قبولی از خود به جای گذاشته بود و با توجه به سابقه و مسیری که طی کرده، می شد حدس زد که روزی شانس در خانه او را هم بزنند و هدایت سرخ پوشان را بر عهده بگیرد. اینکه تار تار در پرسپولیس موفق خواهد شد یا نه، پرسشی است که تنها گذر زمان می تواند به آن پاسخ دهد. او در هفته های اخیر دست به تغییرات گسترده ای زده؛ از ترکیب داخل زمین گرفته تا نیمکت و کادرفنی. کلیدواژه "جوانگرایی" نیز در پاسخ هایش به سؤالات خبرنگاران بارها تکرار شده است. با این حال، خود تار تار هم به خوبی می داند که شرایط پرسپولیس و مطالبات هوادارانش با هیچ تیم دیگری قابل مقایسه نیست. در این باشگاه، تنها ارائه فوتبال زیبا کافی نیست؛ نتیجه گیری، اولویت اول است و هر لغزشی می تواند حاشیه ها را چند برابر کند.

پرسپولیس این فصل هم "فال" است و هم "تماشا". نیمکت این تیم در عین جذابیت، یکی از دشوارترین صندلی های فوتبال ایران به شمار می رود. باید دید نسخه ای که تار تار برای سرخ ها پیچیده، آن قدر کارآمد خواهد بود که او را در قامت یک سرمربی ماندگار معرفی کند یا به سرنوشت بسیاری از پیشکسوتانی دچار می شود که روی همین شیروانی داغ قدم گذاشتند و خیلی زود از محدوده سرخ رانده شدند.

شاید مهم ترین آزمون تار تار نه در بازی های ابتدایی، بلکه در روز هایی باشد که پرسپولیس با نخستین بحران فنی یا نتیجه ای روبرو شود. در چنین شرایطی است که مشخص خواهد شد او تا چه اندازه توانایی مدیریت فشار، کنترل رختکن و حفظ آرامش تیم را دارد. در پرسپولیس، پیروزی ها خیلی زود عادی می شوند ولی شکست ها تا مدت ها فراق آموش نخواهند شد. از سوی دیگر، پروژه جوانگرایی نیز نیازمند صبر و حوصله است؛ کالایی که معمولاً در فوتبال ایران، به ویژه در باشگاهی مانند پرسپولیس، کمیاب است. اگر تار تار بتواند میان نتیجه گرایی و میدان دادن به نسل جدید تعادل برقرار کند، شاید آغاز گریک دوره تازه برای سرخ ها باشد. در غیر این صورت، او هم به فهرست بلندبالای مربیانی اضافه خواهد شد که آرزوی نشستن روی نیمکت پرسپولیس را داشتند اما دوام آوردن روی آن، داستان دیگری برایشان رقم زد.

◀ آکادمی استقلال؛ مدیریت بر پایه رفاقت یا شایستگی؟

یکی از تصمیمات مدیران باشگاه استقلال در ماه‌های اخیر، آن هم در بحبوحه جنگ، ایجاد تحول در آکادمی این باشگاه بود. قرار گرفتن فردی در رأس آکادمی که نه سابقه قلیل توجهی در فوتبال دارد و نه در زمره پیشکسوتان استقلال محسوب می‌شود، از همان ابتدا ابهامات زیادی را به دنبال داشت. فرد مورد نظر بیش از آنکه با رزومه فوتبالی و مدیریتی خود به این جایگاه رسیده باشد، به واسطه نزدیکی و رفاقت با علی تاجرنیا این مسئولیت را بر عهده گرفته؛ مسئولیتی که به اعتقاد بسیاری از پیشکسوتان استقلال، برای او بیش از اندازه بزرگ است.

با این حال، قضاوت نهایی را باید به آینده سپرد. آکادمی یکی از مهم‌ترین بخش‌های هر باشگاه حرفه‌ای است و موفقیت یا ناکامی آن، سال‌ها بعد در تیم بزرگسالان خود را نشان می‌دهد. باید دید این شیوه مدیریت چه سرنوشتی را برای آکادمی استقلال رقم خواهد زد. بی‌شک اگر قرار بود معیار انتخاب، شایستگی‌های فوتبالی، توان مدیریتی و جایگاه فرد در فوتبال ایران باشد، گزینه فعلی احتمالاً در انتهای صف طولانی مدعیان این مسئولیت قرار می‌گرفت.

نکته قابل تأمل اینکه در ماه‌های اخیر، بیش از آنکه آثار مدیریتی این انتصاب دیده شود، حضور پررنگ مدیر آکادمی مقابل دوربین‌ها، انتشار تصاویر متعدد و انجام مصاحبه‌های ریز و درشت به چشم آمده است. موضوعی که این پرسش را ایجاد می‌کند که اولویت اصلی مدیریت آکادمی، کار رسانه‌ای است یا برنامه‌ریزی برای آینده فوتبال استقلال؟!

آکادمی قرار نیست محلی برای دیده شدن مدیران باشد؛ مأموریت اصلی آن، کشف استعداد، پرورش بازیکن و تأمین آینده تیم بزرگسالان است. باشگاهی مانند استقلال اگر نتواند هر سال چند بازیکن مستعد را از دل تیم‌های پایه به سطح اول فوتبال معرفی کند، ناچار خواهد بود هر فصل هزینه‌های سنگینی برای جذب بازیکنان

جدید بپردازد؛ چرخه‌ای که در سال‌های اخیر بارها به ضرر این باشگاه تمام شده است. در نهایت، عملکرد مدیر آکادمی نه با تعداد مصاحبه‌ها و تصاویر منتشر شده، بلکه با خروجی این مجموعه سنجیده خواهد شد. اگر چند سال بعد استقلال بتواند از دل آکادمی خود بازیکنان آماده و تأثیرگذاری به تیم بزرگسالان معرفی کند، می‌توان از این انتخاب دفاع کرد ولی اگر آکادمی همچنان از مسیر اصلی خود دور بماند، انتقادهایی که امروز مطرح می‌شود، رنگ و بوی جدی‌تری به خود خواهد گرفت.

◀ این جنگ، برنده‌ای ندارد!

پیرامون اتفاقات اخیر و جنگ و جدل میان مربیان تیم ملی و منتقدان، می‌توان کتابی قطور نوشت. البته این قبیل درگیری‌های لفظی برای اهالی فوتبال تازگی ندارد و تقریباً هر بار که تیم ملی یک تورنمنت مهم را پشت سر گذاشته، شاهد شکل‌گیری چنین مباحثی حاصلی بوده‌ایم. گویی به جای تصفیه حساب‌های شخصی تبدیل می‌شود.

حداقل طی سه دهه اخیر، از همان روزهایی که تیم ملی با میروسلاو بلاژیچ پشت درهای جام جهانی ماند تا امروز که پرونده جام جهانی ۲۰۲۶ نیز بسته شده، بارها دیده و شنیده‌ایم که به جای طرح بحث‌های کارشناسانه و سازنده، موضوعات انحرافی و حاشیه‌ای در صدر اخبار قرار گرفته است.

سوگمندانه باید گفت تاروی که تحلیل فنی جای خود را به جدال‌های شخصی، "منم منم"‌ها و پاسخ‌های غیرمنطقی می‌دهد، فوتبال ایران گام بلندی در مسیر پیشرفت نخواهد داشت. واقعیت این است که هیچ تیمی - حتی موفق‌ترین تیم‌های جهان - از نقدهایی نیاز نیست. همان قدر که تخریب و قضاوت‌های هیجانی به فوتبال آسیب می‌زند، فرار از پاسخگویی و برچسب‌زدن به هر منتقد نیز راه به جایی نخواهد برد. فوتبال زمانی رشد می‌کند که نقد، شنیده شود و پاسخ‌ها بر پایه استدلال فنی باشد، نه بر اساس موضع‌گیری‌های شخصی. شاید بزرگ‌ترین مشکل فوتبال ایران همین باشد که پس از هر ناکامی یا حتی موفقیت، انرژی فراوانی صرف اثبات حقانیت افراد می‌شود، نه یافتن راه حل برای مشکلات. تازمائی که منافع فوتبال در سایه رقابت‌های فردی و اختلافات شخصی قرار بگیرد، نتیجه چیزی جز تکرار همان چرخه همیشگی نخواهد بود؛ چرخه‌ای که سال‌هاست اجازه نداده فوتبال ایران از تجربه‌های گذشته درس بگیرد و با نگاهی حرفه‌ای‌تر به آینده، حرکت کند.

اسپانیا؛ قهرمان یک ایده، فاتح یک جهان جامی برای یک تیم، نه یک ستاره

■ طاهر

مدرسه ملی مربیان فدراسیون فوتبال اسپانیا، ریشه این موفقیت را در دوران لوئیس آراگونس می‌داند، مردی که دریافت فوتبال اسپانیا نمی‌تواند بر قدرت بدنی یا سرعت تکیه کند، بلکه باید بر فهم بازی و کار گروهی استوار شود.

آراگونس نسلی از بازیکنان را کنار هم قرار داد که بعدها در سال ۲۰۱۰ قهرمان جهان شدند ولی مهم‌تر از جام‌ها، فلسفه‌ای بود که بنا گذاشت. خوزه فرانسیسکو مولینا، مدیر ورزشی پیشین فدراسیون اسپانیا، معتقد است: "آراگونس به ما فهماند که شاید سریع‌ترین یا قوی‌ترین نباشیم اما در یک چیز برتری داریم؛ توانایی بازی کردن به عنوان یک واحد."

راز موفقیت فوتبال اسپانیا

آنچه اسپانیا را از بسیاری از قدرت‌های فوتبال جهان متمایز می‌کند، صرفاً استعداد بازیکنان نیست، بلکه روش پرورش آنهاست.

آیتور کارانکا، مدیر ورزشی کنونی فدراسیون، معتقد است آموزش مربیان مهم‌ترین راز موفقیت اسپانیاست. در سیستم آموزشی این کشور، بازیکنان از سنین پایین یاد می‌گیرند چگونه بازی را بخوانند، فضاها را درک کنند و تصمیم‌های درست بگیرند.

تمرین‌ها بر مالکیت توپ، درک موقعیت‌ها و تصمیم‌گیری هوشمندانه استوار است. هدف صرفاً پرورش تکنیک فردی نیست، بلکه ساختن فوتبال‌بست‌هایی است که بازی را بفهمند.

به همین دلیل وقتی اسپانیا بازی می‌کند، تقریباً همه بازیکنان درک مشترکی از آنچه در زمین رخ می‌دهد دارند. آنها نه فقط بر اساس غریزه، بلکه بر پایه شناخت و تحلیل تصمیم می‌گیرند.

از "لاماسیا" تا یک فرهنگ ملی

اگر تیم قهرمان ۲۰۱۰ عمدتاً بر پایه بازیکنان بارسلونا و آکادمی لاماسیا ساخته شده بود، اسپانیای ۲۰۲۶ چهره‌ای متنوع‌تر داشت.

رودری، فابین روئیز، نیکو ویلیامز، کوکوری، پورو و بسیاری دیگر محصول باشگاه‌ها و آکادمی‌های مختلف اسپانیا بودند. این نشان می‌داد که فلسفه فوتبال اسپانیا دیگر محدود به یک باشگاه نیست، بلکه به فرهنگی ملی تبدیل شده است. این فرهنگ از رده‌های پایه تا تیم ملی بزرگسالان امتداد دارد و به بازیکنان می‌آموزد چگونه بخشی از یک کل باشند.

دومین ستاره، آغاز فصلی تازه

قهرمانی سال ۲۰۱۰ اسپانیا را به قله فوتبال جهان رساند ولی بسیاری تصور می‌کردند آن دوران طلایی تکرارشدنی نیست. جام جهانی ۲۰۲۶ خلاف این تصور را ثابت کرد.

در جهانی که فوتبال بیش از هر زمان دیگری به ستارگان وابسته به نظر می‌رسد، اسپانیا ثابت کرد هنوز هم می‌توان با قدرت جمعی، با نظم تاکتیکی و با ایمان به یک ایده قهرمان جهان شد.

جام جهانی ۲۰۲۶ فقط دومین قهرمانی اسپانیا نبود؛ تاییدی دوباره بر این حقیقت بود که در بلندمدت، سیستم از فرد بزرگ‌تر است، تیم از ستاره قدرتمندتر است و فوتبال، در زیباترین شکل خود، همچنان یک بازی جمعی باقی می‌ماند.

در جام جهانی فوق ستاره‌ها، این یک تیم بود که جام را بالای سر برد.

جام جهانی ۲۰۲۶ صحنه درخشش بزرگ‌ترین نام‌های فوتبال جهان بود؛ تورنمنتی که در آن لیونل مسی برای آخرین بار در سودای فتح جهان قدم به میدان گذاشت، کیلیان امباپه همچنان نماد نسل جدید فوتبال بود و لامین یامال، نوجوان اعجوبه اسپانیایی، در مسیر تبدیل شدن به یکی از چهره‌های آینده این ورزش گام برمی‌داشت اما در پایان همه روایت‌ها، همه نام‌ها و همه فردیت‌ها، این «تیم اسپانیا» بود که جام را به خانه برد.

قهرمانی اسپانیا در جام جهانی صرفاً یک موفقیت ورزشی نبود؛ این قهرمانی پیروزی یک فلسفه، یک سیستم و یک فرهنگ فوتبالی بود که نزدیک به دو دهه برای تکامل آن زمان صرف شده است. اسپانیا نه با اتکا به یک فوق‌ستاره، بلکه با قدرت جمعی، نظم تاکتیکی، آموزش ساختاریافته و درک عمیق از بازی، به قله فوتبال جهان رسید و دومین ستاره جام جهانی را بر سینه خود نشانده.

شبی که جهان تسلیم "لاروخا" شد

فینال در ورزشگاه نیویورک-نیوجرسی به لحظه‌ای از استقامت و پافشاری تبدیل شده بود. اسپانیا بارها و بارها به سمت دروازه امیلیانو مارتینز حمله می‌کرد و هر بار با مقاومتی تازه روبرو می‌شد. زمان می‌گذشت ولی اسپانیایی‌ها از باور خود دست نمی‌کشیدند.

سرانجام در دقیقه ۱۰۵ و تنها ۳۷ ثانیه پس از آغاز نیمه دوم وقت‌های اضافه، لحظه سرنوشت‌ساز فرا رسید. ارسال عمیق پدرو پورو به نیکو ویلیامز رسید و ضربه سر او توپ را به قلب محوطه جریمه آرژانتین فرستاد. توپ پس از برخورد با زمین برای لحظه‌ای کوتاه در انتظار صاحبش ماند؛ گویی تاریخ منتظر بود تا قهرمان خود را انتخاب کند. فران تورس پاسخ این دعوت را داد.

مهاجمی که در طول مسابقات بارها مورد انتقاد قرار گرفته بود، با بیستمین شوت اسپانیا در فینال، توپ را با سرعتی بیش از ۱۰۲ کیلومتر در ساعت به تور دروازه کوبید. آن ضربه نه فقط یک گل، بلکه لحظه‌ای تاریخی بود؛ گلی که جام جهانی را به اسپانیا هدیه کرد.

فریاد شادی در ورزشگاه طنین انداخت. بازیکنان از نیمکت و زمین به سوی تورس دویدند. فشار ماه‌ها انتظار، تردید و مبارزه در یک لحظه فرو ریخت و اسپانیا بار دیگر بر بام جهان ایستاد.

قهرمانی یک خانواده

شاید هیچ‌کس بهتر از فران تورس نماد این قهرمانی نبود. او در مرحله گروهی مقابل عربستان گل زده بود اما VAR آن را مردود اعلام کرد. مقابل کیپ‌پورد تیر دروازه را لرزاند و در برابر اروگوئه دوباره همین اتفاق تکرار شد. منتقدان هر ناکامی را نشانه‌ای از محدودیت‌های او می‌دانستند.

ولی فوتبال گاهی بزرگ‌ترین پادشاهی‌اش را برای آخرین لحظه نگه می‌دارد. گل فینال، پاسخی بود به تمام تردیدها. پدرو پورو پس از بازی گفت: "خیلی‌ها با فران ناعادلانه رفتار کردند اما او ذهنیتی فوق‌العاده دارد. همیشه کار می‌کند، همیشه ادامه می‌دهد و امروز زندگی پاداشش را به او داد. این قهرمانی متعلق به هر ۲۶ بازیکن تیم است."

لوئیس دلافونته بارها از واژه «خانواده» برای توصیف تیمش استفاده کرده بود. در طول مسابقات، این واژه شعاری احساسی به نظر می‌رسید ولی در فینال، معنای واقعی خود را نشان داد. گل تورس، گل یک نفر نبود؛ گل تمام بازیکنانی بود که در مسیر قهرمانی سهم داشتند.

تیمی که از دل بحران‌ها برخاست

مسیر اسپانیا به سوی قهرمانی، مسیری هموار نبود. رودری، کاپیتان و مغز متفکر تیم، پیش از آغاز مسابقات هنوز روند بازتوانی مصدومیتش را کامل نکرده بود. لامین یامال نیز با مصدومیت وارد تورنمنت شد. نیکو ویلیامز بخش بزرگی از فصل باشگاهی را از دست داده بود. فابین روئیز با مشکلات جسمانی دست و پنجه نرم می‌کرد و ایمریک لاپورته نیز فصل دشواری را پشت سر گذاشته بود. حتی درباره اونای سیمون، دروازه‌بان شماره یک تیم، تا آخرین روزها بحث و تردید وجود داشت.

اما همین مجموعه از بازیکنان، در طول جام جهانی به تدریج به کامل‌ترین تیم مسابقات تبدیل شدند. پدرو پورو و مارک کوکوری که پیش از تورنمنت کمتر کسی آنها را بهترین مدافعان کناری جهان می‌دانست، در پایان رقابت‌ها در میان درخشان‌ترین بازیکنان جام قرار گرفتند. میکل مرینو در نقش یار تعویضی طلایی بارها منجی تیم شد و بازیکنانی چون اریک گارسیا و مارتین زوبیمندی نیز در حساس‌ترین لحظات آماده خدمت به تیم بودند.

غلبه سیستم بر جادوی مسی

فینال جام جهانی تنها نبرد دو تیم نبود؛ تقابل دو جهان‌بینی فوتبالی بود. در یک سو اسپانیا قرار داشت؛ تیمی مبتنی بر سیستم، ساختار و هماهنگی جمعی. در سوی دیگر آرژانتین ایستاده بود؛ تیمی که همچنان بخش مهمی از هویت خود را از نبوغ لیونل مسی می‌گرفت.

اما فوتبال مدرن در نیوجرسی پاسخ روشنی به این جدال داد. اسپانیا در طول ۱۲۰ دقیقه، آرژانتین را خفه کرد. تیمی که در تمام مسابقات به جادوی مسی تکیه داشت، در فینال تقریباً هیچ فرصت جدی خلق نکرد. آمار نهایی تکان‌دهنده بود: ۲۰ شوت برای اسپانیا و صفر شوت برای آرژانتین. حتی گل قهرمانی نیز پس از هفتصد و پانزدهمین پاس موفق اسپانیا به ثمر رسید؛ عددی که به تنهایی گویای ماهیت این تیم بود.

مسی در ۳۹ سالگی برای سومین بار در فینال جام جهانی حضور داشت و احتمالاً برای آخرین بار در بزرگ‌ترین صحنه فوتبال جهان ظاهر می‌شد. او تا آخرین لحظه جنگید ولی این بار جادویش برای شکستن نظم اسپانیایی کافی نبود.

میراثی که از ۲۰۰۸ آغاز شد

برای درک قهرمانی اسپانیا در سال ۲۰۲۶ باید به سال ۲۰۰۸ بازگشت. دیوید گوئیرز، مدیر

فوتبال، قربانی خشم شد

فینال زشت ۲۰۲۶ به لطف گانگسترهای نیوجرسی

■ شاهین

گاوی، هدف بعدی خشونت

پس از گارسیا، پاردس توجه خود را به گاوی، هافبک جوان اسپانیا، معطوف کرد. گاوی در میان ازدحام بازیکنان از جهات مختلف تحت فشار قرار گرفت. پاردس و همچنین تیاگو آلمادا، بازیکن ذخیره آرژانتین، او را هل دادند و لباس تمرینی‌اش را پاره کردند. گاوی روی زمین افتاد و هنگامی که تلاش می‌کرد برخیزد، بار دیگر توسط پاردس به زمین کوبیده شد. در این لحظه زمین مسابقه بیش از آنکه به صحنه جشن قهرمانی شباهت داشته باشد، به میدان یک درگیری دسته‌جمعی تبدیل شده بود.

پایان ماجرا و اخراج پاردس

پس از آرام‌تر شدن شرایط، داور مسابقه لیندرو پاردس را با کارت قرمز مستقیم اخراج کرد. فیفا نیز ساعاتی بعد اعلام کرد که تحقیقات رسمی درباره اتفاقات پس از مسابقه آغاز شده است. این نهاد در بیانیهای اعلام کرد: "کمیته انضباطی فیفا یک بازرس ویژه انضباطی و اخلاقی را برای بررسی تخلفات احتمالی در صحنه‌های پس از مسابقه منصوب کرده است." در مقابل، اسپانیا جشن دومین قهرمانی تاریخ خود در جام جهانی را برگزار کرد؛ جشنی که تحت تاثیر این حوادث قرار گرفته بود.

اخراج انزو فرناندز و بازی پرتنش آرژانتین

تنش‌های این مسابقه تنها به سوت پایان محدود نبود. آرژانتین در سومین دقیقه وقت تلف‌شده نیمه دوم با اخراج انزو فرناندز ۱۰ نفره شد؛ بازیکنی که دومین کارت زرد خود را دریافت کرد.

در طول مسابقه نیز بازیکنان آرژانتین بارها با خطاهای خشن و برخوردهای شدید، فضایی عصبی و پرتنش ایجاد کرده بودند.

سابقه نگران‌کننده در فینال‌های جام جهانی

اخراج پاردس موجب شد آرژانتین برای دومین بار در تاریخ خود در یک فینال جام جهانی دو کارت قرمز دریافت کند. پیش از این نیز در شکست یک بر صفر مقابل آلمان غربی در فینال جام جهانی ۱۹۹۰، دو بازیکن آرژانتین از زمین مسابقه اخراج شده بودند. از مجموع هفت بازیکنی که در تاریخ فینال‌های جام جهانی اخراج شده‌اند، چهار نفر آرژانتینی بوده‌اند؛ آماری که توجه بسیاری را به خود جلب کرده است.

واکنش اسکالونی

لیونل اسکالونی، سرمربی آرژانتین، پس از مسابقه در نشست خبری گفت: "ما در پیروزی باوقار هستیم و باید در شکست نیز همین‌گونه باشیم." با این حال تصاویر دیگری بعداً منتشر شد که نشان می‌داد روبرتو آیالا، دستیار اسکالونی، ظاهراً با دنی اولمو درگیر شده و حتی ضربه‌ای به بازیکن اسپانیا وارد کرده است.

موج انتقاد از رفتار آرژانتین

رفتار بازیکنان آرژانتین با انتقاد گسترده کارشناسان و چهره‌های فوتبال روبرو شد. آلن شیرر، کاپیتان سابق تیم ملی انگلیس، گفت: "پاردس دو یا سه مشت سنگین به سمت صورت حریف پرتاب کرد. چنین رفتاری هیچ جایگاهی در فوتبال ندارد. همه می‌دانیم شکست چقدر دردناک است ولی راه درست برای باختن هم وجود دارد. متأسفانه بارها چنین واکنش‌هایی را از آرژانتین دیده‌ایم."

تمجید از رفتار مسی

جو هارت، دروازه‌بان سابق تیم ملی انگلیس، گفت: "تنها فردی که در زمین کلاس واقعی نشان داد، لیونل مسی بود. او با تک‌تک بازیکنان اسپانیا دست داد. مسابقه تمام شده بود و هیچ بهانه‌ای برای اعتراض وجود نداشت. رفتار برخی از بازیکنان واقعا زنده بود."

انتقاد وین رونی

وین رونی نیز اظهار داشت: "آیا این رفتار مرا غافلگیر کرد؟ نه. قبلاً هم چنین چیزهایی از آرژانتین دیده‌ایم. اگر مسابقه‌ای را می‌بازید، باید با احترام زمین را ترک کنید. این واکنش حاصل آن بود که در زمین از هر نظر مغلوب شده بودند؛ از نظر فنی، تاکتیکی و جنگندگی."

گری نویل و مایکا ریچاردز چه گفتند؟

گری نویل، بیشترین انتقاد را متوجه پاردس کرد: "رقابت‌طلبی آرژانتینی‌ها را دوست دارم اما پاردس در چند مسابقه اخیر مایه شرمساری بوده است. واقعا نمی‌دانم چرا داوران اجازه داده‌اند چنین رفتاری ادامه پیدا کند."

مایکا ریچاردز نیز افزود: "واقعا خجالت‌آور بود. همه ما می‌دانیم شکست چقدر سخت است اما این رفتارها قابل قبول نیست."

اسپانیا؛ قهرمانی با شایستگی کامل

در میان همه این حواشی، یک حقیقت تغییر نکرد: اسپانیا بهترین تیم مسابقات بود. آرژانتین در طول ۱۲۰ دقیقه تنها ۳۵ درصد مالکیت توپ داشت و مسابقه را با دو شوت به پایان رساند؛ هیچ‌کدام از این ضربات نیز در چارچوب نبود.

در مقابل، اسپانیا ۲۰ شوت به سمت دروازه حریف زد و در نهایت با گل فران تورس در وقت اضافه به پیروزی رسید.

پس از پایان درگیری‌ها، بیشتر بازیکنان دو تیم رفتار محترمانه‌ای داشتند. بازیکنان اسپانیا به سمت لیونل مسی رفتند و به او دل‌داری دادند. لوئیس دلا فوئنته و لیونل اسکالونی در میانه زمین یکدیگر را در آغوش گرفتند و هنگام اهدای مدال‌ها، اشک‌های مسی به وضوح دیده می‌شد. اما با وجود این تصاویر احساسی، فینال نیوجرسی در تاریخ جام جهانی نه فقط به خاطر قهرمانی اسپانیا، بلکه به دلیل صحنه‌های تلخ و خشونت‌آمیز پس از سوت پایان نیز به یاد سپرده خواهد شد؛ شبی که فوتبال زیبا پیروز شد اما روح ورزش جوانمردانه زخمی از زمین خارج شد.

فینال جام جهانی در نیوجرسی، که قرار بود جشن باشکوه فوتبال و نقطه اوج رقابت‌های این تورنمنت باشد، در دقایق پایانی و پس از سوت پایان مسابقه، به صحنه‌ای تلخ و نگران‌کننده تبدیل شد. در حالی که اسپانیا با پیروزی یک بر صفر پس از وقت‌های اضافه بر آرژانتین به مقام قهرمانی جهان رسید، تنش‌ها میان بازیکنان دو تیم به سرعت از کنترل خارج شد و جشن قهرمانی «لاروخا» در سایه درگیری‌ها و رفتارهای غیرورزشی قرار گرفت.

در ادامه، روایت کامل و لحظه‌به‌لحظه اتفاقاتی که پس از پایان مسابقه رخ داد، آمده است.

آغاز جشن اسپانیا و جرقه نخست درگیری

با به صدا درآمدن سوت پایان توسط اسلاوکو وینچیچ، داور مسابقه، بازیکنان ذخیره اسپانیا به زمین مسابقه هجوم آوردند تا همراه با هم‌تیمی‌های خود قهرمانی جهان را جشن بگیرند. در حالی که نگاه‌ها به شادی بازیکنان اسپانیا دوخته شده بود، نخستین جرقه درگیری در نزدیکی خط میانی زمین زده شد.

ناهوئل مولینا، مدافع راست آرژانتین، ناگهان با حرکتی تهاجمی دست خود را به سمت رودری، کاپیتان اسپانیا، پرتاب کرد و ضربه‌ای به او وارد ساخت.

واکنش رودری و افزایش تنش

رودری بلافاصله برگشت و با مولینا روبرو شد. دو بازیکن در حالی مقابل یکدیگر ایستادند که بسیاری از بازیکنان اطراف هنوز متوجه اتفاق رخ‌داده نشده بودند. فضا به سرعت ملتهب شد و نشانه‌های آغاز یک درگیری گسترده به وضوح دیده می‌شد.

ورود اریک گارسیا برای جلوگیری از درگیری

اریک گارسیا، مدافع اسپانیا، با مشاهده این صحنه به سرعت به سمت رودری و مولینا رفت تا مانع از تشدید تنش شود. او تلاش کرد میان دو بازیکن قرار بگیرد و فضا را آرام کند اما این اقدام نتیجه‌ای معکوس داشت.

ورود لیاندرو پاردس به معرکه

در این لحظه لیاندرو پاردس، هافبک آرژانتین، وارد درگیری شد. او با سرعت به سمت گارسیا دوید و با حرکتی خشن به او حمله کرد؛ ضربه‌ای که باعث شد مدافع اسپانیا نقش زمین شود. کمک‌داور تلاش کرد میان دو بازیکن قرار بگیرد و از ادامه درگیری جلوگیری کند ولی موفقیتی به دست نیاورد.

حمله دوباره پاردس به گارسیا

گارسیا به زحمت از زمین بلند شد اما پاردس بار دیگر به سوی او یورش برد. این بار هافبک آرژانتینی دست خود را به سمت گلوئی مدافع اسپانیا برد و او را گرفت؛ اقدامی که خشم بازیکنان دو تیم را بیش از پیش برانگیخت.

در این میان اعضای کادر فنی آرژانتین، از جمله لیونل اسکالونی، سرمربی تیم، وارد صحنه شدند و تلاش کردند گارسیا را از مرکز درگیری دور کنند و مانع از ادامه تنش شوند.

اعداد، رکوردها و میراث یک نسل طلایی

اسپانیا بر بام جهان؛ جامی برای تاریخ

■ سید شاهین

هجومی قابل توجهی نیز برخوردار بوده است.

هفت پیروزی پیاپی تا قهرمانی

اسپانیا با ثبت هفت پیروزی متوالی به قهرمانی جهان رسید.

در تاریخ جام جهانی تنها برزیل عملکرد بهتری داشته است؛ تیمی که بین جام‌های جهانی ۲۰۰۲ و ۲۰۰۶ موفق شد ۱۱ پیروزی متوالی کسب کند.

اونای سیمون؛ دیواری تسخیرناپذیر

۷ کلین‌شیت در هشت مسابقه

اونای سیمون با ثبت هفت "کلین‌شیت" در هشت مسابقه، رکورد جدیدی در تاریخ جام جهانی به ثبت رساند. پیش از او، بهترین رکورد متعلق به دروازه‌بانانی بود که پنج کلین‌شیت در یک دوره ثبت کرده بودند؛ از جمله: یان یونگبلود (هلند - ۱۹۷۴)، والتر زنگا (ایتالیا - ۱۹۹۰)، تافارل (برزیل - ۱۹۹۴)، فابین بارتز (فرانسه - ۱۹۹۸)، اولیور کان (آلمان - ۲۰۰۲)، جان‌لونیجی بوفون (ایتالیا - ۲۰۰۶) و ایگر کاسیاس (اسپانیا - ۲۰۱۰).

اونای سیمون همچنین رکورد جدیدی در تاریخ جام جهانی ثبت کرد. او به مدت ۶۵۰ دقیقه متوالی در جام جهانی گلی دریافت نکرد تا سرانجام شارل دکتلار، بازیکن بلژیک، در مرحله یک‌چهارم نهایی این طلسم را شکست. رکورد قبلی متعلق به والتر زنگا، دروازه‌بان ایتالیا، با ۵۱۷ دقیقه بود.

اویارزabal و تورس؛ مردان لحظه‌های بزرگ

۵ گل

میکل اویارزabal با پنج گل بهترین گلزن اسپانیا در این جام شد و رکورد ملی اسپانیا در جام جهانی را تکرار کرد. پیش از او تنها امیلیو بوتراگوئو (۱۹۸۶) و داوید ویا (۲۰۱۰) موفق به ثبت پنج گل در یک دوره جام جهانی شده بودند.

فران تورس؛ قهرمانی از روی نیمکت

فران تورس با گل پیروزی‌بخش خود در فینال مقابل آرژانتین، تنها دومین بازیکن تعویضی تاریخ شد که گل قهرمانی فینال جام جهانی را به ثمر می‌رساند. پیش از او، تنها ماریو گوتزه در فینال جام جهانی ۲۰۱۴ برای آلمان چنین کاری انجام داده بود.

در مجموع، تورس پنجمین بازیکن تاریخ جام جهانی شد که به‌عنوان بازیکن تعویضی در فینال گلزنی می‌کند. نکته جالب آنکه چهار نفر از این پنج بازیکن، گل خود را مقابل آرژانتین به ثمر رسانده‌اند.

مستحکم‌ترین قهرمان تاریخ جام جهانی

تنها یک گل خورده

اسپانیا در مسیر قهرمانی خود تنها یک گل دریافت کرد؛ آماری که بهترین عملکرد دفاعی تاریخ تیم‌های قهرمان جام جهانی محسوب می‌شود. پیش از این فرانسه در سال ۱۹۹۸، ایتالیا در سال ۲۰۰۶ و اسپانیا در سال ۲۰۱۰ هر کدام با دو گل خورده قهرمان شده بودند.

جامی برای نسل جاودانه اسپانیا

جام جهانی ۲۰۲۶ تنها یک قهرمانی دیگر برای اسپانیا نبود؛ این رقابت‌ها صحنه تثبیت نسلی بود که توانست فوتبال مالکانه، کار گروهی، انسجام تاکتیکی و استعداد فردی را در بالاترین سطح ممکن به نمایش بگذارد.

رودری با رکوردهای تاریخی خود، اونای سیمون با دیوار نفوذناپذیرش، اویارزabal با تلاش بی‌وقفه، فران تورس با گل سرنوشت‌ساز، پائو کوبارسی با پختگی فراتر از سنش و لامین یامال با نبوغ خیره‌کننده‌اش، همگی بخشی از داستان تیمی شدند که نام خود را در کتاب جاودانه فوتبال جهان ثبت کرد.

اسپانیا در آمریکای شمالی نه‌فقط جام جهانی را فتح کرد، بلکه یکی از درخشان‌ترین و کامل‌ترین نمایش‌های تاریخ این رقابت‌ها را به یادگار گذاشت؛ نمایشی که سال‌ها بعد نیز از آن به‌عنوان یکی از باشکوه‌ترین قهرمانی‌های تاریخ فوتبال جهان یاد خواهد شد.

جام جهانی ۲۰۲۶ نه‌تنها بزرگ‌ترین دوره رقابت‌ها از نظر گستره و ابعاد برگزاری بود، بلکه صحنه درخشش نسلی از بازیکنان اسپانیا شد که نام خود را برای همیشه در تاریخ فوتبال جهان ثبت کردند.

از ستاره‌های جوان و آینده‌دار گرفته تا رهبران باتجربه تیم، «لاروخا» در مسیر فتح جام جهانی نمایشی خیره‌کننده ارائه داد و سرانجام با فتح عنوان قهرمانی، یکی از باشکوه‌ترین فصل‌های تاریخ فوتبال اسپانیا را رقم زد.

در ادامه، نگاهی داریم به مهم‌ترین آمارها، رکوردها و دستاوردهای قهرمان جام جهانی ۲۰۲۶؛ تیمی که با بازیکنانی چون پائو کوبارسی، مارک کوکوری، میکل اویارزabal، رودری، اونای سیمون، فران تورس و لامین یامال بر قله فوتبال جهان ایستاد.

رودری؛ فرمانروای بی‌رقیب میانه میدان

۷۹۰ پاس

رودری با ثبت شگفت‌انگیز ۷۹۰ پاس موفق، رکورد شخصی خود را شکست و بیشترین تعداد پاس ثبت‌شده توسط یک بازیکن در تاریخ جام جهانی را به نام خود ثبت کرد.

این هافبک اسپانیایی پیش‌تر در جام جهانی ۲۰۲۲ قطر با ۶۳۸ پاس موفق رکورد پیشین ژاوی هرناندز در جام جهانی ۲۰۱۰ آفریقای جنوبی (۵۹۹ پاس) را پشت سر گذاشته بود.

در جام جهانی ۲۰۲۶ نزدیک‌ترین تعقیب‌کنندگان رودری نیز هم‌تیمی‌های او بودند: پائو کوبارسی (۶۶۸ پاس) و ایمریک لاپورته (۶۱۸ پاس). این آمار بار دیگر نقش محوری رودری را در فلسفه مالکانه فوتبال اسپانیا به نمایش گذاشت.

کوبارسی و کوکوریا؛ ستون‌های شکست‌ناپذیر خط دفاع

۷۵۰ دقیقه حضور در میدان

مارک کوکوریا و پائو کوبارسی هر دو ۷۵۰ دقیقه در زمین مسابقه حضور داشتند؛ آماری که بیشترین میزان بازی در میان تمام بازیکنان غیر دروازه‌بان جام جهانی ۲۰۲۶ محسوب می‌شود. تنها بازیکنی که در این زمینه با آنها برابری کرد، الکسیس مکا‌الیستر، هافبک تیم ملی آرژانتین بود.

اویارزabal؛ مهاجمی که از خط دفاع آغاز می‌کرد

۵۸ توپ‌گیری

میکل اویارزabal با ۵۸ بار بازپس‌گیری توپ از حریف، بیش از هر بازیکن دیگری در جام جهانی ۲۰۲۶ موفق به توپ‌گیری شد. پس از او پدری (اسپانیا) و نیل العیناوی (مراکش) هر کدام با ۵۱ توپ‌گیری قرار گرفتند.

همچنین دنی اولمو با ثبت ۳۰۵ فشار دفاعی، بیشترین میزان پرس و فشار بر حریف را در میان تمامی بازیکنان مسابقات به نام خود ثبت کرد.

اسپانیای شکست‌ناپذیر؛ رکوردی برای تاریخ

۳۸ مسابقه بدون شکست

پیروزی اسپانیا در ورزشگاه نیویورک - نیوجرسی موجب شد این تیم رکورد تازه‌ای در فوتبال ملی مردان جهان ثبت کند. "لاروخا" اکنون ۳۸ مسابقه پیاپی بدون شکست را پشت سر گذاشته است؛ رکوردی که در تاریخ فوتبال ملی مردان بی‌سابقه محسوب می‌شود. از زمان شکست یک بر صفر مقابل کلمبیا در مارس ۲۰۲۴، اسپانیا، ۲۹ پیروزی و ۹ تساوی را تجربه کرده است.

رکورد پیشین متعلق به ایتالیا بود که بین سال‌های ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۱ در ۳۷ مسابقه متوالی شکست نخورد.

لامین یامال؛ "شاهزاده" دربی‌های جام جهانی

۳۵ دربی‌ل موفق

لامین یامال با ثبت ۳۵ دربی‌ل موفق، بیشترین تعداد دربی‌ل موفق جام جهانی ۲۰۲۶ را به نام خود ثبت کرد.

پس از او کیلیان امباپه (فرانسه) با ۲۸، لیونل مسی (آرژانتین) با ۲۵، وینیسیوس جونیور (برزیل) با ۲۳ و جرمی دوکو (بلژیک) با ۲۱ دربی‌ل قرار گرفتند.

رکورد تاریخی بیشترین دربی‌ل موفق در یک دوره جام جهانی همچنان در اختیار دیه‌گو مارادونا است که در جام جهانی ۱۹۸۶ مکزیک ۵۳ دربی‌ل موفق ثبت کرد. در قرن بیست‌ویکم نیز بهترین عملکرد متعلق به لیونل مسی با ۴۶ دربی‌ل موفق در جام جهانی ۲۰۱۴ برزیل است.

قهرمانی در ۱۹ سالگی

در میان جوان‌ترین قهرمانان تاریخ

لامین یامال در سن ۱۹ سال و ۶ روز به چهارمین قهرمان جوان تاریخ جام جهانی تبدیل شد. تنها سه بازیکن در سن پایین‌تری موفق به فتح جام جهانی شده‌اند: جوزپه برگومی (ایتالیا)؛ ۱۸ ساله، پله (برزیل)؛ ۱۷ ساله و رونالدو (برزیل)؛ ۱۷ ساله. جالب آنکه برگومی به دلیل سبیل پرپشت خود، با وجود سن کم، لقب طنزآمیز «عمو» را دریافت کرده بود.

همچنین پائو کوبارسی با ۱۹ سال و ۱۷۸ روز هفتمین قهرمان جوان تاریخ جام جهانی شد و درست یک پله بالاتر از کیلیان امباپه قرار گرفت.

هجومی‌ترین اسپانیای تاریخ جام جهانی

۱۴ گل

اسپانیا در جام جهانی ۲۰۲۶ موفق شد ۱۴ گل به ثمر برساند. این آمار، دو گل بیشتر از بهترین رکورد پیشین اسپانیا در جام جهانی ۱۹۸۶ و شش گل بیشتر از تیم قهرمان جام جهانی ۲۰۱۰ است. این موضوع نشان می‌دهد که نسل کنونی اسپانیا علاوه بر مالکیت توپ، از قدرت

از ویرانه‌های غزه تا سکوی قهرمانی جهان

■ محمدطاهر

وقتی فوتبال صدای یک ملت شد

در سرزمینی که سال‌هاست صدای انفجار، آوارگی و اندوه بر زندگی روزمره آن سایه افکنده، فوتبال همچنان یکی از معدود روزه‌های امید باقی مانده است. در غزه، جایی که بسیاری از ورزشگاه‌ها ویران شده‌اند، برق و اینترنت به کالایی کمیاب تبدیل شده و هزاران خانواده در اردوگاه‌ها و چادرهای موقت زندگی می‌کنند، جام جهانی ۲۰۲۶ تنها یک رویداد ورزشی نبود؛ فرصتی بود برای تنفس، برای فراموش کردن زخم‌های جنگ و برای بازگشت هرچند کوتاه به زندگی عادی.

در شب‌های جام جهانی، کافه‌های کوچک غزه، خیابان‌های باریک اردوگاه‌های پناهندگان و میدان‌های عمومی به ورزشگاه‌هایی مردمی تبدیل شدند. مردان، زنان و جوانان گرد صفحه‌نمایش‌های موقت جمع می‌شدند تا مسابقاتی را دنبال کنند که برای بسیاری از آنها معنایی فراتر از فوتبال داشت. در میان همه تیم‌های حاضر در این رقابت‌ها، هیچ تیمی به اندازه اسپانیا نتوانست قلب فلسطینی‌ها را تسخیر کند.

چرا غزه، اسپانیا را انتخاب کرد؟

علاقه فلسطینی‌ها به فوتبال اسپانیا پدیده تازه‌ای نیست. سال‌هاست که مسابقات لالیگا در غزه از محبوب‌ترین رقابت‌های فوتبالی محسوب می‌شود و باشگاه‌هایی چون بارسلونا و رئال مادرید میلیون‌ها هوادار در جهان عرب دارند اما آنچه در جام جهانی ۲۰۲۶ رخ داد، تنها یک دل‌بستگی فوتبالی نبود.

برای بسیاری از فلسطینی‌ها، اسپانیا در سال‌های اخیر به نماد کشوری تبدیل شده بود که در یکی از دشوارترین دوره‌های تاریخ معاصر فلسطین، مواضعی متفاوت و صریح اتخاذ کرد. به رسمیت شناختن رسمی کشور فلسطین از سوی دولت اسپانیا در سال ۲۰۲۴، درخواست‌های مکرر برای آتش‌بس،

تاکید بر ضرورت حفاظت از غیرنظامیان و انتقاد از وضعیت انسانی غزه، تصویری متفاوت از این کشور در ذهن فلسطینی‌ها ایجاد کرد. محمد عطالله، وکیل اهل غزه، به‌درستی این احساس را توصیف کرده بود: "ما سال‌ها فوتبال اسپانیا را دوست داشتیم ولی پس از جنگ، این علاقه معنایی تازه پیدا کرد." برای بسیاری از مردم غزه، اسپانیا تنها یک تیم فوتبال نبود؛ نماینده کشوری بود که صدای آنها را شنیده و رنج‌شان را نادیده نگرفته بود.

لامین یامال؛ ستاره‌ای فراتر از مستطیل سبز

در میان همه چهره‌های فوتبال اسپانیا، نام لامین یامال جایگاهی ویژه در میان فلسطینی‌ها پیدا کرد.

ستاره جوان بارسلونا و تیم ملی اسپانیا زمانی که در جشن قهرمانی باشگاهش پرچم فلسطین را در برابر هزاران هوادار به اهتزاز درآورد، شاید تصور نمی‌کرد این تصویر تا چه اندازه در خیابان‌های غزه بازتاب خواهد یافت. برای مردم غزه، این حرکت تنها یک ژست نمادین نبود. در شرایطی که بسیاری از ورزشکاران فلسطینی ورزشگاه‌های خود را از دست داده بودند، لیگ‌های محلی تعطیل شده بود و شماری از فوتبالیست‌ها ناچار بودند برای تامین معاش به مشاغل دیگری روی آورند، چنین اقدامی نشانه‌ای از همدلی و همبستگی تلقی شد.

به همین دلیل، در کافه‌های غزه و اردوگاه‌های پناهندگان، نام لامین یامال بارها و بارها در کنار نام فلسطین شنیده می‌شد. بسیاری از جوانان فلسطینی او را نه فقط یک ستاره فوتبال، بلکه صدایی می‌دانستند که رنج آنها را به جهان منتقل کرده است.

جام جهانی در میان ویرانه‌ها

برگزاری جام جهانی ۲۰۲۶ برای مردم

غزه با دشواری‌های فراوان همراه بود. قطع مکرر برق، کمبود سوخت، ضعف اینترنت و شرایط امنیتی باعث شده بود که تماشای مسابقات به تجربه‌ای دشوار تبدیل شود. با این حال، عشق به فوتبال از میان نرفت.

در اردوگاه نصیرات، شهر غزه، رفح و دیگر مناطق نوار غزه، مردم گرد هم آمدند تا مسابقات را تماشا کنند. بسیاری از آنها کیلومترها راه پیمودند تا به کافه‌ای برسند که ژنراتورش هنوز کار می‌کرد. برخی دیگر در میدان‌های عمومی به صفحه‌نمایش‌های موقت چشم دوختند. برای نود دقیقه، جنگ عقب می‌نشست و فوتبال جای آن را می‌گرفت.

هانی ابو رزق، یکی از ساکنان غزه، این احساس را چنین توصیف کرد: "ما می‌خواهیم به جهان نشان دهیم که با وجود همه ویرانی‌ها، هنوز زندگی را دوست داریم."

فینالی که تنها یک مسابقه نبود

دیدار نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ میان اسپانیا و آرژانتین، برای فلسطینی‌ها معنایی فراتر از یک رقابت فوتبالی داشت.

در یک سو اسپانیایی قرار داشت که در نگاه بسیاری از فلسطینی‌ها، طی سال‌های اخیر موضعی نزدیک به آرمان آنها اتخاذ کرده بود. در سوی دیگر، آرژانتینی قرار داشت که رئیس‌جمهورش، خاویر میلی، بارها حمایت خود را از رژیم اشغالگر قدس اعلام کرده بود و مقامات اسرائیلی نیز آشکارا از تیم ملی آرژانتین حمایت می‌کردند.

به همین دلیل، نتیجه مسابقه برای بسیاری از مردم غزه تنها نتیجه یک بازی فوتبال نبود، بلکه به نمادی از قدردانی و همبستگی تبدیل شد.

وقتی فران تورس گل پیروزی‌بخش اسپانیا را در وقت‌های اضافه به ثمر رساند و سوت پایان مسابقه به صدا درآمد، صدای شادی در بسیاری از نقاط غزه پیچید. مردم کف زدند، فریاد کشیدند و یکدیگر را در آغوش گرفتند.

از نصیرات تا صیدا؛ جشنی فراتر از مرزها

شادی از قهرمانی اسپانیا تنها به غزه محدود نشد. در لبنان، به‌ویژه در شهر صیدا، هزاران نفر برای تماشای فینال جام جهانی گرد نمایشگرهای بزرگ جمع شدند. در میان جمعیت، پرچم‌های فلسطین به چشم می‌خورد؛ پرچم‌هایی که در کنار شور فوتبالی، معنایی سیاسی و انسانی نیز داشتند.

پس از پیروزی اسپانیا، بسیاری از هواداران لبنانی و فلسطینی حاضر در صیدا به جشن و پایکوبی پرداختند. تصاویر منتشرشده از این مراسم نشان می‌داد که فوتبال چگونه می‌تواند مرزهای جغرافیایی را درنوردد و مردمی با تجربه‌های مشترک را گرد یک احساس واحد جمع کند.

از اردوگاه نصیرات تا خیابان‌های صیدا، یک پیام مشترک شنیده می‌شد: قدردانی از کسانی که در روزهای سخت در کنار فلسطین ایستاده‌اند.

قهرمانی‌ای که جهان اسلام را متحد کرد

با پیشروی اسپانیا در جام جهانی، حمایت از این تیم در بسیاری از کشورهای مسلمان

افزایش یافت. در شهرهایی از مراکش و الجزایر گرفته تا اردن، مصر، ترکیه، پاکستان، مالزی و اندونزی، شمار زیادی از هواداران از اسپانیا حمایت می‌کردند. برای آنها نیز این حمایت صرفاً فوتبالی نبود.

بسیاری اسپانیا را کشوری می‌دانستند که در موضوع فلسطین موضعی مستقل و انسانی اتخاذ کرده است. به همین دلیل، قهرمانی این تیم در جام جهانی بازتابی فراتر از موفقیت ورزشی پیدا کرد.

این احساس در پیام‌های تبریک رهبران سیاسی، واکنش‌های کاربران شبکه‌های اجتماعی و جشن‌های مردمی در کشورهای مختلف به‌خوبی قابل مشاهده بود.

اسپانیا؛ قهرمانی بر پایه اتحاد

البته محبوبیت اسپانیا تنها به مواضع سیاسی این کشور محدود نمی‌شد. خود تیم ملی اسپانیا نیز نمونه‌ای از وحدت و همزیستی بود.

بازیکنانی از باسک، کاتالونیا، مادرید، آندلس، والنسیا، گالیسیا و جزایر قناری در کنار یکدیگر بازی می‌کردند. لامین یامال و نیکو ویلیامز نیز نماد نسل جدید و چندفرهنگی اسپانیا بودند.

تیم لوئیس دلا فوئنته با تکیه بر کار گروهی، مالکیت توپ، نظم تاکتیکی و روحیه جمعی توانست به قهرمانی برسد. اسپانیا در این جام بیش از هر تیم دیگری مفهوم «تیم» را به نمایش گذاشت؛ تیمی که ستاره‌هایش در خدمت مجموعه بودند و نه برعکس.

فوتبال؛ زبانی که جهان آن را می‌فهمد

جام جهانی ۲۰۲۶ بار دیگر نشان داد که فوتبال تنها یک ورزش نیست. این بازی می‌تواند به زبان مشترک ملت‌ها تبدیل شود؛ زبانی که مردم با آن احساسات، آرزوها، رنج‌ها و امیدهای خود را بیان می‌کنند.

در غزه، فوتبال به پناهگاهی برای فرار از تلخی‌های جنگ بدل شد. در لبنان، بهانه‌ای برای ابراز همبستگی بود. در سراسر جهان اسلام، فرصتی برای قدردانی از کشوری بود که در نگاه بسیاری از مردم، در کنار عدالت و کرامت انسانی ایستاده است.

فراتر از جام، فراتر از فوتبال

وقتی اسپانیا جام جهانی ۲۰۲۶ را بالای سر برد، میلیون‌ها نفر در سراسر جهان شادمان شدند اما در غزه، این شادی رنگ و بویی متفاوت داشت.

برای مردمی که سال‌ها جنگ، محاصره و آوارگی را تجربه کرده‌اند، قهرمانی اسپانیا تنها یک موفقیت فوتبالی نبود. این پیروزی به نمادی از شنیده شدن صدای آنها، دیده شدن رنج‌شان و زنده ماندن امیدشان تبدیل شد.

در میان ویرانه‌ها، زیر نور کم‌جان ژنراتورها، در کافه‌های کوچک و اردوگاه‌های پناهندگان، مردم غزه برای تیمی هورا کشیدند که به باور آنها فقط فوتبال بازی نکرد، بلکه معنای همبستگی را نیز به نمایش گذاشت.

و شاید به همین دلیل بود که در آن شب تاریخی، فاصله میان مادرید و غزه دیگر نه سه‌هزار و پانصد کیلومتر، بلکه تنها به اندازه یک ضربه قلب بود.

مشعل جام بیست و سوم خاموش شد

دومین ستاره بر روی پیراهن «ماتادورها»

■ کامبیز هوشمند

فینال با آلمان در جام ۱۹۹۰ انداخت و ...

پرگل ترین دیدار

جدای از فینال پر از حواشی، ما شاهد یک بازی سراسر پر گل، جذاب و خاطره انگیز در دیدار رده بندی بودیم که در مجموع ۱۰ توپ از خط دروازه تقابل فرانسه و انگلیس گذشت که سهم انگلیس شش گل و کسب عنوان سومی این پیکارها بود، ابتدا انگلیس با یک غافلگیری چهار بر صفر از حریف مدعی قهرمانی پیش افتاد و سپس با بازگشت دیر هنگام خروس ها به بازی، نتیجه نهایی ۶-۴ شد و این بهترین مسابقه رده بندی در این مسابقات بود! نمایشی باشکوه و تلخ برای بدرقه دیدیه دشان، سرمربی فرانسه که پس از ۱۴ سال نیمکت نشینی، صندلی سرمربی گری را تقدیم زیدان کرد، این دیدار بعد از پیکار مجارستان با السالوادور (۱۰-۱)، در سال ۱۹۸۲ اسپانیا پرگل ترین بازی جام جهانی بود. مسابقه ای که امپایه دو گل دیگر زد تا صدرنشین گلزنان شود و در طرف مقابل، بوکایو ساکا "هت تریک" کرد. جود بلینگام هم در مجموع ۷ گل برای تیم ملی کشورش به ثمر رساند که این یعنی بیشترین تعداد گل زده یک بازیکن انگلیسی در یک دوره از مسابقات جام جهانی. مدال برنز، دومین افتخار بریتانیایی ها پس از کسب مدال طلای فینال ۱۹۶۶ لندن بود که انگلیسی ها ۴-۲ مقابل آلمان فاتح شدند.

آمار گلهای

دور اول مرحله گروهی: ۲۴ بازی، ۷۵ گل
دور دوم مرحله گروهی: ۲۴ بازی، ۶۶ گل
دور سوم مرحله گروهی: ۲۴ بازی، ۷۴ گل
یک شانزدهم (حذفی): ۱۶ بازی، ۴۲ گل
یک هشتم نهایی (حذفی): ۸ بازی، ۲۳ گل
یک چهارم نهایی (حذفی): ۴ بازی، ۱۲ گل
نیمه نهایی (حذفی): ۲ بازی، ۵ گل
رده بندی: یک بازی، ۱۰ گل
فینال: یک بازی، یک گل
مجموع گلهای ۹ مرحله: ۳۰۸ گل
آمار و ارقام جام جهانی ۲۰۲۶
اولین بازی: مکزیک با آفریقای جنوبی
اولین گل: جولیان کوئینونز از مکزیک به آفریقای جنوبی
آخرین گل: فران تورس، اسپانیا به آرژانتین
اولین داور: ویلتون پیرا سامپایو از برزیل
آخرین داور: اسلاکو وینچیچ از اسلونی
اولین اخراجی: سیتول از آفریقای جنوبی
آخرین اخراجی: انزو فرناندز از آرژانتین
سریع ترین گل: اسماعیل سایباری از مراکش در دیدار با اسکاتلند، ثانیه ۷۱ بازی

جایجا شد، عده ای از توپچی های تازه به دوران رسیده هنوز فرصت دارند در دوره های آتی بار دیگر دست به هنرنمایی بزنند، ضمن آنکه چندین بازیکن شاخص از جمله هری کین، لیونل مسی، رونالدو، نیمار و ... باید دور جام بعدی را خط بکشند،

تورس، بهترین تعویضی!

تیم ملی اسپانیا با قهرمانی در جام جهانی ۲۰۲۶ در کنار فرانسه و اروگوئه به سومین تیم ۲ ستاره این مسابقات تبدیل شد. آنها همچنین در کنار اروگوئه تنها تیم های تاریخ فوتبال هستند که در فینال جام جهانی شکست نخوردند و با ۲ فینال و ۲ قهرمانی رکورد دارند. اسپانیا پس از اروگوئه، ایتالیا، برزیل و آرژانتین به پنجمین تیم تاریخ تبدیل شد که در ۲ فینال ابتدایی خود قهرمان جام جهانی شده است. اکثر کارشناسان فوتبال جهان از شروع جام به خاطر اقتدار و پیشروی هوشمندانه به کسب عنوان قهرمانی توسط

اسپانیا و انگلیس با شکست آرژانتین و فرانسه، دو فینالیست جام جهانی ۲۰۲۲، توانستند عناوین قهرمانی و سومی بیست و سومین دوره این مسابقات را از آن خود کنند. در این دوره از رقابت ها، برای اولین بار ۴۸ تیم شرکت داشتند که نخستین بار به میزبانی مشترک سه کشور آمریکا، کانادا و مکزیک به میدان رفتند، قبل از این، پیکارهای جام جهانی در اغلب دوره ها با حضور ۳۲ تیم در هشت گروه انجام می شد اما در جام ۲۰۲۶، بازیها در ۱۲ گروه به تصویر درآمد که طی ۱۰۴ مسابقه، ۳۰۸ توپ از خط دروازه ها عبور کرد که سهم انگلیس و فرانسه با ۲۰ و آرژانتین با ۱۹ گل زده بیشتر بود. ضمن آنکه کشور پاناما تنها تیمی بود که طی سه مسابقه چهار گل خورد اما هیچ گلی به ثمر نرساند، جدال مهاجمان شاخص برای تصاحب عنوان آقای گلی، با ۱۰ گل زده، به سود "کبلیان امپایه" خاتمه یافت، خیلی از رکوردها نیز

۷ گل : اریلینگ هالند (نروژ) ، جود بلینگام (انگلیس)
 ۶ گل : هری کین (انگلیس) ، عثمان دمبله (فرانسه) ، ۵ گل : میکِل اویارزآبال (اسپانیا) ، ۴ گل : وینیسیوس جونیور (برزیل) ، اسماعیل سار (سنگال) ، خولیان کوینوش (مکزیک) و ...

پاس گل

۷ پاس گل : اولیسه (فرانسه) ، ۴ پاس گل : لیونل مسی (آرژانتین) ، براهیم دیاز (مراکش) ، برونو گیومارش (برزیل) ، مارتین اودگارد (نروژ) ، کیلیان امپابه (آرژانتین) ، ۳ پاس گل : الکساندر ایساک ، سوئد و لاندرو تروسارد (بلژیک) ، آندریاس شیلدرپ (نروژ) ، فلورین ویرتس (آلمان) ، ساکا (انگلیس) و ...

اسپانیا از شروع تا فینال

* اسپانیا صفر - کیپ ورد صفر
 * اسپانیا ۳ - اتریش صفر
 * اسپانیا ۴ - عربستان صفر
 * اسپانیا یک - اروگوئه صفر
 * اسپانیا ۲ - بلژیک یک
 * اسپانیا یک - پرتغال صفر
 * اسپانیا ۲ - فرانسه صفر (نیمه نهایی)
 * اسپانیا یک - آرژانتین صفر (فینال)
 ۸ بازی ، ۷ برد ، یک تساوی ، بدون باخت ، ۱۴ گل زده ، یک گل خورده

یک شنبه - ۲۸ تیر

رده بندی

بازی شماره ۱۰۳

* انگلیس ۶ - فرانسه ۴

گل : دکلان رایس ، ۳ ، ازری کنسا ۱۸ ، بوکایو ساکا ۳۷ ، ۱+۴۵ و ۸۷ - پناستی و جود بلینگام ۹۰+۸ برای انگلیس ، کیلیان امپابه ۴۸ ، ۶۶ ، بردلی بارکولا ۵۴ ، عثمان دمبله ۹۰+۶ برای فرانسه

داور : خسوس والنزولا از ونزوئلا

- ورزشگاه میامی

یک شنبه - ۲۸ تیر ماه

فینال

بازی شماره ۱۰۴

* اسپانیا یک - آرژانتین صفر

گل : فران تورس ۱۰۶

داور : اسلاوکو وینچیچ از اسلونی

خطار : لیساندرو مارتینز ، لاندرو پاردس ، کریستین رومرو و مک آلیستر از آرژانتین

خراج : انزو فرناندز (دو کارت زرد ۸۳ ، ۹۰+۳) از آرژانتین

- ورزشگاه نیویورک ، نیو جرسی

رده بندی نهایی

۱ - اسپانیا ۲ - آرژانتین ۳ - انگلیس ۴ - فرانسه

اولین دبل کفش طلا به نام امپابه
 کیلیان امپابه مهاجم ۲۷ ساله تیم ملی توانست با ۱۰ گل توانست کفش طلای جام جهانی را کسب کند و به اولین بازیکن تاریخ تبدیل شود که در دو دوره متوالی موفق به کسب این جایزه شده است. همچنین او اولین بازیکن تاریخ جام جهانی است که در تمامی دوره‌ها موفق شده دو مرتبه صاحب کفش طلا و برترین گلزن مسابقات شود. او اکنون با ۲۲ گل در ۲۲ مسابقه دارای سومین میانگین برتر گلزنی است و باید دید تا چه مدت میتواند عنوان برترین گلزن ادوار را در اختیار داشته باشد.

خورده بهترین بازیکن جام : رودری از اسپانیا بهترین گلزن : کیلیان امپابه از فرانسه با ۱۰ گل زده بیشترین پاس گل : اولیسه از فرانسه با ۷ پاس گل بهترین خط حمله : انگلیس و فرانسه با ۲۰ گل زده ، آرژانتین با ۱۹ گل زده بهترین خط دفاع : اسپانیا با یک گل خورده بدترین خط دفاع : عراق با ۱۲ گل	دیرترین گل : یوری تیلمانس از بلژیک با سنگال ، دقیقه ۱۲۴ و ۴۴ ثانیه پرگل ترین بازی : انگلیس ۶ - فرانسه ۴ (رده بندی) پر اخراجی ترین بازی : مکزیک با آفریقای جنوبی (افتتاحیه) سه بازیکن بهترین دروازه بان (دستکش طلا): اوناوی سیمون از اسپانیا بهترین بازیکن جوان : پائولو کوبارسی از اسپانیا
--	--

از راست به چپ: اوناوی سیمون، برنده جایزه دستکش طلایی جام جهانی ۲۰۲۶ - رودری، بهترین بازیکن جام جهانی ۲۰۲۶ - پائولو کوبارسی، بهترین بازیکن جوان جام جهانی ۲۰۲۶

● "بی قاعدگی"، درد اصلی فوتبال ما

با بازگشت تیم ملی فوتبال ما از مسابقات جام جهانی ۲۰۲۶، قابل پیش بینی بود که امیر قلعه نویی در مقام پاسخگویی به منتقدان ضمن دفاع از عملکردش با آنها جدال کلامی نیز داشته و با کنایه سخن گوید. این پیش بینی خیلی زود در جلسه ستاد کمیته فرهنگی جام جهانی ۲۰۲۶ محقق شد و البته اظهارات سرمربی تیم ملی نسبت به روش و منش برخی منتقدان نیز از سوی آنها بی پاسخ نماند. طبیعی است که تمام این فعل و انفعال ها و جنگ مربی تیم ملی و منتقد در رسانه ها با وعده پاسخگویی و رودررویی در فلان برنامه تلویزیون، خوراک حاشیه ای جذابی به رسانه ها و فضای مجازی می بخشد. در این خصوص باید نوشت: انتقاد اهالی رسانه و منتقدان از مربی تیم ملی قدمتی به درازای تاریخ فوتبال کشورمان دارد، اما جنگ مربی تیم ملی با منتقد در تاریخ فوتبال کشور چندان قدیمی نیست و به دهه های اخیر باز می گردد. اگر روزگاری قلم و میکروفون به دستان، بی رحمانه بر برخی مربیان تیم ملی حمله می کردند اما واکنش آنها چندان تهاجمی نبود در دوره کارلوس کی روش این رسم به شکل چشمگیر و قابل ملاحظه ای تغییر یافت. کی روش در دوره کاری خود در فوتبال ایران هرگز در مقابل منتقدان و مخالفانش کوتاه نیامد و به شدیدترین شکل ممکن هر انتقاد یا به زعم خود هر حمله ای را با حمله ای سخت تر پاسخ داد. اگر بلاژویچ برای فرار از دست

منتقدان و مخالفان به پوست کرگدن و دل شیر پناه برد و اتهام سیاه کاری و سیاه بازی را نشنیده گرفت. کی روش با روحیه تهاجمی بر خلاف شیوه مربیگری خود، منتقدان و مخالفانش را به مار و عقرب تشبیه کرد و با هر اتهام و ترور شخصیت به شیوه خاص خود مقابله به مثل کرد. اگر در گذشته برخی از مربیان تیم ملی در مقابل منتقدان و مخالفان شان جبهه می گرفتند، این کی روش بود که میدان "نقد و نظر" را تبدیل به میدان "جنگ" کرد و تا وقتی در فوتبال ایران باقی ماند از نبرد با هیچ مسئول و مدیری در فوتبال و ورزش به قدر یک قدم هم عقب ننشست. در این مورد سرمربی پرتغالی تیم ملی را باید یک استثناء در تاریخ فوتبال کشور قلمداد کرد چون تاپیش از او هیچ یک مربیان خارجی یا داخلی تیم ملی چنین شیوه ای در مقابله با منتقدان، رسانه ها و مدیران ورزش و فوتبال پیش نگرفته بودند. قبل از او باید به دوره مربیگری علی پروین در تیم ملی اشاره کرد. زمانی که وی با طرح ماجرای خبرنگاران "هزار تومانی" یا کارشناسانی که با "شورت ورزشی" عکسی نگرفته اند از خجالت منتقدان خود در آمد. اگر از آن سلی می معروف یکی از مربیان تیم ملی بر گوش یک خبرنگار هم بگذریم باید امیر قلعه نویی را یکی از مربیان فعال در فوتبال نامید که در رودررویی و پاسخگویی به منتقدان و برخی اصحاب رسانه اغلب زبان تیزی داشته و در تقابل با مخالفان یا منتقدان شیوه ای منفعلانه از وی به یاد نداریم. البته ما اینجانی خواهیم به تاریخچه تقابل منتقدان، رسانه ها و مربیان تیم ملی بپردازیم بلکه هدف اصلی ما از این مقدمه چینی رسیدن به یک نتیجه معقول و منطقی است. واقعیت آن است که حاصل این

جنگ برای فوتبال ایران تنها سه چیز بوده است: ۱) خالی کردن زیر پای مربی تیم ملی و تغییر در کادر فنی ۲) توجه ناکارآمدی مدیریت فوتبال کشور با مقصر قلمداد کردن مربیان ۳) بدگمان کردن جامعه فوتبال نسبت به رسانه و رسالت آن. شکی نیست مربیان تیم ملی باید پاسخگوی نتایج آن باشند و اهالی رسانه، کارشناسان و منتقدان هم نظرات فنی و سوال های خود را مطرح کنند. این ها همه امور طبیعی در دنیای فوتبال و فضای قهرمانی و حرفه ای این رشته هستند. اما در پاسخ به این سوال که پس چه تفاوتی بین فوتبال ما و فوتبال دیگران وجود دارد و در فضای فوتبال و رسانه صاحبان یک فوتبال "پیشرو" چه می گذرد؟ در یک کلام پاسخ می دهیم: این وجه تمایز به "سوء مدیریت" حاکم بر فوتبال ما باز می گردد. اگر کی روش در این جنگ تمام نشدنی به صغیر و کبیر می تاخت و اهانت می کرد. اگر برخی مربیان تیم ملی به جای پاسخگویی به سوال ها و انتقادات به شخصیت و ماهیت و ذات سوال کننده یا منتقد می پرداختند. ریشه همه این مشکلات و جنگ و جدل ها: "به نحوه مدیریت حاکم بر فدراسیون فوتبال باز می گردد؟" در تمام مدت هشت سال فعالیت کی روش در فوتبال ایران حتی یک بار فدراسیون فوتبال مatalاشی برای تمام کردن جنگ بی پایان او و مخالفان پر تعدادش نکرد و یا اگر غیر از این بود نمودی نداشت! تا جایی که گاهی فکر می کردیم نکند فدراسیون در دل از این جنگ و جدل ها خوشحال و راضی است و به تعبیر دیگر از هر طرف که کشته شود رضایتی حاصل می گردد. در دنیای مترقی و پیشرو فوتبال رابطه مربی، فدراسیون و رسانه یک رابطه تعریف شده با شرح وظایف مشخص است. و در زمان قبول مسئولیت سرمربی تیم ملی، قبل از مسابقات، حین مسابقات یا بعد از مسابقات اصولی باید رعایت شود که به نظر مان نسبت به این اصول یا بی اطلاع هستیم یا به آن ها باور نداریم. اول آن که سرمربی تیم ملی در قرار داد فی مابین خود با فدراسیون فوتبال باید در بندهایی از مفاد قرار دادش حتما تعهداتی نسبت به ارتباط با رسانه ها مثل سایر امور مرتبط با این حوزه کاری بدهد. یعنی برای مصاحبه با رسانه های گروهی و اصولا هر فعالیت رسانه ای و تبلیغاتی باید الزامات، چهار چوب، حیطه و نحوه عملکرد و رفتار سرمربی و سایر اعضای کادر فنی تیم ملی تعریف و مشخص شود و عدول از آن با جرائم و تنبیهاتی همراه شود. اگر قرار باشد سرمربی تیم ملی در هر لحظه، هر زمان، هر طور که خواست مصاحبه کند و در آن هر چه میلش کشید را به زبان بیاورد و آسمان را به ریسمان و ریسمان را به پای فلان شخص معلوم یا مجهول ببافد که دیگر چه جای مدیریت و نظم و قوام و قاعده ای در کار تیم ملی خواهد بود؟ اصولا هر تیمی که چنین بی پروا، بی قید و بی تعهد را شود نشان از بی صاحتی آن خواهد داشت. چه تیم ملی و تیم یک کشور باشد چه تیم یک باشگاه یا یک شهر. متأسفانه کار به جایی رسید که از میان دهها روزنامه، خبرگزاری، سایت ورزشی، برنامه رادیویی و تلویزیونی، پلت فورم ها و فضای رسانه ای هر یک به طمع مصاحبه اختصاصی و به چالش کشیدن سرمربی تیم ملی صف بسته و بعضا مظلوم نمایی هم می کنند! گویا سرمربی تیم ملی یک کشور نفر به نفر و برنامه به برنامه باید حق و حقوق هر صاحب رسانه ای را ادا کند. اشتباه نکنید ما مخالف مصاحبه های اختصاصی سرمربی تیم ملی نیستیم. ما مخالف تفکر رانتی، باج خواهی رسانه ای، بی نظمی و آناشسیسم رسانه ای هستیم. ما می گوئیم راه و شیوه درست آن است که فدراسیون فوتبال به عنوان متولی اصلی تیم ملی پس از مسابقاتی همچون جام جهانی فوتبال باید با برگزاری یک کنفرانس مطبوعاتی عمومی در یک فضای باز و بی گزینش مثل همه جای دنیا امکانی برای گفت و گو، مصاحبه و پاسخگویی سرمربی تیم ملی فراهم کند تا تیم ملی هر روز مثل گوشت قربانی زیر دندان این و آن نیفتد همه تکلیف خود را بدانند. جواب سوالات خود را بگیرند و اخبار از طریق درست و کانال صحیح ارتباطی در اختیار همه قرار بگیرد. اگر قرار است مناظره ای بین سرمربی و منتقدان انجام شود این فدراسیون فوتبال است که چگونگی انجام آن را باید تعریف و مدیریت کند، نه سرمربی یا فلان برنامه! متأسفانه ما الا ماشاء الله مدعی العموم در فضای رسانه ای مان در فوتبال داریم و از دل آن همه برنامه، نوشته، سوال و دلسوزی یا دعوا و تسویه حساب یک کار مثبت و یک نتیجه مشخص عاید فوتبال ملی مانمی شود. در نهایت هم نه کسی پاسخگوست، نه کسی عذرخواهی می کند و نه برنامه ای برای جبران مآفات ارائه می شود. شاید به همین دلیل است که همه چیز همانطور است که برخی می پسندند و می خواهند!

● "ما" و انتظارهای "حداقلی"

در حالی که کشور بعد از تاریخ نهم اسفندماه سال ۱۴۰۴ تاکنون در فضای ناشی از جنگ نفس کشیده و همه امور و برنامه های خود را در این قالب راهبری و هدایت می کند. گویی در فوتبال ما هیچ اتفاقی نیفتاده تا درهای فوتبال ما به روی همان شیوه و سبک و سیاق قبل از جنگ به روی پاشنه بچرخد! حال باید از مسئولان فدراسیون فوتبال و سازمان لیگ پرسید آیا فکری به حال شرایط خاص و مسائل ناشی از جنگ کرده اید؟ آیا تمهیدات لازم برای تعیین و اعلام برخی ضوابط و مقررات به منظور بودجه بندی، برنامه ریزی، اجرا و برگزاری مسابقات و اتمام آن را اندیشیده اید؟ آیا پیش بینی شده که اگر به هر دلیل مسابقات به تعویق افتاد یا تعطیل شد برای معرفی نماینده های فوتبال ما و

اعلام قهرمان مسابقات چه باید کرد؟ یا منتظر هستید ببینید چه می شود؟ دوستان گر انما به فوتبال ما با این شیوه مدیریت به جایی نخواهد رسید. متأسفانه برای انجام هر کاری در فوتبال مان آنقدر غفلت یا تاخیر می کنیم که فرصت ها از دست می رود و کار از کار می گذرد. خوب است که همین امروز نه فردا برای برگزاری مسابقات و مدیریت آن در شرایط جنگی و غیر مترقبه پیش بینی ها و رابزنی های لازم را انجام دهیم. تا فردا مجددا اهالی فوتبال بابت تعیین تکلیف و وضعیت خود به جان هم نیفتند، هواداران شاکی، ناراضی و سرگردان نشوند. همه احتمالات، روش ها و گزینه ها در شرایط خاص کشور مورد توجه، بررسی، نظر سنجی و مشورت قرار گیرد. در پایان فدراسیون العمل های خود به باشگاه ها و کلیه ذی نفعان فوتبال اعلام کند. در حقیقت این حداقل انتظار از مدیریت یک سازمان ورزشی است.

ایران به جایگاه دوم در رقابت های کشتی آزاد جوانان قهرمانی آسیا بسنده کرد

آغاز تغییرات برای بازگشت به سکوی نخست جهان

■ محمود محمدی

رقابت های کشتی آزاد جوانان قهرمانی آسیا روزهای ۱۳ و ۱۴ تیرماه در شهر پاتایا تایلند برگزار شد و تیم ایران با ۳ مدال طلا، ۲ مدال نقره و ۳ مدال برنز و ۱۶۴ امتیاز بعنوان نایب قهرمانی دست یافت. برای تیم ایران، سبحان اسمی در وزن ۷۹ کیلوگرم، ابوالفضل شمس پور در وزن ۸۶ کیلوگرم و ابوالفضل محمدنژاد در وزن ۱۲۵ کیلوگرم به مدال طلا، امیررضا تیموری زاد در وزن ۶۵ کیلوگرم، محمدمهدی ممیوند در وزن ۷۴ کیلوگرم به مدال نقره، علی اصغر سلطانی در وزن ۶۱ کیلوگرم، سجاد پیردایه در وزن ۷۰ کیلوگرم و امیرحسین خاکپا در وزن ۹۲ کیلوگرم به مدال برنز رسیدند.

رده بندی تیمی این مسابقات به شرح زیر است:

۱- قزاقستان ۱۷۰ امتیاز ۲- ایران ۱۶۴ امتیاز ۳- هند ۱۵۲ امتیاز ۴- ازبکستان ۱۲۱ امتیاز ۵- ژاپن ۱۰۴ امتیاز ۶- مغولستان ۹۰ امتیاز ۷- ترکمنستان ۸۹ امتیاز ۸- قرقیزستان ۸۲ امتیاز ۹- چین ۷۵ امتیاز ۱۰- کره جنوبی ۳۵ امتیاز

نتایج نمایندگان کشورمان در این مسابقات به شرح زیر است:

در وزن ۵۷ کیلوگرم، عرفان سیری در دور اول در مقابل تمیربکوف از قرقیزستان ۶ بر صفر مغلوب شد و با توجه به شکست این کشتی گیر در دور بعد مقابل حریف مغولستانی، نماینده کشورمان از دور رقابت ها کنار رفت.

در وزن ۶۱ کیلوگرم، علی اصغر سلطانی در دور نخست در مقابل جایسوندرا از سریلانکا با نتیجه ۱۱ بر صفر به پیروزی رسید. وی در دور بعد مقابل آنچائو لو از چین با نتیجه ۱۳ بر ۳ به برتری دست یافت و راهی نیمه نهایی شد. سلطانی در این مرحله در حالی که از ناحیه مچ پا احساس ناراحتی می کرد با نتیجه ۱۰ بر صفر مقابل پکاسیل آسامیک قزاقستان مغلوب شد و راهی دیدار رده بندی شد. وی در این دیدار با نتیجه ۱۱ بر ۱ آشیرقلیف از ترکمنستان را شکست داد و به مدال برنز رسید.

در وزن ۶۵ کیلوگرم، امیررضا تیموری زاد در دور اول با نتیجه ۱۰ بر صفر در مقابل گو از کره جنوبی به پیروزی رسید. وی در مرحله بعد محمدجان سعیدوف از تاجیکستان را با نتیجه ۱۰ بر صفر مغلوب کرد و راهی نیمه نهایی شد. تیموری زاد در این مرحله با نتیجه ۱۰ بر ۴ ایتا شیمودا از ژاپن را شکست داد و راهی دیدار نهایی شد. وی در فینال در مقابل عیسی ایساکوف از قرقیزستان با نتیجه ۱۲ بر ۵ و ضربه فنی شکست خورد و به مدال نقره رسید.

در وزن ۷۰ کیلوگرم، سجاد پیردایه در دور نخست در مقابل سیداخمت از قزاقستان با نتیجه ۶ بر ۳ مغلوب شد و با توجه به حضور حریفش در دیدار فینال به جدول شانس مجدد بازگشت. وی در این مرحله با نتیجه ۱۰ بر صفر مقابل وانگ از چین به برتری رسید و راهی دیدار رده بندی شد. پیردایه در این دیدار با نتیجه ۵ بر ۲ مقابل سوکیگاوا از ژاپن به برتری رسید و به مدال برنز رسید. در وزن ۷۴ کیلوگرم، محمدمهدی ممیوند در دور اول در مقابل عظیم بردیف از ترکمنستان با نتیجه ۱۰ بر صفر به برتری رسید. وی در مرحله بعد با نتیجه ۱۱ بر صفر بر تائو شن از چین غلبه کرد و به نیمه نهایی رسید. ممیوند در این مرحله با نتیجه ۱۰ بر صفر فرخبک جومانازاروف از ازبکستان را شکست داد و فینالیست شد. وی در این دیدار با نتیجه ۴ بر ۴ در مقابل سیل بکوف از قزاقستان شد و به مدال نقره رسید.

در وزن ۷۹ کیلوگرم، سبحان اسمی در دور نخست در مقابل میزوساکی از ژاپن ۱۰ بر صفر به برتری رسید. وی در دور بعد با نتیجه ۱۰ بر صفر در مقابل جاوخلانخو از مغولستان به برتری رسید و راهی دیدار نیمه نهایی شد. اسمی در این مرحله با نتیجه ۱۲ بر ۱ وطن آناورازوف از ترکمنستان را مغلوب کرد و فینالیست شد. وی در این دیدار ساوراب یاداو از هند را با نتیجه ۱۵ بر ۱۰ شکست داد و صاحب نشان طلا شد.

در وزن ۸۶ کیلوگرم، ابوالفضل شمس پور در دور نخست در مقابل دالال از هند با نتیجه ۳ بر ۱ به پیروزی رسید. وی در دور بعد با نتیجه ۱۲ بر ۲ سفویف از قرقیزستان را مغلوب کرد و راهی مرحله نیمه نهایی شد. شمس پور در این مرحله با نتیجه ۶ بر ۵ مقابل اسخاب حاجیاف از قزاقستان به پیروزی رسید و راهی دیدار نهایی شد. وی مقابل آلپ ارسلان بگنجیوف از ترکمنستان با نتیجه ۹ بر ۲ به پیروزی رسید و طلایی شد.

در وزن ۹۲ کیلوگرم، امیرحسین خاکپا پس از استراحت در دور نخست، در مرحله بعد در مقابل نیکل از هند با نتیجه ۱۰ بر صفر به پیروزی رسید و راهی مرحله نیمه نهایی شد. وی در این مرحله با نتیجه ۴ بر ۲ مغلوب دولت گلدی مرادف از ترکمنستان شد و به دیدار رده بندی راه یافت. خاکپا در این مرحله مقابل بی اردیهان ارلان از چین با نتیجه ۱۰ بر صفر به برتری رسیدی و به مدال برنز رسید.

در وزن ۹۷ کیلوگرم، دانیال توکلی در دور اول در مقابل لاکای از هند با نتیجه ۸ بر ۵ شکست خورد و با توجه به شکست این کشتی گیر در دور بعد مقابل حریف چینی، نماینده کشورمان از

دور رقابت ها کنار رفت.

در وزن ۱۲۵ کیلوگرم، ابوالفضل محمد نژاد پس از استراحت در دور نخست، در مرحله دوم با نتیجه ۱۰ بر صفر مقابل ناران تولگا دارما بازار از مغولستان به برتری رسید و راهی مرحله نیمه نهایی شد. وی در این مرحله رضا ایزاخار از قزاقستان را با نتیجه ۱۲ بر ۲ شکست داد و به فینال رسید. محمدنژاد در فینال با نتیجه ۳ بر صفر مقابل روناک از هند به پیروزی رسید و بر سکوی نخست ایستاد.

رده بندی انفرادی این مسابقات به شرح ذیل می باشد:

۵۷ کیلوگرم: ۱- اولوگبک رشیدوف (ازبکستان) ۲- ریکوتو ناگای (ژاپن) ۳- باتمند زوریگو (مغولستان) و رویت (هند)

۶۱ کیلوگرم: ۱- پکاسیل آسامیک (قزاقستان) ۲- پوشپ (هند) ۳- فخرالدین نصردینوف (ازبکستان) و علی اصغر سلطانی (ایران)

۶۵ کیلوگرم: ۱- عیسی ایساکوف (قرقیزستان) ۲- امیررضا تیموری زاد (ایران) ۳- ایتا شیمودا (ژاپن) و سنجریک انوربکوف (ازبکستان)

۷۰ کیلوگرم: ۱- سومیت (هند) ۲- سیداخمت (قزاقستان) ۳- سجاد پیردایه (ایران) و آدیل تبیلدیف (قرقیزستان)

۷۴ کیلوگرم: ۱- سیل بکوف (قزاقستان) ۲- محمدمهدی ممیوند (ایران) ۳- فرخبک جومانازاروف (ازبکستان) و آدارش پاتیل (هند)

۷۹ کیلوگرم: ۱- سبحان اسمی (ایران) ۲- ساوراب یاداو (هند) ۳- جاوخلانخو (مغولستان) و آیبک کالی اخمت (قزاقستان)

۸۶ کیلوگرم: ۱- ابوالفضل شمس پور (ایران) ۲- آلپ ارسلان بگنجیوف (ترکمنستان) ۳- اسخاب حاجی اف (قزاقستان) و جنکی هوکی (ژاپن)

۹۲ کیلوگرم: دولت گلدی مرادف (ترکمنستان) بیباریس یرگالی (قزاقستان) اولوگبک اتویکوف (ازبکستان) امیرحسین خاکپا (ایران)

۹۷ کیلوگرم: ۱- یانچونگ یانگ (چین) ۲- سمیر دورسونوف (قزاقستان) ۳- بات اردین (مغولستان) و لاکای (هند)

۱۲۵ کیلوگرم: ابوالفضل محمدنژاد (ایران) روناک (هند) ۳ - ناران تولگا دارما بازار (مغولستان) و بائه جون جانگ (کره جنوبی).

فدراسیون کشتی اشتباهاتش را پذیرفت

پس از این رقابت ها سایت فدراسیون کشتی در این مورد نوشت: هرچند کسب عنوان نایبقهرمانی آسیا برای بسیاری از رشته های ورزشی نتیجه ای ارزشمند محسوب می شود، اما هدف فدراسیون کشتی در تمامی رده های سنی، تنها کسب عنوان قهرمانی است. همچنین باید به این نکته اشاره کرد که تیم در این رقابت ها بدون حضور چهار کشتی گیر اصلی خود به میدان رفت. بررسی های فنی فدراسیون کشتی نشان می دهد عواملی همچون تغییرات مکرر مربی بدنساز، عملکرد ضعیف و ترسو کشتی گرفتن برخی کشتی گیران و همچنین به کارگیری تعدادی از مربیانی که در حد و اندازه تیم ملی ظاهر نشدند، از مهم ترین عوامل از دست رفتن عنوان قهرمانی آسیا بوده است.

فدراسیون کشتی پیش از اعزام تیم، بارها این موارد را به کادر فنی تذکر داده بود. با این وجود، فدراسیون مسئولیت این نتیجه را نیز متوجه خود می داند و معتقد است وظیفه فدراسیون کشتی، کسب بهترین نتایج در تمامی رویدادهای بین المللی است. بر همین اساس، عملکرد کادر فنی و تمامی اعضای تیم به صورت دقیق بررسی خواهد شد و کادر فنی پس از بازگشت، موظف است درباره تصمیمات و عملکرد خود پاسخگو باشد. همچنین تغییرات لازم در کادر فنی و ترکیب نفرات تیم ملی برای حضور در رقابت های قهرمانی جهان، بدون هیچ گونه ملاحظه ای، اعمال خواهد شد.

آغاز تغییرات برای بازگشت به سکوی قهرمانی

مرور نتایج تیم ملی در یک سال اخیر نشان می دهد این نگرانی تنها به نایبقهرمانی آسیا محدود نمی شود. ایران سال گذشته در رقابت های جهانی بلغارستان با کسب یک مدال طلا، دو مدال نقره و دو مدال برنز و مجموع ۱۱۱ امتیاز، در جایگاه سوم جهان قرار گرفت. هرچند قرار گرفتن روی سکوی جهانی، نتیجه ای قابل قبول به نظر می رسد، اما فاصله ۷۴ امتیازی با آمریکا و یک امتیاز اختلاف با قزاقستان، نشان داد که کشتی آزاد ایران در رده جوانان دیگر برتری سال های گذشته را ندارد. این فاصله در رقابت های آسیایی نیز بار دیگر خود را نشان داد و قزاقستان با کسب عنوان قهرمانی، بالاتر از ایران ایستاد تا اهمیت بازنگری در روند آماده سازی تیم بیش از پیش احساس شود.

همین موضوع باعث شد واکنش فدراسیون کشتی پس از پایان مسابقات آسیایی، متفاوت از گذشته باشد. در بیانیه رسمی فدراسیون، تغییرات متعدد مربی بدنساز، عملکرد دور از انتظار برخی کشتی گیران، کشتی گرفتن محتاطانه و عملکرد تعدادی از مربیان، از مهم ترین عوامل از دست رفتن عنوان قهرمانی عنوان شد؛ انتقادهایی که خیلی زود از مرحله حرف فراتر رفت و به تغییرات عملی در تیم ملی انجامید. نخستین تغییرات در ترکیب تیم دیده شد و اهورا خاطری و ابوالفضل رحمانی که در مسابقات آسیایی حضور نداشتند، به جمع اردونشینان اضافه شده اند و سینا خلیلی نیز که حضورش در مسابقات جهانی بزرگسالان قطعی شده، قرار است در جهانی جوانان نیز برای ایران روی تشک برود. در مقابل، چندین نفر از نفرات اعزامی به مسابقات قهرمانی آسیا از چرخه تیم ملی خارج شده اند. عرفان سیری که در وزن ۵۷ کیلوگرم از دور رقابت ها کنار رفت، دیگر به اردو دعوت نشده و امیررضا تیموری زاد، پیردایه، محمدمهدی ممیوند، امیرحسین خاکپا و دانیال توکلی نیز با وجود حضور در ترکیب تیم آسیایی، در اردوی جدید جایی ندارند؛ تصمیمی که نشان می دهد کادر فنی قصد ندارد با همان ترکیب راهی مهم ترین مسابقه سال شود.

از هو شدن در ورزشگاه تا ماندن در عکس قهرمانی اسپانیا ترامپ! جام رو با خودت ببر

■ شاهچراغی

این صحنه به سرعت در شبکه‌های اجتماعی بازنشر شد و برخی از رسانه‌ها از آن با عنوان «بی‌اعتنایی آشکار رومرو به ترامپ» یاد کردند.

در سوی دیگر، بورخا ایگلسیاس، مهاجم اسپانیا که پیش‌تر بارها از سیاست‌های ترامپ انتقاد کرده بود، هرچند با او دست داد اما از هرگونه گفت‌وگو یا ارتباط اضافه پرهیز کرد و تنها با حداقل تماس چشمی از کنار وی گذشت.

آرژانتین؛ بازنده‌ای که خوب نباخت

پس از پایان مسابقه، واکنش بازیکنان آرژانتین نیز در رسانه‌های اسپانیایی بازتاب گسترده‌ای پیدا کرد.

در حالی که بازیکنان اسپانیا با جام جهانی جشن می‌گرفتند، بسیاری از بازیکنان آرژانتین پشت خود را به قهرمانان کردند و رو به هواداران خود ایستادند.

رسانه‌های اسپانیایی این رفتار را نشانه‌ای از ناتوانی در پذیرش شکست دانستند. روزنامه ال پائیس حتی آرژانتین را «بازنده‌ای بد» توصیف کرد.

درگیری‌های پس از مسابقه، اخراج لیاندرو پاردس و برخوردهای فیزیکی بازیکنان آرژانتین با اسپانیایی‌ها نیز بر این تصویر افزود.

سیاست، پررنگ‌تر از همیشه

بسیاری از ناظران معتقدند جام جهانی ۲۰۲۶ بیش از هر دوره دیگری تحت تاثیر سیاست قرار گرفت.

از ماجرای جنجالی تعلیق و بازگرداندن فولارین بالوگان گرفته تا حضور دائمی ترامپ و اینفانتینو در کنار یکدیگر، مرز میان فوتبال و سیاست بیش از هر زمان دیگری کمرنگ شده بود. اینفانتینو در طول تورنمنت بارها در کنار ترامپ دیده شد. روابط نزدیک این دو چنان آشکار بود که برخی از رسانه‌ها از جام جهانی ۲۰۲۶ به عنوان «جام جهانی ترامپ و اینفانتینو» یاد کردند.

منتقدان معتقد بودند فیفا بیش از حد به سیاست نزدیک شده و استقلال خود را زیر سوال برده است. حتی اعطای جایزه‌ای موسوم به «جایزه صلح فیفا» به ترامپ نیز با واکنش‌های فراوانی روبرو شد.

جشن اسپانیا و فراموش شدن حاشیه‌ها

با وجود تمام این جنجال‌ها، در نهایت چیزی که در تاریخ ثبت خواهد شد، قهرمانی اسپانیاست، تیمی که با هدایت لوئیس دلافوئنته و با اتکا به نسلی درخشان از بازیکنان، بار دیگر بر بام فوتبال جهان ایستاد.

فران تورس گل قهرمانی را به ثمر رساند، رودری جام را بالای سر برد، لامین یامال یکی از ستاره‌های تورنمنت شد و اسپانیا دومین ستاره را بر پیراهن خود افزود.

اما در کنار این افتخارات، تصاویر آن شب یادآور نکته دیگری نیز خواهد بود: تلاشی مداوم برای قرار گرفتن در قاب تاریخ. ترامپ می‌خواست بخشی از مهم‌ترین تصویر جام جهانی باشد. می‌خواست در لحظه‌ای حضور داشته باشد که میلیون‌ها نفر در سراسر جهان آن را به خاطر خواهند سپرد ولی واکنش رسانه‌ها، بازیکنان و حتی عکس‌های رسمی فیفا نشان داد که فوتبال، در نهایت، متعلق به کسانی است که در زمین آن را فتح می‌کنند.

به همین دلیل، شاید ماندگارترین تصویر آن شب نه لحظه حضور ترامپ در مرکز صحنه، بلکه لحظه‌ای باشد که او ناچار شد یک قدم به کنار بردارد تا قهرمانان واقعی جهان در مرکز قاب قرار بگیرند؛ جایی که از ابتدا به آنان تعلق داشت.

جام جهانی ۲۰۲۶ قرار بود جشن بزرگ فوتبال باشد؛ تورنمنتی که برای نخستین بار با میزبانی مشترک ایالات متحده، کانادا و مکزیک برگزار شد و در نهایت با قهرمانی شایسته اسپانیا به پایان رسید اما در کنار درخشش فنی شاگردان لوئیس دلافوئنته، نمایش خیره‌کننده رودری، تاثیرگذاری لامین یامال و گل سرنوشت‌ساز فران تورس، یک چهره دیگر نیز بیش از حد انتظار در مرکز توجه قرار گرفت: دونالد ترامپ.

رئیس‌جمهور تروریست ایالات متحده از آغاز تا پایان مسابقات حضوری پررنگ در فضای پیرامون جام جهانی داشت؛ حضوری که برای بسیاری از هواداران فوتبال، رسانه‌ها و حتی برخی از بازیکنان، بیش از آنکه یادآور نقش یک مقام رسمی در مراسم باشد، تلاشی آشکار برای قرار گرفتن در متن رویدادی تلقی شد که قهرمانان واقعی آن در زمین مسابقه حضور داشتند.

در شبی که اسپانیا با پیروزی یک بر صفر در برابر آرژانتین در وقت‌های اضافه به دومین عنوان قهرمانی جهان خود رسید، اتفاقات پس از مسابقه به اندازه خود فینال خبرساز شد. آنچه باید لحظه اختصاصی قهرمانان جهان می‌بود، به صحنه‌ای تبدیل شد که در آن ترامپ بار دیگر در مرکز قاب ایستاد و موجی از واکنش‌ها را در سراسر جهان برانگیخت.

هو شدن در "مت‌لایف"

از نخستین لحظات حضور ترامپ در ورزشگاه مت‌لایف نیوجرسی، واکنش تماشاگران چندان دوستانه نبود. هنگامی که تصویر او روی نمایشگرهای ورزشگاه ظاهر شد، صدای سوت و هو کردن از بخش‌های مختلف سکوها شنیده شد؛ واکنشی که در مراسم اهدای مدال و جام نیز با شدت بیشتری تکرار شد.

ترامپ در طول مسابقه از جایگاه ویژه و پشت شیشه‌های امنیتی بازی را تماشا می‌کرد. در کنار او جانی اینفانتینو، رئیس فیفا، ملانیا ترامپ، کلودیا شینباؤم، رئیس‌جمهور مکزیک، مارک کارنی، نخست‌وزیر کانادا، پادشاه اسپانیا، فیلیپه ششم و شماری از مقام‌های عالی‌رتبه حضور داشتند.

اما برخلاف بسیاری از روسای کشورها که در چنین مراسمی نقشی تشریفاتی و محدود دارند، ترامپ بار دیگر نشان داد علاقه زیادی به قرار گرفتن در مرکز صحنه دارد.

لحظه‌ای که به جنجال جهانی تبدیل شد

پس از پایان مسابقه و آغاز مراسم اهدای جوایز، ترامپ و اینفانتینو در کنار یکدیگر مدال‌های نایب‌قهرمانی و قهرمانی را به بازیکنان اهدا کردند. سپس جام جهانی به رودری، کاپیتان اسپانیا، سپرده شد.

در شرایط عادی، پس از تحویل جام، مقام‌های رسمی از صحنه کنار می‌روند تا بازیکنان جشن قهرمانی خود را برگزار کنند. اینفانتینو نیز همین کار را انجام داد و به کناری رفت ولی ترامپ در اقدامی که خیلی زود به سوژه اصلی شبکه‌های اجتماعی تبدیل شد، در مرکز تصویر باقی ماند. دوربین‌ها لحظه‌ای را ثبت کردند که رودری آماده بالا بردن جام بود، در حالی که رئیس‌جمهور آمریکا همچنان مقابل بازیکنان اسپانیا ایستاده بود. تصاویر تلویزیونی نشان می‌داد که بازیکنان اسپانیا منتظر خروج او از قاب هستند و حتی اینفانتینو نیز تلاش می‌کند ترامپ را متوجه این موضوع کند.

سرانجام، پس از چند ثانیه سردرگمی و مکثی که از دید میلیون‌ها بیننده پنهان نماند، ترامپ چند قدم به کنار رفت و رودری جام را بالای سر برد؛ لحظه‌ای که بلافاصله به یکی از پربازدیدترین ویدیوهای ورزشی سال تبدیل شد.

رسانه‌های اسپانیا: رودری مقاومت کرد

رسانه‌های اسپانیایی با سرعت به این اتفاق واکنش نشان دادند. بسیاری از روزنامه‌ها، شبکه‌های تلویزیونی و مفسران ورزشی رفتار ترامپ را غیرعادی توصیف کردند.

دنی گاریدو، گزارشگر مشهور رادیوی کادنا سر، گفت: "آفرین به رودری. او صبر کرد و صبر کرد تا ترامپ از تصویر خارج شود. این شخصیت بزرگی می‌خواهد. ترامپ آشکارا می‌خواست در عکس حضور داشته باشد و رودری منتظر ماند تا او کنار برود، سپس جام را بالا برد." در بسیاری از برنامه‌های تحلیلی اسپانیا، این صحنه به نمادی از تقابل میان قهرمانان واقعی میدان و سیاستمداری تعبیر شد که تلاش داشت بخشی از لحظه تاریخی آنان باشد.

فیفا، ترامپ را از عکس حذف کرد

شاید عجیب‌ترین بخش ماجرا پس از پایان مراسم رخ داد. حساب‌های رسمی فیفا در شبکه‌های اجتماعی تصاویری از جشن قهرمانی اسپانیا منتشر کردند که در آنها ترامپ دیده نمی‌شد. کاربران به سرعت متوجه شدند که رئیس‌جمهور آمریکا از قاب تصاویر بریده شده است. در عکس‌های رسمی منتشرشده از سوی فیفا، رودری و بازیکنان اسپانیا در حال جشن گرفتن دیده می‌شدند اما اثری از ترامپ وجود نداشت؛ گویی هرگز روی سکو حاضر نبوده است.

فدراسیون فوتبال اسپانیا نیز تصویری مشابه منتشر کرد که در آن رئیس‌جمهور آمریکا حضور نداشت. رسانه‌های اسپانیایی این اقدام را نوعی بازگرداندن تمرکز به قهرمانان واقعی مسابقات دانستند.

حتی برخی کاربران شبکه‌های اجتماعی با طنز نوشتند که "فیفا از فناوری VAR برای حذف ترامپ از عکس استفاده کرده است."

برخورد سرد برخی از بازیکنان

مراسم اهدای مدال تنها به جنجال عکس‌ها محدود نشد.

کریستین رومرو، مدافع آرژانتین و باشگاه تاتنهام، هنگام دریافت مدال نایب‌قهرمانی، رفتاری داشت که بسیاری آن را بی‌اعتنایی آشکار به ترامپ تعبیر کردند.

رومرو ابتدا با کلودیا شینباؤم و مارک کارنی دست داد ولی هنگام عبور از مقابل ترامپ نه دست او را فشرد و نه واکنشی به حضورش نشان داد.

آخرین سوت برای یک افسانه

کوپن کیگان؛ وداع با پادشاهی که به فوتبال رویا بخشید

■ شاهین

داشت. در عرصه موسیقی نیز تک‌آهنگ موفق «Head Over Heels in Love» را منتشر کرد و به چهره‌ای شناخته‌شده در برنامه محبوب «سوپرستارز» شبکه بی‌بی‌سی تبدیل شد. تبلیغات عطر معروف «Brut 33» با چهره او در سراسر بریتانیا شناخته می‌شد و دوستی نزدیکش با جرج بست، یکی دیگر از افسانه‌های فوتبال، بارها مورد توجه رسانه‌ها قرار گرفت. کیگان درباره بست گفته بود: "مقابل کرویف، یکن‌باوتر و مارادونا بازی کرده‌ام اما هنوز هم معتقدم جرج بست بهترین فوتبالیستی بود که دیده‌ام."

بازگشت به نیوکاسل؛ آغاز یک حماسه

پس از پایان دوران بازی و چند سال زندگی آرام در اسپانیا، کیگان در سال ۱۹۹۲ تصمیم گرفت وارد عرصه مربیگری شود. مقصد او نیوکاسل یونایتد بود؛ باشگاهی که در بحرانی‌ترین روزهای تاریخ خود به سر می‌برد و در آستانه سقوط به دسته سوم قرار داشت. ورود کیگان همه چیز را تغییر داد.

او ابتدا تیم را از سقوط نجات داد و سپس در فصل بعد، نیوکاسل را به لیگ برتر رساند ولی دستاورد واقعی او چیزی فراتر از نتایج بود. او روحی تازه در کالبد باشگاه دمید و امید را به شهری بازگرداند که سال‌ها از رکود اقتصادی و افول صنایع سنگین رنج برده بود.

روایایی که یک ملت را شیفته کرد

نیوکاسل تحت هدایت کیگان به یکی از جذاب‌ترین تیم‌های تاریخ فوتبال انگلیس تبدیل شد. تیمی که با فوتبال هجومی، شجاعانه و پرهیجان خود لقب «سرگرم‌کنندگان» را به دست آورد. فصل ۱۹۹۶-۱۹۹۵ نقطه اوج این رویا بود. نیوکاسل تا آستانه نخستین قهرمانی لیگ از سال ۱۹۲۷ پیش رفت و میلیون‌ها نفر در سراسر کشور شیفته فوتبال زیبای این تیم شدند. اگرچه در نهایت جام به منچستر یونایتد سر الکس فرگوسن رسید اما در حافظه فوتبال انگلیس، نام نیوکاسل کیگان با افتخار و احترام ثبت شد. آن تیم ثابت کرد که گاهی زیبایی فوتبال از جام‌ها ماندگارتر است.

مربی تیم ملی و فصل‌های پایانی

کیگان پس از نیوکاسل، فولام را به لیگ برتر رساند و سپس در سال ۱۹۹۹ هدایت تیم ملی انگلیس را بر عهده گرفت. دوران حضورش روی نیمکت "سه‌شیرها" کوتاه بود و پس از ناکامی در یورو ۲۰۰۰ پایان یافت ولی محبوبیت او هرگز کاهش پیدا نکرد.

او بعدها هدایت منچستر سیتی را بر عهده گرفت و نقش مهمی در تثبیت این باشگاه در لیگ برتر ایفا کرد. بازگشت احساسی‌اش به نیوکاسل در سال ۲۰۰۸ اما با توجه به اختلافات شدید با مالک وقت باشگاه، مایک اشلی، تنها هشت ماه دوام آورد.

استعفا او موجی از خشم و اعتراض را در میان هواداران برانگیخت. بسیاری معتقد بودند کیگان باشگاه را ترک کرد، زیرا نمی‌توانست بپذیرد هویت و ارزش‌های نیوکاسل نادیده گرفته شود.

مردی که یک شهر را دوباره زنده کرد

تاثیر کوپن کیگان بر نیوکاسل را نمی‌توان تنها در نتایج یا جدول رده‌بندی جست‌وجو کرد. او به شهری که سال‌ها از مشکلات اقتصادی و اجتماعی رنج می‌برد، اعتمادبه‌نفس بازگرداند. نسلی از هواداران با تیم او عاشق فوتبال شدند. بسیاری از مردم نیوکاسل معتقدند کیگان نه فقط باشگاه، بلکه خود شهر را احیا کرد. او به مردم یادآوری کرد که می‌توان دوباره رویا دید، دوباره امیدوار بود و دوباره به آینده ایمان داشت.

وداع با مردی که فراموش نخواهد شد

پس از اعلام خبر درگذشتش، موجی از اندوه سراسر فوتبال انگلیس را فرا گرفت. آلن شیرر او را «قهرمان، مربی و دوست» خود خواند. فاستینو آسپریرا از درس‌های امید و وفاداری او سخن گفت. باشگاه‌های لیورپول، نیوکاسل، هامبورگ، منچستر سیتی و حتی رقیب دیرینه نیوکاسل، ساندرلند، با انتشار پیام‌هایی احساسی یاد او را گرامی داشتند.

هواداران نیوکاسل نیز با حضور در اطراف ورزشگاه سنت جیمز پارک و گذاشتن گل، شال و پیراهن، به مردی ادای احترام کردند که برای آنان چیزی فراتر از یک فوتبالیست یا مربی بود.

شاید بهترین توصیف از میراث او همان جمله‌ای باشد که روزی خطاب به هواداران نیوکاسل گفت: "هرگز از باشگاه‌تان دست نکشید. به حمایت از آن ادامه دهید. این باشگاه متعلق به شماست و مطمئن باشید روزی دوباره آن را پس خواهید گرفت."

کوپن کیگان اکنون دیگر در میان ما نیست ولی نام او در آنفیلد، در سنت جیمز پارک، در خاطرات فوتبال انگلیس و در قلب میلیون‌ها هوادار برای همیشه زنده خواهد ماند. او از آن دسته اسطوره‌هایی بود که مرگ تنها حضور فیزیکی‌شان را پایان می‌دهد، زیرا رویاهایی که آفریدند، هرگز نمی‌میرند.

فوتبال انگلیس یکی از بزرگ‌ترین فرزندان خود را از دست داد. کوپن کیگان، اسطوره بی‌بدیل لیورپول و نیوکاسل یونایتد، سرمربی پیشین تیم ملی انگلیس، برنده دو توپ طلای اروپا و یکی از محبوب‌ترین شخصیت‌های تاریخ فوتبال جهان، در سن ۷۵ سالگی پس از نبردی دشوار با بیماری سرطان چشم از جهان فروبست اما میراث او، همچون نام بزرگش، فراتر از مرزهای زمان و مکان زنده خواهد ماند.

مرگ کیگان تنها پایان زندگی یک فوتبالیست یا مربی بزرگ نبود، بلکه وداع با نسلی از ارزش‌ها، شور، صداقت و عشقی بی‌پایان به فوتبال بود. او از آن دسته شخصیت‌هایی بود که تاثیرشان را نمی‌توان تنها با جام‌ها، آمارها یا افتخارات سنجید. کیگان بخشی از حافظه جمعی فوتبال انگلیس بود؛ مردی که میلیون‌ها نفر را عاشق این بازی کرد و به هواداران آموخت که فوتبال، پیش از آنکه درباره پیروزی باشد، درباره ایمان، امید و رویاپردازی است.

از دل معادن یورکشایر تا قله‌های فوتبال اروپا

کوپن کیگان در خانواده‌ای کارگری در یورکشایر جنوبی متولد شد. پدرش معدنچی بود و او نیز همچون بسیاری از کودکان طبقه کارگر انگلیس، رویاهای خود را در زمین‌های خاکی و خیابان‌های شهر دنبال می‌کرد. فوتبال حرفه‌ای را از اسکانتورپ یونایتد آغاز کرد؛ باشگاهی کوچک که سکوی پرتاب او به جهان بزرگی شد که بعدها نامش را در تاریخ جاودانه کرد.

در سال ۱۹۷۱، بیل شنکلی، معمار بزرگ لیورپول، استعداد و شخصیت ویژه او را تشخیص داد و با پرداخت ۳۳ هزار پوند، کیگان را به آنفیلد آورد. شاید در آن زمان کمتر کسی تصور می‌کرد این جوان پرنرژژی به یکی از بزرگ‌ترین بازیکنان تاریخ فوتبال انگلیس تبدیل شود.

کیگان خیلی زود قلب هواداران لیورپول را تسخیر کرد. تلاش بی‌وقفه، شجاعت، جنگندگی و اشتیاق پایان‌ناپذیرش باعث شد لقب «کینگ کو» را از هواداران دریافت کند. او شاید از نظر خودش یک استعداد ذاتی خارق‌العاده نبود اما چیزی داشت که بسیاری از ستارگان فوتبال فاقد آن بودند: اراده‌ای شکست‌ناپذیر.

شکوه سال‌های آنفیلد

دهه ۱۹۷۰ دوران طلایی لیورپول بود و کیگان یکی از ستون‌های اصلی آن تیم افسانه‌ای به شمار می‌رفت. در کنار ستارگانی چون جان توشاک، ایملین هیوز، ایان کالاکان، فیل تامپسون و فیل نیل، او به خلق یکی از قدرتمندترین تیم‌های تاریخ فوتبال اروپا کمک کرد.

در دوران حضورش در لیورپول، سه قهرمانی لیگ دسته اول انگلیس، یک جام حذفی، دو جام یوفا و سرانجام جام باشگاه‌های اروپا در سال ۱۹۷۷ به دست آمد. آنفیلد در آن سال‌ها شاهد نمایش‌های بازیکنی بود که با هر دویدن، هر نبرد و هر گل، بیش از پیش به اسطوره تبدیل می‌شد. کیگان بعدها بارها تاکید کرد که مهم‌ترین درس زندگی‌اش را از بیل شنکلی آموخته است. جمله مشهور شنکلی که می‌گفت: «اگر رفتگر خیابان بودم، خیابان من تمیزترین خیابان شهر می‌شد»، به فلسفه زندگی کیگان بدل شد؛ فلسفه‌ای که او را به قله‌های فوتبال رساند.

فتح اروپا و دو توپ طلای تاریخی

در سال ۱۹۷۷، در حالی که بسیاری تصور می‌کردند او همه چیز را در لیورپول به دست آورده است، تصمیم گرفت راهی هامبورگ آلمان شود. این انتقال آغاز درخشان‌ترین دوران زندگی فردی او بود.

کیگان در بوندس‌لیگا به ستاره‌ای جهانی تبدیل شد و در سال‌های ۱۹۷۸ و ۱۹۷۹ دو بار پیاپی توپ طلای اروپا را به دست آورد. او هنوز تنها فوتبالیست بریتانیایی است که موفق شده دو بار متوالی این افتخار را کسب کند.

در روزگاری که فوتبال اروپا میزبان غول‌هایی چون یوهان کرویف، فرانتس بکن‌باوئر و بسیاری دیگر بود، کیگان توانست بر فراز قاره سبز بایستد و عنوان بهترین بازیکن اروپا را از آن خود کند. این افتخاری بود که جایگاه او را در تاریخ فوتبال تثبیت کرد.

پیراهن "سه‌شیرها" و افتخار ملی

کیگان در عرصه ملی نیز یکی از چهره‌های مهم فوتبال انگلیس بود. او در ۶۳ دیدار ملی ۲۱ گل به ثمر رساند و سال‌ها یکی از ارکان اصلی تیم ملی کشورش محسوب می‌شد. حضور در جام جهانی ۱۹۸۲ اسپانیا، اوج دوران ملی‌اش بود. هرچند انگلیس در آن رقابت‌ها به موفقیت نهایی نرسید ولی کیگان همچنان یکی از محبوب‌ترین چهره‌های فوتبال ملی باقی ماند.

مردی فراتر از زمین فوتبال

کوپن کیگان تنها یک فوتبالیست نبود. او به یکی از نخستین ستارگان مدرن فوتبال انگلیس تبدیل شد؛ بازیکنی که فراتر از مستطیل سبز، در فرهنگ عمومی نیز حضور داشت. او از نخستین فوتبالیست‌های انگلیسی بود که کفش‌های اختصاصی با برند شخصی خود

در حالی که ترکیب تیم ملی کشتی آزاد ایران برای بازی‌های آسیایی ناگویا مشخص شده، ملی‌پوشان در مسیر کسب مدال طلا با رقبای سرسختی از ژاپن، هند، ازبکستان، کره‌شمالی و مغولستان روبرو خواهند بود. رقابت‌های کشتی بیستمین دوره بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶ از ۸ تا ۱۱ مهرماه در شهر ناگویای ژاپن برگزار می‌شود. امسال برخلاف دوره‌های گذشته، مسابقات کشتی بازی‌های آسیایی ناگویا پیش از رقابت‌های قهرمانی جهان برگزار خواهد شد و ملی‌پوشان کمتر از یک ماه بعد، از ۲ تا ۱۰ آبان باید در مسابقات جهانی به میدان بروند. به همین دلیل، فدراسیون کشتی و کادر فنی تیم‌های ملی تصمیم گرفته‌اند برای این دو رویداد مهم از ترکیب‌های متفاوتی استفاده کنند تا فشار کمتری به نفرت اصلی وارد شود. تیم ملی کشتی آزاد ایران در دوره گذشته بازی‌های آسیایی با کسب ۳ مدال طلا و ۲ نقره از ۶ وزن، عملکرد موفق‌تری داشت؛ اما با توجه به افزایش سطح رقابت‌ها و حضور مدعیان مطرح آسیایی، تکرار این نتیجه در ناگویا کار آسانی نخواهد بود. بر همین اساس، ترکیب تیم ملی کشتی آزاد ایران برای حضور در بازی‌های آسیایی ناگویا مشخص شد. علی مؤمنی در وزن ۵۷ کیلوگرم، عباس ابراهیم‌زاده در ۶۵ کیلوگرم، یونس امامی در ۷۴ کیلوگرم، محمد نخودی در ۸۶ کیلوگرم، امیرعلی آذرپیرا در ۹۷ کیلوگرم و امیرحسین زارع در وزن ۱۲۵ کیلوگرم، نمایندگان ایران در این مسابقات خواهند بود. کادرفنی امیدوار است با این برنامه‌ریزی، ضمن کسب نتیجه مطلوب در بازی‌های آسیایی، ملی‌پوشان اصلی نیز با آمادگی کامل راهی مسابقات قهرمانی جهان شوند. با وجود موفقیت‌های اخیر، کشتی ایران کار سختی در بازی‌های آسیایی ناگویا خواهد داشت و حفظ یا افزایش تعداد مدال‌های طلای دوره گذشته، کار ساده‌ای به نظر نمی‌رسد. حضور مدعیان مطرح از کشورهایی مانند ژاپن، هند، ازبکستان، بحرین، کره‌شمالی و مغولستان، سطح رقابت‌ها را در بیشتر اوزان بالا برده است. در وزن ۵۷ کیلوگرم، کشتی‌گیران ژاپن، کره‌شمالی، هند و مغولستان از جدی‌ترین رقبای نماینده ایران محسوب می‌شوند. شرایط وزن ۶۵ کیلوگرم نیز به انتخاب نهائی تیم ژاپن بستگی دارد؛ اگر کیوکا، قهرمان المپیک، در ترکیب این تیم حضور نداشته باشد، اوگینو همچنان یکی از شانس‌های اصلی کسب مدال طلا خواهد بود. در وزن ۷۴ کیلوگرم نیز احتمال حضور جمالوف از ازبکستان و تاکاتانی از ژاپن، رقابت را برای نماینده ایران دشوار خواهد کرد. در وزن ۹۷ کیلوگرم هم آرش یوشیدا از ژاپن یکی از مهم‌ترین رقبای خواهد بود. این شرایط نشان می‌دهد ملی‌پوشان کشتی آزاد ایران برای رسیدن به سکوی نخست، مسیر آسانی پیش‌رو ندارند و در میان اوزان مختلف، شاید تنها امیرحسین زارع را بتوان از همین حالا یکی از مطمئن‌ترین گزینه‌های کسب مدال طلا دانست.

مشخص شدن حریفان تیم فوتبال امید در بازی‌های آسیایی

مراسم قرعه‌کشی مسابقات فوتبال مردان بیستمین دوره بازی‌های آسیایی ناگویا ۲۰۲۶ برگزار شد و تیم امید ایران در گروه B این رقابت‌ها با تیم‌های چین، امارات و کره‌شمالی همگروه شد. مراسم قرعه‌کشی مسابقات فوتبال مردان بازی‌های آسیایی ناگویا ۲۰۲۶ برگزار شد و تیم امید ایران حریفان خود در مرحله گروهی این رقابت‌ها را شناخت. بر اساس قرعه‌کشی انجام‌شده، شاگردان حسین عبدی در گروه B مسابقات قرار گرفتند و باید به مصاف تیم‌های چین، امارات و کره‌شمالی بروند. گروه‌بندی کامل مسابقات فوتبال مردان بازی‌های آسیایی ناگویا به شرح زیر است:

***گروه A:** ژاپن، تایلند، قرقیزستان، هنگ‌کنگ

***گروه B:** چین، امارات، ایران، کره‌شمالی

***گروه C:** ویتنام، ازبکستان، فیلیپین، کویت

***گروه D:** کره‌جنوبی، عربستان، قطر

تیم امید ایران که در این دوره از مسابقات در گلدان سوم قرعه‌کشی قرار داشت، با هدایت حسین عبدی خود را برای حضور قدرتمند در بازی‌های آسیایی ناگویا آماده می‌کند.

آخرین اخبار

* کاروان پرسپولیس برای برگزاری اردوی ۱۲ روزه راهی ارزروم ترکیه شد، اما محمدمامین کاظمیان با تصمیم کادر فنی این تیم را همراهی نکرد. این بازیکن پس از کش‌وقوس‌های فراوان در فهرست مازاد سرخپوشان قرار گرفت و در آستانه جدایی از این باشگاه است.

* باشگاه استقلال نیز موفق شد پرونده شکایت سرخیو کارلوس استراندبرگ، مهاجم سوئدی، را مختومه کند. این بازیکن مدعی بود پیش‌نویس قرارداد ارسالی از سوی استقلال، قرارداد قطعی محسوب می‌شود، اما با پیگیری واحد حقوقی باشگاه، شکایت او بسته شد.

* فدراسیون فوتبال آلمان یورگن کلوپ را با قراردادی تا سال ۲۰۳۰ به عنوان سرمربی جدید تیم ملی این کشور معرفی کرد. کلوپ جانشین یولیان ناگلزمن شد که پس از حذف آلمان از جام جهانی ۲۰۲۶ از سمت خود کناره‌گیری کرده بود.

* پیروز قربانی سرمربی اسبق تیم فوتبال فجرسپاسی شیراز هدایت آلومینیوم اراک را پذیرفت. *عبدالله ویسی به عنوان سرمربی جدید تیم فوتبال ذوب آهن اصفهان معرفی شد.

*کنفدراسیون فوتبال آسیا با اعلام سید بندی رقابت‌های لیگ قهرمانان آسیا سطح دو، نام گل‌گهر را به عنوان نماینده ایران درج کرد. نکته قابل توجه در این سیدبندی، نوشته شدن نام گل‌گهر سیرجان به عنوان نماینده ایران است؛ موضوعی که نشان می‌دهد عملاً گل‌گهر و نه چادرملو – که برنده تورنمنت سه جانبه کسب سهمیه لیگ قهرمانان شده بود – فصل بعد نماینده ایران در آسیا خواهد بود.

نقل و انتقالات لیگ برتر

دومین کاپیتان هم از پرسپولیس رفت

سروش رفیعی هافبک چند فصل اخیر تیم فوتبال پرسپولیس و دومین کاپیتان این تیم در فصل گذشته پس از مدت‌ها سکوت، با انتشار ویدئویی از حضور خود در این تیم و با نوشتن کلمه «وداع» جدایی خود از جمع شاگردان مهدی تارتار را تأیید کرد تا پس از امید عالیشاه دومین کاپیتان پرسپولیس هم از این تیم جدا شود. علاوه بر این دو بازیکن، سهیل صحرایی، میلاد محمدی، مجتبی فخریان، میلاد سرلک و رضا شکاری هم تاکنون از پرسپولیس جدا شده‌اند.

کوشکی در استقلال ماند

علیرضا کوشکی بازیکن تکنیکی و تأثیرگذار تیم فوتبال استقلال با حضور در باشگاه و پس از دیدار و گفت‌وگو با علی تاجرنیا رئیس هیئت‌مدیره، قرارداد خود را به مدت دو فصل دیگر تمدید کرد. کوشکی که فصل گذشته با نمایش‌های مؤثر و دیدنی خود نقش مهمی در ترکیب آبی‌پوشان ایفا کرد، پس از تأیید کادر فنی به همکاری خود با استقلال ادامه خواهد داد.

نیمکت نساجی به مجتبی حسینی رسید

نساجی مازندران که سال گذشته با فراز کمالوند وارد رقابت‌های لیگ دسته اول شد و در ادامه با رضا عنایتی کارش را ادامه داد و در نهایت به قهرمانی رسید و به لیگ برتر صعود کرد، اکنون برای حضور در سطح اول فوتبال ایران با یک مربی جدید به توافق دست یافت. نساجی مازندران چهار روز قبل آخرین بازی فصل در لیگ دسته اول را در ورزشگاه شهید وطنی قائم‌شهر برگزار کرد و جشن قهرمانی گرفت، اما هفته گذشته رضا عنایتی خبر پایان همکاری خود با این باشگاه را اعلام نمود تا نساجی هم پس از تأیید این موضوع، سراغ انتخاب سرمربی جدید برود. باشگاه نساجی مازندران گزینه‌های متعددی طی روزهای اخیر مدنظر داشت تا جانشین رضا عنایتی کند که در نهایت برای انتخاب سید مجتبی حسینی به جمع‌بندی نهائی رسید و سرمربی سه فصل اخیر آلومینیوم اراک را انتخاب کرد.

گودرزی استقلالی شد

بهرام گودرزی مدافع ۲۱ ساله فصل گذشته آلومینیوم اراک، هفته قبل با حضور در باشگاه استقلال و پس از دیدار و گفت‌وگو با علی تاجرنیا سرپرست باشگاه استقلال، قرارداد خود را به مدت پنج سال با آبی‌ها امضا کرد. گودرزی که توانایی بازی در هر دو سمت خط دفاعی را دارد، با نظر کادر فنی و کمیته فنی به جمع آبی‌پوشان اضافه شد تا پس از باز شدن پنجره نقل و انتقالاتی پیراهن استقلال را بر تن کند.

گلر ملی‌پوش با آبی‌ها قرارداد بست

محمد خلیفه که پس از همراهی تیم ملی ایران در جام جهانی ۲۰۲۶، بلافاصله با تیم فوتبال امید راهی اردوی آماده‌سازی در ترکیه شد و در دو مسابقه تدارکاتی هم به میدان رفت، با عقد قرارداد رسمی به تیم فوتبال استقلال تهران پیوست.

باشگاه استقلال برای جذب این دروازه‌بان ۲۱ ساله حدوداً ۸۰ میلیارد به آلومینیوم پرداخت کرده است. خلیفه که تجربه حضور در رده‌های پایه پرسپولیس را دارد و حتی با تیم بزرگسالان این باشگاه هم تمرین کرده، سه سال قبل به آلومینیوم اراک پیوست و پس از انجام سه بازی در نخستین فصل حضورش در این تیم، طی دو سال اخیر گلر فیکس ایرالکو بود و عملکردش موجب شد به تیم ملی برسد و حالا هم در مسیر حضور در استقلال قرار بگیرد.

یار مهربان ورزش شهری رفت

مجید عبداللهی دروازه بان و فوتبالیست خوب و با صفای شهری و حامی همیشگی فوتبال و والیبال شهری در دهه شصت و هفتاد ناباورانه دارفانی را وداع گفت. او در طول دوران عمر پر برکت خود عاشقانه به ورزش شهری خدمت کرد و در همراهی والیبالیست های شهری در اکثر مسابقات باشگاهی تهران کوتاهی نمی کرد و با تشویق هایش لیدر تماشاگران والیبالی در میادین سخت بود. کیهان ورزشی، درگذشت مجید عبداللهی را به اهالی ورزش شهری و خانواده محترمش تسلیت می گوید.

اکبر عبدی درگذشت

اکبر عبدی بازیگر شناخته شده سینما و تلویزیون که چندی پیش به دلیلی سکتة قلبی در بیمارستان بستری بود در ۶۶ سالگی درگذشت. اکبر عبدی، که چهارم شهریور ۱۳۳۹ در محله نازی‌آباد تهران به دنیا آمده بود، فعالیت هنری خود را از اواخر دهه پنجاه آغاز کرد و از هنرجویان مدرسه هنر و ادبیات صدا و سیما بود. عبدی با مجموعه تلویزیونی «باز مدرسم دیر شد» به شهرت رسید و در طول بیش از چهار دهه فعالیت، در ده‌ها فیلم و سریال به ایفای نقش پرداخت؛

از «هنرپیشه» ساخته محسن مخملباف تا «آدم‌برفی» به کارگردانی داوود میرباقری. او برای بازی در فیلم‌های «مادر» و «خواهم می‌آد» دو بار جایزه سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل مرد جشنواره فیلم فجر را از آن خود کرد و نشان درجه یک فرهنگ و هنر را نیز دریافت کرده بود. کیهان ورزشی، درگذشت اکبر عبدی را به جامعه هنری و خانواده محترم این هنرمند تسلیت می گوید.

حشمت:
علی جون
چقدر دریبل می کنی؟!!

نمایش تیم ملی ایران برابر شناسهای
فرانسوی، موجی آسیایی بود که به شدت
بر صخره های ساحل مونترال خورد. ایران
چهار بر سه پیروز شد. در این مسابقه برون
در دربیل بیداد می کرد و یک بار تالب
گل، پنج فرانسوی را در و کرد و فریاد
مهاجرانی بلند شد که «بابا پاس بده».
این روحیه عالی در برابر تیمی بود که
از باران سنتا تین، ماری، متز، بوردو،
پاریس سنت ژرمن... (از دسته اول فوتبال
فرانسه تشکیل می شد. مهاجرانی سری
تیم به برون می گوید: «زباد دریبل کن
و پاس بده».

وزنه برداری ما همیشه یک جرقه بوده است

در این عکس نیز ما همه را درنگین نصیری داریم. وقتی او تمام شود، یکی دیگر از همین عده جانشین او خواهد شد. اینها سرمایه‌های ما در مونترال هستند. ایستاده از راست بچپ: رضا استکی (کمک‌سربی)، داود ملکی، علی‌والی، فضل‌الله دهخدا، عطار اشرفی، فیض‌الله ناصری، هوشنگ کارگر نژاد، محمد نصیری و منوچهر برومند مربی تیم.

وزنه‌برداری ما هیچگاه بدون افتخار نبوده و در تمام تاریخ ورزش خود، بعد از کشتی ما امیدی جز وزنه‌برداری نداشته‌ایم. در این رشته ما همیشه در آستین خود مهره‌ای برای بالیدن داشتیم. از زمان سلسای و ناسجوتا عصر نصیری، این تنها مهره بچشم خورد. دیگران هم که آمدند، فقط جرقه‌ای در تاریکی بودند و دوام طولانی در عرصه مبارزات پولادین نداشتند.

قهرمان امروز در آغوش قهرمان فردا

صورتش را فرا گرفت. حالت و چهره برومند و بقیه نیز دست کمی از او ندارد. کوئی با پایان کار نصیری سقف وزنه برداری ما شکاف خورده و در حال ویرانی است. اگر کوچولوی غمگین ما به مدال طلا دست می‌یافت، آیا تنها ملکی او را در آغوش می‌گرفت؟!

نصیری مرد پولادین و پرامید ما در جنگی که بر سر تصاحب مدال طلا داشت از ورنین شکست خورد و دو سکوپائین تراز او ایستاد. این دلاور در نبرد شجاعانه خود مدال نقره را فدای طلا کرد اما وقتی وزنه‌ها روی او فروریختند، با چنین سیمای دردمندی به آغوش داود ملکی افتاد و غم تمام

نگرانی قبل از مسابقه

حشمت مهاجرانی مربی تیم ملی فوتبال ایران و د — اسداللهی فوتبال شناس بزرگ ایران قبل از دیدار تمرینی با تیم ملی فرانسه، از هدفهای تیم ملی و چگونگی مقابله با تیم فرانسه گفت و گو میکنند. اسداللهی و مهاجرانی از زور نگرانی سیگار بدست دارند. بعد از خروج نیجریه از بازیها، پک زدن به سیگار بیشتر شد.

درد دل بداعی باغیائی

ایوب بداعی دهنده سرعت، به تیمور غیائی از تنهایی کله می‌کند. بداعی و رنی از ناآشنا ترین چهره‌های اعزامی به سوئیتال هستند. دور از این دو علی بحری — پرویز یادها و یکی از سرپرستان دهنده می‌شوند.

حجازی هنوز سنگری مطمئن است

ناصر حجازی دروازه بان تیم ملی فوتبال ایران به همانگونه که آرزو می کردیم در المپیک دروازه بانی بزرگ جلوه کرد.

اوج هنر و تسلط حجازی ارزش او را تا حد دروازه بانان بزرگ دنیا بالا برد. او بارها به تنهایی مهاجمان خطرناک کوبا را از کامیابی دور کرد و برای اولین بار در المپیک پله بی بالاتر برد.

ذوالفقارنسب جنگجویی در قلب دفاع

بیژن ذوالفقارنسب در قلب دفاع ایران یک بزرگ بی چون و چرا بود. او مردانه در برابر موج حملات کوبا در نیمه دوم مقاومت کرد و بعد از هر مدافع ایرانی او بود که دلاورانه بر توپ و حریف می تاخت. ذوالفقارنسب در نقش دفاع پوششی، بازیکنی موفق بود. اگر ترکیب خط دفاعی جا بیفتد و حجازی همچنان روپا باشد در برابر هر تیمی می توانیم حسرتی برای گفتن داشته باشیم.

مظلومی گل مرگ و زندگی رازد

شد، گل مرگ و زندگی تیم ایران را زد و نشان داد که هنوز یک گلزن بزرگ و مطمئن است که میتواند سرنوشت یک بازی را به تنهایی تعیین کند. گل او مانند همیشه روی حضور ذهن و شمع عالی گلزنی او زده شد. وقتی دو دفاع و دروازه بان کوبا توپ را کم کردند این مظلومی بود که در میان آرمانی توپ را بافت و راحت بدون دروازه خالی فرستاد.

غلامحسین مظلومی شاید باندازه نیمه از سوهای سرش گل زده باشد، اما بطور یقین گلی که او به کوبا زد تاریخی ترین و بیادماندنی ترین گل دوران زندگی او خواهد بود. مظلومی که قبل از سفر به مونترال در دوئل با نورانی در خطر حذف از تیم ملی بود، با دو گل تماشائی در برابر تیم فرانسه در دیدار تمرینی، خود را بافت و سپس در حساس ترین دیدار ملی که با کوبا انجام

حریفان ایران در مقدماتی جام جهانی ۱۹۹۸ مشخص شدند

(قسمت ۱۹۱)

■ آرش حیدرزاده

علی دایی از تیم ملی خط خورد

رئیس فدراسیون فوتبال کشورمان، تاریخ های پیشنهادی خود را برای انجام این مسابقه ارائه کرد و قرار شد هماهنگی های لازم در این خصوص به عمل آید.

با پایان رقابت های لیگ آزادگان، ایران میزبان سی و هفتمین دوره مسابقات فوتبال ارتش های جهان (سیزم) شد این مسابقات از روز سه شنبه ۳۱ تیرماه ۱۳۷۶ با دیدار دو تیم ایران و بلژیک آغاز گشت و تیم ملی نیروهای مسلح ایران در ورزشگاه آزادی تهران با تک گل مهدی مهدوی کیا مقابل حریف خود به پیروزی رسید. در همین زمان قرعه کشی دور دوم مسابقات مقدماتی جام جهانی ۱۹۹۸ فرانسه در قاره آسیا در شهر زوریخ برگزار شد و تیم ملی ایران با تیم های ملی عربستان سعودی، کویت، چین و قطر همگروه شد. برخلاف تمام گمانه زنی ها فیفا تصمیم گرفت که این مسابقات را به صورت رفت و برگشت برگزار نماید. بر اساس برنامه اعلام شده ایران میبایست اولین بازی خود را در تاریخ ۲۲ شهریور ۱۳۷۶ در کشور چین با تیم ملی این کشور برگزار نماید.

با مشخص شدن تاریخ بازی های مقدماتی جام جهانی و همچنین نزدیک شدن به تاریخ بازی تدارکاتی با کانادا از سوی محمد مایلی کهن ۳۱ بازیکن به اردو دعوت شدند تا تمرینات آماده سازی تیم ملی کلید بخورد. بازیکنان دعوت شده به اردوی تیم ملی این نفرات بودند: احمد رضا عابدزاده، نیما نکیسا، هادی طباطبایی، افشین پیروانی، محمد خاکپور، یحیی گل محمدی، علی اکبر استاداسدی، یوسف بخشی زاده، مهدی پاشا زاده، سهراب بختیار زاده، محمد تقوی، محمد نوازی، محسن رنجبران، اسماعیل قویدل، کریم باقری، علیرضا منصوریان، حمید استیلی، داریوش یزدانی، مهر داد میناوند، رضا شاهرودی، مهدی مهدوی کیا، حامد کاویانپور، داریوش یزدانی، اسماعیل حاللی، فرهاد مجیدی، خداداد عزیزی، هاشم حیدری، علی اصغر مدیر روستا، محسن گروسی، علی موسوی و اصغر رسول زاده.

فدراسیون فوتبال در اطلاعیه ای اعلام کرده بود بازیکنان دعوت شده میبایست ساعت ۱۷ روز شنبه ۱۱ مرداد ۱۳۷۶ با در دست داشتن شناسنامه، کارت پایان خدمت، گذرنامه، شش قطعه عکس ۴ × ۳ و کلیه ملزومات ورزشی و اردویی در محل فدراسیون فوتبال واقع در ورزشگاه شهید کشوری (داودیه سابق) حضور داشته باشند. بنا بر تصمیم سرمربی تیم ملی، تمرینات این تیم از روز یکشنبه ۱۲ مرداد آغاز می شد.

با اعلام اسامی نفرات دعوت شده به اردوی تیم ملی و عدم دعوت از علی دایی مردم دنبال چرایی این موضوع بودند از همین رو خبرنگار کیهان ورزشی طی تماسی با مایلی کهن سرمربی تیم ایران دلایل عدم دعوت علی دایی را پرسیده که مایلی کهن اینگونه پاسخ داده بود. محمد مایلی کهن می گوید: ما در اردو یک سری اصول و مقرراتی گذاشته ایم که بازیکنان ملزم به رعایت آن هستند. بازیکنی که این اصول را زیر پا بگذارد و مطیع نباشد، در تیم ملی جایی نخواهد داشت. متأسفانه دایی به این موارد توجه نکرد و باعث شد تا وی را به تیم ملی دعوت نکنیم. دایی یک بازیکن

با پایان کار تیم ملی، فوتبال ایران به روال عادی خود بازگشت و دیدار های لیگ آزادگان با حساسیت بیشتری پیگیری شد. در روز پنجشنبه ۱۲ تیر ۱۳۷۶ یک بازی سمبلیک بین دو تیم منتخب آسیا و منتخب جهان در هنگ کنگ برگزار شد و برای تیم منتخب آسیا ۳ چهره ارزشمند فوتبال ایران بنام های کریم باقری، علی دایی و خداداد عزیزی به میدان رفتند. این بازی در حالی با نتیجه ۵ بر ۳ به نفع منتخب جهان خاتمه یافت که دو گل از ۳ گل منتخب آسیا را کریم باقری و خداداد عزیزی به ثمر رساندند. در همین ایام از سوی فیفا اعلام شد که قرعه کشی دور دوم مقدماتی جام جهانی در قاره آسیا روز سه شنبه ۳۱ تیر ۱۳۷۶ در شهر زوریخ پایتخت سوئیس انجام می شود. بر اساس اعلام مقامات فیفا ۱۰ تیم آسیایی حاضر در دور دوم مقدماتی جام جهانی در دو گروه پنج تیمی قرار خواهند گرفت و دو تیم صدر نشین این گروه ها مستقیم به جام جهانی می روند و تیم های دوم با هم یک بازی انجام می دهند و تیم برنده نیز به جام جهانی صعود می کند. در ادامه ویدادهای فوتبال ایران، با برگزاری بازی دو تیم استقلال و پرسپولیس (پیروزی) در روز جمعه ۲۰ تیر ۱۳۷۶ لیگ آزادگان با قهرمانی تیم پرسپولیس به پایان رسید در این بازی تیم پرسپولیس (پیروزی) به برتری ۳ بر صفر دست یافت. در این روز فرشاد پیوس، کاپیتان اسبق تیم ملی و پرسپولیس به طور رسمی از فوتبال خداحافظی کرد.

با اتمام مسابقات لیگ آزادگان، توجه علاقه مندان به فوتبال معطوف به تیم ملی شد از همین رو دیداری بین سرمربی تیم ملی و رئیس فدراسیون فوتبال برگزار شد تا برنامه های تیم ملی مورد رسیدگی قرار گیرد

در دیدار رئیس فدراسیون فوتبال و سرمربی تیم ملی ایران که در محل فدراسیون فوتبال صورت گرفت مقرر شد تمرینات جدید تیم ملی از روز ۱۰ مرداد ماه ۱۳۷۶ آغاز شود.

در این دیدار که به مدت دو ساعت به طول انجامید برنامه های آتی و دیدار های تدارکاتی این تیم مورد بحث و بررسی قرار گرفت. در این دیدار قرار شد اولین دیدار تدارکاتی تیم ملی فوتبال ایران با تیم ملی کانادا باشد که این دیدار در ۲۶ مرداد در شهر تورنتو کانادا برگزار می شود و تیم ملی ایران با ۳۵ بازیکن و همراه روز ۲۱ مرداد راهی این کشور خواهد شد و روز ۲۷ مرداد به تهران باز می گردد. قرار است بازیکنان خارج از کشور همچون علی دایی، کریم باقری، حمید استیلی و علیرضا منصوریان در سفر به کانادا تیم ملی را همراهی کنند.

همچنین در ارتباط با دیدار تیم های ملی فوتبال ایران و کره جنوبی مقرر شد بعد از قرعه کشی مرحله دوم مسابقات انتخابی جام جهانی ۱۹۹۸ فرانسه در قاره آسیا تصمیم گیری شود. کره جنوبی تقاضا کرده بود تا با تیم ملی ایران در روز ۱۱ مرداد، دیدار دوستانه ای در شهر سئول انجام دهد که محمد مایلی کهن سرمربی تیم ملی فوتبال ایران در دیدار با داریوش مصطفوی

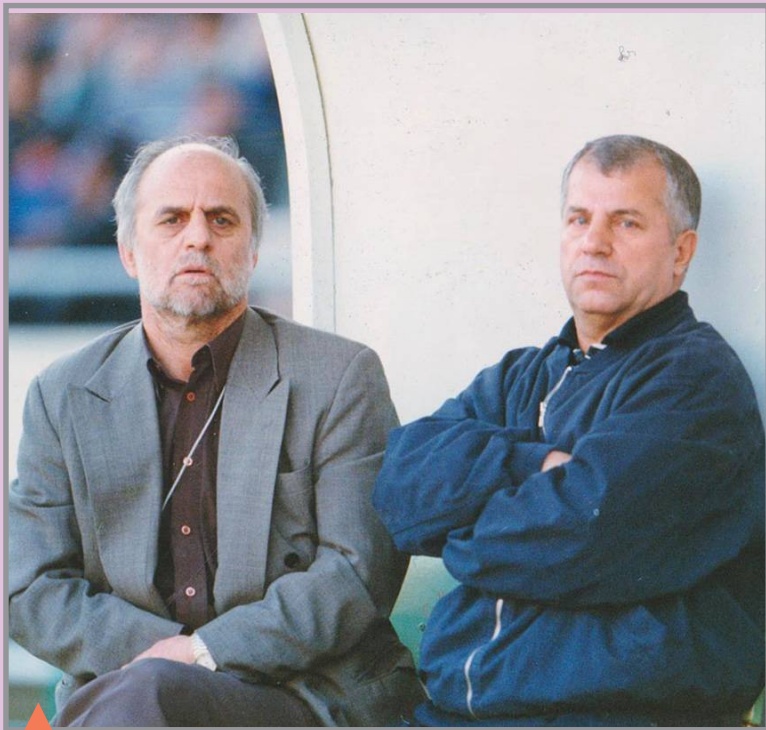
را در اردو حاکم کردیم و گرنه سنگ روی سنگ بند نمی شد. من به خودم فکر نمی کنم. من به ۶۰ میلیون ایرانی می اندیشم. فوتبال یک ورزش گروهی است و اگر بر اساس خود محوری به پیش برود، قطعاً هیچ تیمی نتیجه نخواهد گرفت. من در اینجا لازم می دانم از حمایت های بی دریغ مسئولان و مردم قدردانی کنم. بیگمان اگر حمایت مردم نباشد و تیم ملی تقویت نشود، ما نمی توانیم به جام جهانی برویم برای رسیدن به این مهم باید همگی دست به دست هم بدهیم. ادامه دارد...

بزرگ است و باید الگوی جوانان باشد. اگر بنا باشد بازیکنانی همانند دایی به دنبال مسایل حاشیه ای باشند، دیگر از سایر بازیکنان چه انتظاری می توان داشت اصول و مقررات اردو شامل همه بازیکنان است و دایی و دایی ها از آن مستثنی نیستند. هر بازیکنی که خود را با این شرایط وفق بدهد طبیعی است که در تیم ملی جای خواهد داشت و دایی هم باید بدانند یکی از اعضای تیم ملی است. مایلی کهن در پایان یادآور شد: همانطوریکه مردم فوتبال دوست ما می دانند به همراه سایر همکاران از روز اولی که کار را شروع کردیم اصولی

صفحه ای که با عنوان آرشیو کیهان ورزشی پیش روی شماست، با چاپ عکس های قدیمی و بعضا منتشر نشده از ورزش کشور، شما خوانندگان گرامی را به دهه های گذشته می برد؛ روزگاری که ورزش در تمامی ابعاد متفاوت از امروز بود. ضمنا خوانندگانی که قصد دارند عکسهای قدیمی خود از ورزش کشور را برای چاپ به مجله ارسال کنند می توانند از طریق ایمیل کیهان ورزشی اقدام نمایند.

kayhanvarzeshi@yahoo.com

■ علی پروین و محمود خور دبین روی نیمکت پرسپولیس در سال ۱۳۸۰

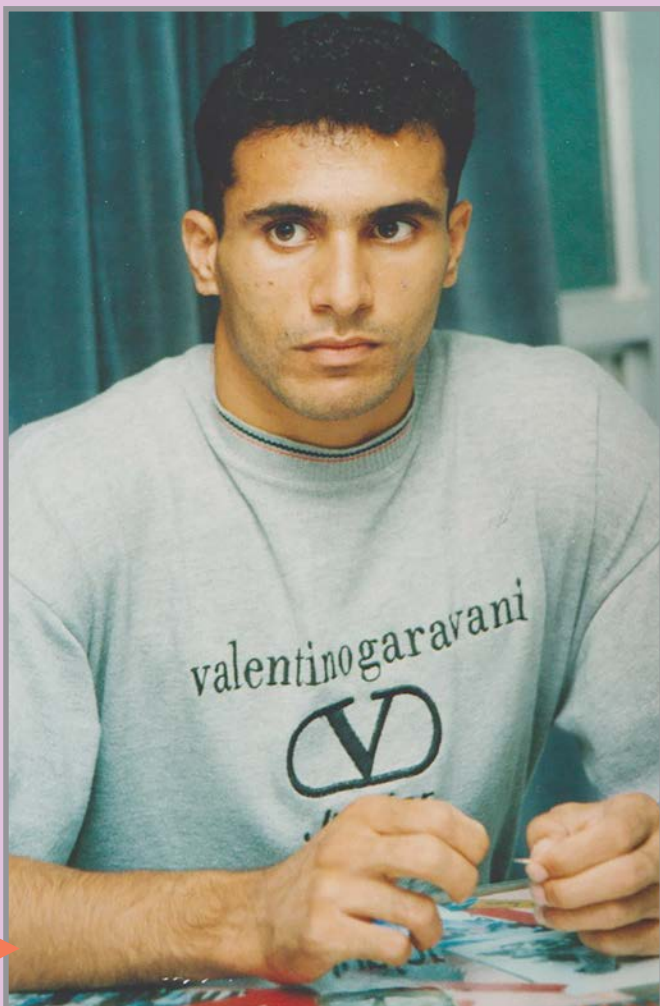

■ گفت وگوی حسین عسگری، داور اسبق فوتبال ایران با منصور رشیدی، مربی و هادی طباطبایی، دروازه بان استقلال تهران

■ تیم فوتبال نساجی قائم شهر در سال ۱۳۷۱

■ رضا جباری، بازیکن اسبق تیم فوتبال پرسپولیس در روزگار جوانی

■ رضا عنایتی در سال ۱۳۸۱ پایتروهن اومسلم خراسان

■ تیم فوتبال خیبر خرم آباد در دهه ۶۰

فتح مقتدرانه قاره کهن توسط پسران والیبال ایران

مدال طلای قهرمانی زنان آسیای مرکزی
مدال طلای تور آزاد آسیایی یون بانک
مدال نقره تور فیوچرز هانگژو
مدال طلای قهرمانی زیر ۱۸ سال پسر آسیا ۲۰۲۶

حضور سه بازیکن ایرانی در تیم رویایی زیر ۱۸ سال آسیا

سه بازیکن ایران در پایان مسابقات والیبال قهرمانی زیر ۱۸ سال پسر آسیا، در تیم رویایی این رقابت‌ها قرار گرفتند و ابوالفضل پاشاامیری علاوه بر بهترین قطر پاسور به عنوان ارزشمندترین بازیکن معرفی شد. در پایان تیم رویایی این دوره از مسابقات اعلام شد که ابوالفضل پاشاامیری (بهترین قطر پاسور)، امیرعلی شمس (بهترین پاسور) و پدارم حیدری صفت (بهترین مدافع میانی) در آن قرار داشتند. همچنین پاشاامیری به عنوان ارزشمندترین بازیکن انتخاب شد.

فهرست بازیکنان تیم رویایی مسابقات والیبال قهرمانی زیر ۱۸ سال پسر آسیا ۲۰۲۶ به شرح زیر است:

بهترین دریافت کننده قدرتی: کاجی نیشیمورا از ژاپن و فی هیسوچان از چین تایپه
بهترین قطر پاسور: ابوالفضل پاشاامیری از ایران
بهترین مدافع میانی: پدارم حیدری صفت از ایران و هارو ساوانو از ژاپن
بهترین پاسور: امیرعلی شمس از ایران
بهترین لیبرو: توما میزوچی از ژاپن
ارزشمندترین بازیکن: ابوالفضل پاشاامیری از ایران

رده بندی نهایی

رده بندی نهایی ۱۶ تیم شرکت کننده در مسابقات والیبال قهرمانی زیر ۱۸ سال پسر آسیا ۲۰۲۶ مشخص شد که تیم ملی ایران بدون شکست در رتبه نخست و بام آسیا قرار گرفت. تیم های ایران، ژاپن، چین تایپه و چین علاوه بر کسب مقام های اول تا چهارم این رقابت ها سهمیه مسابقات قهرمانی جهان سال ۲۰۲۷ را به دست آوردند.

رده بندی نهایی مسابقات والیبال قهرمانی زیر ۱۸ سال آسیا ۲۰۲۶ به شرح زیر است:

قهرمان: ایران، نایب قهرمان: ژاپن، سوم: چین تایپه، چهارم: چین، پنجم: پاکستان، ششم: تایلند، هفتم: کره جنوبی، هشتم: هند، نهم: اندونزی، دهم: فیلیپین، یازدهم: هنگ کنگ، دوازدهم: بحرین، سیزدهم: قرقیزستان، چهاردهم: قزاقستان، پانزدهم: عربستان سعودی، شانزدهم: استرالیا

والیبال قهرمانی نوجوانان پسر آسیا در سال ۱۹۹۷ به میزبانی فیلیپین برگزار شد و والیبال نوجوانان ایران در دوره اول و دوم این رقابت ها حضور نداشت. ایران از سال ۲۰۰۱ تاکنون در تمامی ادوار مسابقات والیبال قهرمان نوجوانان آسیا شرکت کرده است.

نتایج تیم زیر ۱۸ سال ایران به شرح زیر است:

■ مرحله مقدماتی

ایران ۳ - فیلیپین صفر

(۲۵ بر ۱۷، ۲۵ بر ۲۰ و ۲۵ بر ۱۳)

ایران ۳ - هندیک

(۲۹ بر ۲۲، ۲۵ بر ۲۵، ۱۷ بر ۲۵ و ۲۲ بر ۲۵)

ایران ۳ - بحرین صفر

(۲۵ بر ۱۲، ۲۵ بر ۱۸ و ۲۵ بر ۱۴)

■ یک چهارم نهایی

ایران ۳ - کره جنوبی یک

(۲۵ بر ۱۹، ۲۵ بر ۱۱، ۱۹ بر ۲۵ و ۲۵ بر ۱۸)

■ نیمه نهایی

ایران ۳ - چین ۲

(۱۸ بر ۲۵، ۲۵ بر ۱۴، ۲۵ بر ۲۳، ۲۱ بر ۲۵ و ۱۵ بر ۱۱)

■ فینال

ایران ۳ - ژاپن یک

(۲۳ بر ۲۵، ۲۵ بر ۲۲، ۲۵ بر ۱۷ و ۲۲ بر ۲۵)

تیم والیبال زیر ۱۸ سال ایران در ۱۳ دوره ای که در مسابقات والیبال قهرمانی نوجوانان آسیا شرکت کرده است، موفق به کسب هشت عنوان قهرمانی، سه نایب قهرمانی و یک مدال برنز شده است و با اقتدار به عنوان پر افتخارترین کشور این رقابت ها محسوب می شود. اقتدار والیبال نوجوانان ایران در این رقابت ها به گونه ای است که حداقل تا چهار دوره دیگر این روند ادامه خواهد داشت زیرا بعد از ایران تیم ژاپن با سه مدال طلا، چهار نقره و دو برنز در رتبه دوم جدول

تیم والیبال زیر ۱۸ سال پسر ایران در آخرین مسابقه خود در رقابت های قهرمانی آسیا موفق به شکست ژاپن شد تا علاوه بر کسب قهرمانی، هشتمین مدال والیبال در سال ۱۴۰۵ را به رنگ طلا صید کند. رقابت های والیبال قهرمانی زیر ۱۸ سال پسر آسیا ۲۰۲۶ که از ۲۱ تیرماه به میزبانی کشور چین در شهر هایکو شروع شده بود، با قهرمانی ایران به پایان رسید. تیم ملی والیبال نوجوانان پسر ایران در فینال این رقابت ها به مصاف ژاپن دیگر مدعی قاره آسیا رفت و سه بر یک این تیم را شکست داد و عنوان قهرمانی را به دست آورد. شاگردان عبدالرضا علیزاده در ست نخست این دیدار ۲۵ بر ۲۳ مغلوب حریف قدرتمند خود شدند اما در سه ست متوالی بعدی این دیدار با امتیازهای ۲۵، ۲۲، ۲۵ بر ۱۷ و ۲۵ بر ۲۲ فاتح این میدان شدند تا تیم ایران بعد از ۱۲ سال برای هشتمین بار قهرمان این رده سنی آسیا شود. تیم ایران با صعود به نیمه نهایی مسابقات سهمیه حضور در قهرمانی جهان را کسب کرده بود. ملی پوشان ایران در این مسابقات مقابل فیلیپین، هند، بحرین، کره جنوبی و چین به پیروزی رسیدند و در فینال هم ژاپن را شکست دادند تا بدون باخت قهرمان رقابت ها شوند.

کامیاب عبداللهی فر، نیما پیری، سجاد اسدی، امیر محمد همتی، امیر رضا حسین زاده، امیر علی شمس، علی شیخ زاده، آر ش قهرمانی، ابوالفضل پاشا امیری، علیرضا ولایی، بنیامین الفت، میلاد سالاری توماج، پدارم حیدری صفت و آیدین چودار بازیکنان تیم ایران در این مسابقات بودند. کامران شریفی به عنوان سرپرست، عبدالرضا علیزاده (سرمری)، فرهاد قائمی، امین علی اکبری و سیامک عظیمی (مربیان)، توحید اصغری (بندساز)، علی برگ شادی (آلایزور)، جواد پرویز (فیزیوتراپ) و مهدی فتحی (ماساژور) به عنوان اعضای کادر فنی تیم ملی والیبال زیر ۱۸ سال پسر ایران را همراهی کردند. نخستین دوره مسابقات

یک خرید بسیار عالی

در حالی که همه نگاه‌ها به بازی‌های جذاب جام جهانی در کشور آمریکا معطوف بود، منچستر یونایتد در سکوت خبری توانست یوری تیلمانس را در ازای مبلغ ۳۵ میلیون پوند جذب کند. این انتقال از این جهت تعجب‌آور بود که تیلمانس ۲۹ سال دارد و جذب بازیکنی در این سن با سیاست‌های جذب بازیکن باشگاهی مثل منچستر یونایتد در تضاد است. از سویی دیگر خرید این بازیکن که دو سال دیگر با استون ویلا قرارداد داشت، در ازای مبلغی بسیار پایین هم بسیار عجیب است. تیلمانس مهره‌ای کلیدی برای تیم آونای امری بود و معلوم نیست این مربی چگونه با جدایی ستاره تیمش در ازای مبلغی پایین موافقت کرده است. در حال حاضر به نظر می‌رسد مایکل کاریک توانسته است با مبلغی پایین خریدی بسیار عالی انجام دهد اما باید منتظر شروع فصل ماند و دید که آیا تیلمانس می‌تواند درخشش خود را با پیراهن "شیاطین سرخ" هم تکرار کند یا خیر؟

■ آرمین زمانی

انتخاب هوشمندانه

■ آدام بیت (اسکای)

یوری تیمانسن همین حالا هم در لیگ برتر انگلیس بازیکن شناخته شده ای است و بازار پنجره نقل و انتقالات همیشه اتفاقات جالبی را رقم زده است. به همین خاطر هم عجیب بود که بشنویم تیمانسن ۲۹ ساله با تجربه ۲۴۴ حضور در لیگ برتر انگلیس با پیراهن تیم های لیستر سیتی و استون ویلا برای فصل آینده پیراهن استون ویلا را بر تن کند ولی این یک انتقال هوشمندانه است که برای تیم کاریک منطقی به نظر می رسد.

شاید تنها دلیل ناراحتی هواداران منچستر یونایتد این باشد که چرا این انتقال سه سال پیش و وقتی تیمانسن به طور رایگان در دسترس بود، انجام نشد اما باید به این نکته اشاره کرد که او حالا بازیکن بهتری است و می تواند در بخش عمده فصل برای تیمش در دسترس باشد، چون در ۱۳ فصل اخیر هر بار دست کم در ۳۵ بازی باشگاهی برای تیم هایش به میدان رفته است. شاید این انتقال به این خاطر انجام شد که سران یونایتد از انتقالات نسبتاً موفق ماتیوس کلیا و برابان امبو مو در تابستان گذشته رضایت دارند. خرید بازیکنانی که از قبل خودشان را در لیگ برتر ثابت کرده اند نسبت به بازیکنانی که تجربه بازی در انگلیس را ندارند و باید خود را با شرایط این لیگ وفق دهند، ریسک کمتری برای بازگشت به صبر جنول دارد. تیمانسن با قیمت ۳۵ میلیون پوند خریدی عالی و منطقی محسوب می شود. او بازیکنی کلیدی برای استون ویلا بود و می توانست از عقب زمین بازی سازی کند و توپ را جلو بیاورد و حالا که برونو فرنانز دوباره در نقش های تهاجمی به کار گرفته می شود، وجود چنین بازیکنی برای مایکل کاریک بسیار ضروری بود. این هافبک بلژیکی در استفاده از توپ بسیار باهوش است و این چیزی است که هواداران یونایتد خواهان دیدنش هستند. او در گفت و گویی در مورد پاس هایی که ارسال می کند گفته بود: "در هر پاس همیشه پیغمی هست." او بازیکنی است که می تواند به حرکت هم تیمی هایش فرم بدهد.

او در مورد ریسک کردن هنگام داشتن مالکیت توپ هم صحبت کرده و در حرف هایش تأثیر پذیری از برونو فرنانز، کاپیتان یونایتد نیز دیده می شود: "گاهی اوقات توپ را از دست می دهی و دلی نکته مهم، حرکت بعدی است که انجام می دهی تا به تیم کمک کنی تا همان بالا در زمین مسابقه توپ را پس بگیرد. نباید مجبور شوید پاس های احمقانه ارسال کنید، کاری که من قبلاً کرده ام و در آینده هم گاهی اوقات خواهم کرد. باید توازن را در سبب بازی به سمت جلو و کناره ها یا عقب زمین ایجاد کنید. گاهی اوقات وقتی بازی را به کناره ها یا عقب زمین می برید، ممکن است حریف تشویق شود که به جلو بیاید و در نتیجه فضا سازی می شود. با این حال همیشه سعی می کنم تاجای ممکن نگاهم به بازی به سمت جلو باشد."

شکی نیست که او می تواند در هنگام مالکیت توپ، یونایتد را تبدیل به تیم بهتری کند.

شاید هواداران به این موضوع فکر کنند که وقتی مالکیت توپ با یونایتد نیست، تیمانسن و آندری سانتوس که هر دو بازیکنانی تهاجمی هستند و نه هافبک دفاعی، می توانند حفاظت لازم در جلوی خط دفاع را ایجاد کنند اما باید گفت که این جنبه از بازی تیمانسن زیر نظر اونی امری به خوبی متحول شده است. او یک بسته کامل برای خط هافبک است، هم از لحاظ گرفتن توپ تحت فشار در فضاهای بسته و هم از نظر کارهای دفاعی که حالا خیلی در آن پیشرفت کرده است. او می گوید: "حس می کنم که مربی از نظر دفاعی مرا تحت چالش قرار داد که همیشه به دنبال توپ بروم و در نبردهای تک به تک قدرتمندتر باشم، از نظر تحلیل تاکتیکی بازی هم همین طور. حالا دیگر سعی می کنم با پیدا کردن فضاهای بهتری در زمین، در خط دفاع حریف نفوذ کنم."

تیمانسن در زمینه پیروزی در نبردهای تک به تک در طول ۹۰ دقیقه در طول فصل پیش بهترین آمار خود را در بازه ۸ سال حضور در لیگ برتر ثبت کرده است. این موضوع در مورد تعداد تکل های او هم صدق می کند که دو برابر آمار وی نسبت به اولین فصل حضورش در تیم لیستر سیتی است.

با این حال نمی توان تیمانسن را جایگزینی کاملاً مناسب برای کاسمیرو دانست ولی او چندان هم از استانداردهای هافبک برزیلی سابق "شیاطین سرخ" دور نیست. یونایتدی ها با وجود تیمانسن بازیکنی اثبات شده در لیگ برتر دارند که می توانند با فاصله از توانایی هایش بهره ببرند. او بازیکنی مناسب برای مسابقات بزرگ است و یونایتد را روز به روز بهتر خواهد کرد و تمام اینها را از ای مبلغی پایین به دست آمده که قطعا هواداران استون ویلا را آزرده خاطر می کند. باید این خرید را بسیار ارزان و مناسب تلقی کرد.

xxx

تیمانسن چگونه یونایتد را متحول می کند؟

■ تام چستر (وب سایت لیگ برتر انگلیس)

منچستر یونایتد در تابستان جاری هیچ فرصتی را برای تقویت ترکیب خود از دست نداده است. هنوز چندین هفته تا پایان این پنجره نقل و انتقالاتی باقی مانده و مایکل کاریک از همین حالا خط هافبک خود را برای فصل به صورت کامل جدید کرده است. "شیاطین سرخ" ابتدا آندری سانتوس را از چلسی جذب کردند و حالا هم نوبت به خرید یوری تیمانسن از استون ویلا رسیده است. این انتقال به معنی واقعی کلمه از قصد و نیت منچستر یونایتد برای این فصل پرده برداشته و می توان گفت آنها زیر نظر کاریک در مسیری تازه قدم برمی دارند.

تیمانسن ۲۹ ساله خریدی است که همین حالا جواب می دهد. او هافبک با استعدادی است که توانایی انجام کارهای زیادی دارد، با تکنیک و با ثبات است و در ست همان چیزی است که منچستر یونایتد به آن نیاز داشت. او مسیری طولانی تاریسیدن به اولدترافورد را پیموده است. تیمانسن در تیم بزرگ بلژیکی اندر لخت، ستاره ای آینده دار به شمار می آمد. او در ۱۶ سالگی نشان داده بود که هدفش رسیدن به اوج قله فوتبال است. وی بعد از دوره ای کوتاه در موناکو، با لیستر سیتی توانست فاتح اف ای کاپ شود و سپس به مدت سه سال در استون ویلا حضور داشت و توانست خود را تبدیل به ستاره ویلا کند. او موتور محر که خط هافبک و استادی در ارسال پاس بود.

هواداران استون ویلا تیمانسن را به عنوان بازیکنی باهوش بالا و مهارت های تکنیکی فوق العاده به خاطر خواهند داشت. او از قعر خط هافبک، پاس هایی کلیدی ارسال می کرد و در پست بازیکن ۱۰ هم استادی در بازی سازی بود. خیلی هایتیمانسن را به خاطر گلزنی در فینال اف ای کاپ سال ۲۰۲۱ و شوت فوق العاده اش در فینال لیگ اروپا برای استون ویلا مقابل فرایبورگ به خاطر خواهند داشت. تیمانسن در چنین لحظات و موقعیت های بی شمار دیگری ثابت کرد که بازیکن بازی های بزرگ است و می تواند در زمین تیمش را رهبری کند.

بازیکنان کمی در لیگ برتر حضور دارند که به طور غریزی استعداد پایه توپ تیمانسن را داشته باشند. این هافبک بلژیکی با دید خوب و تکنیک بالایش، توانایی ارسال هر نوع تویی را دارد. قدرت نفوذ بالا و تفکر تهاجمی تیمانسن است که باعث شد کاریک به این بازیکن علاقه مند شود. تیمانسن در عقب زمین می تواند توپ را برای "شیاطین سرخ" به جلو بیاورد و آمار مالکیت توپ تیم را بالا ببرد و در جلوی زمین هم خلاقیت او می تواند مکملی برای برونو فرنانز، کاپیتان و هم تیمی جدیدش باشد.

تیمانسن در مقایسه با هافبک های فصل پیش منچستر یونایتد، به وضوح در بسیاری از بخش ها باعث بهتر شدن تیم می شود و می تواند جایگزینی مطمئن برای کاسمیروی باشد که در این تابستان از تیم جدا شد. اگر چه کاسمیرو در برخی از زمینه ها از تیمانسن بهتر است، دو بازیکن آماری بسیار نزدیک به هم دارند. تیمانسن در فصل گذشته در ارسال پاس های در عمق در ده پنجم قرار گرفت (کاسمیرو چهار م شد) و در پاس های رو به جلو هم در ده سیزدهم ایستاد (کاسمیرو یازدهم شد).

چیزی که آمار و ارقام نمی توانند به تصویر بکشند سبک بازی این بازیکن است. تیمانسن با بهره گیری از توانایی های مربیگری در کلاس جهانی اونی امری، در پیدا کردن فضاها در بین خطوط و در هم شکستن مقاومت حریف فوق العاده است. اگر حریف به طور سازمان یافته عقب بنشیند و دفاع کند، چنین خصوصییتی بسیار به کمک تیم می آید. منچستر یونایتد از گذشته رویکردی تهاجمی داشته و در خشش فردی و بینگرها و مهاجمین خیلی برایش ضروری بوده است. تیمانسن قطعاً بازیکنی است که در ست مثل پل اسکولز و خود مایکل کاریک می تواند فضایی برای درخشش سایر بازیکنان ایجاد کند.

از میان تمام آمار و ارقامی که خط هافبک جدید منچستر یونایتد را نشان می دهد، یک نکته به طور خاص برجسته تر است. استون ویلا و چلسی هر دو در زمینه مالکیت توپ محتاط بودند و هم اونی امری و هم انزو مارسکا کنترل وسط زمین با ارسال پاس های فراوان را در اولویت قرار می دادند. به نظر می رسد این دقیقاً همان چیزی است که کاریک هم قصد انجامش را دارد. تیمانسن و سانتوس می توانند مکمل های خوبی برای هم باشند. تیمانسن بازی ساز است و سانتوس تخریب گر. تیمانسن پاس های جاه طلبانه ارسال می کند و سانتوس پاس های کوتاه و هوشمندانه می دهد تا جریان بازی حفظ شود.

این دو بازیکن در کنار هم، ستاره هایی هستند که از خط حمله محافظت می کنند. تیمانسن و سانتوس می توانند شروع کننده عصر درخشان کاریک باشند.

انتقالی شو که کننده

■ مارک دوبل (گل)

برای برخی از هواداران، پنجره تابستانی نقل و انتقالات، جذاب ترین بخش فصل است و منچستر یونایتد تا اینجا فعالیت زیادی در بازار داشته است. وبسایت "گل" در مقاله ای نگاه ای انداخته به تازه ترین خرید "شیاطین سرخ" یعنی یوری تیلمانس که از استون ویلا به اولدترافورد آمده است. این مقاله را در ادامه می خوانید:

برای استون ویلا: یک جدایی تلخ. مصدومیت های زیاد تیلمانس یکی از موضوعاتی بود که هواداران استون ویلا را خیلی ناراحت می کرد اما او وقتی که آماده است، می تواند یک فوتبالیست فوق العاده باشد و اهمیتش در برنامه های تاکتیکی او ای امری در فصل گذشته بر هیچ کس پنهان نبود. هنگامی که هافبک بلژیکی به خاطر مصدومیت از ترکیب دور بود، تیم به شدت به مشکل خورد و در تنهایی از هفت مسابقه ای که شاگردان امری بدون این بازیکن به میدان رفتند، به پیروزی رسیدند. وقتی این بازیکن به ترکیب برگشت، ویلا توانست فصل را به شکلی در خشان به پایان برساند و در جدول در رده چهارم قرار بگیرد و فاتح لیگ اروپا شود. همین تیلمانس بود که در فینال گلی چشم نواز زد. با توجه به این که او هنوز دو سال دیگر قرارداد داشت، فروختن وی در ازای تنها ۳۵ میلیون پوند خیلی ناراحت کننده است، به خصوص که آمادو اونانا به خاطر مصدومیت از ناحیه رباط صلیبی مدت ها از میادین دور خواهد بود.

برای یونایتد: یک اتفاق شو که کننده لذت بخش. هیچ نشانه ای مبنی بر این که یونایتد قصد دارد برای جذب تیلمانس اقدام کند وجود نداشت و ناگهان خبری منتشر شد که این انتقال فاصله چندانی تا نهایی شدن ندارد. به همین خاطر باید مدیران "شیاطین سرخ" را ستایش کرد که توانستند خیلی بی سرو صدا و با قدرت این انتقال را انجام دهند. تیلمانس مشخصا از نظر سنی با مشخصه های مدنظر منچستر یونایتد همخوانی ندارد ولی با وجود این که ۲۹ ساله است، هنوز می تواند زمان زیادی در تیم جدیدش بازی کند. ضمن این که چنین انتقالی می تواند حواشی ایجاد شده در مورد لغو شدن قرارداد ادرسون را کاهش دهد.

در ضمن مائوئل اوگارتا به هنگام همراهی تیم ملی اروگوئه دچار مصدومیتی جدی شد و یونایتدی ها هم در جذب اهداف اصلی خود در خط هافبک یعنی الیوت اندرسون، سائورو تونالی و مائوئوس فرناندز ناکام شدند. تیلمانس هافبکی است که خودش را در لیگ برتر اثبات کرده و در جام جهانی هم با درخشش خود توانست ارزش هایش را یک بار دیگر نشان دهد. در نتیجه او می تواند تجربه، عمق و کیفیتی را که خط هافبک منچستر یونایتد بعد از جدایی کاسمیرو به شدت به آن نیاز داشت به تیم برگرداند و در ازای چنین مبلغ کمی، تبدیل به یکی از بهترین خریدهای فصل شود.

برای تیلمانس: فرصتی برای تیلمانس پیش آمده که شاید خود او هم فکر نمی کرد دیگر نصیبش شود. مدت ها بود که شایعاتی در مورد دیپوستن تیلمانس به یکی از تیم های بزرگ لیگ برتر وجود داشت ولی بعد از ۲۹ ساله شدن این بازیکن در ماه می، اصلا این طور به نظر نمی رسید که قرار است در این مقطع از دوران حرفه ای خود، سر از تیمی بزرگ در بیاید و شاید خودش هم با این موضوع مشکلی نداشت. البته استون ویلا هم باشگاه بزرگی است اما منچستر یونایتد بدون شک از نظر وجهه در سطحی دیگر قرار دارد و این انتقال می تواند اتفاقی بزرگ برای تیلمانس باشد که بدون شک دوست دارد توانایی های خود از نظر تکنیکی وارسال پاس را در اولدترافورد به رخ بکشد.

جام جهانی، سکوی پرتاب علی نعمتی شد

علی نعمتی مدافع ۳۱ ساله ونیشابوری باشگاه فولاد خوزستان در حال سپری کردن بهترین روزهای دوران ورزشی خود است. با جدایی از پرسپولیس و دو فصل بازی در ترکیب فولاد خوزستان، علی نعمتی در یک سال گذشته مورد توجه امیر قلعه نویی و کادر فنی تیم ملی قرار داشت و جایگاه ثابتی در اردوهای تیم ملی ایران پیدا کرد. درخشش نعمتی در فصل گذشته نهایتاً منجر به حضور ثابت او در سه مسابقه تیم ملی ایران در جام جهانی ۲۰۲۶ شد. شاید یک سال پیش در چنین روزهایی کمتر کسی تصور می کرد که علی نعمتی در بین مسافران تیم ملی در جام جهانی حضور داشته باشد ولیکن علی به میدان جام جهانی راه یافت و حتی یک گل هم برای تیم ملی برابر نیوزیلند به ثمر رساند که داور پس از بررسی صحنه، گل وی را مردود اعلام کرد. این هفته سراغ علی نعمتی، مدافع ۲ پسته تیم ملی فوتبال ایران رفتیم:

■ کیوان طباطبایی

جدایی از فولاد

علی نعمتی، دو سال قبل از پرسپولیس به فولاد خوزستان رفت که حضورش در این تیم با اتفاق بزرگی برای او همراه بود. او پس از بازی در جام جهانی ۲۰۲۶ تصمیم گرفته شرایط جدیدی را در یک باشگاه متفاوت تجربه کند. نعمتی که روزهای خوبی را در فولاد خوزستان سپری کرد و یکی از مهره های کلیدی در ترکیب این تیم بود، به رغم تمایل حمید مطهری (سر مربی فولاد) به ادامه همکاری، در نهایت به توافق نهایی برای تمدید قرارداد با این باشگاه خوزستانی نرسید تا راهی تیم جدیدی شود که از "لوسیل" قطر به عنوان مقصد بعدی وی یاد می شود.

لوسیل قطر، مقصد بعدی نعمتی

طبق خبرها علی نعمتی با باشگاه "لوسیل" قطر به توافق رسیده و برای یک سال در ترکیب این تیم به میدان خواهد رفت. "لوسیل" که به تازگی به لیگ ستارگان قطر صعود کرده، در تلاش برای بستن تیمی قدرتمند و مدعی برای فصل آینده است و علی نعمتی نیز در سن ۳۱ سالگی برای اولین بار تجربه بازی در خارج از کشور را به کارنامه خود اضافه خواهد کرد.

نمرات استاندارد

علی نعمتی در طول سه مسابقه ایران مقابل نیوزیلند، بلژیک و مصر در جام جهانی ۲۰۲۶ عملکرد خوب و قابل قبولی داشت و یکی از بازیکنانی بود که نمرات استاندارد دی در بیست و سومین دوره جام جهانی فوتبال دریافت کرد.

تلفن همراه علی مفقود شد

اعضای تیم ملی فوتبال ایران در بازگشت از مسابقات جام جهانی ۲۰۲۶ با استقبال ویژه هواداران در فرودگاه مهرآباد مواجه شدند. در حاشیه مراسم استقبال پر شور از ملی پوشان فوتبال ایران، تلفن همراه علی نعمتی مدافع تیم ملی مفقود شد. نعمتی با تایید این خبر اعلام کرد که در میان شلوغی و در حین عبور از بین جمعیت انبوهی که در فرودگاه مهرآباد حضور داشتند، گوشی خود را گم کرده است.

ما هم از صعود نکردن ناراحتیم

نعمتی در هر سه بازی ایران در این دوره از جام جهانی به میدان رفت و حتی مقابل نیوزیلند نیز موفق به گلزنی شد اما داور گل او را آفساید اعلام کرد. نعمتی درباره شرایط تیم ملی در مسابقات این دوره می گوید: خودتان هم می دانید که ما تمام تلاش مان را کردیم و یک سری نامهربانی از طرف میزبان متوجه ما شد. اینکه سه بازی را نباختیم یک نکته مثبت در این رویداد بزرگ جهانی بود. مردم بدانند ما هم مثل آنها ناراحتیم که نتوانستیم به مرحله بعدی رقابت ها صعود کنیم. هر چه داشتیم در زمین گذاشتیم و با تمام وجود و قلبمان بازی کردیم. همه از صعود نکردن به مرحله بعدی ناراحت هستیم.

قسمت نبود

علی نعمتی در واکنش به سه گل آفساید ایران که یکی از آنها را خودش زد، می گوید: فکر می کنم کمی بدشانسی داشتیم. سه گل زدیم و اگر یکی از این گل ها پذیرفته می شد خیلی شرایط مان فرق می کرد. بعد از آن هم فکر کنم، نتیجه شش یا هفت بازی می توانست به صعود ما کمک کند اما قسمت نبود. نمی دانم اسمش را چه باید گذاشت. فقط می توانیم از مردم عذرخواهی کنیم. ان شالله در رقابت های آینده تمام تلاشمان را به کار می گیریم تا مردم عزیزمان را شاد کنیم.

نمایش موثر مقابل مصر

نعمتی پس از حضور در پست دفاع چپ مقابل تیم بلژیک، در دیدار برابر تیم مصر تبدیل به یکی از سه مدافع مرکزی ایران شد که نمایش او در کنار محمدحسین کنعانی زادگان و شجاع خلیل زاده کاری کرد تا ستاره های فراغنه نتوانند کاری از پیش ببرند و غیر از یک گل در شروع بازی، در ایجاد موقعیت های خطرناک دیگر موفق باشند. مدافع چپ پای تیم ملی کشورمان در تنها دوئل هوایی خود برتری داشت و در سه جدال تن به تن زمینی با ستاره های مصر از جمله محمد صلاح هم موفق عمل کرد و اجازه نداد از سمت او گلزنی کنند. نعمتی در کنار این نمایش دفاعی موثر و دفع توپ های به موقع، نزدیک بود پاس گل هم بدهد که نفوذ او از جناح چپ زمین در وقت های تلف شده نیمه نخست و ارسال دقیق به محوطه جریمه، با ضربه سر شجاع خلیل زاده همراه شد، اما توپ با اختلاف کمی از کنار دروازه بیرون رفت تا نعمتی سازنده گل لقب نگیرد.

داغ فرزندان ایران در مدرسه میناب را نمی توان فراموش کرد

علی نعمتی، بازیکن تیم ملی فوتبال کشورمان در واکنش به جنایات دشمنان در جنگ تحمیلی اخیر در ماه مبارک رمضان می گوید: داغ فرزندان ایران در مدرسه شهر میناب را هرگز نمی توان فراموش کرد ما نیز در این غم شریک هستیم و ملت ایران به خانواده های عزیزان از دست رفته همیشه فکر می کنند و این جنایت بزرگ هرگز در نزد مردم فراموش نخواهد شد. سالن ۱۲ هزار نفری آزادی یادآور تمامی خاطرات ورزشکاران در رشته های سالنی است. یقین دارم آن سالن مثل گذشته ساخته خواهد شد. افتخارات ایران و ایرانی در هر زمینه ای هرگز از بین نمی رود و پابرجاست. من با افتخار یک ایرانی هستم و دلوری مردم ما در جنگ های تحمیلی اخیر برای جهانیان تا سالهای سال بازگو خواهد شد.

علاقه قلعه نویی به بازیکن ۲ پسته

امیر قلعه نویی، سرمربی تیم ملی با توجه به ۲ پسته بودن نعمتی، علاقه ویژه ای به حفظ او در تیمش نشان داد و بازخوانی آمار نشان می دهد که از اولین حضور علی نعمتی در ترکیب تیم ملی بیش از ۶۰۰ روز می گذرد. در یک سال و ۸ ماهی که از اولین بازی ملی نعمتی سپری شده، او توانسته به خوبی نظر امیر قلعه نویی را جلب کند. نعمتی، اولین بازی ملی خود را در پاییز ۱۴۰۳ برابر تیم ملی ازبکستان در مقدماتی جام جهانی انجام داد و پس از آن در کمتر دیداری، امیر قلعه نویی از نام او چشم پوشی کرده است.

بودند. ژرژ ژسوس، هم داخل و هم خارج از زمین، ۱۰ بار بهتر از همه این مربیان بود.

یکی از مربیان برتر باشگاهی

ژرژ فرناندو پینیرو دی ژسوس که در ۲۴ ژوئیه ۱۹۵۴ در آمادورا در پرتغال به دنیا آمده، در سال های ۲۰۱۳ (رده هشتم) و ۲۰۱۹ (رده هفتم) در جمع ده مربی برتر باشگاهی تاریخ فوتبال قرار گرفته است.

همسر و فرزندان

همسر ژسوس، ایوون نام دارد و آنها دارای پسر به اسم مائورو هستند. ژسوس از همسر سابق خود یک دختر (تانیا) و یک پسر (گونسالو) دارد. مادر بزرگ مادری او در شهر رسیف، واقع در برزیل به دنیا آمده است.

از زبان ژرژ ژسوس

■من ۷۱ ساله هستم ولی احساس می کنم که فقط ۵۰ سال دارم. من روزی یکی دو ساعت تمرین می کنم. هدایت تیم ملی پرتغال چالش دشواری است اما اطمینان دارم که می توانیم موفق شویم.

■سن، مسئله مهمی نیست. به کریستیانو رونالدو نگاه کنید. او ۸ کیلومتر را تحت پوشش قرار می دهد و بیشتر از ۲۵ کیلومتر در ساعت سرعت دارد. هر زمان که لازم باشد از کریس استفاده خواهیم کرد. او سال گذشته در ۵۰ بازی فقط ۳۱ بار به میدان رفت ولی از نیمکت نشینی شکایتی نداشت.

■من قبلا با ۱۲ نفر از بازیکنان تیم ملی پرتغال که در جام جهانی ۲۰۲۶ حضور داشتند کار کرده ام و این مسئله نکته مثبتی به حساب می آید.

■از اینکه اهل پرتغال هستم احساس غرور می کنم و از فرصتی که برای هدایت تیم ملی کشورم به من داده شده، به خود می بالم. من اکنون سرمربی یکی از بهترین تیم های ملی در جهان هستم.

■مارادونا و پله بهترین بازیکنان تاریخ فوتبال محسوب می شوند. البته مارادونا بهتر بود. او فوتبال را با اشتیاق زیادی بازی می کرد و به دنیا آمده بود تا فوتبالیست شود. کریستیانو رونالدو به مارادونا کمی شباهت دارد اما لیونل مسی ابد شبیه او نیست. مسی بازیکن بزرگی است ولی ما درباره اشتیاق داشتن حرف می زنیم.

■در پرتغال کسی قدر کریستیانو رونالدو را نمی داند. منظورم نه فقط به عنوان بازیکن، بلکه به عنوان اسطوره است. در عربستان سعودی مردم ساعت های طولانی در زیر باران منتظر می مانند تا با او عکس بگیرند. آنها ۸ یا ۹ ساعت انتظار می کشند. واقعا فوق العاده است.

■من علاقه چندانی به استفاده از ۳ هافبک ندارم و هافبک هایی را ترجیح می دهم که پرانرژی باشند.

■لحظاتی پیش می آید که بازیکنان به راهنمایی نیاز دارند. بازیکنان خارق العاده ای در تیم ملی پرتغال بازی می کنند و من برای کمک به آنها آماده ام.

■فوتبال یک ورزش تیمی است. دشوارترین کار یک تیم، خلق موقعیت برای باز کردن دروازه مقابل و ممانعت از گلزنی حریف است. رسیدن به این هدف، دشوارترین چالش محسوب می شود.

دهه ۷۰ در پست هافبک بازی می کرد و ۱۵ سال به میدان رفت ولی زمانی توانست به شهرت دست یابد که به جمع مربیان پیوست.

دوران درخشان در بنفیکا

تیم بلنسس با هدایت ژسوس برای اولین بار به فینال جام حذفی پرتغال رسید و در ضمن جواز حضور در جام یوفا را کسب کرد. او بین سال های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۵ دوران درخشانی را در بنفیکا گذراند و با این تیم بارها در لیگ به قهرمانی رسید.

کشورهای دیگر

ژرژ ژسوس مدتی سکان هدایت تیم اسپورتینگ را در دست داشت و سپس بخت خود را در کشورهای دیگر آزمود. او در ابتدا راهی تیم الهلال شد و در سال ۲۰۱۹ به فلامینگو پیوست. تیم فلامینگو در زمان ژسوس یکی از موفق ترین دوران تاریخ خود را سپری کرد و قهرمان لیگ برزیل و جام لیبرتادورس شد. این تیم در ضمن به فینال جام جهانی باشگاه ها راه یافت، هرچند در وقت اضافه مقابل لیورپول تن به شکست ۱-۰ داد.

بازگشت نه چندان موفقیت آمیز

ژسوس در سال ۲۰۲۰ به تیم بنفیکا بازگشت اما این بار موفقیت کمتری داشت. او سپس به تیم فرباگچه ملحق شد و در سال ۲۰۲۳ قهرمانی در جام حذفی ترکیه را جشن گرفت.

او در سال ۲۰۲۴ تیم الهلال را قهرمان لیگ کرد و در سال ۲۰۲۵ سکان هدایت النصر را در دست گرفت.

در زمان ژسوس، تیم النصر برای اولین بار پس از جذب کریستیانو رونالدو، در لیگ برتر عربستان سعودی به قهرمانی رسید.

کار با ستارگان

ژرژ ژسوس که در ۲۴ ژوئیه ۷۲ ساله شد، با ستارگان زیادی، از جمله کریستیانو رونالدو، نیمار، داوید لوئیز، رامیرز و آنخل دی ماریا کار کرده است.

پست های متفاوت

او یک مربی پرانرژی است و از به کارگیری بازیکنان در پست های نامتعارف ابایی ندارد. بنابراین بازیکنان تیم ملی پرتغال باید خود را برای بازی احتمالی در نقش های متفاوت آماده کنند.

روحیه تهاجمی

یکی از ویژگی های تیم های ژرژ ژسوس، روحیه تهاجمی و اهمیت دادن به مالکیت توپ است. بنفیکا در اولین فصل حضور او ۷۸ گل به ثمر رساند و تیم فلامینگو نیز در سال ۲۰۱۹ موفق به زدن ۸۶ گل شد.

تمجید از مربی سابق

ژرژ آندراده، یکی از شاگردان سابق ژرژ ژسوس می گوید: " شاید حرف مرا قبول نداشته باشید ولی ژسوس ۱۰ بار بهتر از تمام مربیانی است که داشته ام. اولین مربی من فرناندو سانتوس بود که قهرمان اروپا شد. بعد نوبت به ژسوس، اوکتاویو ماچادو و ژوزه مورینیو رسید. در اسپانیا، تحت هدایت ایرورتا و کاپاروس به میدان رفتم و در یوونتوس با رانیری کار کردم. در تیم ملی نیز آنتونیو اولیویرا، ژرالدو فریرا و اسکولاری مربیانم

ژرژ ژسوس با امضای قراردادی چهارساله به عنوان سرمربی جدید تیم ملی پرتغال انتخاب شد. گفتنی است این کشور در کنار اسپانیا و مراکش یکی از میزبانان مشترک جام جهانی ۲۰۳۰ خواهد بود.

حذف در مرحله یک شانزدهم

نهایی

پس از شکست تیم ملی پرتغال مقابل اسپانیا در مرحله یک شانزدهم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ روبرتو مارتینز جای خود را به ژسوس داد. مارتینز از ژانویه ۲۰۲۳ سکان هدایت پرتغالی ها را در دست داشت.

تیم ملی پرتغال مسابقات جام جهانی ۲۰۲۶ را در حالی آغاز کرد که انتظار زیادی از آن می رفت ولی نتوانست نمایش چندان خوبی ارائه دهد. شاگردان مارتینز به مرحله حذفی رسیدند و از سد تیم ملی کرواسی گذشتند اما در مرحله یک شانزدهم نهایی در دیدار با اسپانیا حذف شدند.

کارنامه روبرتو مارتینز

روبرتو مارتینز در ۹ ژانویه ۲۰۲۳ به جای فرناندو سانتوس به عنوان سرمربی تیم ملی پرتغال انتخاب شد. حاصل تلاش او در این تیم ۳۰ پیروزی، ۹ تساوی و ۶ باخت در ۴۵ بازی بود.

اهمیت به مالکیت توپ

زمانی که مارتینز هدایت سوانسی را برعهده داشت، این تیم به مالکیت توپ اهمیت زیادی می داد. پس از رفتن او به ویگان، مربیان بعدی سوانسی مانند برندان راجرز، مایکل لائودروپ، فرانچسکو گویدولین و گراهام پاتر تصمیم گرفتند شیوه مربی اسپانیایی را سرلوحه کار خود قرار دهند.

قهرمانی در کنار کریستیانو

رونالدو

ژرژ ژسوس ۷۱ ساله زمانی که سرمربی النصر بود، با کریستیانو رونالدو کار می کرد و آنها فصل گذشته قهرمانی در لیگ حرفه ای عربستان را جشن گرفتند.

نماد فوتبال پرتغال

ژسوس، ستاره ۴۱ ساله النصر را " نماد فوتبال پرتغال " نامید و افزود: " تا زمانی که کریستیانو رونالدو بتواند بازی کند، با توجه به منافع تیم از او استفاده خواهیم کرد. من لحظات خوشی را در کنار وی سپری کرده ام. کار کردن با کریستیانو رونالدو کار آسانی است. "

اولین بازی

اولین بازی ژسوس به عنوان سرمربی تیم ملی پرتغال دیدار با تیم ملی ولز در لیگ ملت ها خواهد بود که روز ۲۴ سپتامبر برگزار می شود.

عملکرد موفق

ژرژ ژسوس در فصل ۲۰۲۴-۲۰۲۳ به همراه الهلال به سه گانه قهرمانی دست یافت و در سال های ۲۰۱۰، ۲۰۱۴ و ۲۰۱۵ با بنفیکا قهرمان لیگ پرتغال شد. او در لیگ برزیل نیز عملکرد موفق داشت.

فوتبال هجومی

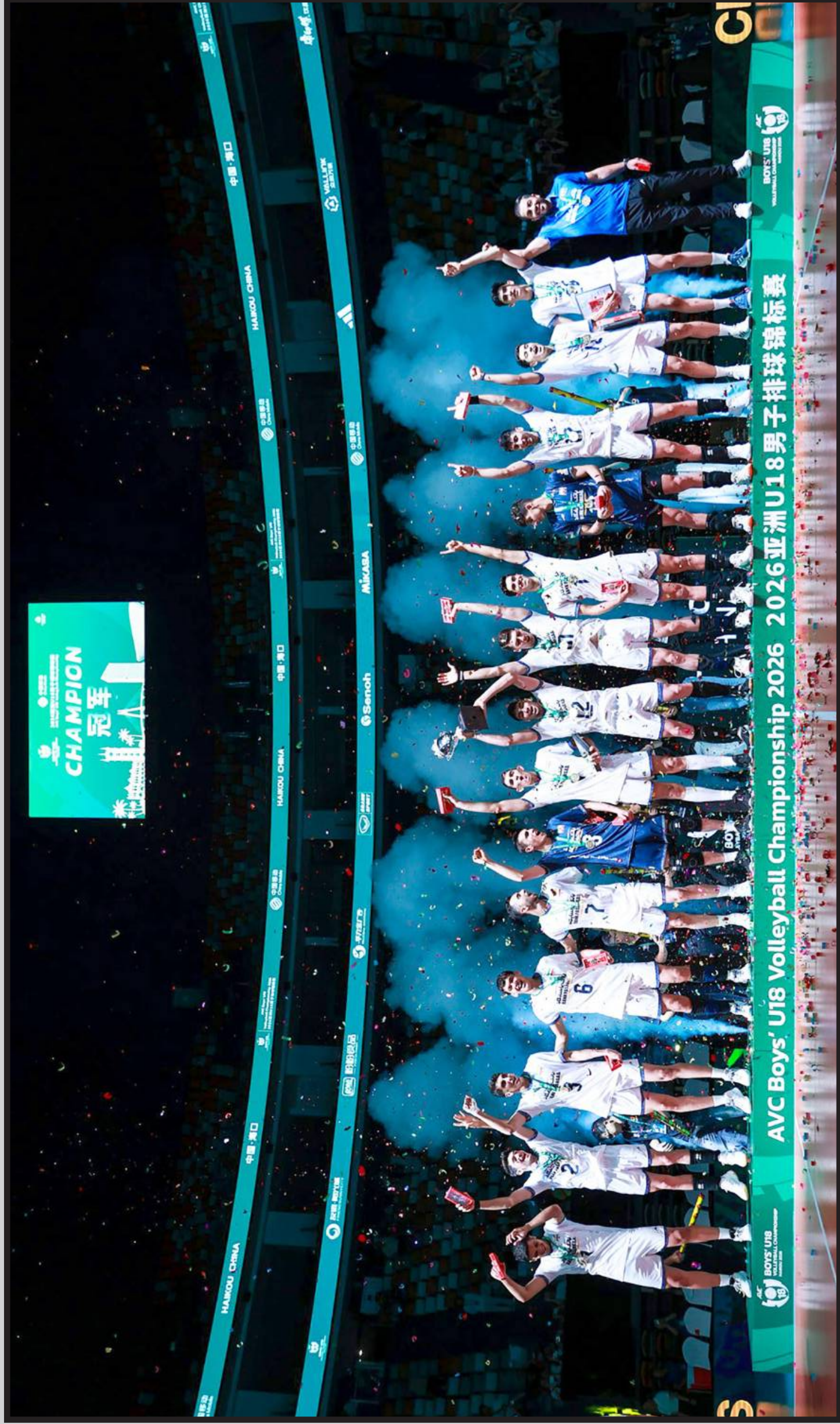
می توان انتظار داشت که تیم ملی پرتغال تحت مربیگری ژسوس، فوتبالی هجومی و جنگنده را به نمایش خواهد گذاشت. او در

کمیسیون ورزشی

تیم ملی فوتبال انگلیس با شکست فرانسه در مسابقه پرگل رده بندی به عنوان
سومی جام جهانی ۲۰۲۶ دست یافت

قهرمانی مقتدرانه تیم نوجوانان والیبالی ایران در رقابت های زیر ۱۸ سال آسیا

کپش ان ورزشی

سید محمدطاهر شاهین

سایه‌های تردید بر روی نیمکت انگلیس

شکست پرورژه "توخل" در جام جهانی

در رختکن تیم ملی انگلیس، پس از شکست کرخت‌کننده در مرحله نیمه‌نهایی جام جهانی در برابر آرژانتین، اشک‌ها جاری بود.

این بار، برخلاف فینال یورو ۲۰۲۴، تنها بازیکنان بودند که اشک می‌ریختند و نه سرمربی. سر گرت ساوتگیت در برلین از هم فروپاشیده و گریسته بود و بسیاری از بازیکنانی که در طول تورنمنت‌های متعدد همراه او بودند، با وی همدردی می‌کردند.

اما چنین احساسی نسبت به توماس توخل وجود نداشت. یک منبع آگاه و نزدیک به تیم درباره اتفاقات آتلانتا در آن شکست بسیار زیانبار ۲-۱ گفت: «ما خودمان آن را از دست دادیم.» وقتی از او پرسیده شد آیا بازیکنان، توخل را مقصر می‌دانند، پاسخش کوتاه ولی کوبنده بود: "خیلی زیاد."

ناراضیتی از رویکرد تدافعی

بازیکنان انگلیس از تاکتیک‌های تدافعی توخل و عقب‌نشینی تیم پس از پیش افتادن ۱-۰ شوکه شده بودند. درون اردو این باور وجود داشت که آرژانتین تیمی شکست‌پذیر بود و توخل باید پس از تصمیم به بیرون کشیدن آنتونی گوردون، به سرعت و نفوذ تکیه می‌کرد. به‌ویژه نیمکت‌نشین نگه داشتن بوکایو ساکا با استقبال خوبی مواجه نشد؛ در حالی که توخل مدافعان بیشتری را به زمین می‌فرستاد و از نگاه بازیکنان، ابتکار عمل را واگذار می‌کرد.

همچنین کنار گذاشته شدن ازری کونسا برای دیدار با آرژانتین موجب تعجب بسیاری شد. کونسا تا آن زمان در تمامی مسابقات جام جهانی در ترکیب اصلی قرار داشت و انگلیس هرگز زمانی که او ۹۰ دقیقه کامل در میدان بود، شکست نخورده بود. برخی از هم‌تیمی‌هایش حتی باور داشتند او به دلیل این رکورد، نوعی «طلسم خوش‌شانسی» برای تیم محسوب می‌شود.

توخل اصرار داشت که هرگز به بازیکنانش دستور نداده به آن شکل بازی کنند، هرچند تعویض‌های او به تشدید این وضعیت انجامید. با این حال، مارک گوئهی این احساسات را بر زبان آورد؛ هرچند سخنان او می‌توانست هم متوجه بازیکنان باشد و هم سرمربی.

او گفت: "وقتی ۱-۰ جلو افتادیم، انگار فقط تلاش می‌کردیم نتیجه را حفظ کنیم؛ و در این سطح، این کافی نیست. باید به حمله ادامه می‌دادیم. باید همچنان فشار می‌آوردیم. ذهنیت این شده بود که چون گل زده‌ایم، عقب بنشینیم و دفاع کنیم."

سخنانی که کاپیتان نیز تکرار کرد

این دیدگاه از سوی کاپیتان تیم، هری کین، نیز تکرار شد. او گفت: "در این سطح، تلاش برای صرفاً حفظ نتیجه کافی نیست."

برای انگلیس، پس از کارزاری که میان اوج‌های خیره‌کننده و سقوط‌های ناامیدکننده در نوسان بود، این رویکرد واقعا کافی نبود.

برای بسیاری، این پایان تلخ نتیجه باور گسترده‌تری بود؛ این باور که توخل، با توجه به تعداد فراوان تغییراتی که در ترکیب تیم ایجاد می‌کرد، اساساً هنوز بهترین ترکیب خود را نمی‌شناخت. این موضوع به یکی از بحث‌های اصلی در میان اعضای تیم تبدیل شده بود؛ زمانی که ساعات خود را در هتل اقامت‌شان، «این بای مدوبروک» در حومه کانزاس‌سیتی، سپری می‌کردند.

این مسئله موجب سردرگمی فراوان شد. همان‌طور که برای برخی از بازیکنان، فهرست ۲۶ نفره‌ای که توخل از ابتدا انتخاب کرده بود نیز سوال‌برانگیز بود؛ از جمله دعوت غیرمنتظره از ایوان تونی و کنار گذاشتن چند چهره بزرگ و بازیکنانی که می‌توانستند سرنوشت مسابقات را تغییر دهند.

بحران هویت؛ از شعارها تا واقعیت

توخل از داشتن «۱۴ یا ۱۵ بازیکن ثابت» سخن می‌گفت اما این مسئله تعجب‌برانگیز بود که مربی‌ای که به اعتماد به نفس بالا و باور راسخ به شیوه بازی تیم‌هایش مشهور است، درباره نحوه استفاده از تیم ملی انگلیس تا این اندازه مردد به نظر می‌رسید. این تردید در نهایت در مسابقه با آرژانتین به اوج خود رسید.

توخل در هفت ترکیب ابتدایی خود (بدون احتساب دیدار رده‌بندی در برابر فرانسه) ۱۷ تغییر ایجاد کرد؛ آماری که در تمام کارزارهای جام جهانی انگلیس بی‌سابقه بود، مگر در مسابقاتی که به دلیل صعود قطعی از مرحله گروهی امکان تغییرات گسترده وجود داشت.

او بابت تعویض‌های هجومی‌اش مقابل کرواسی - مسابقه‌ای که انگلیس با پیروزی امیدوارکننده ۴-۲ آغاز کرد - مورد ستایش قرار گرفت. همچنین عملکرد تدافعی تیم در پیروزی مرحله یک‌هشتم نهایی در برابر مکزیک تحسین شد ولی نشانه‌هایی وجود داشت که حاکی از گم کردن مسیر توسط او بود.

در دیدار یک‌چهارم نهایی در برابر نروژ، بازیکنان از تغییرات بین دو نیمه و از جمله تغییر سیستم بازی دچار سردرگمی شدند و تا وقت‌های اضافه طول کشید تا دوباره کنترل مسابقه را در دست بگیرند.

آمارهایی که علیه توخل سخن می‌گویند

در هفت مسابقه منتهی به نیمه‌نهایی، توخل ۲۰ بار در جریان بازی سیستم تیم را تغییر داد؛ رقمی بیش از هر سرمربی دیگری در جام جهانی. برای مقایسه، اسپانیا در مسیر صعود به فینال تنها هفت تغییر تاکتیکی در جریان مسابقات انجام داد.

این آمار نشان می‌دهد که او نه تنها از آنچه در زمین می‌دید راضی نبود، بلکه در یافتن راه‌حل نیز با مشکل مواجه شده بود.

انگلیس تا این مرحله عمدتاً به لطف درخشش دو ستاره اصلی خود، هری کین و جود بلینگام، پیش رفت؛ بازیکنانی که دقیقاً در زمان مناسب به اوج آمادگی رسیدند. از این بابت، توخل شایسته دریافت اعتبار است.

اما به یاد بیاورید که او چگونه با اعتماد به نفس وارد کار شد و با لحنی تند اعلام کرد که انگلیس در شکست فینال یورو ۲۰۲۴ فاقد «هویت» بوده و بیش از آنکه برای پیروزی اشتیاق داشته باشد، از شکست می‌ترسیده است.

همین سخنان در برابر آرژانتین علیه خودش به کار رفت، هرچند نشانه‌های آن از قبل نیز وجود داشت.

اعتراف به شکست در ساختن هویت تیم

پیش از رویارویی با مکزیک، در شبی که به مسابقه‌ای فراموش‌نشدنی تبدیل شد، توخل اعتراف کرد که نتوانسته آن هویت موردنظر را به تیم ببخشد و انگلیس از زمان پیروزی ۳-۰ در دیدار دوستانه مقابل کاستاریکا در فلوریدا با مشکل مواجه بوده است.

او حتی گفت که پس از نخستین دیدار تدارکاتی، پیروزی کسل‌کننده در برابر نیوزیلند، خودش را زیر سوال برده بود.

پس از بازی مکزیک، وقتی به او گفته شد که اکنون آن «هویت» شکل گرفته است، پاسخش نشان داد که هنوز مطمئن نیست. بار دیگر این سخنان پیشگویانه از آب درآمدند، چرا که حذف انگلیس با بحث‌هایی درباره کیفیت بازی تیم همراه شد و او «دی‌ان‌ای» بازیکنان را مقصر دانست؛

بازیکنانی که به گفته او "توپ را نمی‌گیرند و بازی را کنترل نمی‌کنند." توخل کارزار جام جهانی را با تاکید دوباره بر وعده خود برای افزودن «ستاره دوم» به پیراهن انگلیس آغاز کرده بود ولی پایان راه با اعترافی تلخ همراه شد: انگلیس به اندازه اسپانیا، آرژانتین و فرانسه خوب نیست. او پیش از دیدار رده‌بندی در میامی گفت: "هنوز فاصله‌ای وجود دارد که باید آن را جبران کنیم."

تمدید قرارداد؛ اشتباهی که ضرورتی نداشت

فابیو کاپلو یکی از نمایندگان و میهمانان فیفا در آتلانتا بود و نظاره می‌کرد که انگلیس چگونه از جام جهانی کنار می‌رود. او خود نیز پیش‌تر تجربه حذف از جام جهانی را داشت؛ هرچند به شکلی حتی فاجعه‌بارتر.

پیش از سفر انگلیس به آفریقای جنوبی برای جام جهانی ۲۰۱۰، کاپلو که آن زمان سرمربی تیم بود، اطلاع داد اینترمیلان خواهان جذب اوست و به همین دلیل خواستار حذف بند فسخ قراردادش شد. اتحادیه فوتبال انگلیس که در آن زمان مدیران دیگری داشت، دچار هراس شد، خواسته او را پذیرفت و آن کارزار به شکستی تمام‌عیار انجامید.

در فوریه امسال اعلام شد که توخل با قراردادی جدید و تمدیدشده موافقت کرده است. هیچ پیشنهاد رسمی‌ای برای جذب او وجود نداشت ولی چند باشگاه بزرگ به دنبال سرمربی بودند — از جمله منچستر یونایتد که پس از اخراج روبن آموریم درباره برنامه‌های او پرس‌وجو کرده بود — و توخل می‌خواست آینده خود را تضمین کند. اتحادیه فوتبال انگلیس نیز از این موضوع بسیار خرسند بود.

اما این تصمیم باعث شد معیارهای ارزیابی تغییر کند و شاید تمرکز اصلی از بین برود.

هدفی که فراموش شد

اتحادیه فوتبال حتی شروع به صحبت درباره اهمیت یورو ۲۰۲۸ کرد؛ تورنمنتی که عملاً در خانه برگزار خواهد شد و قرار بود تیم برای آن ساخته شود.

همچنین استدلال می‌شد که قرارداد جدید، به گمانه‌زنی‌ها درباره آینده توخل پایان می‌دهد و از آنجا که او از ریتم فوتبال ملی لذت می‌برد، زمان مناسبی برای تمدید همکاری است ولی حقیقت این بود که چنین کاری ضرورت نداشت.

توخل برای این ماموریت استخدام نشده بود؛ او برای قهرمانی در جام جهانی ۲۰۲۶ به خدمت گرفته شده بود.

اتحادیه فوتبال حتی عملکرد انگلیس در مرحله مقدماتی جام جهانی را نیز بسیار درخشان توصیف می‌کرد؛ هشت پیروزی از هشت مسابقه همراه با کلین‌شیت، هرچند این تیم در گروهی نسبتاً آسان قرار داشت.

و اصولاً صعود به تورنمنت‌های بزرگ از زمان استیو مک‌کلارن و ناکامی در رسیدن به یورو ۲۰۰۸، دیگر مشکلی برای انگلیس نبوده است.

تمدید قرارداد توخل همچنین هم‌زمان شد با بحث‌هایی در میان کارکنان اتحادیه فوتبال مبنی بر اینکه بهترین نتیجه ممکن برای انگلیس در جام جهانی، رسیدن به نیمه‌نهایی است. ارزیابی‌های داخلی نشان می‌داد که شعارهای بلندپروازانه درباره قهرمانی تغییر کرده و غیرواقع‌بینانه تلقی می‌شوند.

در تحلیل‌های آنان، انگلیس جزو محتمل‌ترین قهرمانان نبود و اگرچه توخل همچنان از «ستاره دوم» سخن می‌گفت، خود او نیز پیش‌تر انتظارات را تعدیل کرده و مدعی شده بود تیمش در شمار مدعیان اصلی قرار ندارد؛ حتی با وجود آنکه در رده چهارم جهان قرار داشت.

بازنگری اتحادیه فوتبال

اتحادیه فوتبال انگلستان (FA) اکنون یک بررسی جامع انجام خواهد داد اما این بررسی درباره آینده توماس توخل نخواهد بود؛ بلکه بر «درس‌های آموخته‌شده» از این تورنمنت و برنامه‌های انگلستان برای رقابت‌های بعدی قهرمانی اروپا متمرکز خواهد شد.

همان‌طور که مارک بولینگهام، مدیر اجرایی FA، در کانزاس و در آستانه آغاز مسابقات فاش کرد، بندهایی در قرارداد توخل وجود داشت و اگر انگلستان در مرحله یک‌شانزدهم نهایی در برابر جمهوری دموکراتیک کنگو شکست می‌خورد — اتفاقی که تنها ۱۵ دقیقه با وقوع آن فاصله داشت تا زمانی که هری کین تیم را نجات داد — او بدون تردید اخراج می‌شد.

تصمیمی که نتیجه معکوس داد

توخل اهمیت زیادی برای چیزی که آن را «برادری» می‌نامید قائل بود. به همین دلیل، زمانی که در ماه می فهرست تیمش را اعلام کرد، چندین نام بزرگ در آن دیده نمی‌شدند، زیرا به اعتقاد او یا با سیستمش سازگار نبودند یا از آمادگی مطلوب برخوردار نبودند و همچنین به این دلیل که تصور می‌کرد طرح بازی مشخصی در ذهن دارد.

از جمله این بازیکنان می‌توان به ترنت الکساندر-آرنولد، هری مگوایر، فیل فودن، کول پالمر و مورگان گیسیس-وایت اشاره کرد.

این حق مسلم توخل بود که چنین تصمیمی بگیرد ولی همین موضوع این انتقاد را به دنبال داشت که او تیمی را برگزیده بود که بازیکنانش شباهت زیادی به یکدیگر داشتند و از تنوع تاکتیکی کافی برخوردار نبودند؛ تیمی که قرار بود با اتکالی بیش از حد به فیزیک بدنی و ضربات ایستگاهی، شیهه یک تیم لیگ برتری بازی کند؛ سیاستی که اکنون خود او نیز از آن عقب‌نشینی کرده است.

به همین دلیل ایوان تونی انتخاب شد؛ هرچند مهاجم یادشده تقریباً هیچ نقشی در مسابقات ایفا نکرد. تونی اعتراض کرده بود که فقط برای زدن پنالتی در ضربات سرنوشت‌ساز به تیم آورده نشده است اما شواهد چندانی برای رد این برداشت وجود نداشت.

دفاعی کم‌تجربه و فرصت‌های از دست‌رفته

توخل دلایل خاص خود را برای دعوت نکردن مگوایر داشت ولی نتیجه آن، شکل‌گیری خط دفاعی‌ای بسیار کم‌تجربه بود که بیش از حد به جان استونز وابسته شد؛ بازیکنی که در طول فصل فرصت چندانی برای بازی پیدا نکرده بود و خود نیز با مشکلات آمادگی جسمانی دست‌وپنجه

نرم می‌کرد.

استونز عملکرد قابل قبولی داشت اما انگلستان همچنان تیمی آسیب‌پذیر به نظر می‌رسید و باور رایج در فوتبال این است که دفاع‌ها هستند که تورنمنت‌ها را می‌برند.

آیا واقعا چنین فرمولی برای موفقیت در گرما و رطوبت طاقت‌فرسای این جام جهانی و در پایان یک فصل داخلی فرساینده مناسب بود؟ بدون تردید انگلستان نیاز داشت مالکیت توپ را حفظ کند؛ همان‌گونه که بهترین تیم‌های جهان انجام می‌دهند.

توخل، کوبی ماینو را به تیم برد ولی هافبک منچستر یونایتد به بازیکنی فراموش‌شده تبدیل شد و اغلب چهره‌ای ناامید داشت. کنایه تلخ ماجرا این بود که او در نهایت به دلیل مصدومیت از دیدار رده‌بندی نیز محروم شد.

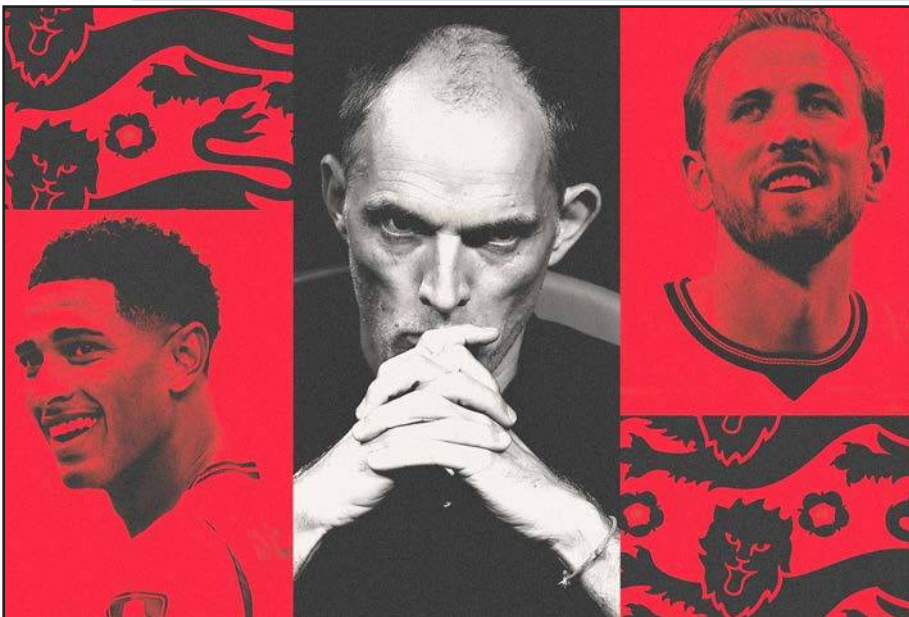
توخل قصد داشت از جردن هندرسون ۳۵ ساله به‌عنوان رهبر و همچنین جانشینی برای دکلن رایس و الیوت اندرسون استفاده کند؛ دو بازیکنی که بیش از حد تحت فشار قرار گرفته بودند. هیچ‌یک در آمادگی کامل نبودند و به‌ویژه رایس از درد عصبی در همسترینگ و سپس یک بیماری شدید گوارشی رنج می‌برد.

رایسی که در بهترین فرم خود نبود، ضربه‌ای بزرگ به برنامه‌های توخل محسوب می‌شد، زیرا او عملاً خط میانی و شاید کل تیمش را حول محور این بازیکن بنا کرده بود.

توخل حتی ریس جیمز و مورگان راجرز را نیز در میانه میدان آزمایش کرد اما ماینو همچنان نادیده گرفته شد. از سوی دیگر، هندرسون متأسفانه بیش از هر چیز به خاطر شکستن دستش هنگام پریدن از روی تابلوهای تبلیغاتی در جشن پیروزی در برابر مک‌زیک به یاد آورده خواهد شد. و آدام وارتون چه؟ بازیکنی که دقیقاً همان نوع هافبک حفظ‌کننده مالکیت بود که توخل بعداً مدعی شد انگلستان فاقد آن است. با این حال، او اصلاً به جام جهانی برده نشد.

تردیدها درباره نفوذ مدیران در انتخاب بازیکنان

همچنین این گمانه‌زنی وجود داشت که جان مک‌درموت، مدیر فنی FA و دن اشورت — که در نقش جدید و تا حدی مبهم «مدیر ارشد فوتبال» به اتحادیه بازگشته بود — در انتخاب فهرست نقش داشته‌اند.

گفته می‌شد آنها به توخل توصیه کرده بودند سه جایگاه پایانی فهرست ۲۶ نفره را به بازیکنانی اختصاص دهد که «گرددشگران خوبی» محسوب می‌شوند؛ بازیکنانی که از نیمکت‌نشینی ناراضی نخواهند شد و فضای اردو را بر هم نمی‌زنند. این رویکرد در تضاد با انتخاب بازیکنانی بود که برای کسب جایگاه اصلی رقابت می‌کردند و احتمالا از بازی نکردن رضایت نداشتند.

تصمیمی که مشکلات تازه‌ای آفرید

در داخل مجموعه انگلستان، این موضوع باعث تعجب شده بود که توخل اصرار داشت تیم در اول ژوئن – ۱۶ روز پیش از نخستین دیدار مرحله گروهی در برابر کرواسی – راهی فلوریدا شود. پس از یک فصل فرساینده، این مدت‌زمان بسیار طولانی به نظر می‌رسید. جالب آن‌که مدعیان دیگری مانند فرانسه و اسپانیا دیرتر وارد آمریکا شدند و حتی زودتر از انگلستان نخستین مسابقات خود را برگزار کردند.

آماده‌سازی بیش از حد طولانی شده بود و برخی از بازیکنان نیز گلایه داشتند که اگر اهل گلف نبودید – همانند هری کین و دین هندرسون – زندگی در فلوریدا چندان جذاب نبود. اما توخل بر ضرورت سازگاری با شرایط آب‌وهوایی و تقویت همبستگی تیمی تاکید داشت. مشکل اینجا بود که شرایط جوی آن‌گونه که پیش‌بینی می‌شد گرم و مرطوب نبود و روند سازگاری چندان مفید واقع نشد.

مشکلات دیگری نیز وجود داشت که بیشتر ناشی از تصمیمات خود انگلستان بود. آنها در وست پالم بیچ مستقر شدند ولی نتوانستند برای استفاده از ورزشگاه جدید اینترنت میامی به توافق برسند؛ این در حالی بود که دیوید بکام نقش مهمی در این باشگاه دارد. در نتیجه، تیم مجبور شد برای انجام مسابقه‌ای تدارکاتی به تامپا سفر کند؛ جایی که ورزشگاه ریموند جیمز، محل برگزاری بازی، اساسا برای فوتبال آمریکایی طراحی شده بود. زمین مسابقه تازه احداث شده بود و توخل آشکارا از وضعیت آن و خطر مصدومیت بازیکنان ابراز نگرانی کرد.

او حتی از این موضوع نیز مطمئن نبود که دیدار با نیوزیلند زیر سقف برگزار خواهد شد یا خیر؛ مسابقه‌ای که عملکرد ضعیف تیم در آن باعث شد او بعدها اعتراف کند نسبت به تصمیمات خود دچار تردید شده بود.

دومین مسابقه تدارکاتی در اورلاندو برگزار شد و تیم ناچار شد بار دیگر سفری طولانی را تجربه کند. مسابقه نیز به دلیل هشدار وقوع صاعقه یک ساعت به تاخیر افتاد. با این حال، انگلستان در پیروزی ۳ بر صفر در برابر کاستاریکا عملکرد بسیار بهتری ارائه کرد.

یک فرصت از دست‌رفته

با این وجود، یک اتفاق شرم‌آور دیگر نیز رخ داد. بهترین بازیکن اردو در فلوریدا، ریو نگوموها، بازیکن لیورپول، بود که صرفا برای تکمیل تعداد نفرات تمرینات به اردو آمده بود، زیرا بازیکنان آرسنال دیرتر به جمع تیم اضافه شدند. اما توخل نام این وینگر ۱۷ ساله را حتی در فهرست اولیه ۵۵ نفره خود نیز قرار نداده بود؛ بنابراین در صورت مصدومیت یا انصراف بازیکنان دیگر، امکان حضور او در جام جهانی وجود نداشت.

کانزاس؛ خانه‌ای دور از خانه

در جام جهانی ۲۰۱۸ روسیه، تصاویر استخرها و اسب‌های بادی تک‌شاخ به نماد فضای شاد اردوی انگلستان تبدیل شده بود؛ نشانه‌ای از احیای تیم تحت هدایت گرت ساوتگیت. ولی در سال ۲۰۲۶ نیز در هتل تیم استخر وجود داشت؛ تنها مشکل این بود که آن‌قدر کوچک بود که پاسخگوی نیازهای بازیکنان نبود و اتحادیه فوتبال مجبور شد به دنبال امکانات جایگزین بگردد.

FA و توخل خیلی زود کانزاس را به‌عنوان بهترین محل استقرار انتخاب کرده بودند. مشکل این بود که پس از قرعه‌کشی، هیچ مسابقه‌ای برای انگلستان در آن ایالت برنامه‌ریزی نشد.

در عوض، آرژانتین و هلند در آنجا بازی داشتند و طبق قوانین فیفا، حق انتخاب نخست هتل‌ها و زمین‌های تمرینی را به دست آوردند. آرژانتین مرکز پیشرفته ۷۵ میلیون دلاری «کامپس مینرالز» را انتخاب کرد؛ مجموعه‌ای که انگلستان نیز پیش‌تر آن را زیر نظر داشت. بعدها گفته شد که انگلستان در واقع مجموعه بسیار ساده‌تر «سووپ ساکر ویلج» را ترجیح می‌داد اما برگزارکنندگان محلی از این‌که انگلستان همچنان بر انتخاب کانزاس اصرار داشت شگفت‌زده بودند.

سفرهای فرساینده و خستگی مفرط

استدلال انگلستان این بود که کانزاس می‌تواند «خانه‌ای دور از خانه» باشد، در مرکز کشور قرار دارد و نیازی به عبور از مناطق زمانی مختلف نیست. ولی واقعیت این بود که انگلستان بیش از هر تیم دیگری سفر کرد؛ مجموعا ۱۵ هزار و ۹۵۸ مایل.

اسپانیا با ۱۵ هزار و ۱۱۰ مایل در رتبه دوم قرار داشت ولی هیچ تیم دیگری حتی به این ارقام نزدیک نبود. آرژانتین، دیگر فینالیست مسابقات، شش هزار مایل کمتر سفر کرده بود. این پرسش مطرح شد که آیا بازگشت دائمی به کانزاس پس از هر مسابقه واقعا به بهبود وضعیت بدنی بازیکنان کمک می‌کرد یا برعکس به ضرر آنها بود؟ توخل بارها از «خستگی» سخن گفت. بازگشت به منطقه میدوست پس از بازی‌های بوستون و نیوجرسی تصمیم چندان عاقلانه‌ای به نظر نمی‌رسید. در ادامه مسابقات نیز انگلستان مجبور شد شبانه از مکزیک پرواز کند؛ سفری که فشار زیادی بر بازیکنان وارد کرد. در گرمای میامی مقابل نروژ، تیم کاملا خسته به نظر می‌رسید و در نیمه‌نهایی آتلانتا نیز انرژی خود را از دست داد.

مشکلات امنیتی در کانزاس

کانزاس چالش‌های خاص خود را نیز داشت. پیش از ورود تیم، خودروی حامل تجهیزات انگلستان هدف سارقان قرار گرفت. اگرچه تنها تعداد محدودی کفش و پیراهن تمرینی به سرقت رفت و ماجرا در حد یک سرقت بزرگ نبود اما می‌توانست بسیار وخیم‌تر از این باشد. در ادامه مسابقات نیز یک رخنه امنیتی دیگر رخ داد؛ زمانی که مردی آشفته‌حال با یک آچار در دست وارد مرکز رسانه‌ای شد.

در چند روز نخست حضور تیم نیز هشدار وقوع گردباد صادر شد – کانزاس از جمله مناطقی است که بیشترین خطر را از چنین رویدادهای شدید جوی متحمل می‌شود – و به بازیکنان دستور داده شد در هتل خود بمانند و از خروج خودداری کنند. حتی نگران‌کننده‌تر از آن، چند روز پیش از ورود تیم، یک تیراندازی در نزدیکی محل استقرار آنان رخ داده بود.

دیگر خیلی دیر شده بود

زمانی که انگلیس مانند یک قهرمان در دیدار رده‌بندی بازی کرد، جام جهانی از پیش از دست رفته بود. آنها در مسابقه‌ای آشفته و پرهرج‌ومرج، به‌جای آنکه برای طلا بجنگند، با مدال برنز به خانه بازگشتند.

برای ۴۵ دقیقه، انگلیس همچون بهترین تیم جهان بازی کرد؛ و برای ۴۵ دقیقه دیگر، مانند تیمی که حتی با برتری ۴ بر صفر نیز می‌توانست شکست بخورد. در پایان، بوکایو ساکا تنها چهارمین بازیکن انگلیسی تاریخ شد که در جام جهانی هت‌تریک می‌کند و نام خود را در کنار جف هرست، گری لینه‌کر و هری کین قرار داد. همچنین جود بلینگام باعث شد انگلیس به نخستین تیم تاریخ این رقابت‌ها تبدیل شود که موفق شده شش گل در برابر فرانسه به ثمر برساند.

ولی نتیجه‌ای که در شرایطی دیگر با شور و شغفی فراوان جشن گرفته می‌شد، این بار با حسی از تاسف همراه شد، زیرا اگر انگلیس تنها در مقطعی کوتاه توانسته چنین نمایشی ارائه دهد، پس این تیم در دیدار با آرژانتین کجا بود؟ یا حتی در مسابقات مقابل نروژ، جمهوری دموکراتیک کنگو، پاناما و غنا؟

نمایشی با پرسش‌های بیشتر

اجرای پرنشاط، پویا و سرزنده نشان داد که در واقع شاید این سبک بازی بخشی از "دی‌ان‌ای" فوتبال انگلیس باشد؛ هرچند توماس توخل پیش‌تر خلاف آن را گفته بود. توخل نتوانست شکست و فروپاشی در مرحله نیمه‌نهایی را از ذهن‌ها پاک کند؛ به‌ویژه زمانی که از سوی هواداران انگلیس هو شد.

اما تیم او که در ۳۶ دقیقه فاجعه‌بار مقابل آرژانتین به شکلی ناامیدکننده و بیش از حد تدافعی ظاهر شده بود، این بار تنها در ۴۵ دقیقه نخست در برابر فرانسه چهار گل به ثمر رساند؛ پاسخی هجومی به تمام انتقاده‌ها، هرچند فرانسه تیمی ضعیف‌شده، آشفته و ظاهرا بی‌انگیزه به نظر می‌رسید.

با این حال، سرمربی‌ای که تیمش نتوانسته بود برتری ۱ بر صفر مقابل آرژانتین را حفظ کند، این بار نیز در آستانه از دست دادن برتری چهار گله قرار گرفت. دست‌کم توخل آن‌قدر محتاط بود که این بار به سیستم پنج‌دفاعه روی نیاورد.

برنزی که فقط حسرت طلا را بیشتر کرد

توخل که همچنان تمایل دارد به کار خود ادامه دهد، می‌تواند استدلال کند که این مسابقات از نظر آماری موفق‌ترین جام جهانی انگلیس از سال ۱۹۶۶ تاکنون بوده است؛ شش پیروزی و همچنین کسب مقام سوم، چیزی که در سال‌های ۱۹۹۰ و ۲۰۱۸ به دست نیامده بود. اما همین موفقیت ظاهری، بیش از هر چیز دیگری یادآور این واقعیت بود که چه فرصت بزرگی از دست رفت. این مقام سوم، به‌جای آنکه نشانه موفقیت باشد، تنها آنچه را که می‌توانست رخ دهد ولی هرگز رخ نداد، برجسته‌تر کرد.

داستان تولد یک مدعی قهرمانی آنتونلی؛ از اشک‌های "اسپا" تا صدرنشینی جهان

■ شاهین

یک سال پیش، آندره‌آ کیمی آنتونلی در پیست "اسپا-فرانکورشان" چنان زیر فشار شکست‌ها و تردیدها قرار گرفت که به گریه افتاد و خود را در تاریک‌ترین نقطه دوران حرفه‌اش دید. امروز اما همان راننده جوان با شماره یک جدول قهرمانی جهان به همان پیست بازگشته است؛ بازگشتی که برای او تنها یک مسابقه نیست، بلکه نماد سفری از سقوط تا بلوغ، از ناامیدی تا رویای فتح جهان است.

بازگشت به پیستی که همه چیز را تغییر داد

آنتونلی خیلی زود شیک‌ترین کتوشلوارش را کنار گذاشت؛ همان لباسی که در جایگاه ویژه مسابقات ویمبلدون، در کنار اسطوره بزرگ تنیس، راجر فدرر، بر تن داشت. او با خنده اعتراف کرد: "خیلی خوش گذشت ولی بدون کراوات راحت‌تر هستم." سپس نگاهی به لباس‌های راحتی‌اش انداخت؛ لباس‌هایی که هنگام ورود به اسپا-فرانکورشان پوشیده بود؛ جایی که قرار بود روز یکشنبه دهمین گرندپری فصل خود را برگزار کند.

این همان «کیمی» واقعی است؛ راننده‌ای که اکنون با اعتمادبه‌نفس در محل توقف اتومبیل‌ها قدم می‌زند و کفش‌های صدرنشین جدول قهرمانی جهان را به پا دارد؛ فاصله‌ای بسیار دور از پسری که تنها یک سال پیش، در همین پیست، دشوارترین لحظات دوران حضورش در فرمول یک را تجربه کرد.

تاریک‌ترین روزهای دوران حرفه‌ای

■ سال ۲۰۲۵ در اینجا چه اتفاقی افتاد؟

من در میانه تاریک‌ترین دوره نخستین فصل حضورم در فرمول یک بودم. مسابقات اروپایی خوب پیش نمی‌رفت. با خودرو احساس راحتی نمی‌کردم و دلیلش را نمی‌فهمیدم. از نظر روحی هم کمی تحت فشار احساسات قرار گرفته بودم؛ تا جایی که گریه کردم اما عبور از آن لحظه و غلبه بر آن برای من حیاتی بود، زیرا امروز که به این جایگاه رسیده‌ام، بخش بزرگی از آن به بلوغی برمی‌گردد که سال گذشته به دست آوردم.

نبرد برای حفظ صدر جدول

■ در سه مسابقه اخیر، دو مشکل فنی را تجربه کرده‌ای. اکنون چه احساسی داری؟

کاملاً از شرایط آگاه هستم. حتی زمانی که همه چیز عالی پیش می‌رفت نیز این را می‌دانستم؛ مثلاً بعد از پنجمین پیروزی متوالی‌ام در موناکو. به همین دلیل مدام می‌گفتم هنوز زمان صحبت درباره نبرد قهرمانی جهان نیست. من دنیای موتوراسپرت را می‌شناسم و می‌دانم همه چیز در یک لحظه می‌تواند تغییر کند.

تنها دو مشکل فنی باعث شد برتری تقریباً ۷۰ امتیازی من به ۲۵ امتیاز کاهش پیدا کند. ضمن اینکه قابلیت اطمینان خودروی ما همچنان یک مسئله جدی است.

تیم باورنکردنی کار می‌کند؛ قطعه‌ای که در سیلورستون در خودروی من دچار نقص شد، اکنون تقویت شده است. من هم تلاش می‌کنم بهترین عملکردم را ارائه دهم. بنابراین فقط باید به همین مسیر ادامه دهیم. البته فکر می‌کنم سهم خودم را از بدشانسی‌ها به اندازه کافی گرفته‌ام.

فراری؛ رقیبی جدی در مسیر قهرمانی

■ آیا فراری واقعاً مدعی کسب عنوان قهرمانی است؟

من همیشه چنین اعتقادی داشته‌ام. در فصلی مانند امسال که قوانین جدید اجرا شده‌اند، شرایط خیلی سریع تغییر می‌کند و هیچ‌کس نمی‌تواند آسوده خاطر باشد. فراری تیمی بسیار قدرتمند است. شاید از نظر سرعت مسابقه هنوز کمی از ما عقب‌تر باشد ولی آنها مشکلات فنی ما را نداشته‌اند و فکر می‌کنم در مجموع فاصله‌شان با ما کمتر از چیزی است که به نظر می‌رسد.

رابطه با جرج راسل

■ اوضاع میان تو و هم‌تیمی‌ات، جرج راسل، چگونه است؟

خوب است، آرام و بدون مشکل. رابطه ما از ابتدای فصل تا امروز تغییری نکرده است؛ هر دو فقط سعی می‌کنیم بهترین عملکرد ممکن را ارائه دهیم.

وقتی در این پیست او را دیدم، کمی بابت شکست انگلیس در جام جهانی ناراحت بود. البته ما هم چیزی نمی‌توانیم بگوییم، چون اصلاً آنجا نبودیم! (با خنده)

درس‌هایی از یک اسطوره

■ در ویمبلدون با راجر فدرر دیدار کردی. درباره چه چیزهایی صحبت کردید؟

خیلی با هم حرف زدیم. او "خدای تنیس" است؛ ورزشکاری که تاریخ این رشته را تغییر داده اما در عین حال انسانی بسیار ساده و خاکی است. فدرر درباره نحوه مدیریت فشار در چنین مقطع مهمی از دوران حرفه‌ای‌ام به من توصیه‌هایی کرد.

■ می‌توانی یکی از آن توصیه‌ها را بگویی؟

او گفت زمانی که تنیس بازی می‌کرد، همیشه فقط به امتیاز بعدی فکر می‌کرد. در مورد من، یعنی فقط به مسابقه بعدی فکر کنم. به این ترتیب می‌توانی روی زمان حال تمرکز کنی و درگیر احساسات بیش از حد نشوی، زیرا این موضوع می‌تواند خطرناک باشد.

وقتی احساسات، کنترل را در دست می‌گیرند

■ آیا امسال لحظاتی بوده که نتوانی احساسات را کنترل کنی؟

بله، بیش از یک بار. برای مثال در میامی، هنگام شروع مسابقه اسپرینت با مشکل مواجه شدم و جایگاه‌های زیادی را از دست دادم. بسیار عصبانی بودم و از آن لحظه مثل گاوی که فقط رنگ قرمز را می‌بیند رانندگی می‌کردم. این کار اصلاً خوب نیست، چون احتمال بروز اشتباهات غیرضروری را افزایش می‌دهد.

دوستی با یانیک سینر

■ در ویمبلدون همچنین با دوست یانیک سینر دیدار داشتی.

بله، خیلی خوش گذشت. البته نمی‌توانم بگویم در رختکن درباره چه چیزهایی صحبت کردیم! (با خنده). واقعا از قهرمانی دوم او در ویمبلدون خوشحال شدم. بعد از مسابقات پاریس کمی افت کرده بود و برای بازگشت

به سطح واقعی‌اش به چند مسابقه نیاز داشت ولی دیدن اینکه به این شکل دوباره به پیروزی رسید، لذت‌بخش‌تر بود.

تجربه‌ای که باید تکرار شود

■ آیا دوست داری دوباره به ویمبلدون بروی؟

قطعاً. واقعا از آن تجربه لذت بردم. اعتراف می‌کنم بین مسابقات گاهی برای استراحت کوتاهی از جایگاه ویژه خارج می‌شدم، چون مسابقات بسیار طولانی هستند و در همان زمان برخی از تصاویر مسابقه یکشنبه را تماشا می‌کردم اما تجربه فوق‌العاده‌ای بود و حتماً دوباره بازخواهم گشت.

زندگی خارج از پیست

■ پوشیدن کتوشلوار و کراوات چه حسی داشت؟

خب، بد نبود! مادرم همیشه می‌گوید باید شیک‌تر لباس بپوشم و وقتی مرا با لباس‌های برندهای معروف دید خیلی خوشحال شد. وقتی بعد از سیلورستون به سن‌مارینو برگشتم، گفت خودش چمدان تابستانی‌ام را آماده می‌کند. حتی مرا برای خرید برد، چون می‌داند از خرید کردن خوشم نمی‌آید. در واقع چند ساعت مرا به زور به فروشگاه‌ها برد! او خیلی دوست دارد که همیشه خوش‌پوش باشم.

تعطیلات و نگاه به آینده

■ برای تعطیلات تابستانی برنامه‌ای داری؟

بله. چند روزی را با خانواده‌ام سپری می‌کنم و سپس چند روز دیگر را در کنار دوستانم خواهم بود ولی قبل از آن باید به مسابقات پایانی فکر کنم.

آنچه باید درباره تیم ملی نروژ بدانیم

■ کیوان

آن «مدرسه ملی برای تیم های ملی» تأسیس شد. این مدرسه مانند مدرسه فوتبال «کلیرفونتن» فرانسه، یک آکادمی مرکزی نیست، بلکه یک ساختار ملی است که باشگاه های بنیانگذار، فدراسیون ها و تیم های بزرگ را به هم پیوند می دهد. از ۱۵ بازیکنی که در پیروزی ۲-۱ نروژ مقابل برزیل شرکت داشتند، ۱۴ نفر نماینده تیم ملی در گروه های سنی مختلف بودند و ۱۱ نفر از آنها بخشی از مسیر مدرسه ملی برای تیم های زیر ۱۵ یا زیر ۱۶ سال بودند.

مدرسه ملی نروژ مشتاق بود که حرفه ای شدن را به تعویق بیندازد و بازیکنان تا سن ۱۲ سالگی در باشگاه های محلی خود یا آنچه به عنوان باشگاه های پایه شناخته می شوند، باقی بمانند. هدف، سنجش سرعت و مهارت نیست، بلکه دانستن این است که آیا بازیکن واقعاً عاشق بازی است یا خیر. همچنین تأکید بر این بود که درها را خیلی زود به روی بازیکنانی مانند «هالند» نبندند که در آن زمان هیچ کس انتظار نداشت در گروه سنی خود بهترین شود، در حالی که اودگارد یک استثنا بود.

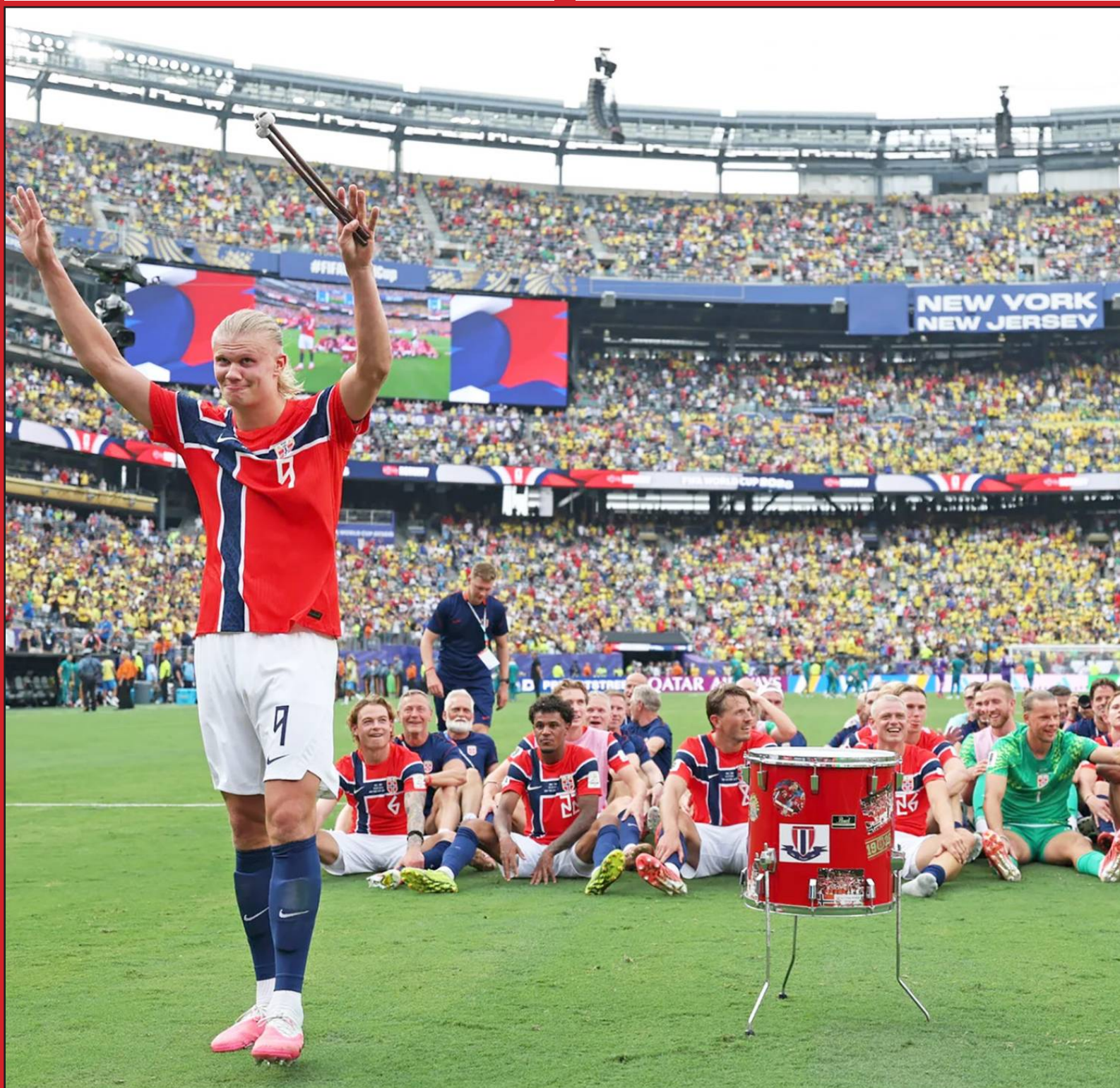
نتیجه آن برنامه ریزی و کار طولانی، راهیایی به مرحله یک چهارم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ پس از ۲۸ سال غیبت از این رویداد جهانی و تشکیل یک تیم ملی امیدوارکننده بود.

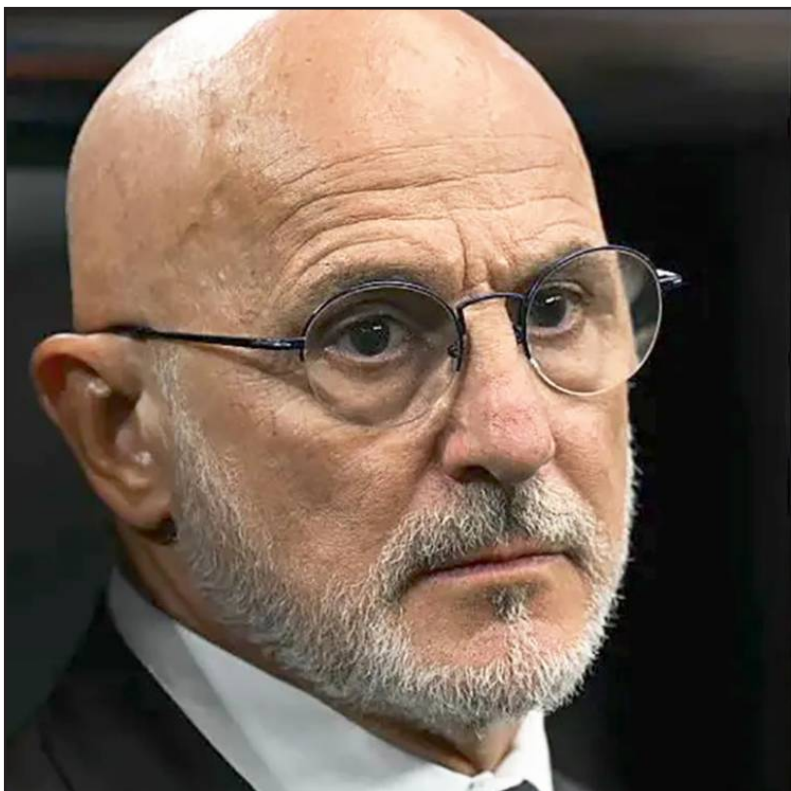
تیم ملی فوتبال نروژ پس از ۲۸ سال غیبت در جام جهانی، در مرحله یک چهارم نهایی جام جهانی ۲۰۲۶ و پس از شکست مقابل انگلیس از این مسابقات کنار رفت اما پشت این عملکرد قابل توجه، سال ها تلاش سخت بود که آنها را به یک قدرت جدید فوتبال در جهان بدل کرد و این فقط یک تصادف یا شانس با ظهور زوج «هالند» و «اودگارد» نبود.

از ۲۶ بازیکن تیم ملی نروژ در این رویداد جهانی، ۱۷ نفر در لیگ های اصلی اروپا، همچون انگلیس، آلمان، اسپانیا و ایتالیا بازی می کنند و بیشتر آنها از سیستم ملی توسعه فوتبال جوانان نروژ یا آنچه که به عنوان «مدرسه ملی تیم ها» شناخته می شود و در سال ۲۰۱۳ تأسیس شد، آمده اند.

آنچه جهان در جام جهانی از تیم شگفتی ساز «وایکینگ ها» شاهد بود، ثمره بیش از دو دهه برنامه ریزی برای تبدیل نروژ - که با ورزش های زمستانی گره خورده است - به یک ملت فوتبالی است. از ابتدای هزاره، این کشور در تعداد زیادی ورزشگاه با چمن مصنوعی سرمایه گذاری کرده است. بین سال های ۲۰۱۶ تا ۲۰۲۵، ۵۳۹ ورزشگاه ساخته و ۵۸۶ استادیوم بازسازی شده است.

برای کشوری با زمستان های سخت، این موضوع تأثیر قابل توجهی داشت، چرا که فوتبال در نروژ از یک ورزش تابستانی به یک بازی در تمام طول سال تبدیل شد. نروژ شاهد انقلابی در سرمایه گذاری در پرورش بازیکنان بود، به خصوص پس از عدم راهیایی به یورو ۲۰۱۲ و پس از

روایتی از استاد و شاگردی که فینالیست جام جهانی شدند

■ طباطبایی

مونترئو» پیش از این با دو فرزند خردسال در «مایورکا»، زادگاه الیسا، ساکن شده بودند و «اسکالونی» این گذار را چالش برانگیز یافت. او گروهی از نوجوانان ۱۴ ساله را به «سون کالیو»، باشگاه کوچکی که ۱۰ دقیقه با خانه‌اش فاصله داشت، برد. آنها بعضی صبح‌ها کنار زمین یخ می‌زدند. او از آن زمان گفته است که هر باشگاهی باید یک روانشناس داشته باشد تا بازیکنان را دقیقاً برای آن لحظه آماده کند: صبح‌های خالی.

دوران مربیگری «اسکالونی» مانند دوران مربیگری «د لا فونته» پر از باشگاه‌های مختلف نیست.

او در سال ۲۰۱۶ دستیار «خورخه سامپائولی»، هموطنش، در تیم «سویا» شد و متعاقباً یک سال بعد این دو نفر توسط آرژانتین منصوب شدند.

وقتی «سامپائولی» در سال ۲۰۱۸ پس از ناکامی در جام جهانی روسیه اخراج شد، اسکالونی در نهایت به عنوان جانشین او معرفی شد و - با وجود انتقادات شدید در آن زمان به دلیل کمبود تجربه - از آن زمان تاکنون این سمت را بر عهده داشته است.

جادوی اسکالونی واقعاً تاکتیک نیست. کادر مربیگری او اکنون اکثر بازیکنان سابق هستند که به طور غریزی می‌دانند بازیکنان در سطح بین‌المللی به چه چیزی نیاز دارند، که کمتر سخنرانی‌های تاکتیکی و بیشتر داستان‌های مشترک است.

باربیکوها، شب‌های کارائوکه، ترکیب عمدی ستاره بودن با لحظات معمولی، جوهره رختکن آرژانتین است.

اسکالونی پس از رساندن آرژانتین به قهرمانی کوپا آمریکا و جام جهانی ۲۰۲۲، خودش شروع به مراجعه به روانشناس کرد.

وقتی آدرنالین خونش پایین آمد و ابعاد آنچه اتفاق افتاده بود، به او هجوم آورد، و به گفته خودش، بیماری والدینش در آن زمان نیز وی را درگیر کرد، درمان و دوچرخه‌سواری‌های طولانی بود که او را از این مخمخه نجات داد.

کشاند.

این موضوع، دردناک‌تر از همه، قبل از نیمه‌نهایی مقابل فرانسه خود را نشان داد، وقتی که سوالی در مورد برادرش - که سه سال پیش درگذشت - در کنفرانس خبری قبل از بازی، آشکارا او را در هم شکست. خانواده، برای «د لا فونته»، واقعاً مهم است. پسر او، آلبرتو، عضو کادر مربیگری اسپانیا است.

در مقابل، آموزش اسکالونی نه در کلاس‌های درس فدراسیون، بلکه در رختکن‌های آرژانتین با سلسله مراتب نانوشته و قوانینی که از هر کسی بزرگتر هستند، اتفاق افتاد؛ جایی که بازیکنان ارشد اقتداری دارند که از مربیان انتظار می‌رود به آن احترام بگذارند. او در پوهاتو، شهر کوچکی نزدیک روساریوی آرژانتین، بزرگ شد؛ جایی که خانواده‌اش هنوز در آن ذرت، گندم و سویا کشت می‌کنند و زمین‌های فوتبالی که پدرش «آنخل»، او و برادرش «مانورو» را برای تمرین و بازی به آنجا می‌برد.

«اسکالونی» در کنار «والتر ساموئل و پابلو آیمار» - که حالا هر دو کنار او روی نیمکت هستند - بخشی از قهرمانی آرژانتین در جام جهانی زیر ۲۰ سال در سال ۱۹۹۷ در مالزی بود.

او با عنوان قهرمانی و همچنین با ترس از پرواز که ناشی از یک فرود اجباری بود، بازگشت. در سفرهای خارج از خانه تیم «دپورتیوو لاکرونیا» در اسپانیا، او با هم‌تیمی‌هایش به بیرون می‌رفت اما جداگانه و با ماشین و همراه پدرش به خانه برمی‌گشت: ۶۰۰ کیلومتر تا مادرید، ۱۰۰۰ کیلومتر تا بارسلونا.

او بیش از ۲۰۰ بازی برای «دپورتیوو» انجام داد و به آنها در قهرمانی لالیگا کمک کرد، قبل از اینکه برای چندین باشگاه، از جمله یک دوره قرضی در «وستهام یونایتد» در سال ۲۰۰۶ بازی کند.

بازنشستگی، وقتی در فصل ۲۰۱۵-۲۰۱۴ از راه رسید، ضربه سخت‌تری از آنچه انتظار داشت به او وارد کرد. او و همسرش «الیسا

«دپورتیوو آلاوز» - تیم دسته دومی که دوران بازیگری‌اش را در آنجا به پایان رسانده بود - اخراج شد و ۱۸ ماه بعدی را بیکار بود و به سرعت از فوتبال فاصله گرفت. داستان او با فدراسیون فوتبال اسپانیا با یک اقدام جالب آغاز شد، زمانی که یک آگهی روزنامه برای مربیگری جوانان در فدراسیون اسپانیا را دید. او با ایناکی سائز، سرمربی سابق اسپانیا، تماس گرفت و «سائز» به اتحادیه فوتبال انگلیس گفت که «د لا فونته» فرد ایده‌آلی است. قراردادش سه ماهه بود تا تیم زیر ۱۹ سال اسپانیا را به مسابقات قهرمانی اروپا در لیتوانی ببرد.

او در نیمه‌نهایی به فرانسه باخت ولی به اندازه کافی خوب کار کرد تا قراردادش را امضا کند. سپس «رودری»، «اونای سیمون» و «میکل مرینو» را به یوروی زیر ۱۹ سال بعدی برد و قهرمان شد و از آنجا به بعد اوضاع به همین منوال پیش رفت.

«د لا فونته» در سال ۲۰۲۲ به عنوان سرمربی تیم ملی اسپانیا انتخاب شد، در حالی که از دوران نوجوانی، در رده‌های سنی زیر ۱۹ سال، زیر ۲۱ سال و سطح المپیک، بیشتر بازیکنان این تیم را هدایت کرده و در این مسیر عناوین قهرمانی را نیز به دست آورده است. او یک دهه است که «دنی اولمو»، «مارتین زوبیمندی»، «پدري»، «میکل اوپارزبال» و «مارک کوکوریا» و خانواده‌هایشان را می‌شناسد. روش او، پرورش فرهنگ احترام به رقبا و روند کار و موعظه صبر و آرام است. کار و زندگی او بر پایه فداکاری، فروتنی و مسئولیت جمعی بنا شده است.

این مسئله در حرکات کوچکش نشان داده می‌شود. نیم ساعت قبل از فینال یورو ۲۰۲۴، در حالی که ورزشگاه پر از جمعیت بود، او تلفنی چک می‌کرد که آیا خانواده‌اش سالم رسیده‌اند یا نه.

این موضوع دوباره زمانی خود را نشان داد که در این جام جهانی، «د لا فونته» ۶۵ ساله، عکاس فدراسیون را پس از اینکه در اواسط مسابقه متوجه شد مادر آن مرد فوت کرده است، به آغوش جمعی اعضای تیم

«لوئیس د لا فونته»، سرمربی اسپانیا و «لیونل اسکالونی»، سرمربی آرژانتین، در حالی در فینال جام جهانی شرکت کردند که از راه‌های مختلفی به «نیوجرسی» رسیدند، هر چند که همیشه یک چیز آنها را به هم پیوند می‌دهد.

در سال ۲۰۱۷، پس از دوران حرفه‌ای «اسکالونی»، او در فدراسیون اسپانیا ثبت نام کرد تا برای دریافت بالاترین مدرک مربیگری حرفه‌ای یوفا تحصیل کند. آنجا بود که او برای اولین بار با «د لا فونته» آشنا شد، کسی که واحد تکنیک را تدریس می‌کرد و در عین حال، هنوز مسئول تیم زیر ۱۹ سال اسپانیا بود. اسکالونی این دوره را با یکی از بهترین نمرات سال خود گذراند و از آن زمان گفته که «د لا فونته» به او و همکلاسی‌هایش «کمک بزرگی» کرده است.

پیوند بین این دو مرد از آن زمان تاکنون پابرجا مانده است.

«د لا فونته»، محصول یک سیستم است. اسکالونی در فرهنگ خاص رختکن فوتبال آرژانتین پرورش یافته اما آنها اشتراکات بسیار بیشتری دارند.

هر دو پس از دوره‌هایی که به نظر می‌رسید فوتبال آنها را پشت سر گذاشته، سرمربی تیم ملی شدند و هر دو تیم‌هایی ساخته‌اند که در هسته خود مانند خانواده عمل می‌کنند.

«د لا فونته» در سمت سرمربی با تیم ملی اسپانیا قهرمان یورو شده و اسکالونی به عنوان سرمربی با تیم ملی آرژانتین قهرمان جام جهانی ۲۰۲۲ شده است.

برای دو مردی که روی هم رفته در یک بازی باشگاهی در بالاترین سطح فوتبال اروپا هم بازی نکرده‌اند، آمار درخشانی است.

«د لا فونته» پس از بازنشستگی به عنوان بازیکن در سال ۱۹۹۴، ۱۵ سال را در سمت‌های مختلف با باشگاه‌های گوناگون گذراند، از جمله مربیگری در لیگ‌های پایین‌تر اسپانیا. او در فوتبال پایه هم مربیگری کرد و حتی دستیار مربیان بود.

او در سال ۲۰۱۱ از سمت مربیگری

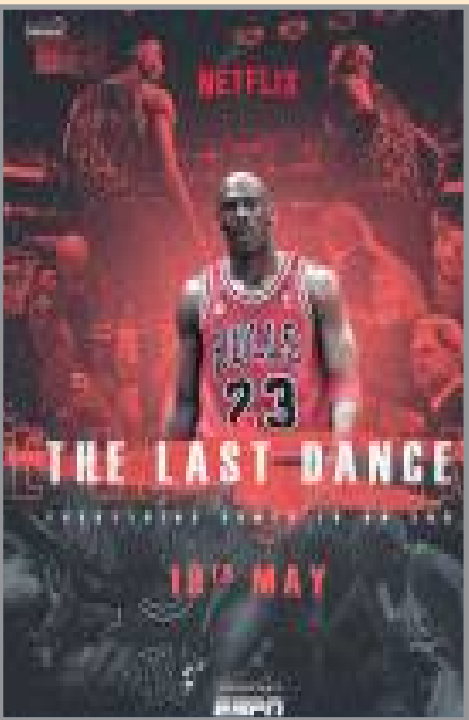
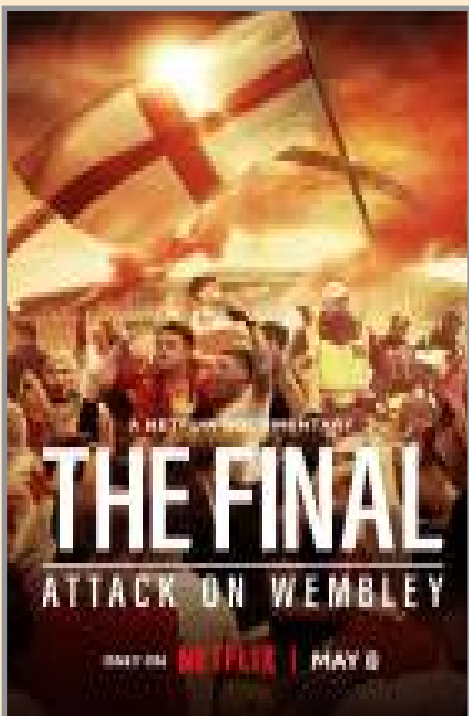

علیرضا بیرانوند، سنگربان تیم ملی فوتبال ایران در جام جهانی ۲۰۲۶

"آخرین رقص"؛ روایتی ماندگار از مایکل جردن، ستاره بسکتبال

■ اشکان رضایی

هیر ساخته شد. این مجموعه با ساختاری غیرخطی، روایت فصل پایانی حضور مایکل جردن در تیم شیکاگو بولز را با مرور مهم ترین مقاطع زندگی حرفه ای او در هم می آمیزد. جیسون هیر با استفاده از بیش از ۵۰۰ ساعت تصاویر آرشیوی منتشر نشده، روایتی مستند، پرکشش و سینمایی خلق کرده است. تدوین دقیق و رفت و برگشت های زمانی، بدون ایجاد سردرگمی، به مخاطب کمک می کند تا روند شکل گیری موفقیت های بولز را بهتر درک کند. فیلم برداری مصاحبه ها با قاب بندی های ساده و نورپردازی کنترل شده، تمرکز را بر شخصیت ها و روایت آنان قرار می دهد. موسیقی متن متناسب با فضای دهه ۱۹۹۰ و استفاده از قطعات مشهور آن دوران، حس نوستالژیک و هیجان مسابقات را تقویت می کند. طراحی صدا و تلفیق گزارش های زنده مسابقات با تصاویر آرشیوی، به مستند ریتمی پویا و تأثیرگذار بخشیده است. کیفیت بالای پژوهش، روایت منسجم و ارزش تاریخی تصاویر، "آخرین رقص" را به الگویی موفق در مستندسازی ورزشی تبدیل کرده و آن را در زمره ماندگارترین آثار این ژانر قرار داده است.

هواداران، دوربین های مدار بسته و تصاویر تلویزیونی، حس مستندبودن اثر را تقویت کرده و به آن اصالتی ویژه بخشیده است. موسیقی متن نیز کاملاً در خدمت فوتبال قرار دارد و برخلاف بسیاری از مستندهای ورزشی، از حماسه سازی اغراق آمیز پرهیز می کند. موسیقی بیشتر بر ایجاد تعلیق و آشفته گی تمرکز دارد تا نشان دهد چگونه فضای جشن فوتبال، لحظه به لحظه به بحرانی امنیتی تبدیل می شود. یکی از نقاط قوت کارگردانی، قرار ندادن خود مسابقه در مرکز روایت است. فیلم به جای تمرکز بر گل ها، تاکتیک های ستاره های میدان، نشان می دهد که چگونه اتفاقات بیرون ورزشگاه می توانند مهم تر از خود فینال شوند و حتی نتیجه مسابقه را تحت الشعاع قرار دهند. همین نگاه، مستند را از یک گزارش ورزشی صرف فراتر می برد و آن را به اثری درباره تأثیر فرهنگ هواداری بر فوتبال مدرن تبدیل می کند. در مجموع، این مستند از نظر کارگردانی، تدوین و طراحی صدا، نمونه ای موفق از مستندهای فوتبالی معاصر است؛ اثری که ثابت می کند گاهی مهم ترین داستان یک فینال، نه روی چمن، بلکه روی سکوها و بیرون ورزشگاه رقم می خورد.

مستند "آخرین رقص"

"The Last Dance"

مایکل جردن تنها یک بسکتبالیست بزرگ نیست؛ او نماد اراده، رقابت و تسلیم ناپذیری در تاریخ ورزش جهان است. نام او با لحظه هایی گره خورده که سرنوشت مسابقات را در آخرین ثانیه ها تغییر داده و میلیون ها هوادار را به وجد آورده است. جردن با پشتکار بی وقفه، انضباط مثال زدنی و عطش پایان ناپذیر برای پیروزی، مرزهای توانایی یک ورزشکار را جابه جا کرد و به الگویی برای نسل های مختلف تبدیل شد. او بارها ثابت کرد که قهرمانی، حاصل استعداد صرف نیست، بلکه نتیجه ایمان، سخت کوشی و ایستادگی در برابر دشوارترین چالش هاست. افتخارات پرشمار، شش عنوان قهرمانی لیگ شدند و درخشش خیره کننده با پیراهن شیکاگو بولز، تنها بخشی از میراث ماندگار اوست. جردن با هر پرش، هر پرتاب و هر پیروزی، داستانی از امید، جسارت و شکوه را بر صفحه تاریخ ورزش نوشت. تأثیر او از مرزهای بسکتبال فراتر رفت و به نمادی جهانی از موفقیت، رهبری و کمال گرایی تبدیل شد. این شخصیت کم نظیر همچنان الهام بخش میلیون ها نفر در سراسر جهان است و نامش در شمار بزرگ ترین ورزشکاران تاریخ می درخشد. مستند "آخرین رقص" نیز گوشه ای از این مسیر پرافتخار و شخصیت الهام بخش مایکل جردن را با روایتی جذاب و مستند به تصویر می کشد.

مستند "آخرین رقص" یکی از تحسین شده ترین مستندهای ورزشی تاریخ است که به روایت آخرین فصل حضور مایکل جردن در تیم شیکاگو بولز (فصل ۱۹۹۸-۱۹۹۷) می پردازد. این مجموعه با دسترسی بی سابقه به تصاویر پشت صحنه، مخاطب را به قلب رختکن، تمرینات، جلسات فنی و لحظات سرنوشت ساز تیم می برد. در کنار روایت فصل پایانی، مستند با رفت و آمد میان گذشته و حال، مسیر حرفه ای مایکل جردن از دوران دانشگاه تا تبدیل شدن به بزرگ ترین ستاره بسکتبال جهان را به تصویر می کشد. همچنین نقش بازیکنان برجسته ای مانند اسکاتی پِیین، دنیس رادمن، استیو کر و مربی افسانه ای فیل جکسون در شکل گیری موفقیت های بولز به طور دقیق بررسی می شود. اختلافات مدیریتی، فشار رسانه ها، رقابت های نفس گیر با تیم های قدرتمند شیکاگو و چالش های روحی و روانی بازیکنان از دیگر محورهای مهم این مستند است. فیلم نشان می دهد که پشت هر قهرمانی، سال ها نظم، انضباط، فداکاری و تحمل فشار نهفته است. گفت و گوهای اختصاصی با مایکل جردن و دیگر اعضای تیم، همراه با تصاویر آرشیوی دیده نشده، به روایت عمق و اعتبار ویژه ای بخشیده است. این مستند تنها درباره بسکتبال نیست؛ بلکه داستان رهبری، جاه طلبی، کار تیمی، مدیریت بحران و بهای سنگین رسیدن به قله موفقیت را روایت می کند. "آخرین رقص" در ۱۰ قسمت تولید شده و به دلیل کیفیت بالای روایت، تدوین حرفه ای و ارزش تاریخی، از سوی منتقدان و علاقه مندان ورزش به عنوان یکی از بهترین مستندهای ورزشی جهان شناخته می شود.

مستند "آخرین رقص" در سال ۲۰۲۰ به کارگردانی جیسون

فینال های فوتبال معمولاً با گل ها، جام قهرمانی و جشن قهرمانان در حافظه هواداران ماندگار می شوند، اما گاهی آنچه بیرون از زمین رخ می دهد، از خود مسابقه مهم تر و تکان دهنده تر است. مستند "فینال: حمله به ومبلی" روایتی از یکی از پر حاشیه ترین روزهای تاریخ فوتبال انگلیس است؛ روزی که شور هواداری، جای خود را به هرج و مرج و خشونت داد و فینال یورورا به بحرانی امنیتی تبدیل کرد. این مستند نشان می دهد که گاهی بزرگ ترین نبرد، نه روی چمن، بلکه در سکوها و اطراف ورزشگاه شکل می گیرد. بعد از این مستند به سراغ مایکل جردن می رویم. "آخرین رقص" تنها روایت زندگی مایکل جردن یا افتخارات تیم شیکاگو بولز نیست؛ بلکه تصویری دقیق از مفهوم تلاش، انضباط و بهای سنگین رسیدن به قله موفقیت را پیش روی مخاطب قرار می دهد. این مستند با بهره گیری از تصاویر آرشیوی منحصر به فرد و روایت حرفه ای، یکی از ماندگارترین آثار تاریخ مستندسازی ورزشی به شمار می رود و تجربه ای جذاب را برای علاقه مندان ورزش و سینمای مستند رقم می زند.

مستند "فینال: حمله به ومبلی"

"The Final: Attack on Wembley"

این اثر تنها روایت یک مسابقه فوتبال نیست، بلکه تصویری تکان دهنده از روزی است که هیجان، تعصب و آشوب، مهم ترین ورزشگاه انگلستان را به آستانه فاجعه کشاند. این اثر به اتفاقات فینال یورو ۲۰۲۰ میان ایتالیا و انگلیس می پردازد؛ مسابقه ای که در تابستان ۲۰۲۱ و پس از تعویق ناشی از همه گیری کرونا برگزار شد، اما پیش از آغاز بازی، هزاران هوادار بدون بلیت با شکستن موانع امنیتی وارد ورزشگاه ومبلی شدند. مستند با استفاده از تصاویر دوربین های مدار بسته، ویدئوهای ثبت شده توسط هواداران، فیلم های آرشیوی و گفت و گو با نیروهای امنیتی، خبرنگاران و شاهدان عینی، لحظه به لحظه این هرج و مرج را بازسازی می کند. روایت فیلم نشان می دهد چگونه ضعف در مدیریت جمعیت، مصرف گسترده الکل و هیجان بی مهار، بزرگ ترین شب فوتبال انگلیس را به یکی از جنجالی ترین رویدادهای تاریخ ورزش این کشور تبدیل کرد.

نقطه قوت مستند این است که تنها به صحنه های خشونت بسنده نمی کند، بلکه ریشه های اجتماعی، فرهنگی و روانی این اتفاقات را نیز بررسی می کند. فیلم نشان می دهد چگونه مرز میان شور هواداری و خشونت، گاهی تنها چند قدم فاصله دارد و بی تدبیری می تواند یک جشن ملی را به بحرانی امنیتی تبدیل کند. این مستند در نهایت یادآور این واقعیت است که فوتبال، با همه زیبایی و شورش، زمانی که از کنترل خارج شود، می تواند چهره ای کاملاً متفاوت و نگران کننده به خود بگیرد. این مستند نه فقط برای علاقه مندان فوتبال، بلکه برای هر کسی که به رفتار جمعی، فرهنگ هواداری و مدیریت رویدادهای بزرگ ورزشی علاقه دارد، اثری تأمل برانگیز و ارزشمند است.

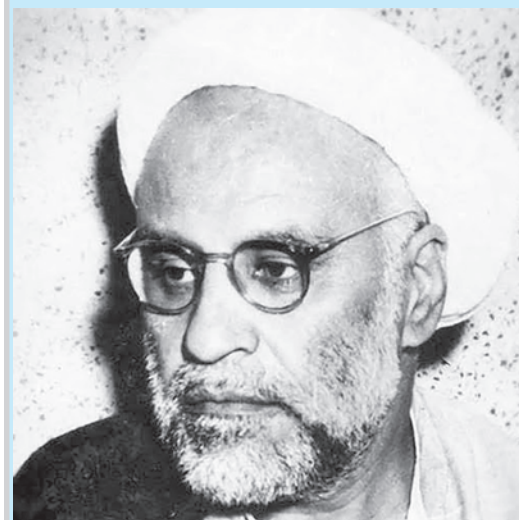
این اثر به کارگردانی راب میلر و کوآینا اوپونگ، بیش از آنکه یک مستند درباره یک مسابقه فوتبال باشد، مستندی درباره فرهنگ هواداری و مدیریت یک رویداد بزرگ فوتبالی است. کارگردانان با انتخاب روایتی خطی و پر تعلیق، مخاطب را از ساعت های قبل از فینال تا پایان مسابقه همراه می کنند و به خوبی نشان می دهند که چگونه حواشی، آرام آرام بر متن فوتبال غلبه می کند. تدوین سریع و هوشمندانه، با جابه جایی مداوم میان تصاویر داخل ورزشگاه، خیابان های اطراف ومبلی و روایت شاهدان، ضرباهنگ مسابقه را به ذهن مخاطب منتقل می کند؛ گویی بیننده خود در میان جمعیت گرفتار شده است. استفاده گسترده از تصاویر واقعی تلفن همراه

کشکول

عبث!

در صورتی که یک تار مو یا یک قطعه استخوان در بدن یک حیوان کوچک، عبث آفریده نشده، آیا می توان تصور کرد که این قوای عظیمه انسان مانند عقل و فکر و اراده و قوه حافظه در وجود وی عبث آفریده شده و از اینها منظوری در کار نیست و در مقابل این قوا وظیفه و مسئولیتی به گردن او تعلق نمی گیرد؟

راشد تربیتی (مجموعه آثار، جلد ۲)

شعر

دشمن به دشمن آن نپسندد که بی خرد
با نفس خود کند به مراد و هوای خویش
از دست دیگری چه شکایت کند کسی
سیلی به دست خویش زده بر قفای خویش
...

گر هر دو دیده هیچ نبیند به اتفاق
بهرتر ز دیده ای که نبیند خطای خویش
چاهست و راه و دیده بینا و آفتاب
تا آدمی نگاه کند پیش پای خویش
با دیگران بگوی که ظالم به چه فتاد
تا چاه دیگران نکنند از برای خویش
گر گوش دل به گفته سعدی کند کسی
اول رضای حق طلبد پس رضای خویش

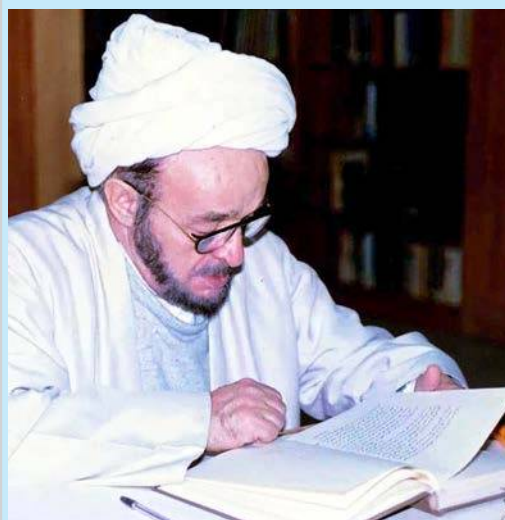
سعدی

خوش خلقی و بد خلقی!

شخص با نشاط در کارهای خویش موفق می شود، زیرا همه دوست دارند که با مردمان با نشاط رابطه دوستی برقرار کنند. شخص مراغه دوست، بد برخورد و بدخلق، هر قدر که در کارهای خویش ماهر باشد، همه از او فرار می کنند. بشر حتی اگر برایش از لحاظ مادی نیز مفید نباشد، دوست دارد که با اشخاص خوش خلق تماس داشته باشد.

ماردن (پیروزی فکر، ص ۷۲)

دفاع از شرافت بشری!

امام حسین(ع): آگاه باشید. آن زناکار پسر زناکار مرا میان شمشیر و پستی و خواری قرار داده است، ولی هیبهات منا الذله. محال است من ذلت و خواری را بپذیرم.

هیبهات منا الذله، ظهورش این است که من از شرف خودم دفاع می کنم. نه، یا اباعبدالله! به جان الهی که تو از بشر و از شرف بشر دفاع کردی. تو از حیثیت انسان ها دفاع کردی. درود و سلام بی نهایت خداوندی برای اید بر جسم و روح تو باد.

علامه محمد تقی جعفری (حسین) (ع)، شهید فرهنگ پیشرو انسانیت، ص ۳۱۷

سخن بزرگان

اریک فروم: هیچ کس نیست که نسبت به دینی نیازمند نباشد و حدودی برای جهت یابی و موضوعی برای دلبستگی خویش نخواهد. مسئله بر سر این نیست که انسان دین دارد یا ندارد، بلکه این است که "کدام دین" را دارد؟!

کانت: دو چیز است که اعجاب انسان را سخت برمی انگیزد: یکی آسمان پرستاره ای که بالای سر ما قرار گرفته است و دیگر وجدان و ضمیری که در درون ما قرار دارد.

دکارت: هیچ چیز را حقیقت

ندانم، مگر اینکه بر من بدیهی باشد و در تصدیقات خود، از شتابزدگی و سرعت ذهن و تمایل و هوس بپرهیزم و نپذیرم، مگر آن را که چنان روشن و متمایز باشد که هیچ گونه شک و شبهه در آن نماند.

توجه: این سخن دانشمند سرشناس اروپایی در واقع تأیید و تکرار این آیه قرآنی است که می فرماید: "ولا تتقوا مالیس لک به علم" یعنی: از آنچه که به آن علم و معرفت نداری، پیروی مکن.

معقول و فطری

عامل گرایش ملت ها به اسلام یک سلسله مزایاست که بعضی فکری و اعتقادی و بعضی اخلاقی و اجتماعی و سیاسی است. تعلیمات اسلامی از طرفی معقول و خرد پسند است و از طرف دیگر فطری و مفهوم. تعلیمات اسلامی یک نیروی کنش و جاذبه خاصی دارد که به موجب همان جاذبه ملل مختلف را تحت نفوذ قرار داده است.

استاد شهید مطهری (خدمات متقابل اسلام و ایران)

■ علی دوست ابرقویی

قطره قطره باران

شکر نعمت

در برخی از روایات اشاره شده است که آن چه نعمت خدا را تغییر می دهد ناسپاسی از نعمت های پروردگار است و شکر از نعمت باعث افزایش آن می شود. شکر از نعمت و ناسپاسی از آن نیز چندان پیچیده نیست اگر نعمت در راه نیک مصرف شود شکر نعمت را به جا آورده ایم و اگر در راه نیک مصرف نکنیم ناسپاسی کرده ایم. به نقل از امام صادق علیه السلام آمده است: خوشا به حال کسی که ناسپاسی نکند تا نعمت خدا تغییر یابد و خوشا به حال کسانی که در راه خدا با هم دوستی می کنند.

منبع: بحار الانوار جلد ۷۱ صفحه ۴۶.

یک سوال و یک جواب

از امام صادق علیه السلام سؤال شد که آیا شکر خدا معیار و حد و مرزی دارد که وقتی کسی آن را انجام داد سپاس گزاری محسوب شود؟

حضرت فرمود: آری حد سپاس نعمت آن است که انسان خداوند را در هر نعمتی که به او داده است مثلاً نعمتی در مال یا نعمتی در خانواده خداوند را ستایش کند و حقی که به آن مال تعلق گرفته است آن حق را ادا کند منبع:

خصال شیخ صدوق صفحه ۴۲۵.

بر اساس این روایت از امام صادق علیه السلام هنگامی که حق نعمتی ادا شود و خدا سپاس گزاری گردد مثلاً حق و حقوق مالی مثل خمس و زکات داده شود، سپاس و شکر آن نعمت به حساب می آید.

نامی پربرکت

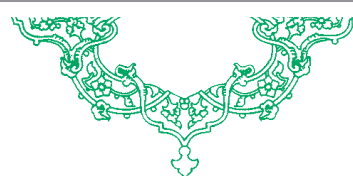
یکی از نام های پربرکت که در روایات به آن اشاره شده، نام محمد است و لذا فراوان سفارش شده است که نام محمد بر فرزندان خود بگذارید و حتی رسول خدا فرمودند:

کسی که به امید برکت نام مرا برای (خود یا فرزندش) انتخاب کند شب و روز تا قیامت بر او برکت خواهد بود.

همچنین آن حضرت فرمودند:

هنگامی که فرزند را محمد نامیدید او را احترام کنید در مجلس برای او جاز کنید و روی خود را بر او ترش نکنید.

منبع: وسایل الشیعه، ج ۱۵ صفحه ۱۲۴.

دستور پزشک و خداحافظی از فوتبال!

محمد عباسزاده، کاپیتان قانمشهری تیم فوتبال نساجی مازندران که سابقه بازی در تیم‌های سایپا، پرسپولیس و تراکتور را نیز در کارنامه دارد، بعد از بازی نساجی با آریو اسلامشهر در هفته آخر لیگ امسال (باخت دو بر یک) که با برپایی مراسم جشن قهرمانی تیم نساجی در مسابقات لیگ دسته یک نیز همراه بود، کفش‌هایش را رسماً آویخت و از مستطیل سبز خداحافظی کرد. وی علاوه بر فوتبال در کار کشاورزی کمک حال خانواده به حساب می‌آید، عباسزاده در دوران عضویت و حضورش در تیم نساجی مجموعاً ۶۴ گل به ثمر رساند، او در فصول اخیر پیکارهای لیگ یک با به ثمر رساندن ۲۴ گل عنوان آقای گلی این رقابت‌ها را از آن خود کرد و به همراه رحمان جعفری مهاجم بابلی فوتبال کشور مشترکاً با این تعداد گل رکورددار بیشترین گل‌زده در بین برترین گل‌زنان ادوار لیگ دسته اول کشور لقب گرفت، برای مهاجم تند و تیز و گلزن قانمشهری که گفته می‌شود طبق دستور پزشک به خاطر عارضه قلبی از فعالیت فوتبالی دست کشیده در سایر مراحل زندگی آرزوی تندرستی و موفقیت روز افزون داریم.

سفر ملوانی‌ها به شرق برای افتتاح زمین کلاچای

هفته گذشته با سفر ملوانی‌های پیشکسوت به شرق گیلان، افتتاح چمن ترمیم شده زمین ورزشی آزادی کلاچای کلید خورد، زمینی که سالهاست محل برگزاری پیکارهای تیم شهرداری کلاچای در لیگ برتر فوتبال گیلان به حساب می‌آید ضمن آنکه سایر تیم‌های حومه نیز از آن بهره می‌برند، در روز افتتاحیه دوباره این زمین، تیم منتخب پیشکسوتان شهرداری کلاچای میزبان تیم فوتبال منتخب ملوان بندر انزلی بود که با حضور چهره‌های قدیمی نظیر نصرت ایراندوست، محمود پیشگاه هادیان، احمد اسپندار و فرهاد پورغلامی هدایت می‌شد و از وجود بازیکنانی همچون محمد قدیر بحری، محمد حبیبی، محمد پیروی مقدم، محمد رضا رشید سیما، بهروز پرورش خواه، محمد غلامین، بهروز فداکار، مسعود باقری، بابک پیرساحلی، سعید یوسف زاده، حسین تلقینی و ... بهره می‌برد به شرق گیلان سفر کرد، در پایان این دیدار دستگرمی که با داوری اسد فلاح و کمک‌های جاوید خلیلی و علی آقازاده انجام شد تیم ملوان با گل دقایق پایانی محمد غلامین، یک بر صفر به برتری رسید. برای کلاچای هم چند بازیکن قدیمی از جمله محمد رضا نقی پور، منصور پدرپور، مصطفی زاهدی، محمد محمد علیزاده، حامد یاسوری، سید مهدی حسینی و ... بازی کردند.

تیم ملوان

تیم منتخب کلاچای

جدایی پژمان از مازیار حتمی شد؟!

چه بخواهیم و چه نخواهیم، پورشید و پژمان نوری، اسپانسر و مدیر فصل به پایان نرسیده لیگ برتر فوتبال ایران، از ملوان جدا شدند، این موضوع با جلسه فوری مازیار زارع، آرش فهمیده با فرماندار انزلی بیشتر نمود پیدا کرد و مشخص شد که بازگشت پژمان برای قبولی مقام مدیر عاملی ملوان دیگر غیر ممکن خواهد بود، از شما چه پنهان از زمان بازگشت پرفروغ ملوان به لیگ برتر که با تلاش چشمگیر زوج موفق مازیار و پژمان، حمایت هواداران و دوندگی بی‌امان همراهان و بازیکنان انجام شد، این دو چهره مطرح و قابل اعتماد فوتبال انزلی، پنهانی با هم اختلاف داشتند و حالا با جدایی پژمان از ملوان و رفتن وی به چوکای تالش این کدورت به اوج خود رسیده است، نکته قابل اشاره اینجاست وقتی چوکا در کوران بازی‌های لیگ دسته دوم کشور وارد بحران عدم نتیجه‌گیری شد دست نیاز به سوی پژمان نوری دراز کرد تا از دانش او برای هدایت نماینده تالش در دیدارهای باقی مانده بهره‌برد و این جابجایی و فراخوانی وقتی جواب داد و چوکا توانست سهمیه گیلان در لیگ دو را به همراه سپید رود رشت در گروه دیگر حفظ کند، نوبت به دوستداران فوتبال در قلعه عقاب‌ها رسید که از پژمان نوری بخواهند قید مدیرعاملی ملوان را بزنند و به کارش در چوکا ادامه دهد و این پایان کار نبود چرا که در مرتبه بعدی، این بار مقامات فوتبال تالش از پژمان نوری خواستند، از رفاقت خود با اشکان پورشید، استفاده کند تا با حضور و اسپانسری او، تلاش همراهان و جذب بازیکنان مطرح برای صعود به لیگ دسته اول و همچنین لیگ برتر خیز بردارند. حالا، ملوان می‌ماند با مازیار زارع و آرش فهمیده و چوکا با پژمان نوری و اشکان پورشید، این گوی و این میدان ... البته ملوانان نباید از این جدایی نگران باشند چرا که هرگز محبت‌های نوری در زمان مدیرعاملی را فراموش نخواهند کرد، بالاخره او هوای مربیگری به سرش زده و چه ایرادی دارد او هم شانس خود را در این سمت امتحان کند.

نشست مشترک سرمربی و مدیران ملوان با فرماندار انزلی

با شروع تمرینات تیم ملوان، سرمربی و مدیر این تیم، جلسه‌ای را با فرماندار بندر انزلی برگزار کردند. این دورهمی با حضور مازیار زارع، سرمربی ملوان و آرش فهمیده در دفتر فرمانداری شهرستان انزلی برگزار شد تا وضعیت ملوان بررسی شود. نکته جالب حضور فهمیده در این جلسه بود. این نشست که با هدف بررسی چالش‌ها و مشکلات جاری باشگاه ملوان برگزار شد، در شرایطی صورت گرفت که با جدایی اشکان پورشید، اسپانسر فصل گذشته، تغییراتی در ساختار مدیریتی و مالی این باشگاه به وجود آمده است. آرش فهمیده که در زمان سرمربیگری مهدی تارتار به عنوان اسپانسر در کنار تیم حضور داشت، اکنون بار دیگر برای پیگیری امور اجرایی و مدیریتی ملوان به بدنه باشگاه بازگشته است. این دیدار با هدف رایزنی در خصوص وضعیت فعلی و برنامه‌های آتی تیم ملوان برای حضور در فصل پیش رو انجام شده است آن هم در شرایطی که این باشگاه به دلیل مشکلات اقتصادی که داشت تمریناتش را دیرتر از دیگر تیم‌ها شروع کرد و حالا در تلاش برای جبران زمان از دست رفته و همچنین ورود رسمی به نقل و انتقالات هستند.

سپیدرودی‌ها به دنبال استقلال ...!

سپیدرود رشت یکی از سه نماینده گیلان در لیگ دسته دوم فوتبال کشور پس از حفظ سهمیه، در تلاش است پایه‌اش را برای فصل آینده تا اندک زیادی محکم‌تر کند، آنها با توجه به حمایت هواداران دو آتشیه قرار است ابتدا امتیاز دو مالک مازنی خود را خریداری و آن وقت برای بهتر شدن اوضاع و استقلال بیشتر، آستین همت بالا بزنند، درست کاری که چوکای تالش نیز می‌خواهد با آوردن پژمان نوری در نقش مربی و پورشید (مالک) در فصل آتی انجام دهد. سپیدرود با وجود هواداران بی‌شمار اگر به لحاظ مدیریتی خود را سروسامان بدهد می‌تواند آینده خوبی را برای خود به ترسیم بکشد.

صعود مقتدرانه تنیس ایران به "پلی آف" جهانی

■ بهمن اسدی

تیم های ازبکستان و مالزی به دسته چهارم سقوط کردند.

کرکری شدید بین بازیکنان ایران اردن

بازی دو تیم ایران و اردن در فینال گونه مسابقات شاهد کرکری هایی فراتر از معمول بود.

این دیدار که برای کسب سهمیه صعود شکل تشریفاتی هم داشت با جدال های پیدا و پنهان روبرو شد.

در لحظه پایانی بازی دوم حرکت یزدانی مقابل الکتوتوب به شکلی بود که حکایت از کشمکش می داد.

عدم حضور سامیار الیاسی روی سکوم ظاهراً به دلیل بحث و جدل او با یکی از بازیکنان اردن بود.

به هر صورت به نظر می رسد این داستان ادامه دارد و در آینده بازی ایران و اردن می تواند از حساسیت بیشتر برخوردار شود.

جشن قهرمانی ایران

پس از پایان بازی ایران و اردن مراسم پایانی و توزیع مدال به دلیل تاخیر فراوان در نیمه های شب به سادگی هر چه تمام تر برگزار شد و تیم

کسب قطعی سهمیه صعود به "پلی آف" بود هم با درخشش بازیکنان ایران همراه شد. سینا مقیمی با غلبه بر موسی الحقبانی چراغ اول را روشن کرد. علی یزدانی هم مثل همیشه برنده بود تا ضمن تشریفاتی شدن بازی دو نفره ایران به سهمیه قطعی برسد. تیم ایران بازی دو نفره را هم برد تا اقتدار خود را به رخ بکشد.

غلبه بر اردن

آخرین بازی ایران مقابل اردن حکایتی عجیب داشت.

این بازی ظاهراً تشریفاتی از یک سو در "رنکینگ" آینده نقش داشت. از یک سو حکم قهرمانی منطقه را تعیین می کرد و از سویی مهم تر محلی برای کرکری بازیکنان دو تیم شد. بازی اول را سامیار الیاسی با برتری پشت سر گذاشت.

در بازی دوم که در میانه راه با توقف هفت ساعته به دلیل رعد و برق و باران همراه شد باز هم علی یزدانی برد تا درخشش بازیکنان ایران کامل شود.

ایران قهرمان این دوره از مسابقات شد و اردن به نایب قهرمانی رسید.

تیم عربستان هم با غلبه بر سنگاپور سومین سهمیه را کسب کرد.

مسابقات تنیس جام دیویس دسته سوم آسیا و اقیانوسیه با قهرمانی ایران در مالزی همراه شد تا این تیم پس از سه سال بار دیگر راهی رقابت های "پلی آف" دسته دوم جهانی شود. حریف ایران در مسابقات "پلی آف" با قرعه کشی در فدراسیون جهانی مشخص خواهد شد.

نگاهی به مسیر صعود ایران

تیم تنیس جام دیویس ایران که سه سال پیش در سری لانکا به همین موفقیت دست یافته بود مسیری پرفراز و نشیب را طی کرد. دو سال پیش تیم ایران حتی در آستانه سقوط به دسته چهارم قرار گرفت که به سختی و با غلبه بر تیم جزایر پاسیفیک در دسته سوم ماندگار شد. سال گذشته به دلیل بروز جنگ تیم ایران موفق به حضور در رقابت ها نشد و با پیگیری های حقوقی جایگاه خود را در دسته سوم تثبیت کرد تا به رقابت های امسال برسد.

گروه بندی و مراحل آمادگی

تیم ایران برای حضور پر قدرت در مسابقات مالزی چند مرحله اردو پشت سر گذاشت. پس از مسابقات انتخابی در تهران و اردوهای مقطعی این تیم مدتی در تونس به مرز آمادگی مدنظر کادر فنی رسید و چند روز زودتر راهی مالزی شد تا ضمن اردوی مشترک با مالزی و عربستان شرایط خوبی پیدا کند. هشت تیم ایران، ازبکستان، مالزی، اردن، عربستان سعودی، فیلیپین، ویتنام، سنگاپور در این رقابت ها حاضر بودند که در دو گروه قرار گرفتند.

گروه اول: اردن، ازبکستان، سنگاپور و فیلیپین

گروه دوم: ایران، مالزی، عربستان و ویتنام
بر اساس اعلام کمیته برگزاری تیم اول هر گروه مستقیماً به "پلی آف" دسته دوم جهانی صعود می کرد و تیم های دوم برای کسب سهمیه سوم بازی می کردند. تیم های سوم و چهارم هر گروه هم به شکل ضربدری برای بقا جدال داشتند که در پایان تیم های مالزی و ازبکستان به دسته چهارم سقوط کردند.

کادر فنی جدید

تیم تنیس جام دیویس ایران پس از قهرمانی در سری لانکا با محمدرضا توکلی به عنوان سرمربی و کاپیتان و شگفتی بابت برکناری او مدتی با امید سوری کارش را ادامه داد و این بار

آغاز مسابقات با شکست و سرانجام خوش

تیم ایران بر اساس قرعه کشی و جدول اولین باری خود را برابر مالزی میزبان در شرایط سخت آغاز کرد.

در اولین بازی سینا مقیمی مقابل حریف مالزیایی خود شکست را پذیرا شد تا شرایط برای ایران سخت شود.

در بازی دوم علی یزدانی به پیروزی رسید تا دو تیم در عدد یک به تساوی برسند.

در بازی سرنوشت ساز دو نفره تیم علی یزدانی و سامیار الیاسی با غلبه بر تیم مالزی چراغ راه قهرمانی ایران را روشن کردند.

پیروزی در برابر ویتنام

در بازی دوم ایران به مصاف ویتنام رفت. پیروزی سینا مقیمی در بازی نخست آرامش بیشتر را به اردوی تیم برد. با برد علی یزدانی مرد همیشه پیروز ایران بازی دو نفره تشریفاتی شد. ایران در دیدار دو نفره باترکیب سامیار الیاسی و یونس طلاور بازنده شد اما صعودش به مرحله نیمه نهایی قطعیت یافت.

پیروزی بر عربستان، سرگروهی و کسب سهمیه

بازی ایران با عربستان که برای سرگروهی و

های برتر با حضور کم تعداد تماشاگر روی سکو رفتند .

اعضای تیم ایران: علی یزدانی، سینا مقیمی، سامیار الیاسی، یونس طلاور به مربیگری حمیدرضا نداف ، داود عزیزی (رئیس فدراسیون) و کادر فنی شامل تونی اندروییچ (مربی)، امیرهمایون صدری (مسئول کمیته فنی)، اشکان الماسی (بدنساز)، نامی مالک (کادر فنی)، امیرمحمد براتی (فیزوتراپیست) و مهران قدسی (سرپرست)

عجیب ترین اتفاق در دنیای تنیس

"مچ پوینت" چند ساعته !

در مسابقات دسته سوم تنیس جام دیویس در منطقه آسیا و اقیانوسیه در کشور مالزی دو تیم عربستان و سنگاپور برگزار کننده دیدار رده بندی برای کسب سهمیه سوم پلی آف دسته دوم جهانی بودند .

حادثه ای عجیب در این بازی رقم خورد که شاید در طول تاریخ تنیس نمونه اش وجود نداشته باشد .

عربستان که یک بر صفر پیش بود و برای صعود باید یک بازی دیگر برنده می شد تا امتیاز نهایی " مچ پوینت" پیش رفت و تنها یک امتیاز برای رسیدن به سهمیه فاصله داشت که داور بازی را به دلیل رعد و برق شدید قطع کرد .

هفت ساعت از این ماجرا گذشت و بازیکنان منتظر آرام شدن اوضاع جوی بودند تا پس از وقفه ای چند ساعته به میدان برگشتند و بازدن یک

سرویس موفق از بازیکن عربستانی این بازی به پایان رسید!

نتایج چهار بازی ایران

ایران ۲ - مالزی ۱

سینا مقیمی ۰ - سورش کمار ۲
(۶-۳ و ۶-۲)

علی یزدانی ۲ - کوای ۰

(۶-۲ و ۷-۵)

علی یزدانی و سامیار الیاسی ۲ - کوای و کمار ۰

(۶-۴ و ۷-۶)

ایران ۲ - ویتنام ۱

سینا مقیمی ۲ - آنه ۰

(۶-۱ و ۶-۰)

علی یزدانی ۲ - هامین ۰

(۶-۲ و ۶-۲)

سامیار الیاسی و یونس طلاور ۰

مین پات و های خانه ۲

(۶-۲ و ۷-۶)

ایران ۳ - عربستان ۰

سینا مقیمی ۲ - سعود الحقبانی ۰

(۶-۲ و ۷-۶)

علی یزدانی ۲ - عمار الحقبانی ۰

(۶-۳ و ۶-۳)

علی یزدانی و یونس طلاور ۲

فیصل و ادريس ۰

(۶-۴ و ۶-۱)

ایران ۲ - اردن ۰

سامیار الیاسی ۲ - محمد الکوتوب ۱

(۶-۳ و ۶-۴ و ۶-۴)

علی یزدانی ۲ - موسی الکوتوب ۱

(۶-۴ و ۶-۴ و ۱-۶)

عزیزی: در تنیس نیاز به حمایت داریم

داود عزیزی درباره صعود تیم ملی تنیس دیویس کاپ ایران به پلی آف گروه ۲ جهانی گفت: خدا را شکر می کنم که برای دومین بار در تاریخ تنیس ایران، این اتفاق بزرگ رخ داد. سه سال پیش نیز به این مرحله رسیده بودیم و همه خانواده تنیس در این موفقیت نقش دارند. در این دوره با یک مربی بسیار خوب به نام نداف به همراه تونی، کادرفنی و بدنسازی حرفه ای و بازیکنانی فوق العاده به این موفقیت دست یافتیم .

وی افزود: پیش از آغاز مسابقات، برخی اعضای تیم فنی حاضر در رقابت هاشانسی برای ایران قائل نبودند و می گفتند هفتم یا هشتم می شویم و به دسته پایین تر سقوط می کنیم. با این حال بازیکنان با نمایشی خوب ابتدا مالزی را شکست دادند و در ادامه با گذر از سد ویتنام، عربستان و اردن، مقتدرانه صعود کردند. با وجودی که تمام مسابقات در ایران لغو شده بود با برنامه ریزی صورت گرفته، اردوی ۱۶-۱۷ روزه ای در تونس برپا کردیم و در ادامه تیم ۱۰ روز زودتر به مالزی آمد و با این تیم و البته عربستان اردویی مشترک برگزار کرد. این مسائل باعث شد ترس بچه ها بریزد و با اعتماد به نفس در رقابت ها حاضر شوند .

رئیس فدراسیون تنیس اظهار داشت: پلی آف

گروه ۲ بهمن ماه سال جاری برگزار می شود و حریف ایران بر اساس قرعه کشی یک تیم از قاره های آمریکای جنوبی، اروپا یا آفریقا خواهد بود. برای بالا رفتن شانس موفقیت باید تیم به مسابقات فیوچرز اعزام شود. درخواست ما این است که وزارت ورزش، کمیته ملی المپیک و خانواده بزرگ تنیس به کمک مان بیایند .

وی ادامه داد: اعزام به مسابقات فیوچرز جهت آماده سازی تیم هزینه بسیار سنگینی دارد و امیدوارم با حمایت هایی که صورت می گیرد با بهترین شرایط خود را برای بازی های آسیایی ۲۰۲۶ و پلی آف گروه ۲ جهانی آماده کنیم .

عزیزی خاطرنشان کرد: وزیر ورزش و جوانان دستور واگذاری زمین های تنیس استقلال و انقلاب را داده اما شرکت توسعه و نگهداری امکان ورزشی هنوز این دستور برای واگذاری مجدد مجموعه استقلال و ۶ زمین VIP مجموعه انقلاب را اجرایی نکرده است. امیدوارم دستور آقای دنیامالی هر چه سریع تر از سوی شرکت توسعه اجرایی شود تا با فراغ بال بیشتری آماده پلی آف شویم .

وی گفت: اعضای تیم ملی تنیس اتفاقی بزرگ را رقم زدند و برای موفقیت نیاز به حمایت داریم. فدراسیون در این مسیر تمام تلاش خود را به کار می گیرد و امیدوارم مسئولان نیز کمک حال ما باشند .

رئیس فدراسیون تنیس یادآور شد: این موفقیت پیش از بازی های آسیایی ناگویا نشان می دهد که تیم روند خوبی در پیش گرفته و امیدها را افزایش داده است. به کادر فنی اعلام کرده ام که تا قبل از ناگویا یک برنامه و تاپیش از پلی آف گروه ۲ جهانی یک برنامه دیگر به ما بدهند.

تبریک وزارت ورزش به تیم ملی تنیس ایران

وزارت ورزش و جوانان در پی صعود شایسته تیم ملی تنیس ایران به مرحله پلی آف گروه جهانی ۲ دیویس کاپ، با صدور پیامی این موفقیت ارزشمند را تبریک گفت و آن را نشانه ای از روند رو به رشد تنیس ایران و ظرفیت های آینده ساز این رشته دانست .

متن پیام به شرح زیر است :

بسم الله الرحمن الرحيم

صعود شایسته تیم ملی تنیس ایران به مرحله پلی آف گروه جهانی ۲ دیویس کاپ، حاصل تلاش، همدلی، برنامه ریزی و اراده ملی پوشان جوان کشورمان است؛ موفقیتی ارزشمند که با پیروزی های در خور توجه به دست آمد و ظرفیت های رو به رشد تنیس ایران را در عرصه بین المللی به شایستگی به نمایش گذاشت .

این دستاورد، نویدبخش آینده ای روشن برای تنیس کشور است و امید می رود با استمرار این مسیر، تداوم موفقیت ها و بهره گیری از این ظرفیت ارزشمند، زمینه توسعه پایدار این رشته و حضوری مقتدرانه و موفق در مرحله پلی آف گروه جهانی ۲ فراهم شود .

با ابراز خرسندی از این موفقیت ارزشمند، این افتخار را به ملی پوشان شایسته تیم ملی تنیس، کادر فنی، سرپرستی و مسئولان فدراسیون تنیس جمهوری اسلامی ایران تبریک می گوئیم و برای آنان در ادامه این مسیر، توفیق، سربلندی و موفقیت های روزافزون آرزو می کنیم.

والیبال نشسته؛ فاتح جهان، غریب در خانه

■ رسول عسکری

تدارکاتی نیز همچنان یکی از دغدغه‌های اصلی کادر فنی است. در ورزش حرفه‌ای امروز، هیچ تیمی بدون رویارویی مستمر با رقبای قدرتمند نمی‌تواند جایگاه نخست خود را حفظ کند.

اینکه والیبال نشسته ایران با وجود این محدودیت‌ها همچنان قهرمان جهان می‌شود، بیش از آنکه نشان‌دهنده بی‌نیازی از حمایت باشد، بیانگر ظرفیت فوق‌العاده این تیم است؛ ظرفیتی که اگر به درستی پشتیبانی شود، می‌تواند سال‌ها دیگر نیز ادامه یابد.

وقت تغییر نگاه فرا رسیده است

والیبال نشسته دیگر صرفاً یک رشته ورزشی نیست. این تیم امروز بخشی از هویت ورزش ایران است؛ تیمی که نسل‌های مختلف ایرانیان، نام کشورشان را با قهرمانی‌های آن در جهان و پارالمپیک به یاد می‌آورند.

حفظ چنین سرمایه‌ای نیازمند نگاهی متفاوت است. برنامه‌ریزی برای برگزاری اردوها و بازی‌های تدارکاتی، تأمین بودجه پایدار، اصلاح سازوکار پرداخت پاداش‌ها، حمایت رسانه‌ای مستمر و تکریم شایسته قهرمانان، کمترین اقداماتی است که می‌تواند پاسخ سال‌ها افتخارآفرینی این تیم باشد.

ورزش ایران امروز به تیمی افتخار می‌کند که فتح قله‌های جهان برایش به یک عادت تبدیل شده است. اما نباید فراموش کرد که هیچ قله‌ای بدون حمایت، برای همیشه فتح‌شده باقی نمی‌ماند.

اکنون نوبت مدیران ورزش است

قهرمانی در هانگژو، صرفاً پایان یک تورنمنت نبود؛ یادآوری دوباره این حقیقت بود که والیبال نشسته ایران هنوز هم یکی از مطمئن‌ترین برندهای ورزش کشور در عرصه بین‌المللی است. این تیم مأموریت خود را بار دیگر به بهترین شکل انجام داد؛ اکنون نوبت مدیران ورزش است که مأموریت خود را انجام دهند.

قردانی واقعی از قهرمانان، نه در متن پیام‌های تبریک، بلکه در تصمیم‌هایی معنا پیدا می‌کند که دغدغه‌های آنان را برطرف کند و مسیر تداوم این افتخارات را هموار سازد. اگر والیبال نشسته را به‌درستی «سرمایه ملی» می‌دانیم، باید با آن نیز در همین اندازه رفتار کنیم؛ زیرا حفظ این سرمایه، به مراتب ارزشمندتر از تجلیل مقطعی پس از هر قهرمانی است.

رئیس مجلس شورای اسلامی و معاون اول رئیس‌جمهور در پیام‌هایی جداگانه این افتخار را به مردم ایران و اعضای تیم تبریک گفتند. بی‌تردید این پیام‌ها ارزشمند است و نشان می‌دهد موفقیت والیبال نشسته در سطح عالی مدیریت کشور دیده می‌شود؛ اما سؤال اصلی اینجاست که آیا این توجه، پس از پایان تبریک‌ها نیز ادامه خواهد داشت؟ قهرمانی‌های بزرگ، بیش از آنکه به پیام تبریک نیاز داشته باشند، محتاج برنامه‌ریزی، حمایت و سرمایه‌گذاری هستند. تیمی که سال‌ها پرچم ایران را بر فراز جهان به اهتزاز درآورده، نباید هر بار پس از پایان مسابقات، دوباره با همان دغدغه‌های قدیمی روبه‌رو شود.

روایت تلخ ۲۰۰ دلار

شاید تلخ‌ترین خبر پس از این قهرمانی بزرگ، مربوط به دریافتی اعضای تیم در سفر به چین باشد. طبق گزارش‌های منتشر شده، ملی‌پوشان برای دو هفته حضور در مسابقات جهانی، تنها معادل ریالی ۲۰۰ دلار دریافت کردند؛ رقمی که نه به صورت ارز در اختیار آنان قرار گرفت و نه در طول مسابقات امکان استفاده از آن وجود داشت. سهم سرمربیان نیز تنها معادل ۳۰۰ دلار بود.

شاید از نظر برخی این موضوع تنها یک عدد باشد، اما در واقع نمادی از نوع نگاه به ورزش قهرمانی معلولان است. ورزشکاری که برای دفاع از اعتبار کشورش هزاران کیلومتر دورتر از وطن مسابقه می‌دهد، حداقل انتظار دارد دغدغه هزینه‌های روزمره را نداشته باشد. این مسئله زمانی عجیب‌تر می‌شود که بدانیم همین تیم، نخستین سهمیه ایران برای پارالمپیک لس‌آنجلس را نیز به دست آورده است.

پاداش‌هایی که همیشه محل کلابه بوده‌اند

کلابه اعضای تیم ملی تنها به پرداخت هزینه سفر محدود نمی‌شود. سال‌هاست بازیکنان و کادر فنی از نحوه پرداخت پاداش‌ها انتقاد دارند. یکی از مهم‌ترین مشکلات، محدود شدن پرداخت‌ها به دلیل ۱۲ نفره بودن ترکیب تیم است؛ موضوعی که بارها مطرح شده اما هنوز راه‌حل مشخصی برای آن ارائه نشده است.

از سوی دیگر، کمبود بازی‌های

نشسته ایران را از سایر تیم‌ها متمایز کرده است؛ تیمی که سال‌هاست بیش از آنکه متکی به امکانات باشد، بر دانش فنی، تجربه و روحیه قهرمانی تکیه دارد.

۹۹ دقیقه نمایش اقتدار

گزارش سایت رسمی World Para Volley نیز به خوبی گویای برتری ایران در دیدار نهایی بود. مسابقه‌ای که ۹۹ دقیقه به طول انجامید و در نهایت با پیروزی سه بر یک ایران خاتمه یافت.

ملی‌پوشان کشورمان در دو ست نخست، با برتری کامل در حمله و دفاع روی تور، جریان بازی را در اختیار گرفتند. اگرچه بوسنی در ست سوم توانست اختلاف را کاهش دهد، اما در ست چهارم شاگردان هادی رضایی بار دیگر فاصله واقعی دو تیم را نشان دادند.

میثم علیپور با ۲۴ امتیاز، مرتضی مهرزاد با ۲۳ امتیاز و صادق بیگدلی با نمایشی مؤثر، ستون‌های اصلی این پیروزی بودند. آمار مسابقه نیز حکایت از برتری همه‌جانبه ایران داشت؛ از درصد موفقیت حملات گرفته تا دفاع روی تور و سرویس‌های مستقیم. این آمارها اتفاقی نیست. آنها حاصل سال‌ها ثبات فنی، مدیریت صحیح کادر فنی و نسلی از بازیکنان هستند که بارها در سخت‌ترین مسابقات، توانایی خود را ثابت کرده‌اند.

برافتخارترین تیم تاریخ ورزش ایران

اگر بخواهیم بدون تعارف درباره جایگاه والیبال نشسته ایران سخن بگوییم، باید بپذیریم که هیچ تیمی در ورزش کشور کارنامه‌ای قابل مقایسه با آن ندارد. هشت مدال طلای پارالمپیک، ۹ عنوان قهرمانی جهان و چهار طلای بازی‌های پارآسیایی، تنها بخشی از افتخارات تیمی است که سال‌هاست نام ایران را در صدر والیبال نشسته جهان نگه داشته است.

در بسیاری از کشورها، چنین تیمی نه تنها از حمایت کامل مالی و رسانه‌ای برخوردار است، بلکه به عنوان یکی از سرمایه‌های ملی شناخته می‌شود؛ سرمایه‌ای که حفظ آن، وظیفه همه نهادهای ورزشی و حتی فرهنگی است.

پیام‌های تبریک کافی نیست

پس از قهرمانی جهان، رئیس‌جمهور،

تیم ملی والیبال نشسته ایران بار دیگر با اقتدار بر سکوی نخست جهان ایستاد و با شکست بوسنی و هرزگوین، نهمین عنوان قهرمانی جهان و نخستین سهمیه کاروان ایران برای پارالمپیک ۲۰۲۸ لس‌آنجلس را به دست آورد. اما همزمان با این افتخار بزرگ، انتشار اخباری درباره کمبود حمایت‌ها، مشکلات پرداخت پاداش و پرداخت تنها ۲۰۰ دلار به ملی‌پوشان، این پرسش را پررنگ‌تر کرد که چرا پرافتخارترین تیم تاریخ ورزش ایران هنوز از جایگاه شایسته خود در نظام حمایتی ورزش کشور برخوردار نیست؟

چهار دهه است که والیبال نشسته ایران یک عادت زیبا را برای ورزش‌دوستان ایرانی ساخته است؛ عادت به قهرمانی. هر بار که این تیم راهی یک رویداد بزرگ می‌شود، کمتر کسی به چیزی جز ایستادن بر سکوی نخست فکر می‌کند. این اتفاق شاید در نگاه اول طبیعی به نظر برسد، اما اگر اندکی عمیق‌تر نگاه کنیم، درمی‌یابیم که چنین استمرار کم‌نظیری در ورزش حرفه‌ای جهان، اتفاقی استثنایی است.

در هانگژو چین نیز همین داستان تکرار شد. شاگردان هادی رضایی در دیدار نهایی با نتیجه سه بر یک بوسنی و هرزگوین، رقیب سنتی خود را شکست دادند تا برای نهمین بار جام قهرمانی جهان را بالای سر ببرند. قهرمانی‌ای که تنها یک مدال دیگر به ویرترین افتخارات ورزش ایران اضافه نکرد، بلکه بار دیگر ثابت کرد والیبال نشسته ایران همچنان معیار سنجش قدرت در این رشته است.

قهرمانی در سخت‌ترین شرایط

آنچه ارزش این موفقیت را دوچندان می‌کند، شرایطی است که تیم ملی در دو سال اخیر پشت سر گذاشته است. پس از فتح پارالمپیک پاریس، انتظار می‌رفت برنامه‌ای گسترده برای حفظ آمادگی تیم تدارک دیده شود، اما واقعیت چیز دیگری بود.

ملی‌پوشان ایران بدون برگزاری مسابقات تدارکاتی رسمی و تنها با چند دیدار دوستانه راهی رقابت‌های جهانی شدند؛ موضوعی که برای هر تیم مدعی می‌توانست به کاهش کیفیت فنی و از دست رفتن هماهنگی منجر شود. با این حال تجربه، انسجام و شخصیت قهرمانی این تیم، بار دیگر همه کمبودها را جبران کرد.

این همان ویژگی‌ای است که والیبال

جنگ هم حریف فوتبال نشد!

■ سعید حاجی بابایی

بیست و پنجمین دوره رقابت های لیگ دسته اول فوتبال ایران - جام آزادگان - با حضور ۱۸ تیم در تاریخ پنجشنبه ششم شهریور ماه ۱۴۰۴ آغاز شد و در تاریخ ۲۶ تیر ماه ۱۴۰۵ به پایان رسید. این دوره از مسابقات در شرایط خاص جنگی کشور برگزار شد و مدت زمان برگزاری آن طولانی تر از دوره های قبل بود. در دوره اخیر، تیم نساجی قائمشهر قهرمان شد تا به همراه تیم مس شهر بابک، فصل آینده را در لیگ برتر سپری کند.

ناشناخته ای به نام شهر بابک

با توجه به نوع امکانات، هزینه کرد تیم ها و نفراتی که جذب کرده بودند از ابتدا مشخص بود که تیم های نساجی قائمشهر، صنعت نفت آبادان، هوادار تهران و سایپا تهران، مدعیان اصلی صعود به لیگ برتر هستند. این پیش بینی در ادامه فصل درست از کار درآمد و مس شهر بابک، تیمی که اصلا کسی رویش حساب باز نمی کرد در نهایت لیگ برتری شد. مس شهر بابک، پس از مس کرمان، مس سرچشمه، مس رفسنجان و گل گهر سیرجان، پنجمین تیمی است که از استان کرمان، حضور در لیگ برتر را تجربه خواهد کرد. شهر بابکی ها با کمک یک مربی بادانش و دلسوز بومی، راه صعود را پیمودند. نساجی قائمشهر که قهرمان شد هم از تیم های خوب و قدرتمند بود. نساجی فصل را با هدایت فراز کمالوند شروع کرد و هفته های زیادی صدر نشین بود. افت و خیزهای این تیم و حواشی ایجاد شده در اواخر نیم فصل اول، باعث شد تا در نیم فصل دوم، نیمکت نساج ها با یک جابجایی بزرگ مواجه شود. رضا عنایتی که ۴ سال قبل، هوادار تهران را لیگ برتری کرده بود، جانشین کمالوند شد تا ماموریت نیمه تمام وی را تمام کند. نساجی بعد از یک فصل دوری از لیگ برتر، قرار است باز هم در سطح اول فوتبال کشور حاضر شود. لیگ دسته اول روز ۲۶ تیر با صعود تیم های نساجی قائمشهر و مس شهر بابک به لیگ برتر تمام شد و تیم های شهر داری نوشهر، نود ارومیه و داماش گیلان هم فصل بعد باید در

■ قاسم شهباز با درایت بالای خودش، مس شهر بابک را برای اولین مرتبه لیگ برتری کرد

تیم منتخب ۱ - از نگاه کیهان ورزشی

- ۱ - کوروش ملکی..... (نساجی قائمشهر)
- ۲ - جواد پورعوض..... (مس شهر بابک)
- ۳ - بهروز بارانی..... (صنعت نفت آبادان)
- ۴ - میثم تهیدست..... (نساجی قائمشهر)
- ۵ - میثم تیموری..... (صنعت نفت آبادان)
- ۶ - سجاد قلی بیگی..... (سایپا تهران)
- ۷ - طالب ریکانی..... (صنعت نفت آبادان)
- ۸ - مجید تاجیک..... (مس شهر بابک)
- ۹ - حسین شنائی..... (نساجی قائمشهر)
- ۱۰ - کریم اسلامی..... (سایپا تهران)
- ۱۱ - فردین نجفی..... (پارس جنوبی جم)

تیم منتخب ۲ - از نگاه کیهان ورزشی

- ۱ - آیدین قوبدل..... (مس شهر بابک)
- ۲ - میلاد شیخی سلیمانی..... (پارس جنوبی جم)
- ۳ - رامتین سلیمان زاده..... (هوادار تهران)
- ۴ - محمد پور محمد..... (فرد البرز)
- ۵ - متین کریم زاده..... (نساجی قائمشهر)
- ۶ - صادق آلبوصبیح..... (نساجی قائمشهر)
- ۷ - علی نصیری..... (نساجی قائمشهر)
- ۸ - همایون افتخاری..... (پارس جنوبی جم)
- ۹ - مهرشاد عبداللهی..... (مس شهر بابک)
- ۱۰ - محسن سیفی..... (صنعت نفت آبادان)
- ۱۱ - امین قاسمی نژاد..... (هوادار تهران)

دستور العمل و قوانین، ۲ تیم برتر مثل سنوات قبل، می توانستند جواز شرکت در لیگ برتر را کسب کنند اما شرایط جنگی و اینکه فدراسیون تصمیم گرفت تا لیگ برتر را در فصل آتی با حضور ۱۸ تیم برگزار کند باعث شد تا تیم سوم لیگ دسته اول هم شانس صعود به لیگ برتر را پیدا کند. صنعت نفت آبادان برای رسیدن به لیگ برتر باید در تک مسابقه حذفی به مصاف مس رفسنجان - تیم آخر دسته برتر قبلی - برود. برنده این بازی، لیگ برتری می شود و بازنده در دسته اول جای می گیرد و ... جنگ تحمیلی سوم و شرایط ویژه کشور هم نتوانست باعث تعطیلی لیگ دسته اول شود و این تورنمنت تا ایستگاه آخر خود رفت

یک دسته پایین تر بازی کنند. لیگ امسال با حدود ۲ ماه تاخیر به پایان رسید، آن هم در گیر و دار برگزاری جام جهانی ۲۰۲۶. اما این تاخیر چرا ایجاد شد؟ بازپهای هفته بیست و سوم در تاریخ سوم اسفند ۱۴۰۴ برگزار شد و نهم اسفند شاهد تجاوز آمریکا و اسرائیل جنایتکار به کشورمان بودیم، جنگی که هنوز هم به نوعی ادامه دارد. پس از اینکه در اواخر فروردین، از آتش جنگ کمی کاسته شد، متولیان فوتبال کشور تصمیم گرفتند تا لیگ برتر را نیمه تمام اعلام کنند اما لیگ دسته اول را تا پایان ادامه دهند. بر همین اساس مسابقات از تاریخ ۲۴ اردیبهشت ۱۴۰۵ از سر گرفته شد و روز ۲۶ تیر به پایان رسید. طبق

و مثل لیگ برتر، با ایست مواجه نشد!

معرفی نفرات قهرمان (نساجی): علیرضا جعفرپور - امید امیری - کوروش ملکی - ابوالفضل بویری - علیرضا آراسته - دانیال ایری - امیرحسین کلباسی - میثم تهیدست - محمدحسین رفیعی - ابوالفضل کاظمی - فرشاد محمدی مهر - ایمان اکبری - متین کریم زاده - علیرضا دغاغله - اسماعیل فلامرزی - پیام رضائیا - مهران امیری - پوریا رضازاده - صادق آلبوصبیح - حسن امدادی - معیدایمیری - جواد آقایی پور - افشین صادقی - حسین شنائی - سعید باقرپسند - محمد صابری پور - محمد دیندار - مرتضی اشکانی - علی نصیری - افشین خطی - مهدی طهماسبی - سجاد عمارلو - محمدمامین خسروی - محمدحسین زاده فرد - امیر فهیمی ملکی، امیررضا شیخی راد - علیرضا ملکی و احمد رضا محمدنژاد (بازیکنان) - رضا عنایتی (سرمربی) - شهاب زندی (مدیرعامل).

معرفی نفرات تیم نایب قهرمان (مس شهر بابک): نیما قوبدل - علی رحیمی - محسن طرهانی - امید سام کن - محسن آقایی - جواد پورعوض - اکبر کربلایی - جعفر حسین پور - ابوالفضل پوررئیس - میلاد سروی - پوریا غلامی - امیرحسین غیائی - مجید تاجیک - محمدرضا رئوفی - محمدمهدی طهماسبی - محمدمین وهاب زاده - علی خدایاری - امیر مرام - رضا آنتیک - عرفان نوابی فر - محمدحسین جمالی - رضا جباری - سجاد بازگیر - محمدحسین باصری - علی وزیری - علیرضا ولی زاده - محمدشمسی - علی جباری - رضا خانی، مهرشاد عبداللهی و محمدعلی عبداللهی (بازیکنان) - قاسم شهباز (سرمربی) - مجتبی اسماعیلی (مدیرعامل).

بهترین های فصل را بشناسید

یک جنوبی، بهترین بازیکن در شمال!

از نگاه کیهان ورزشی، حسین شنائی بهترین بازیکن فصل ۱۴۰۵ - ۱۴۰۴ لیگ دسته اول

■ فردین نجفی، مهاجم تیم پارس جنوبی جم، آقای گل مسابقات شد

■ حسین شنائی، وینگر تکنیکی تیم نساجی توانست لقب بهترین بازیکن را به دست بیاورد

فوتبال ایران نتخاب شد. این وینگر باتجربه و آبادانی تیم نساجی مازندران، در طول فصل بارها مستقیماً در کسب امتیاز تیمش نقش داشت. پاس گل‌های او در دیدار رفت مقابل سایپا زمینه ساز پیروزی ۲ بر ۱ شدو پاس‌های منجر به گل برابر شهرداری نوشهر، مس سونگون و آریو اسلامشهر نیز سه امتیازهای مهمی را برای نساجی به همراه داشت. شنائی در مسابقات برابر هوادار و پالایش نفت هم با ساخت گل‌های تساوی بخش، به نساجی کمک کرد تا با امتیاز از زمین خارج شود. اهمیت این تأثیرگذاری زمانی بیشتر مشخص می‌شود که نساجی در رقابتی فشرده برای صدرنشینی، صعود و قهرمانی قرار داشت و بخش قابل توجهی از امتیازهایش با پاس‌های آخر این بازیکن به دست آمد. حالا شنائی همراه نساجی به لیگ برتر بازگشته و پس از یک فصل موفق در لیگ یک، به دنبال ادامه همین روند در سطح اول فوتبال ایران است. تجربه بالایی او و توانایی اش در ارسال پاس‌نهایی می‌تواند در فصل آینده هم یکی از گزینه‌های مهم کادر فنی نساجی در بخش هجومی باشد. شنائی پیش از این با حضور در تیم‌هایی نظیر ملوان انزلی، مس رفسنجان و ذوب آهن اصفهان، تجربه حضور در دسته برتر را پیدا کرده بود.

نجفی، آقای گل شد

فریدین نجفی که سابقه حضور در تیم استقلال تهران را در کارنامه دارد، در طول ۳۴ هفته رقابت، نقشی کلیدی در ساختار هجومی تیم پارس جنوبی جم ایفا کرد. نجفی در مجموع ۴۴ گل زده تیمش، روی ۲۲ گل (شامل ۱۹ گل و ۳ پاس گل) تأثیر مستقیم داشت تا به آمار مشارکت در ۵۰ درصد گل‌های تیمش دست پیدا کند. بررسی عملکرد

نجفی در طول فصل، نشان از ثبات بالایی این مهاجم دارد. او در ۳۰ بازی از ۳۴ مسابقه فصل در ترکیب اصلی قرار گرفت. نجفی همچنین در طول فصل موفق شد ۴ پناالتی بگیرد و هر ۴ ضربه را نیز خودش به گل تبدیل کند. ۵ گل از ۱۹ گل او نیز از روی نقطه پناالتی به ثمر رسید.

شهباء بهترین مربی

تیم مس شهر بابک توانست برای اولین مرتبه، جواز شرکت در لیگ برتر فوتبال ایران را به دست بیاورد. مس با هدایت قاسم شهباء، مربی بومی توانست با کسب مقام نایب قهرمانی، به این امر مهم دست پیدا کند. قاسم شهباء که با سابقه ترین و باتجربه ترین مربی در لیگ یک فصل ۱۴۰۵ - ۱۴۰۴ محسوب می‌شود و به عنوان سرمربی در تیم‌های مختلف سابقه حضور در لیگ یک فوتبال کشور را دارد، از سال ۱۳۷۰ تا ۱۳۸۴ به عنوان بازیکن در تیم گل گهر سیرجان مشغول به بازی بود. شهباء از سال ۱۳۸۴ به عنوان سرمربی تیم فوتبال گل گهر سیرجان انتخاب شد و موفق شد به همراه این تیم در سال ۸۵ جواز صعود به رقابت های لیگ یک فوتبال کشور را کسب کند. وی تا سال ۹۴ هدایت تیم گل گهر را برعهده داشت و سپس هدایت تیم آرمان گهر سیرجان و مس شهر بابک را در رقابت های لیگ یک برعهده گرفت. این سرمربی استان کرمان که به همراه تیم آرمان گهر در دو فصل متوالی از لیگ سه به لیگ دسته دوم و سپس به لیگ دسته اول صعود کرد، در سال ۹۷ به عنوان سرمربی برتر استان کرمان معرفی شد. قاسم شهباء که به عنوان یکی از سرمربیان استان کرمان انگیزه های زیادی برای رسیدن به مدارج بالای فوتبال کشور را دارد حالا این فرصت را پیدا کرده تا در لیگ برتر هم

حضور یابد و تجربه جدیدی را کسب کند.

قهرمانان و نایب قهرمانان همه ادوار

۱۳۸۰: ۱- استقلال اهواز ۲- صنعت نفت آبادان
۱۳۸۱: ۱- شمشک نوشهر ۲- پگاه گیلان
۱۳۸۲: ۱- صبایتری تهران ۲- ملوان بندرانزلی
۱۳۸۳: ۱- شهیدقندی یزد ۲- راه آهن تهران
۱۳۸۴: ۱- مس کرمان ۲- پیکان تهران
۱۳۸۵: ۱- شیرین فراز کرمانشاه ۲- پگاه گیلان
۱۳۸۶: ۱- پیام خراسان ۲- سیاهان نوین اصفهان
۱۳۸۷: ۱- استیل آذین تهران ۲- تراکتورسازی تبریز
۱۳۸۸: ۱- شهرداری تبریز ۲- نفت تهران
۱۳۸۹: ۱- داماش گیلان ۲- مس سرچشمه
۱۳۹۰: ۱- پیکان تهران ۲- آلومینیوم هرمزگان
۱۳۹۱: ۱- استقلال خوزستان ۲- گسترش فولاد تبریز
۱۳۹۲: ۱- پدیده مشهد ۲- نفت مسجدسلیمان
۱۳۹۳: ۱- فولاد نوین اهواز ۲- سیاه جامگان مشهد

۱۳۹۴: ۱- پیکان تهران ۲- ماشین سازی تبریز
۱۳۹۵: ۱- پارس جنوبی جم ۲- سپیدرود رشت
۱۳۹۶: ۱- نفت مسجدسلیمان ۲- نساجی قائمشهر

۱۳۹۷: ۱- گل گهر سیرجان ۲- شاهین بوشهر
۱۳۹۸: ۱- مس رفسنجان ۲- آلومینیوم اراک
۱۳۹۹: ۱- فجرسپاسی شیراز ۲- هوادار تهران
۱۴۰۰: ۱- ملوان بندرانزلی ۲- مس کرمان
۱۴۰۱: ۱- شمس آذر قزوین ۲- استقلال خوزستان
۱۴۰۲: ۱- خیبر خرم آباد ۲- چادرملو اردکان
۱۴۰۳: ۱- فجرسپاسی شیراز ۲- پیکان تهران
۱۴۰۴: ۱- نساجی قائمشهر ۲- مس شهر بابک

تیم	بازی	برد	مساوی	باخت	گل +/۰	تفاضل	امتیاز
۱ 	نساجی مازندران	۳۴	۲۰	۹	۵	۴۸-۱۷	۶۹
۲ 	مس شهر بابک	۳۴	۱۹	۱۱	۴	۴۱-۱۴	۶۸
۳ 	صنعت نفت آبادان	۳۴	۱۶	۱۲	۶	۳۷-۲۱	۶۰
۴ 	سایپا	۳۴	۱۶	۱۱	۷	۳۳-۱۸	۵۹
۵ 	پارس جنوبی جم	۳۴	۱۶	۱۲	۶	۴۴-۲۲	۵۷
۶ 	هوادار	۳۴	۱۱	۱۷	۶	۳۲-۲۳	۵۰
۷ 	فرد البرز	۳۴	۱۰	۱۶	۸	۲۴-۱۵	۴۶
۸ 	پالایش نفت بندرعباس	۳۴	۱۰	۱۷	۷	۲۶-۱۹	۴۴
۹ 	آریو اسلامشهر	۳۴	۹	۱۶	۹	۱۹-۱۸	۴۳
۱۰ 	مس کرمان	۳۳	۹	۱۵	۹	۲۰-۱۸	۴۲
۱۱ 	بعثت کرمانشاه	۳۴	۹	۱۱	۱۴	۲۵-۳۲	۳۵
۱۲ 	شناورسازی قشم	۳۴	۸	۱۱	۱۵	۲۳-۲۶	۳۵
۱۳ 	کارا گستر	۳۴	۹	۱۰	۱۵	۱۷-۲۴	۳۴
۱۴ 	نیروی زمینی	۳۴	۸	۱۲	۱۴	۲۸-۳۱	۳۳
۱۵ 	نفت و گاز گچساران	۳۴	۷	۱۴	۱۳	۲۵-۴۱	۳۲
۱۶ 	شهرداری نوشهر	۳۴	۵	۱۵	۱۴	۱۸-۲۹	۲۷
۱۷ 	نود ارومیه	۳۳	۴	۱۲	۱۷	۱۶-۴۸	۲۴
۱۸ 	داماش گیلان	۳۴	۲	۱۳	۱۹	۱۶-۵۶	۱۶

پرافتخارها

پیکان تهران با کسب ۲ عنوان قهرمانی و ۲ عنوان نایب قهرمانی، پرافتخارترین باشگاه در سطح لیگ دسته اول فوتبال ایران محسوب می‌شود. در جدول کل امتیازی هم تیم مس کرمان پیشتاز است. مسی‌ها از ۲۵ دوره برگزار شده قبلی، در ۱۵ دوره حاضر بوده و ۶۹۳ امتیاز هم کسب کرده‌اند. مس کرمان با ۱۵ حضور، ۴۵۲ بازی، ۱۷۸ برد، ۱۵۹ مساوی، ۱۱۵ باخت، ۴۷۶ گل زده، ۳۵۰ گل خورده و کسب ۶۹۳ امتیاز، صدرنشین جدول کلی لیگ دسته اول محسوب مکی‌شود. بعد از مس، فجرسپاسی شیراز با ۵۶۳ امتیاز، نساجی قائمشهر ۵۵۷ امتیاز، مس رفسنجان ۵۲۲ امتیاز، آلومینیوم اراک با ۵۱۸ امتیاز، گل گهر سیرجان با ۴۸۱ امتیاز، صنعت نفت آبادان با ۴۳۱ امتیاز، ماشین سازی تبریز با ۴۲۶ امتیاز، داماش گیلان با ۴۱۱ امتیاز و نفت مسجدسلیمان با ۳۹۷ امتیاز، به ترتیب در رده‌های دوم تا دهم جدول کلی تاریخ لیگ دسته اول قرار گرفته‌اند. در جمع مربیان هم باید نام نادر دست‌نشان و اکبر میثاقیان را به عنوان پرافتخارترین مربیان در تاریخ لیگ دسته اول به ثبت برسانیم. نادر دست‌نشان در سال ۱۳۸۴، مس کرمان، در سال ۱۳۸۷، استیل آذین تهران، سال ۱۳۸۸، نفت تهران و سال ۱۳۹۴، صنعت نفت آبادان را از لیگ دسته اول بالا آورد و راهی لیگ برتر کرد. میثاقیان هم باعث صعود تیم‌های شمشک نوشهر (۱۳۸۱)، شهرداری تبریز (۱۳۸۸)، آلومینیوم هرمزگان (۱۳۹۰) و پدیده مشهد (۱۳۹۲) به لیگ برتر شده بود.

جام رفته دستمال آلود

نیمار دوباره از جام جهانی خداحافظی کرد؛ البته اگر اشک‌ها هم جزو آمار بازی حساب می‌شد، احتمالاً برزیل قهرمان جهان می‌شد. بعد از سوت پایان، دوربین‌ها بیشتر از توپ، دنبال صورت نیمار بودند؛ چون همه می‌دانستند نمایش اصلی تازه شروع شده است. سال‌هاست هر وقت جام جهانی به آخرش نزدیک می‌شود، نیمار هم به دستمال کاغذی نزدیک‌تر می‌شود. انگار فیفا باید کنار جام قهرمانی، جایزه «بهترین صحنه احساسی» را هم تعریف کند تا این همه استعداد بی‌استفاده نماند. در طول بازی، مدافعان حریف لحظه‌ای از او غافل نمی‌شدند و هر بار که توپ به پایش می‌رسید، چند نفر همزمان برای مهارش هجوم می‌آوردند. اما بعد از بازی، خودش دنبال یک معجزه می‌گشت؛ معجزه‌ای که سوت داور دیگر اجازه وقوعش را نمی‌داد.

اشک‌های نیمار واقعی بود؛ همان قدر واقعی که رؤیای ششمین قهرمانی برزیل. فقط مشکل اینجاست که رؤیاهای برزیلی‌ها معمولاً قبل از فینال از خواب بیدار می‌شوند. هواداران هم دیگر حفظ شده‌اند؛ تا نیمار صورتش را با پیراهن می‌پوشاند، همه می‌دانند وقت خاموش کردن تلویزیون و آوردن دستمال رسیده است. فوتبال شوخی عجیبی با نیمار دارد؛ هر بار که فکر می‌کنی این بار نوبت اوست، بازی طوری تمام می‌شود که انگار قسمت آخر یک سریال را دوباره دیده‌ای. سناریو عوض می‌شود، اما پایان همان پایان است. با این حال، خنده‌دارترین بخش ماجرا اشک‌های نیمار نبود؛ این بود که در شبکه‌های اجتماعی، عده‌ای هنوز بیشتر از خود مسابقه، مشغول سوژه ساختن از نیمار بودند، نه سال‌هایی که برای رسیدن به این جام جنگید. انگار بعضی‌ها حافظه‌شان فقط روی صحنه‌های طنز تنظیم شده و زحمات‌های پشت آن را نمی‌بینند.

شاید نیمار جام جهانی را نبرد، اما یک رکورد را هر بار تکرار کرد؛ اینکه ثابت کند شکست برای ستاره‌ها هم درد دارد. فقط فرقی این است که وقتی آدم معمولی گریه می‌کند، چند نفر می‌بینند؛ اما وقتی نیمار اشک می‌ریزد، میلیاردها نفر همزمان قضاوتش می‌کنند. آخر قصه هم نیمار با چشمانی اشک‌آلود از زمین رفت؛ نه چون بلد نبود برنده شود، بلکه چون فوتبال گاهی بی‌رحم‌تر از آن است که به همه قهرمان‌هایش، پایان خوش هدیه بدهد.

■ اشکان رضایی

مراقب باشید! توپ به رونالدو نرسد!

رونالدو در جام جهانی ۲۰۲۶ فهمید که بعضی پاس‌ها از وام بانکی هم سخت‌تر به دست می‌آیند. هر بار دستش را بالا می‌برد، هم‌تیمی‌ها چنان به اطراف نگاه می‌کردند که انگار دنبال خروجی اضطراری می‌گردند، نه شماره ۷. زمانی اگر توپ به رونالدو نمی‌رسید، همه تعجب می‌کردند؛ این بار اگر می‌رسید، باید فیفا کمیته حقیقت‌یاب تشکیل می‌داد تا مشخص شود این اتفاق نادر چگونه رخ داده است. انگار قبل از هر مسابقه، جلسه‌ای محرمانه برگزار می‌شد و مربی می‌گفت: «چپه‌ها، هر کاری می‌کنید بکنید، فقط توپ را به کریستیانو نرسانید؛ بگذارید خودش هم کمی هیجان حدس زدن مسیر توپ را تجربه کند!» نتیجه هم این شد که توپ، همه جای زمین را دید؛ از کناره‌ها گرفته تا آسمان ورزشگاه، فقط آدرس شماره ۷ را پیدا نکرد.

رونالدو آن قدر بدون توپ دوید که اگر مسابقه دو استقامت برگزار می‌شد، با اختلاف قهرمان جهان بود. هر بار استارت می‌زد، هواداران می‌گفتند: «الان پاس می‌دهند.» اما چند ثانیه بعد توپ راهی جهتی می‌شد که حتی گول‌گلمپ هم برایش مسیری پیشنهاد نمی‌کرد. بعضی پاس‌ها آن قدر عجیب بودند که انگار بازیکنان پرتغال با چشم‌پسته و از روی قرعه‌کشی تصمیم می‌گرفتند توپ را به چه کسی بدهند. بعضی هم‌تیمی‌ها هم آن قدر از پاس دادن به رونالدو پرهیز می‌کردند که انگار توپ را قسطی خریده بودند و هر پاس، یک قسط اضافه روی دستشان می‌گذاشت. اگر رونالدو در محوطه جریمه تنها بود، بهترین فرصت برای ارسال یک پاس رو به عقب یا شوت به سکوها محسوب می‌شد! احتمال رسیدن توپ به توپ‌جمع‌کن‌های پشت دروازه، از رسیدنش به پای شماره ۷ بیشتر بود.

آخر بازی، رونالدو بیشتر از اینکه از حذف ناراحت باشد، احتمالاً دلش می‌خواست فقط یک نفر بیاید و بگوید: «کریس، ببخشید... یادمان رفت تو هم توی زمین بودی!» تلخی ماجرا اینجاست که سال‌ها همین تیم، برای یک نگاه یا یک حرکت او جان می‌داد، اما پایان قصه طوری رقم خورد که انگار اسطوره تیم، مهمان ناخوانده‌ای بود که همه منتظر رفتنش بودند.

فوتبال همین است؛ تا وقتی گل می‌زنی، «اسطوره»‌ای و همه دوربین‌ها دنبال هستند. اما کافی است زمان بگذرد؛ ناگهان همان‌هایی که روزی با افتخار توپ را به تو می‌سپردند، طوری از کنارت رد می‌شوند که انگار تازه امروز با تو آشنا شده‌اند. شاید تلخ‌ترین صحنه خداحافظی رونالدو، اشک‌هایش نبود؛ این بود که برای لحظه‌ای حس کرد حتی توپ هم دیگر او را نمی‌شناسد.

بروز یا بغض؟

اگر فینال جام جهانی، جشن عروسی فوتبال باشد، بازی رده‌بندی دقیقاً مراسم جمع کردن صندلی‌ها بعد از عروسی است؛ همه هستند، ولی دل هیچ‌کس آنجا نیست! فلسفه برگزاری این مسابقه از همان معماهایی است که هنوز دانشمندان، فلاسفه و حتی خود فیفا هم جواب قانع‌کننده‌ای برایش پیدا نکرده‌اند. دو تیمی که تا ۷۲ ساعت قبل برای بالا بردن جام نقشه می‌کشیدند، حالا باید با تمام انگیزه بجنگند تا ثابت کنند «ما از شما کمتر باختیم»

این بازی در واقع مسابقه انتخاب «بهترین بازنده جهان» است. مدالی که انگار رویش نوشته‌اند: «تبریکاً فقط یک شکست با رؤیای فاصله داشتی». بازی رده‌بندی معمولاً آن قدر بی‌رمق است که اگر یکی از بازیکنان وسط مسابقه از داور آدرس فرودگاه را بپرسد، کسی تعجب نمی‌کند. دو تیم بیشتر از اینکه دنبال گل باشند، دنبال این هستند که هر چه زودتر سوت پایان زده شود تا برگردند خانه و دیگر کسی از نیمه‌نهایی سؤال نپرسد.

در پایان هم تیم سوم با خوشحالی مدال برنز را بالا می‌برد؛ خوشحالی‌ای از جنس کسی که برای خرید خودرو رفته بود، اما با یک جاروبرقی از فروشگاه بیرون آمده و سعی می‌کند خودش را قانع کند که «اتفاقاً همین را لازم داشتم!» با این همه، بازی رده‌بندی یک حسن بزرگ دارد؛ تنها مسابقه‌ای در دنیاست که هر دو تیم با ناراحتی وارد زمین می‌شوند و هر دو امیدوارند هر چه زودتر از آن خارج شوند. شاید به همین دلیل است که این دیدار سال‌هاست یکی از بی‌رمق‌ترین، کم‌اشتیاق‌ترین و فراموش‌شدنی‌ترین بازی‌های جام جهانی لقب گرفته؛ مسابقه‌ای که بیشتر از آنکه برای فوتبال باشد، برای کامل شدن جدول مسابقات برگزار می‌شود.

جام رانمی فروشند، بقیه‌اشی را چرا!

فیفا ظاهراً به این نتیجه رسیده که اگر فوتبال نان نداشته باشد، چمنش حتماً نان دارد! بعد از فروش بلیت‌های نجومی، حالا نوبت فروش تکه‌های چمن فینال جام جهانی رسیده است؛ یعنی اگر پول خرید بلیت را نداشته‌اید، حداقل می‌توانید یک مشت علف را با ۴۵۰ دلار به خانه ببرید و با افتخار بگویید: «من هم از فینال سهم دارم»

تا چند سال پیش هواداران بعد از بازی یواشکی یک تکه چمن می‌کندند و یادگاری می‌بردند؛ امروز همان کار را فیفا انجام می‌دهد، فقط با بسته‌بندی لوکس و فاکتور رسمی! تنها فرقش این است که اگر هوادار چمن را می‌کند، مأمور امنیتی دنبالش می‌دود؛ اما اگر فیفا همان چمن را بکند، اسمش می‌شود «میراث تاریخی». احتمالاً اگر این طرح موفق شود، مرحله بعد فروش هوای ورزشگاه است؛ با شعار تبلیغاتی «نفس کشیده‌شده در دقیقه ۹۰ فینال، فقط ۹۹۹ دلار!».

بعد هم شاید صدای سوت داور را داخل شیشه بریزند و بنویسند: «نسخه کلکسیونی، با قابلیت نگاه کردن» اصلاً چرا فقط چمن؟ تور دروازه، خط‌کشی زمین، نیمکت ذخیره‌ها، بطری آب کنار زمین و حتی جای پای داور هم ظرفیت درآمدزایی دارند. اگر کمی خلاق‌تر شوند، شاید خاک کفش بازیکنان را هم در شیشه بریزند و اسمش را بگذارند «گرد قهرمانی؛ تعداد محدود»

هوادار هم بیچاره بین دو راهی مانده؛ یا پولش را خرج بلیت کند و بازی را ببیند، یا بلیت را فراموش کند و بعداً چمنش را بخرد! فقط امیدواریم فردا اعلام نکنند که هر تیغه چمن قیمت متفاوتی دارد؛ آن‌هایی که زیر پای گل قهرمانی بوده‌اند، نسخه VIP هستند! راستی، هنوز معلوم نیست ابعاد این چمن دقیقاً چند است؛ سانتی‌متر، اینچ یا میلی‌متر؟ شاید هم اندازه‌اش را عمداً نگفته‌اند تا وقتی بسته را باز کردید، غافلگیر شوید! این روزها فوتبال کم‌کم شبیه فروشگاه زنجیره‌ای شده است؛ وارد می‌شوی، هر چیزی را می‌توانی بخری، جز خود فوتبال. شاید تنها چیزی که هنوز برای فروش نگذاشته‌اند، سوت پایان بازی است؛ البته بعید نیست به‌زودی آن هم در جعبه‌ای طلایی با عنوان «نسخه محدود» عرضه شود. در این میان فقط یک سؤال باقی می‌ماند؛ اگر روزی همه چیز فوتبال قیمت داشته باشد، آیا هنوز چیزی از عشق به فوتبال باقی می‌ماند یا آن را هم با تخفیف آخر فصل می‌فروشند؟

وقتی دانه زرد، جای تحلیل را می‌گیرد!

می‌گویند رسانه قرار است آگاهی تولید کند؛ ظاهراً بعضی‌ها اشتباه شنیده‌اند و فکر کرده‌اند قرار است حنجره تولید کند. هرچه صدا بلندتر، یعنی برنامه موفق‌تر! دعوای پیشکسوت مشهدی تیم ملی و مجری با سابقه تلویزیون بیشتر از آنکه یک گفت‌وگوی فوتبالی باشد، یادآور بازار مکارهای بود که در آن هر کس بلندتر فریاد بزند، برنده است. فقط جای یک نفر که داد بزند «حراجش کردم!» خالی بود. زمانی کارشناسان با آمار و استدلال از نظرشان دفاع می‌کردند؛ امروز کافی است وسط حرف طرف مقابل ببری، صدایت را دو برابر کنی و اجازه ندهی جمله‌اش تمام شود. این روزها گویا تحلیل، دیگر بازدید نمی‌آورد؛ دعوای می‌آورد. ادب ترند و معروف نمی‌شود؛ بی‌ادبی می‌شود. احترام کلیک نمی‌گیرد؛ توهین می‌گیرد. بعد هم با لبخند می‌گویند: «همه‌اش رفاقت بود»

اگر این دعوا واقعی بود، تأسف دارد؛ اگر نمایشی بود، تأسفش بیشتر است. چون یعنی مخاطب را آن‌قدر ساده فرض کرده‌اند که برای چند هزار بازدید، حاضرند شأن رسانه را با چند دقیقه فریاد معامله کنند. رسانه‌ای که روزی قرار بود فرهنگ گفت‌وگو را آموزش دهد، حالا خودش به کلاس فوق‌تخصصی قطع کردن حرف دیگران تبدیل شده است. انگار هر کس مؤدب‌تر باشد، بازنده برنامه است.

ورزش ایران هزار زخم دارد؛ باشگاه‌های پدهکار، ورزشگاه‌های فرسوده، مدیریت‌های پرحاشیه و فوتبال بی‌برنامه. اما ظاهراً مهم‌ترین دغدغه بعضی برنامه‌ها این است که چه کسی می‌تواند بلندتر روی اعصاب دیگری راه برود. از همه تلخ‌تر این است که این مدل برنامه‌ها کم‌کم به الگو تبدیل می‌شوند؛ فردا هر مجری و کارشناس تازه‌کاری خیال می‌کند برای دیده شدن، اول باید داد زدن را یاد بگیرد، بعد فوتبال را.

کاش یکی به این آقایان یادآوری کند که مردم برای شنیدن تحلیل، برنامه‌های ورزشی را نگاه می‌کنند، نه برای تماشای مسابقه فینال «عصبانیت قهرمانان». اگر قرار باشد هر برنامه‌ای به چنین فضایی تبدیل شود، دیگر تفاوتی میان یک برنامه ورزشی و یک دعوای خیابانی باقی نمی‌ماند و شاید تلخ‌ترین بخش ماجرا این باشد که برنده واقعی این دعوا نه بازیکن سابق تیم ملی بود، نه مجری پرحاشیه؛ بلکه الگوریتم‌هایی بودند که از هر فریاد، چند هزار کلیک بیشتر ساختند و رسانه را یک قدم دیگر از احترام دور کرده و یک قدم نزدیک‌تر به ابتذال بردند.

■ سعید حاجی بابایی

سالروز قهرمانی استقلال‌ها در آسیا

ستاره دوم بر روی پیراهن آبی نقش بست!

مطلب تقویم در آخر ماه ۱۴۰۲ به صفحات مجله کیهان ورزشی اضافه شد. همان زمان قول دادیم که هر هفته یکی دو سوزه فوتبالی را در بازه زمانی خودش مرور کنیم و در صورت امکان مدنظر ما قرار دارد و به همین سبب به سال ۱۳۷۰ می‌رویم تا دومین قهرمانی تیم فوتبال استقلال تهران در جام باشگاه‌های آسیا را با هم مرور کنیم. هفتم مرداد برای باشگاه استقلال روزی فراموش نشدنی محسوب می‌شود. روزی شیرین و به یادماندنی که این تیم برای دومین مرتبه عنوان قهرمانی جام باشگاه‌های آسیا را به دست آورد. افتخاری بسیار ارزشمند که در نقش داشتند دلنواز و شیرین است. استقلال آخرین بار هفتم مرداد ۱۳۷۰ سال از آخرین قهرمانی آسیایی امارات یا عربستان برگزار شود اما وقوع جنگ اول خلیج فارس باعث شد این بازیها با چند ماه تأخیر و به میزبانی کشور بنگلادش انجام شود. استقلال‌ها در حالی راهی این کشور بر جمعیت شدند که ناصر حجازی فقید چند سال قبل برای هدایت تیم محمدان بنگلادش انتخاب شده و اتفاقاً نتایج بسیار خوبی هم با آن تیم به دست آورده بود.

نیز پاس به این مهم دست یافت. آخرین قهرمانی ایران در جام باشگاه‌های آسیا، همان قهرمانی پاسی‌ها در سال ۷۱ است و با این حساب، ۳۴ سال حسرت در کارنامه فوتبال باشگاهی ایران به ثبت رسیده است. در مطلب این هفته قهرمانی استقلال‌ها در سال ۱۳۷۰ را با هم مرور می‌کنیم. لیگ فوتبال ایران در سال ۱۳۵۷ به سبب وقوع انقلاب اسلامی، نیمه کاره رها شد و تا سال ۱۳۶۸ از لیگ خبری نبود. بنابراین طی سالهای ۱۳۶۵ تا ۱۳۶۸ انتخاب نمایندگان ایران برای حضور در جام باشگاه‌های آسیا از طریق جام حذفی انجام شد و تیم‌های ملوان انزلی، پرسپولیس تهران و شاهین اهواز در جام آسیا حضور پیدا کردند. سال ۱۳۶۸، اولین لیگ سراسری بعد از انقلاب، در ایران برگزار شد. ۲۲ تیم در ۲ گروه ۱۱ تیمی.

نتایج مرحله نیمه نهایی

■ دارایی تهران صفر - پرسپولیس تهران ۲

گلها: پیوس (۷۰) و عابدیان (۸۷)

ورزشگاه: آزادی تهران

■ ملوان بندرانزلی صفر - استقلال تهران

صفر

■ پرسپولیس ۶ - دارایی ۱

گلها: محرمی (۷۵، ۳۵ - پناستی)، باوی (۱۶)،

پیوس (۴۱)، علشوری (۶۴) و یوسفی (۸۴) برای

پرسپولیس، مصطفی عمادی (۴۸ - پناستی) برای

دارایی

ورزشگاه: آزادی تهران

■ استقلال ۴ - ملوان صفر

گلها: عباس سرخاب (۱)، شاهرخیانی (۲۳) و

امیرهاشمی مقدم (۳۸ و ۵۴)

ورزشگاه: آزادی تهران

■ استقلال تهران ۲ - پرسپولیس تهران ۱

گلها: عباس سرخاب (۴۶) و صمدرفاوی برای

استقلال، نادر میر احمدیان برای پرسپولیس

آبی‌ها مسافر آسیا شدند

تیم استقلال در خرداد ۱۳۶۹ قهرمان لیگ ایران شد و در مردادماه همان سال در جام باشگاه‌های آسیا به میدان رفت. آبی پوشان در مرحله اول به مصاف السد قطر رفتند. تساوی ۱-۱ در خاک قطر و برد ۱ بر صفر در تهران باعث صعود استقلال به دور گروهی شد اما وقوع جنگ خلیج فارس و حمله آمریکا و متحدانش به عراق، برگزاری جام آسیا را به تعویق انداخت. پس از یک سال تعویق، ششمین دوره جام باشگاه‌های آسیا به میزبانی بنگلادش برگزار شد. تیم استقلال تهران قهرمان باشگاه‌های ایران با غلبه بر تیم لیونینگ چین - قهرمان دوره پنجم - در فینال مسابقات برای دومین بار قهرمان این دوره از رقابت‌ها شد. تیم استقلال ایران همچون قهرمانی سال ۱۹۷۰ بدون باخت قهرمان این تورنمنت شد. مرحله انتخابی این مسابقات شامل ۲۱ تیم بود که باید در مسابقات شرکت می‌کردند. اما به دلیل کناره گیری تیم‌های البحرين بحرين، العربی کویت، النصر عربستان و

الشارجه امارات به دلیل مسائل مرتبط با جنگ خلیج فارس مسابقات با ۱۷ تیم برگزار شد بعد از انجام مرحله انتخابی، ۸ تیم راه یافته به یک چهارم نهایی، در دو گروه دسته بندی شدند. تیم الرشید عراق در مرحله یک چهارم نهایی به دلیل جنگ خلیج فارس و حمله عراق به کویت انصراف داد. ابتدا قرار بود تیم دوم گروه یک مرحله انتخابی یعنی باشگاه ورزشی الرمسه اردن جایگزین این تیم شود که به دلیل عدم دریافت مجوز حرفه‌ای و مشکلات مالی از سوی کنفدراسیون فوتبال آسیا کنار گذاشته شد.

گروه بندی مرحله اول

- گروه ۱: الرشید عراق - الیرموک سوریه - الرمس اردن
- میزبان: عراق
- تیم صعود کرده: الرشید
- گروه ۲: استقلال ایران - السد قطر
- میزبان: رفت و برگشت
- تیم صعود کرده: استقلال
- گروه سوم: النصر عربستان - العربی کویت - البحرين بحرين - الشارجه امارات
- میزبان: عربستان
- تیم صعود کرده: به علت جنگ خلیج فارس، هر چهار تیم از انجام مسابقات، خودداری کردند.
- گروه ۴: النصر عمان - پیا پاکستان - رانیبو خاری نپال
- میزبان: کویت
- تیم صعود کرده: النصر
- گروه ۵: محمدان بنگلادش - سالگائو کار هند - راگونز مالدیو
- میزبان: بنگلادش
- تیم صعود کرده: محمدان
- گروه ۶: پلیتاجایا اندونزی - بانک بانکوک تایلند - گیلانک سنگاپور
- میزبان: سنگاپور
- تیم صعود کرده: پلیتاجایا اندونزی - بانک بانکوک تایلند

توضیح: از این گروه، دو تیم صعود کردند.
گروه ۷: ۲۵ آوریل کره شمالی - لیائونینگ چین - نیسان ژاپن
میزبان: ژاپن
تیم صعود کرده: ۲۵ آوریل و لیائونینگ
توضیح: از این گروه، دو تیم صعود کردند.

گروه بندی مرحله دوم

گروه اول: لیائونینگ چین - پلیتاجایا اندونزی النصر عمان - الرمه اردن
توضیح: تیم الرشید عراق پس از صعود از گروه خود در مرحله مقدماتی در گروه اول مرحله گروهی جای گرفته بود پس از افزایش تنش ها و درگیری های بیشتر عراق در جنگ اول خلیج فارس، از ادامه مسابقات انصراف داد. تیم الرمه اردن جایگزین تیم الرشید شد اما به علت عدم دریافت مجوز حرفه ای در مرحله گروهی مسابقات رد صلاحیت شد.
گروه دوم: استقلال ایران - ۲۵ آوریل کره شمالی - بانک بانکوک تایلند - محمدان بنگلادش
 از گروه اول تیم های لیائونینگ و پلیتاجایا و از گروه دوم تیم های استقلال و ۲۵ آوریا به مرحله نیمه نهایی صعود کردند. در مرحله نیمه نهایی استقلال بر پلیتاجایا غلبه کرد و لیائونینگ بر ۲۵ آوریل در فینال، استقلال با نتیجه ۲ بر ۱ برنده شد و جام قهرمانی را بالای سر برد.

نتایج استقلال از ابتدا تا قهرمانی

■ **السد قطر ۱ - استقلال ۱**
گلزن استقلال: صمد مرفاوی (۳)

■ **استقلال ۱ - السد قطر صفر**
گلزن استقلال: صمد مرفاوی (۸۵)
استقلال ۲ - ۲۵ آوریل کره شمالی ۱
گلزن استقلال: عباس سرخاب (۳۳) و صمد مرفاوی (۳۶)
استقلال ۲ - بانک بانکوک تایلند صفر
گلزن استقلال: صمد مرفاوی (۳ و ۳۹)
استقلال ۱ - محمدان بنگلادش ۱
گلزن استقلال: رضانعلیچگر (۳۳)
استقلال ۲ - پلیتاجایا اندونزی صفر
گلزن استقلال: عباس سرخاب (۲۱) و شاهرخ بیانی (۲۵)
استقلال ۲ - لیائونینگ چین ۱ (فینال)
گلزن استقلال: رضاحسن زاده (۲۲) و صمد مرفاوی (۷۵)

این چه طرز برخورد با قهرمان است؟

استقلال هانگام ورود به فرودگاه دادا کابا برخورد سرد و نامناسب مقامات میزبان مواجه شدند و در همان جا این ذهنیت برایشان ایجاد شد که بنگلادشی ها با توجه به اینکه تیم محمدان هم در مسابقات حضور دارد و هم گروه با استقلال است، می خواهند نماینده ایران را اذیت کنند. کاظم اولیایی که در آن مقطع مدیرعامل و سرپرست استقلال محسوب می شد وقتی چنین رفتاری را دید در فرودگاه شروع به اعتراض کرد و با صدای بلند به عوامل برگزاری مسابقات گفت: "ما آمده ایم تا با کاپ قهرمانی برگردیم این چه طرز برخورد با قهرمان است؟" استقلال باز یه ارباب پیروزی

■ زنده یاد منصور پورمهری، سرمربی استقلال با جام قهرمانی

نصب استقلال یافته. عابدزاده، بهترین دروازه بان جام شد. عباس سرخاب، بهترین بازیکن شد و مجید نامجو مطلق فنی ترین بازیکن. صمد مرفاوی هم به طور مشترک با مهاجم چینی آقای گل مسابقات شد.

■ **اسامی بازیکنان تیم استقلال در جام باشگاه های آسیا ۹۱ - ۱۹۹۰:** ۱ - احمد رضا عابدزاده - ۲ - حمید بابا زاده - ۳ - خسرو پارسا - ۴ - امیر موسوی نیاس - ۵ - صادق ورمزیر - ۶ - فرشاد فلاحت زاده - ۷ - رضاحسن زاده - ۸ - شاهین بیانی (کاپیتان) - ۹ - مهدی فنونی زاده - ۱۰ - شاهرخ بیانی - ۱۱ - مجید نامجو مطلق - ۱۲ - رضا احدی - ۱۳ - رضانعلیچگر - ۱۴ - عبدالعلی چنگیز - ۱۵ - جعفر مختاری - ۱۶ - امیر قلعه نویی - ۱۷ - میرشاد ماجدی - ۱۸ - صمد مرفاوی - ۱۹ - عباس سرخاب - ۲۰ - امیر هاشمی مقدم - ۲۱ - مسعود غفورپاهی اصل - ۲۲ - ایمان عالمی - ۲۳ - ناصر عباسی - ۲۴ - امیر دولت آبادی
 در انتهای مطلب جا دارد یاد کنیم از منصور پورحیدری (سرمربی)، بونجاک (مربی) و رضا احدی (بازیکن) که در قهرمانی آسیایی استقلال، سهم بسزایی داشتند و اینک در این جهان خاکی نیستند. روحشان شاد.

جدول رده بندی گروه اول

تیم	برد	تساوی	باخت	زده - خورده	امتیاز
۱- پرسپولیس تهران	۱۱	۹	-	۳۴-۱۰	۳۱
۲- ملوان انزلی	۱۰	۸	۲	۳۱-۱۱	۲۸
۳- نساجی قائمشهر	۹	۶	۵	۲۶-۹	۲۴
۴- تراکتورسازی تبریز	۸	۶	۶	۱۹-۱۷	۲۳
۵- بانک سپه تهران	۷	۸	۵	۲۰-۲۰	۲۲
۶- جنوب اهواز	۸	۵	۷	۲۰-۲۰	۲۱
۷- سپاهان اصفهان	۶	۸	۶	۱۶-۱۶	۲۰
۸- کماء شیراز	۶	۶	۷	۲۱-۲۱	۱۹
۹- پیام مشهد	۴	۷	۹	۱۵-۲۱	۱۵
۱۰- استقامت یزد	۳	۵	۱۲	۱۶-۴۱	۱۱
۱۱- کاوه بندرعباس	۱	۵	۱۴	۱۳-۴۶	۷

جدول رده بندی گروه دوم

تیم	برد	تساوی	باخت	زده - خورده	امتیاز
۱- استقلال تهران	۱۵	۳	۲	۵۲-۱۰	۳۳
۲- دارایی تهران	۱۱	۵	۴	۲۶-۱۱	۲۷
۳- تام اصفهان	۹	۷	۴	۲۰-۱۱	۲۵
۴- صنعت نفت آبادان	۸	۷	۵	۲۸-۱۷	۲۳
۵- شهرداری ساری	۸	۶	۶	۲۳-۲۳	۲۲
۶- ماشین سازی تبریز	۷	۷	۶	۱۹-۱۸	۲۱
۷- پاس بوشهر	۶	۶	۷	۱۹-۲۱	۱۹
۸- استقلال انزلی	۶	۶	۸	۱۲-۱۹	۱۸
۹- خیبر خرم آباد	۵	۴	۱۱	۱۸-۳۰	۱۴
۱۰- پاکدیس ارومیه	۴	۵	۱۱	۱۸-۳۱	۱۳
۱۱- گسترش اراک	۱	۳	۱۶	۸-۵۲	۵

برنامه بازی های سری آ ایتالیا (۲۰۲۶-۲۰۲۷) کار آسان مدعیان در هفته نخست

■ اشکان هوشمند

یوونتوس، کومو - رم، جنوا - فیورنتینا، اینتر - پارما، لاتزیو - مونزا، لچه - بولونیا، ناپولی - فروزینونه، ساسولو - میلان، تورینو - اودینزه

هفته هفتم

۲۶ مهر: میلان - آتالانتا، رم - جنوا، بولونیا - اینتر، فیورنتینا - کومو، فروزینونه - ساسولو، یوونتوس - لاتزیو، مونزا - کالیاری، پارما - تورینو، اودینزه - لچه، ونتزیا - ناپولی

هفته هشتم

۳ آبان: آتالانتا - فروزینونه، کالیاری - بولونیا، کومو - ساسولو، جنوا - ونتزیا، اینتر - فیورنتینا، لاتزیو - پارما، لچه - یوونتوس، ناپولی - رم، تورینو - مونزا، اودینزه - میلان

هفته نهم

۶ آبان: میلان - بولونیا، رم - کالیاری،

فروزینونه - ونتزیا، جنوا - کومو، اینتر - ناپولی، یوونتوس - میلان، پارما - مونزا، اودینزه - لاتزیو

هفته چهارم

۲۲ شهریور: آتالانتا - کالیاری، کومو - پارما، جنوا - فروزینونه، اینتر - اودینزه، لاتزیو - میلان، لچه - مونزا، ناپولی - بولونیا، ساسولو - یوونتوس، تورینو - رم، ونتزیا - فیورنتینا

هفته پنجم

۲۹ شهریور: میلان - لچه، رم - اینتر، بولونیا - تورینو، فیورنتینا - ناپولی، فروزینونه - کومو، یوونتوس - آتالانتا، مونزا - ساسولو، پارما - جنوا، اودینزه - کالیاری، ونتزیا - لاتزیو

هفته ششم

۱۹ مهر: آتالانتا - ونتزیا، کالیاری -

برنامه بازی های سری آ ایتالیا مشخص شد. در هفته اول، اینتر، مدافع عنوان قهرمانی از مونزا پذیرایی می کند. یوونتوس میهمان فروزینونه است. میلان و ناپولی به ترتیب به مصاف تیم های تورینو و جنوا خواهند رفت و رم مقابل فیورنتینا قرار می گیرد. در هفته سوم شاهد ۲ دیدار مهم خواهیم بود. اینتر مقابل ناپولی صف آرایی می کند و یوونتوس و میلان جدال حساسی را برگزار خواهند کرد. مدافع عنوان قهرمانی در هفته پنجم کار سختی مقابل میزبانش تیم رم خواهد داشت. شهرآورد میلان در هفته دهم برگزار می شود. در هفته پانزدهم، ناپولی با میلان و لاتزیو با رم دیدار می کنند و بازی بزرگ سری آ بین تیم های اینتر و یوونتوس به میزبانی «افعی ها» برگزار خواهد شد.

هفته اول

اول شهریور: رم - فیورنتینا، آتالانتا - ساسولو، بولونیا - لاتزیو، فروزینونه - یوونتوس، جنوا - ناپولی، اینتر - مونزا، پارما - کالیاری، تورینو - میلان، اودینزه - کومو، ونتزیا - لچه

هفته دوم

۸ شهریور: میلان - ونتزیا، آتالانتا

- بولونیا، کالیاری - اینتر، فیورنتینا - فروزینونه، یوونتوس - پارما، لاتزیو - جنوا، لچه - رم، مونزا - اودینزه، ناپولی - کومو، ساسولو - تورینو

هفته سوم

۱۵ شهریور: رم - آتالانتا، بولونیا - ساسولو، کالیاری - لچه، فیورنتینا - تورینو،

فیورنتینا - آتالانتا، فروزینونه - لچه، جنوا - یوونتوس، مونزا - ناپولی، پارما - اودینزه، ساسولو - لاتزیو، تورینو - کومو، ونتزیا - اینتر

هفته دهم

۱۰ آبان: میلان - اینتر، آتالانتا - پارما، بولونیا - مونزا، کومو - ونتزیا، فروزینونه - تورینو، یوونتوس - ناپولی، لاتزیو - کالیاری، لچه - جنوا، ساسولو - فیورنتینا، اودینزه - رم

هفته یازدهم

۱۷ آبان: رم - ساسولو، کالیاری - فروزینونه، فیورنتینا - یوونتوس، جنوا - میلان، اینتر - کومو، مونزا - آتالانتا، ناپولی - لاتزیو، پارما - بولونیا، تورینو - لچه، ونتزیا - اودینزه

هفته دوازدهم

اول آذر: میلان - فروزینونه، آتالانتا - اینتر، بولونیا - اودینزه، کومو - کالیاری، یوونتوس - ونتزیا، لاتزیو - لچه، مونزا - فیورنتینا، ناپولی - تورینو، پارما - رم، ساسولو - جنوا

هفته سیزدهم

۸ آذر: رم - مونزا، کالیاری - میلان،

کومو - یوونتوس، فروزینونه - پارما، اینتر - جنوا، لچه - آتالانتا، ساسولو - ناپولی، تورینو - لاتزیو، اودینزه - فیورنتینا، ونتزیا - بولونیا

هفته چهاردهم

۱۵ آذر: میلان - پارما، بولونیا - رم، فیورنتینا - کالیاری، فروزینونه - اینتر، جنوا - تورینو، یوونتوس - اودینزه، لاتزیو - آتالانتا، مونزا - کومو، ناپولی - لچه، ونتزیا - ساسولو

هفته پانزدهم

۲۲ آذر: آتالانتا - جنوا، کالیاری - ونتزیا، کومو - بولونیا، اینتر - تورینو، یوونتوس - مونزا، لاتزیو - رم، لچه - ساسولو، ناپولی - میلان، پارما - فیورنتینا، اودینزه - فروزینونه

هفته شانزدهم

۲۹ آذر: میلان - کومو، رم - یوونتوس، آتالانتا - ناپولی، فیورنتینا - بولونیا، فروزینونه - لاتزیو، جنوا - اودینزه، لچه - اینتر، ساسولو - پارما، تورینو - کالیاری، ونتزیا - مونزا

هفته هفدهم

۱۳ دی: رم - فروزینونه، بولونیا -

یوونتوس، کالیاری - جنوا، کومو - لچه، فیورنتینا - لاتزیو، اینتر - ساسولو، مونزا - میلان، پارما - ناپولی، تورینو - ونتزیا، اودینزه - آتالانتا

هفته هجدهم

۱۶ دی: میلان - فیورنتینا، آتالانتا - کومو، فروزینونه - بولونیا، جنوا - مونزا، یوونتوس - تورینو، لاتزیو - اینتر، لچه - پارما، ناپولی - کالیاری، ساسولو - اودینزه، ونتزیا - رم

هفته نوزدهم

۲۰ دی: رم - میلان، بولونیا - جنوا، کالیاری - ساسولو، کومو - لاتزیو، فیورنتینا - لچه، اینتر - یوونتوس، مونزا - فروزینونه، پارما - ونتزیا، تورینو - آتالانتا، اودینزه - ناپولی

هفته بیستم

۲۷ دی: میلان - تورینو، آتالانتا - رم، کالیاری - کومو، یوونتوس - جنوا، لاتزیو - بولونیا، لچه - اودینزه، ناپولی - فیورنتینا، پارما - اینتر، ساسولو - مونزا، ونتزیا - فروزینونه

هفته بیست و یکم

۴ بهمن: رم - اودینزه، بولونیا - آتالانتا، کومو - ناپولی، فیورنتینا - ساسولو، فروزینونه - میلان، جنوا - پارما، اینتر - ونتزیا، یوونتوس - کالیاری، لچه - تورینو، مونزا - لاتزیو

هفته بیست و دوم

۱۱ بهمن: میلان - یوونتوس، آتالانتا - فیورنتینا، کالیاری - پارما، جنوا - لچه، لاتزیو - ونتزیا، مونزا - رم، ناپولی - اینتر، ساسولو - کومو، تورینو - فروزینونه، اودینزه - بولونیا

هفته بیست و سوم

۱۸ بهمن: رم - تورینو، آتالانتا - لاتزیو، بولونیا - میلان، کومو - مونزا، فیورنتینا - اودینزه، اینتر - کالیاری، یوونتوس - ساسولو، لچه - ناپولی، پارما - فروزینونه، ونتزیا - جنوا

هفته بیست و چهارم

۲۵ بهمن: رم - پارما، بولونیا - کومو، کالیاری - لاتزیو، فروزینونه - فیورنتینا، جنوا - آتالانتا، اینتر - میلان، مونزا - لچه، ناپولی - یوونتوس، تورینو - ساسولو، اودینزه - ونتزیا

هفته بیست و پنجم

۲ اسفند: میلان - جنوا، آتالانتا - مونزا، کومو - تورینو، فیورنتینا - اینتر، یوونتوس - بولونیا، لاتزیو - ناپولی، لچه - فروزینونه، ساسولو - رم، اودینزه - پارما، ونتزیا - کالیاری

هفته بیست و ششم

۹ اسفند: رم - ونتزیا، بولونیا - لچه، کالیاری - اودینزه، کومو - میلان، فروزینونه - ناپولی، جنوا - لاتزیو، اینتر - آتالانتا، مونزا - یوونتوس، پارما - ساسولو، تورینو - فیورنتینا

هفته بیست و هفتم

۱۶ اسفند: میلان - کالیاری، آتالانتا - تورینو، فیورنتینا - ونتزیا، یوونتوس - رم، لاتزیو - فروزینونه، لچه - کومو، مونزا - جنوا، ناپولی - پارما، ساسولو - بولونیا، اودینزه - اینتر

هفته بیست و هشتم

۲۳ اسفند: میلان - ساسولو، بولونیا - ناپولی، کالیاری - فیورنتینا، کومو - اودینزه،

فروزینونه - مونزا، جنوا - رم، لاتزیو - یوونتوس، پارما - لچه، تورینو - اینتر، ونتزیا - آتالانتا

هفته بیست و نهم

اول فروردین ۱۴۰۶: رم - لچه، آتالانتا - میلان، فیورنتینا - جنوا، اینتر - فروزینونه، یوونتوس - کومو، مونزا - بولونیا، ناپولی - ونتزیا، پارما - لاتزیو، ساسولو - کالیاری، اودینزه - تورینو

هفته سی ام

۱۵ فروردین: میلان - مونزا، رم - بولونیا، کالیاری - ناپولی، کومو - فیورنتینا، فروزینونه - اودینزه، جنوا - اینتر، لچه - لاتزیو، ساسولو - آتالانتا، تورینو - یوونتوس، ونتزیا - پارما

هفته سی و یکم

۲۲ فروردین: بولونیا - ونتزیا، کالیاری - آتالانتا، فیورنتینا - میلان، فروزینونه - جنوا، اینتر - رم، یوونتوس - لچه، لاتزیو - تورینو، ناپولی - ساسولو، پارما - کومو، اودینزه - مونزا

هفته سی و دوم

۲۹ فروردین: میلان - ناپولی، رم - لاتزیو، آتالانتا - اودینزه، بولونیا - کالیاری، کومو - فروزینونه، فیورنتینا - پارما، مونزا - اینتر، ساسولو - لچه، تورینو - جنوا، ونتزیا - یوونتوس

هفته سی و سوم

۵ اردیبهشت: کالیاری - مونزا، فروزینونه - رم، جنوا - ساسولو، اینتر - بولونیا، یوونتوس - فیورنتینا، لاتزیو - کومو، لچه - میلان، ناپولی - اودینزه، پارما - آتالانتا، ونتزیا - تورینو

هفته سی و چهارم

۱۲ اردیبهشت: میلان - لاتزیو، رم - ناپولی، آتالانتا - یوونتوس، بولونیا - فیورنتینا، کومو - اینتر، لچه - کالیاری، مونزا - ونتزیا، ساسولو - فروزینونه، تورینو - پارما، اودینزه - جنوا

هفته سی و پنجم

۱۹ اردیبهشت: فیورنتینا - رم، فروزینونه - آتالانتا، جنوا - کالیاری، اینتر - لچه، لاتزیو - ساسولو، ناپولی - مونزا، پارما - میلان، تورینو - بولونیا، اودینزه - یوونتوس، ونتزیا - کومو

هفته سی و ششم

۲۶ اردیبهشت: میلان - رم، بولونیا - فروزینونه، کالیاری - تورینو، کومو - آتالانتا، یوونتوس - اینتر، لاتزیو - اودینزه، لچه - فیورنتینا، مونزا - پارما، ناپولی - جنوا، ساسولو - ونتزیا

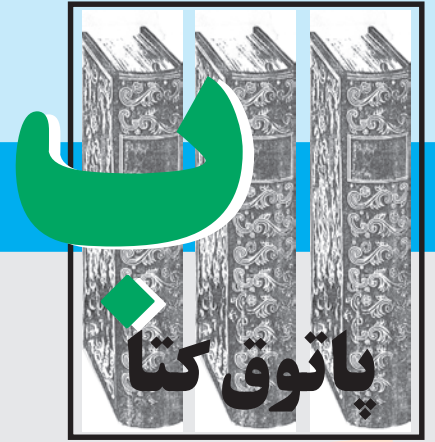
هفته سی و هفتم

۲ خرداد: رم - کومو، آتالانتا - لچه، فیورنتینا - مونزا، فروزینونه - کالیاری، جنوا - بولونیا، اینتر - لاتزیو، پارما - یوونتوس، تورینو - ناپولی، اودینزه - ساسولو، ونتزیا - میلان

هفته سی و هشتم

۹ خرداد: میلان - اودینزه، بولونیا - پارما، کالیاری - رم، کومو - جنوا، یوونتوس - فروزینونه، لاتزیو - فیورنتینا، لچه - ونتزیا، مونزا - تورینو، ناپولی - آتالانتا، ساسولو - اینتر

سفر به قلب تاریخ سکوها؛ روایتی از دنیای اولتراها

■ رضایی

تأثیر فناوری بر سلامت روان و آموختن راهکارهای علمی برای مدیریت آن، ضرورتی انکارناپذیر برای هر فرد به شمار می‌رود. در همین رابطه کتاب "روان‌شناسی اضطراب در دنیای امروز؛ نسلی که آرام نمی‌شود" به قلم لارن کوک و باتر جمه‌آیلار عباسی، بهاره حسینیلو، توحید عباس زاده و رضایت مختاری و با همت نشر حتمی منتشر شده است. این اثر می‌کوشد با بررسی علمی عوامل شکل‌گیری اضطراب در عصر فناوری، تبیین نقش شبکه‌های اجتماعی، سبک زندگی مدرن و فشارهای روانی نوین، و همچنین ارائه یافته‌های معتبر روان‌شناسی، مثال‌های کاربردی و راهکارهای عملی، خواننده را در مسیر شناخت بهتر ذهن، مدیریت اضطراب و دستیابی به آرامشی پایدار همراهی کند. امید است مطالعه این کتاب، نه تنها به افزایش آگاهی در باره ماهیت اضطراب و شیوه‌های مقابله با آن بینجامد، بلکه الهام‌بخش ایجاد تغییراتی مثبت در سبک زندگی باشد؛ تغییراتی که به پرورش نسلی آگاه‌تر، متعادل‌تر، تاب‌آورتر و آرام‌تر در مواجهه با پیچیدگی‌های جهان امروز کمک کند.

و گفت‌وگوهای مستقیم با اعضای گروه‌های اولترا شکل گرفته است. نویسنده بدون جانبداری، تلاش می‌کند تصویری واقعی از جنبه‌های مثبت و منفی این پدیده ارائه دهد. این اثر تنها یک کتاب فوتبالی نیست، بلکه پژوهشی اجتماعی در باره یکی از تأثیرگذارترین خرده فرهنگ‌های جهان ورزش به شمار می‌رود. ترجمه روان بهنام جعفرزاده و انتشار آن توسط نشر وزن دنیا، این اثر را در دسترس مخاطبان قرار داده است.

کتاب "روان‌شناسی اضطراب در دنیای امروز؛ نسلی که آرام نمی‌شود"

اضطراب یکی از شایع‌ترین مسائل روان‌شناختی در دنیای امروز است که با گسترش فناوری و زندگی دیجیتال، ابعاد تازه‌ای پیدا کرده است. اگرچه تکنولوژی باهدف آسان‌تر کردن زندگی انسان به وجود آمده، اما در بسیاری از موارد به‌عنوان عاملی برای افزایش فشار روانی تبدیل شده است. شبکه‌های اجتماعی، پیام‌رسان‌ها و دسترسی دائمی به اینترنت باعث شده‌اند که افراد همواره خود را در معرض حجم عظیمی از اطلاعات، اخبار و مقایسه‌های اجتماعی قرار دهند. این وضعیت ذهن را در حالت آماده‌باش دائمی نگه می‌دارد و احساس نگرانی و تنش را افزایش می‌دهد. برای مثال انتشار لحظه‌ای اخبار بحران‌ها، جنگ‌ها، بیماری‌ها و مشکلات اقتصادی، حتی اگر مستقیماً به زندگی فرد مربوط نباشند، می‌تواند احساس ناامنی و نگرانی مزمن ایجاد کند. از دیدگاه روان‌شناسی، مغز انسان برای پردازش بی‌وقفه این حجم از محرک‌ها طراحی نشده است. دریافت مداوم اعلان‌ها، پیام‌ها و ایمیل‌ها، سیستم عصبی را در وضعیت هوشیاری دائمی قرار می‌دهد و فرصت استراحت ذهنی را کاهش می‌دهد. در نتیجه، علائمی مانند بی‌خوابی، کاهش تمرکز، خستگی ذهنی، تحریک‌پذیری و حتی حملات اضطرابی در برخی افراد افزایش می‌یابد. با این حال، تکنولوژی ذاتاً عمل اضطراب‌ناپسند نیست؛ بلکه نحوه استفاده از آن تعیین‌کننده پیامدهای روانی است. استفاده آگاهانه از ابزارهای دیجیتال، تعیین زمان مشخص برای حضور در فضای مجازی، خاموش کردن اعلان‌های غیرضروری، انجام فعالیت‌های بدنی، مدیتیشن و حفظ ارتباطات واقعی با خانواده و دوستان، می‌تواند از شدت اضطراب بکاهد. برای نمونه، فردی که روزانه یک ساعت تلفن همراه خود را کنار می‌گذارد و به مطالعه، ورزش یا گفت‌وگوی حضوری می‌پردازد، معمولاً آرامش ذهنی بیشتری را تجربه می‌کند.

در نهایت، می‌توان گفت که عصر تکنولوژی فرصت‌های بی‌شماری برای پیشرفت انسان فراهم کرده است، اما هم‌زمان چالش‌های روان‌شناختی جدیدی نیز به همراه آورده است. شناخت عوامل ایجادکننده اضطراب و مدیریت صحیح استفاده از فناوری از مهم‌ترین مهارت‌های زندگی در قرن بیست و یکم به شمار می‌رود و می‌تواند به حفظ سلامت روان، افزایش کیفیت زندگی و ایجاد تعادل میان دنیای واقعی و دیجیتال کمک کند. علاوه بر این، افزایش وابستگی به فناوری موجب کاهش تعاملات اجتماعی حضوری شده است؛ در حالی که ارتباط چهره‌به‌چهره یکی از مهم‌ترین عوامل حفظ سلامت روان محسوب می‌شود. بسیاری از افراد ساعت‌های طولانی را در فضای مجازی سپری می‌کنند، اما با وجود ارتباطات گسترده آنلاین، احساس تنهایی و انزوا را تجربه می‌کنند. این احساس تنهایی می‌تواند زمینه‌ساز اضطراب، افسردگی و کاهش رضایت از زندگی شود. از این رو، روان‌شناسان بر اهمیت ایجاد تعادل میان استفاده از فناوری و حضور فعال در دنیای واقعی تأکید دارند.

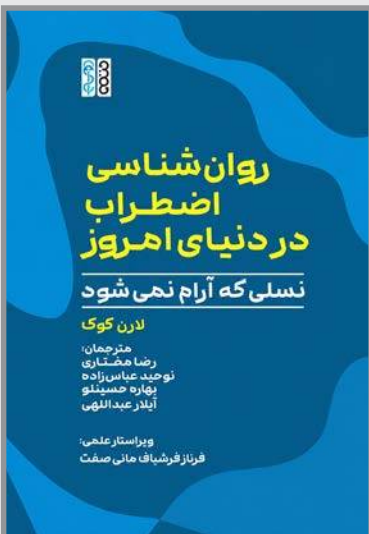
در کنار مدیریت صحیح استفاده از تکنولوژی، ورزش نیز یکی از مؤثرترین راهکارهای کاهش اضطراب است. فعالیت‌های ورزشی با افزایش ترشح هورمون‌هایی مانند اندورفین و سروتونین، احساس آرامش، نشاط و رضایت را در فرد تقویت می‌کنند و از شدت تنش‌های روانی می‌کاهند. حتی ورزش‌های ساده‌ای مانند پیاده‌روی، دوچرخه‌سواری، شنا یا انجام تمرینات کششی به مدت ۳۰ دقیقه در روز می‌تواند کیفیت خواب را بهبود بخشد، تمرکز را افزایش دهد و توانایی فرد را در مقابله با استرس‌های روزمره تقویت کنند. بنابراین، ترکیب استفاده آگاهانه از فناوری با ورزش منظم و سبک زندگی سالم، یکی از بهترین راهکارها برای حفظ سلامت روان و کاهش اضطراب در دنیای پرشتاب امروز به شمار می‌رود.

با توجه به آنچه بیان شد، اضطراب در دنیای امروز دیگر صرفاً احساسی گذرا یا واکنشی موقت به فشارهای زندگی نیست؛ بلکه به یکی از مهم‌ترین چالش‌های روان‌شناختی انسان معاصر تبدیل شده است. شتاب‌روزافزون زندگی، گسترش فناوری، حضور دائمی در فضای مجازی و تغییرات پیوسته اجتماعی، ذهن انسان را بیش از هر زمان دیگری در معرض تنش، نگرانی و فرسودگی قرار داده‌اند. از این رو، شناخت ریشه‌های اضطراب، آگاهی از

فوتبال برای بسیاری تنها یک مسابقه ۹۰ دقیقه‌ای است، اما برای برخی هواداران، به سبک زندگی، هویت و حتی میدان نبرد تبدیل می‌شود. در پس سکوها پر هیاهوی ورزشگاه‌ها، دنیایی از تعصب، وفاداری، رقابت و گاه خشونت جریان دارد که کمتر دیده می‌شود. کتاب "۱۳۱۲ در میان اولتراها" مخاطب را به قلب این جهان ناشناخته می‌برد و با روایتی مستند، پرده از این اثر، سفری متفاوت به یکی از پیچیده‌ترین و بحث‌برانگیزترین پدیده‌های دنیای فوتبال است. پس از این اثر به سراغ یکی از رایج‌ترین معضله‌های امروز یعنی اضطراب می‌رویم. در جهانی که سرعت، فناوری و فشارهای روزمره بیش از هر زمان دیگری بر ذهن انسان سایه افکنده‌اند، اضطراب به یکی از رایج‌ترین تجربه‌های زندگی مدرن تبدیل شده است. شناخت ریشه‌های این پدیده و آموختن راه‌های علمی برای مدیریت آن، ضرورتی انکارناپذیر برای حفظ سلامت روان به شمار می‌رود. کتاب "روان‌شناسی اضطراب در دنیای امروز؛ نسلی که آرام نمی‌شود" با نگاهی علمی و کاربردی، به واکاوی این چالش مهم و راه‌های مواجهه با آن می‌پردازد.

کتاب "۱۳۱۲ در میان اولتراها"

اولتراها، گروه‌های سازمان‌یافته و متعصب هواداران فوتبال هستند که از دهه ۱۹۶۰ در اروپا شکل گرفتند و به مرور در سراسر جهان گسترش یافتند. هدف اصلی آن‌ها حمایت بی‌وقفه از تیم محبوبشان از طریق شعارها، پرچم‌ها، نمایش‌های عظیم (تیفو) و ایجاد فضای پر شور در ورزشگاه است. با این حال، برخی گروه‌های اولترا در طول تاریخ به خشونت، درگیری خیابانی و شورش‌های فوتبالی نیز شهرت یافته‌اند. رقابت میان این گروه‌ها گاهی از فوتبال فراتر رفته و به دشمنی‌های تاریخی، سیاسی یا قومی گره خورده است. در کشورهایی مانند ایتالیا، صربستان، کرواسی، آرژانتین، یونان، ترکیه و لهستان، فرهنگ اولتراها بسیار قدرتمند است. این گروه‌ها معمولاً ساختار داخلی، رهبران مشخص و قوانین خاص خود را دارند. استفاده از مواد آتش‌زا، دودز و اجرای تیفوهای عظیم از ویژگی‌های رایج بسیاری از آن‌هاست. در برخی مسابقات حساس، حضور اولتراها باعث افزایش تدابیر امنیتی و استقرار گسترده پلیس می‌شود. درگیری‌های خونین میان برخی گروه‌ها در گذشته به‌خیمی یا کشته شدن هواداران نیز انجامیده است. به همین دلیل، بسیاری از کشورها قوانین سخت‌گیرانه‌ای برای کنترل خشونت و ورزشگاه‌ها وضع کرده‌اند. با وجود این، همه اولتراها خشن نیستند و بسیاری از آن‌ها تنها به حمایت پر شور و سازمان‌یافته از تیم خود می‌پردازند. برخی گروه‌ها در فعالیت‌های اجتماعی، خیریه و کمک به هواداران نیز نقش دارند. وفاداری اعضای اولترا به تیمشان معمولاً مادام‌العمر و بخشی از هویت شخصی آن‌هاست. در بسیاری از ورزشگاه‌ها، صدای طبل، شعارهای هماهنگ و پرچم‌های بزرگ حاصل فعالیت همین گروه‌هاست. رسانه‌ها اغلب بر جنبه‌های خشن اولتراها تمرکز می‌کنند، اما فرهنگ آن‌ها ابعاد اجتماعی و فرهنگی نیز دارد. با این حال، گروه‌هایی که به خشونت روی می‌آورند، می‌توانند امنیت مسابقات و جان تماشاگران را به خطر بیندازند. فدراسیون‌های فوتبال و باشگاه‌ها همواره تلاش می‌کنند میان حمایت پر شور هواداران و حفظ امنیت ورزشگاه تعادل برقرار کنند. امروزه اولتراها همچنان یکی از تأثیرگذارترین و بحث‌برانگیزترین پدیده‌های دنیای فوتبال به شمار می‌روند. دنیای اولتراها آمیزه‌ای از شور، وفاداری، هویت جمعی و گاه افراط‌گرایی است؛ جایی که عشق به فوتبال، در برخی موارد، به مرز خشونت و درگیری نیز کشیده می‌شود. مونتاقیو در این کتاب با سفر به کشورهای مختلف، از نزدیک با گروه‌های افراطی هواداران فوتبال زندگی کرده و تجربه‌های خود را روایت می‌کند. او خواننده را با فرهنگ، باورها، قوانین نانوشته و سبک زندگی این گروه‌ها آشنا می‌سازد. کتاب به نقش سیاست، هویت، ملی‌گرایی و مسائل اجتماعی در شکل‌گیری فرهنگ اولتراها می‌پردازد. همچنین به رقابت‌های شدید، درگیری‌ها و فضای پرتنش سکوها فوتبال در کشورهای مختلف اشاره می‌کند. روایت اثر بر پایه مشاهدات میدانی

پایان کار ایران در لیگ ملت‌های والیبال با شکست مقابل ترکیه شاگردان پیاترا در رده چهاردهم قرار گرفتند

تیم ملی والیبال ایران لیگ ملت‌های ۲۰۲۶ را با شکست مقابل ترکیه به پایان برد. تیم ملی والیبال ایران در دوازدهمین و آخرین بازی خود از فصل ۲۰۲۶ لیگ ملت‌ها به مصاف تیم ملی ترکیه رفت و با نتیجه ۳ بر یک شکست خورد. انتظار می‌رفت تیم ایران در بازی آخر خود و در مقابل تیمی مثل ترکیه بتواند برنده از زمین خارج شود. نتیجه ۲۵ بر ۱۷ در ست نخست به سود ایران، امیدوارکننده بود، اما شاگردان پیاترا در ۳ ست بعدی با نتایج ۲۲ بر ۲۵، ۱۶ بر ۲۵ و ۱۹ بر ۲۵ از ترکیه شکست خوردند. هدایت تیم ملی والیبال ترکیه برعهده اسلوبودان کواچ، سرمربی پیشین تیم ملی ایران بود.

علی حق‌پرست با کسب ۲۰ پوئن، امتیازآورترین بازیکن ایران در این دیدار بود. آدیس لاگومزیا از تیم ترکیه نیز با کسب ۲۳ امتیاز، عنوان امتیازآورترین بازیکن این مسابقه را به دست آورد. تیم ملی والیبال ایران در مجموع ست‌های این مسابقه ۸۲ امتیاز کسب کرد که به ترتیب ۵۵ پوئن در حمله، ۷ امتیاز در دفاع، ۴ پوئن سرویس و ۱۶ امتیاز از اشتباهات بازیکنان حریف بود. بازیکنان تیم ملی والیبال ترکیه نیز در مجموع ست‌های این مسابقه ۹۲ امتیاز کسب کردند که شامل ۴۴ امتیاز حمله، ۱۸ دفاع، ۳ پوئن سرویس و ۲۷ امتیاز از اشتباهات بازیکنان تیم ایران بود. تیم ملی والیبال ایران نیز در مرحله مقدماتی سه برد، ۹ شکست و ۱۱ امتیاز کسب کرد و در جایگاه چهاردهم جدول قرار گرفت. ملی‌پوشان والیبال ایران پس از استراحتی کوتاه، تمرینات خود را برای حضور شایسته در رقابت‌های قهرمانی آسیا و انتخابی المپیک شروع خواهند کرد.

از سوی دیگر شاگردان روبرتو پیاترا در تیم ملی ایران در ۱۲ مسابقه لیگ ملت‌های ۲۰۲۶ نتایج زیر را به دست آوردند:

پیروزی: آرژانتین، کوبا و آلمان
شکست: برزیل، بلغارستان، بلژیک، فرانسه، آمریکا، ژاپن، اوکراین، اسلونی و ترکیه

علاوه بر آمار برد و باخت، عملکرد فردی بازیکنان هم چنگی به دل نمی‌زند و فقط محمدرضا حضرت‌پور بین سه نفر اول بهترین دریافت‌کنندگان دور مقدماتی قرار گرفت و عرشیا به‌نژاد هم در رتبه چهارم بهترین پاسورها ایستاد. البته با این حال ایران در تمام فاکتورهای انفرادی در بین ۸ نفر نخست نماینده دارد و این در حالی است که تیم ملی ایران در بین ۱۸ تیم در رده ۱۴ قرار گرفت.

نتایج دیدارهای تیم ملی ایران

* ایران یک برزیل ۳
* ایران صفر بلغارستان ۳
* ایران ۳ آرژانتین ۲
* ایران ۲ بلژیک ۳
* ایران ۲ فرانسه ۳
* ایران صفر آمریکا ۳
* ایران ۲ ژاپن ۳
* ایران ۳ کوبا یک
* ایران یک اوکراین ۳
* ایران ۳ آلمان ۲

* ایران صفر اسلونی ۳
* ایران یک ترکیه ۳

عملکرد فردی، بهتر از تیمی!

عملکرد فردی بازیکنان ایران در جریان لیگ ملت‌های ۲۰۲۶ که همراه با اشتباهات زیادی بود، باعث شد تا فقط دو نفر از آنها بین نفرات برتر قرار بگیرند. با این حال ایران عملکرد فردی بهتری نسبت به نتیجه تیمی داشته است. جدول آماری برترین‌های لیگ ملت‌ها در پایان دور مقدماتی به شرح زیر است:

امتیازآورترین‌ها

۱- الکساندر نیکولوف از بلغارستان، ۲۷۸ امتیاز

۲- فره رگزر از بلژیک، ۲۶۸ امتیاز

۳- نیک مویانوویچ از اسلونی، ۲۲۷ امتیاز

۷- علی حاجی‌پور از ایران، ۱۸۵ امتیاز

۱۵- علی حق‌پرست از ایران، ۱۴۹ امتیاز

بهترین مهاجمان

۱- الکساندر نیکولوف از بلغارستان، ۲۴۷ امتیاز

۲- فره رگزر از بلژیک، ۲۴۶ امتیاز

۳- نیک مویانوویچ از اسلونی، ۱۹۶ امتیاز

۸- علی حاجی‌پور از ایران، ۱۵۴ امتیاز

۱۴- علی حق‌پرست از ایران، ۱۲۵ امتیاز

بهترین مدافعان

۱- جکسون هاو از کانادا، ۴۵ امتیاز

۲- بولبول بدیرهان از ترکیه، ۳۸ امتیاز

۳- بارتلمی لمانسکی از لهستان، ۲۸ امتیاز

۸- علی حاجی‌پور از ایران، ۲۱ امتیاز

۱۳- محمد ولی‌زاده از ایران، ۱۶ امتیاز
بهترین سرویس‌زن‌ها

۱- دمیترو یانچوک از اوکراین، ۲۱ امتیاز

۲- ران تاکاهاشی از ژاپن، ۲۱ امتیاز

۳- الکساندر نیکولوف از بلغارستان، ۲۰ امتیاز

امتیاز

۷- علی حق‌پرست از ایران، ۱۴ امتیاز

۱۰- پوریا حسین‌خانزاده از ایران، ۱۱ امتیاز

امتیاز

بهترین پاسورها

۱- آنتوان بریزارد از فرانسه

۲- فرناندو کرلینگ از برزیل

۳- اوروش پلانی‌نشیچ از اسلونی

۴- عرشیا به‌نژاد از ایران

۴۰- ایلشن داوودی‌پور از ایران

بهترین‌ها در توپ‌گیری

۱- فرانکو ماسیمینو از آرژانتین

۲- برکای بایراکتار از ترکیه

۳- گوریک لانتسوغت از بلژیک

۶- محمدرضا حضرت‌پور از ایران

۲۱- مرتضی شریفی از ایران

بهترین دریافت‌کننده‌ها

۱- ماتیس هنو از فرانسه

۲- برکای بایراکتار از ترکیه

۳- محمدرضا حضرت‌پور از ایران

۱۷- علی حق‌پرست و مرتضی شریفی

از ایران

هشت تیم صعود کننده به مرحله نهایی

مرحله مقدماتی لیگ ملت‌ها ۲۰۲۶

گروه مردان که از ۲۰ خرداد ۱۴۰۵ آغاز شده

بود، دوشنبه ۲۹ تیر پس از برگزاری ۱۰۸

مسابقه به پایان رسید. در پایان این مرحله

از مسابقات تیم‌های ژاپن، لهستان، اسلونی، ایتالیا، آمریکا و ترکیه به عنوان هفت تیم برتر و چین به عنوان میزبان راهی مرحله نهایی این رقابت‌ها شدند. همچنین تیم‌های بلغارستان، برزیل، فرانسه، صربستان، آلمان، بلژیک، ایران، آرژانتین، کوبا و کانادا با کسب رتبه‌های هشتم تا هفدهم به کار خود در لیگ ملت‌ها پایان دادند و کانادا نیز از این رقابت‌ها سقوط کرد. تیم ملی والیبال ایران نیز در مرحله مقدماتی سه برد، ۹ شکست و ۱۱ امتیاز کسب کرد و در جایگاه چهاردهم جدول قرار گرفت.

رده‌بندی لیگ ملت‌ها

۱- ژاپن ۱۲ برد و ۳۰ امتیاز

۲- لهستان ۱۰ برد و ۲۹ امتیاز

۳- اسلونی ۱۰ برد و ۲۶ امتیاز

۴- ایتالیا ۸ برد و ۲۶ امتیاز

۵- آمریکا ۸ برد و ۲۵ امتیاز

۶- ترکیه ۸ برد و ۲۲ امتیاز

۷- اوکراین ۷ برد و ۲۳ امتیاز

۸- بلغارستان ۷ برد و ۲۰ امتیاز

۹- برزیل ۷ برد و ۱۹ امتیاز

۱۰- فرانسه ۶ برد و ۱۶ امتیاز

۱۱- صربستان ۵ برد و ۱۶ امتیاز

۱۲- آلمان ۵ برد و ۱۵ امتیاز

۱۳- بلژیک ۴ برد و ۱۲ امتیاز

۱۴- ایران ۳ برد و ۱۱ امتیاز

۱۵- آرژانتین ۳ برد و ۱۰ امتیاز

۱۶- کوبا ۳ برد و ۱۰ امتیاز

۱۷- کانادا یک برد و ۱۰ امتیاز

۱۸- چین یک برد و ۴ امتیاز

جام جهانی ۲۰۲۶

از نگاه دوربین

■ واکنش جود بلینگام، بازیکن تیم انگلیس، پس از سرنگونی در حالی که انزو فراناندز، جولیانو سیمئونه و ناهوئل مولینا، بازیکنان آرژانتین، نظاره گر صحنه هستند

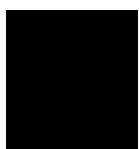
■ آنتونی گوردون، بازیکن انگلیس، گل اول تیم خود را وارد دروازه امیلیانو مارتینز، دروازه بان تیم آرژانتین می کند

■ لیونل مسی در پایان مسابقه هری کین، کاپیتان انگلیس را در آغوش گرفته است

■ بوکایو ساکا، بازیکن تیم انگلیس، در حال جشن گرفتن هت تریک خود در بازی مقابل فرانسه با جود بلینگام و ریس جمیز است

■ برخورد بلینگام، بازیکن انگلیس با لیونل مسی، کاپیتان آرژانتین

■ جدال کیلیان امباپه، مهاجم گلزن فرانسه با "ازری کونسا"، بازیکن انگلیس

بهمن راضی‌تر از استقلال...

استقلال تهران (۰۰)

بهمن کرج (۰۰)

داور: مهدی اخوان با کمک محمدعلی فروغی و مسعود عنایت
 خطار: جواد زرینچه (۷۳)، صادق ورمزیار (۴۰) و محمد نوری (۷) از استقلال و محمدرضا مهدوی (۵۶) و فرهاد مجیدی (۴۷) از بهمین
 تماشاگر: حدود ۳۵ هزار نفر
 ورزشگاه آزادی تهران - جمعه پنجم مردادماه ۷۵ (ساعت ۱۸):

استقلال:
 بهزاد غلامپور
 داریوش یزدانی
 جواد زرینچه
 محمد نوری
 صادق ورمزیار
 امیرقلعه‌نویی (کاپیتان)
 علیرضا منصوریان
 بهروز پرورشخواه
 محمدرضا مهرانپور
 (۸۱-محمدنقوی)
 عبدالصمد مرفاوی
 ادموند اختر
 (۶۶-علی اکبریان)
 مربی: منصور پورحیدری

بهمین:
 -احمد سجادی
 -فرشاد فلاح‌ت‌زاده
 -نادر محمدخانی (کاپیتان)
 -محمدرضا مهدوی
 -رضاراضی‌منش
 -سیدمهدی حسینی نسب
 -یدالله سلیمانی
 -فرهاد مجیدی
 (۸۷-هادی کافی)
 -علی اکبر یوسفی
 (۷۳-محمدنوازی)
 -جمشید شاه‌محمدی
 (۶۵-خداداد عزیزی)
 -علی اصغر مدیرروستا
 مربی: فرهاد کاظمی

نگاه کلی: استقلال و بهمین با ارائه یک بازی بسته و کند که کم‌حادثه هم بود نیمه اول را بدون گل به پایان بردند. دو تیم با محدود کردن فضای بازی چشم به «تکنیک» یاران خط میانی بستند تا در این رهگذر با سود بردن از حادثه‌های احتمالی و یا خلاقیت‌های آنی بازیکنان خود به گل برسند. فاصله زیاد بین خطوط میانی و حمله دو تیم باعث شد تا مهاجمان نه‌چندان سرخ‌حال آنان که نیاز مبرمی به حمایت داشتند برای گل زدن با مشکلاتی مضاعف مواجه باشند. نیمه دوم را استقلال با ضربات از راه دور آغاز کرد تا شاید از این رهگذر به گل برسد. علاوه‌براین آبی‌پوشان با برتری بی‌چون‌وچرای مردان میانی با گرفتن نبض بازی سایه برتری خود را بر حریف انداخت. اینان تا به انتهای بازی با وجود حملات فراوان نتیجه‌ای نگرفتند تا بهمینی‌ها خوشحال و راضی از کسب تساوی به رختکن بروند.

حوادث بازی: در دقیقه ۴ ضربه ایستگاهی

یوسفی را غلامپور به خوبی مهار کرد. در دقیقه ۱۲ فرار پرورش‌خواه در پی پاس قلعه‌نویی را رضایی‌منش در پنج متری دروازه دفع کرد. غلامپور در رویارویی با یوسفی در دقیقه ۱۴ موفق‌تر عمل کرد. در دقیقه ۴۴ فرار و سانتر قلعه‌نویی از راست با ضربه سر مرفاوی همراه شد که فلاح‌ت‌زاده از روی خط توپ را دفع کرد و در برگشت ضربه مهرانپور با برخورد به رضایی‌منش دفع شد. در دقیقه ۴۷ پاس قلعه‌نویی و ضربه سنگین مهرانپور با اختلاف اندکی از کنار تیر عمودی به بیرون رفت. در دقیقه ۵۵ سانتر مرفاوی و ضربه سر پرورش‌خواه از روی نقطه پنالتی را سجادی کنترل کرد. در دقیقه ۷۰ و ۷۸ غلامپور در دو نوبت با خروجی خوب سد راه رضایی‌منش شد. در دقیقه ۸۷ ضربه عزیزی در پی حرکت پا به توپ او با دفع غلامپور بی‌ثمر ماند. در ۲ دقیقه پایانی استقلال توسط مرفاوی روی پاس ورمزیار و منصوریان که با دفاع پرلایه بهمین دفع شد گرمایی دوچندان به بازی داد که سرانجامی برای این تیم نداشت.

حادثه ویژه: استقلال که هفته‌هاست در زدن گل مشکل دارد، بار دیگر با کمبود یک گلزن تمام‌عیار از بخت‌های مناسبی که نصیبش شد بسود لازم را نبرد. آبی‌پوشان باید برای این مشکل خود راهی بیابند و گرنه در بازی‌های بعد هم از بخت‌های خود نصیب چندانی نخواهند برد.

نتیجه‌گیری: نیمه اول بازی با تدابیر مربیان به پیکاری «تاکتیکی» بدل شد. در نیمه دوم استقلال با انگیزه‌تر از حریف پا به میدان گذاشت این تیم باید که از این ترفند استفاده می‌برد اما با خلاء یک مهاجم گلزن ناراضی از کسب یک امتیاز بازی را به پایان برد.

در حاشیه: باز هم پرتاب بمب‌های صوتی توسط تماشاگران شکلی ناخوشایند بر زمین بازی داد. ابراهیم راتلیج مربی بوسنیایی استقلال نیز بر روی نیمکت ذخیره‌ها در کنار پورحیدری حضور داشت.

منصور پورحیدری: بعد از بازی: بازی خوبی بود. بازیکنان با خوب به وظایف خود عمل کردند اما ما نتوانستیم از بخت‌های خوب خود استفاده کنیم. برای گلزنی با مشکلاتی روبرو هستیم که امیدوارم با زحمت بیشتر بتوانیم آنرا حل کنیم.

فرهاد کاظمی: بعد از بازی: بازی پر افت و خیزی بود. ما درصدد بودیم که با استفاده از سرعت مهاجمانمان پشت دفاع حریف صاحب موقعیت شویم. این کار به خوبی اجرا شد اما یک غلامپور هوشیار ۴ بار در رویارویی با یاران ما عالی عمل کرد تا دست ما به گلزنی بسته باشد.

آلبوم فوتبال- جام آزادگان (۷۵)

سیمان سپاهان، بهترین تیم هفته ششم

سیمان سپاهان، یکی از سه نماینده اسپهان در جام آزادگان، در گام ششم با نتیجه ۱-۰ در دروازه‌های خود را شکست داد. سپاهان در این بازی به گل گیشاد دوم به عنوان بهترین تیم هفته انتخاب شد.

جدول رده‌بندی لیگ ایران

امتیاز	گلهای	بخت	مساوی	برد	بازی	تیمها
۱۲	۸-۹	۱	۳	۳	۷	۱- بهمین کرج
۱۱	۱۰-۱۵	۲	۲	۳	۷	۲- پیام خراسان
۱۱	۵-۹	۲	۲	۳	۷	۳- سیمان سپاهان
۱۱	۸-۱۱	۱	۲	۳	۶	۴- نفت
۱۱	۴-۵	۲	۲	۳	۷	۵- برق
۱۰	۸-۸	۳	۱	۳	۷	۶- تراکتورسازی
۹	۳-۵	-	۳	۲	۵	۷- استقلال
۸	۵-۶	-	۵	۱	۶	۸- سپاسد
۷	۳-۷	۱	۱	۲	۴	۹- پیروزی
۷	۳-۵	-	۴	۱	۵	۱۰- پاس
۷	۷-۵	۳	۱	۲	۶	۱۱- ماشین‌سازی
۶	۶-۴	۳	۳	۱	۷	۱۲- پلی‌اکریل
۶	۱۴-۷	۴	-	۲	۶	۱۳- شمشوک
۵	۱۲-۶	۳	۲	۱	۶	۱۴- کشاورز
۴	۷-۵	۲	۴	-	۶	۱۵- ذوب‌آهن
۳	۸-۵	۳	۳	-	۶	۱۶- ملوان

«مومنی» کنار گذاشته شد!

■ در دیدار دیروز پلی‌اکریل و پاس، محمد مومنی غیبت داشت و در تهران به سر می‌برد.
 در آخرین تمرین روز چهارشنبه پلی‌اکریل، مومنی به علت رعایت نکردن مسائل انضباطی تیم، کنار گذاشته شد.

دایی: به قطر می‌روم

□ علی دایی، مهاجم ملی‌پوش تیم پیروزی به همکار ما گفت:
 در پایان دیدارهای دور اول و دوم جام قهرمانی باشگاههای آسیا به همراه تیم پیروزی، برای یک فصل بازی به باشگاه «السد» قطر خواهیم رفت. دایی اضافه کرد که باشگاه پیروزی با سفر وی به قطر موافقت کرده است.

کیمپان ورزشی

شماره ۲۱۴۱ - شنبه ۶ مرداد ۱۳۷۵ - سال چهارم - ۱۰۰۰ ریال

بازیکنان تیمیک آتلانتا-۹۶

کشتی گیران آزادکار از پی‌فرده به میدان می‌روند

سریخ و مودرو با مجتبی محرمی

به یاد آن «مرد عاشق» وظیفه فدراسیون فوتبال

شاید بتوان گفت که «مددوعی» با آنکه از دانش و علم فوتبال امروزی کمتر اطلاع داشت، ولی استعدادیابی و عشق او به پرورش جوانان به گونه‌ای بود که اکثر شاگردان «آقامد» در تیم ملی کارنامه قبولی گرفتند تا مشخص شود که هر جاس عشق و ایمان و تلاش، جانشینی کار شود، بسیاری از کاستی‌ها را می‌توان فراموش کرد. که به حق «آقا مدد» چنین بود. «رسول مددوعی» در یک جمعه تابستانی، که از ورزشگاه آزادی تهران به خانه بازمی‌گشت دچار سانحه شد و بر اثر شدت جراحات وارده، دارفانی را وداع گفت و ورزش و به خصوص فوتبال محلات را عزادار کرد و... یادش گرامی باد....

امید است فدراسیون فوتبال به یاد این مرد پر تلاش فوتبال، مسابقاتی را تحت عنوان رسول مددوعی نامگذاری نماید تا نام «آقامد» برجای گرفته‌شده و با ارزش نقش بسته شود. و یادش برای آیندگان به نیکی ماندگار بماند.

سال‌ها دیگر از درگذشت پیر فوتبال ایران و پدر فوتبال محلات، مرحوم رسول مددوعی معروف به «آقامد» گذشت و یارانش باز بر مزارش گردهم آمدند تا یادش را گرامی بدارند.

مرحوم رسول مددوعی از خادمین و مردان پرتلاش فوتبال محلات بود که عاشقانه و بدون چشمداشت مالی، در زمین‌های خاکی تهران به دنبال «گنج» می‌گشت تا با گروهی از جوانان پرشور فوتبال، ورزش محلات را پر رونق نگه‌دارد و الحق تلاش خستگی ناپذیر «آقامد» حاصلی پر رنگ داشت تا شاگردانش یکی پس از دیگری پله‌های ترقی را به سوی تیم ملی ببیمانند.

نفت فاتح نبرد شمال و جنوب

صنعت نفت آبادان (۱)

گلها: بهنام سراج (۵)، حکیم عوده‌پور (۷۱)
پاس گل: حکیم عوده‌پور (۵)، فریدون جمی (۷۱)

ملوان بندرانزلی (۱۰)

گل: حسین داودی (۸۹)
پاس گل: اسماعیل ابراهیمی (۸۹)
داور: غلامعلی حمیدراد با کمک: عباس آزاد و مصطفی حکمت‌شمار
اختیار: بهروز مکنونی (۶۵) (صنعت نفت)
تماشاگر: هشت هزار نفر
(ورزشگاه تختی آبادان جمعه ۷۵/۵/۵ ساعت ۱۷/۳۰)

نگاه کلی: تیم صنعت نفت با بازی خوب و شاهی‌پور و جعفری در خط دفاع نه تنها توانست جای خالی مدافع پوششی مصدوم خود در خط حمله را پر کند بلکه با ارائه یک بازی هجومی همانند بازیهای قبل موفق شد تیم ملوان را با شکست روانه ديار خود کند. ملوان با روض ۲-۵-۳ در شرایطی بازی را آغاز کرد که اغلب اوقات قدری و موفری دو هافبک کناری تیم به کمک مدافعان خودی

بهنام سراج، باز هم برای نفت گل زد.

دوم نفت اعتراض دارم این گل آفساید بود. حاشیه: حضور برادر باقری (مدیر کل تربیت بدنی استان) برادران سلیمی کوچک‌پور رئیس و دبیر هیئت فوتبال در کنار خبرنگاران آبادانی امیدبخش و قابل ذکر بود.

شد.
دقیقه ۹۰: خوانساری در حالیکه تنها حبیبی را در مقابل داشت توپ را از دست داد.
گلها: دقیقه ۵: پس از آنکه شوت سنگین عوده‌پور توسط حبیبی دفع شد توپ در چند قدمی دروازه با ضربه سراج به تور دروازه ملوان نشست.
دقیقه ۷۱: وقتی حبیبی در برابر شوت سنگین جمی نتوانست مقاومت نماید عوده‌پور برای دومین بار تور دروازه ملوان را لرزاند.
دقیقه ۸۹: بر اثر اشتباه خط میانی نفت توپ در جناح چپ به ابراهیمی رسید، سانتر او در کنار تیر دوم به داودی رسید تا ضربه او تک گل تیم ملوان را به ثمر رساند.
حادثه ویژه: اشتباه جعفری در دقیقه ۷۰ می‌رفت تا سرنوشت بازی را عوض کند اما خود او به سختی پاس اشتباه خود را در آستانه ورود به دروازه دفع نمود تا سه امتیاز شیرین صنعت به سادگی از دست نرود.
نتیجه‌گیری: خط حمله صنعت نفت در بیشتر مواقع در زدن توپ‌های آخر از خود تعلل نشان می‌دهد و این نشانگر این واقعیت است که وقتی از کمبود یک تمام کننده رنج می‌برند. در مقابل ملوانی‌ها با دست زدن به ضد حمله تنها به یک گل دست یافت.
داوری: قاضی میدان با ناهماهنگی با کمک‌ها و امساک در دادن کارت زرد روز خوبی نداشت.
مصاحبه با مربیان: علیرضا فیروزی (بعد از بازی): از بچه‌ها راضی هستم تیم ما مشکل تمام کننده دارد در مورد ملوان نیز باید اذعان نمود که خط حمله این تیم در اواخر بازی می‌توانست کارسازتر باشد.
عباس رجیب‌پور: انجام بازی فوتبال در گرمترین منطقه کشور آنهم در ساعت ۱۷/۳۰ غیر منطقی است اگر تیم پیروزی در این روز بازی داشت آیا باز هم در ساعت ۱۷/۳۰ بازی برگزار می‌شد؟! من روی گل

ملوان بندرانزلی
- سید محمد حبیبی
- فرهاد پور غلامی
- محمد نبی نیا
- بهروز فداکار
- کاظم قدیری
- مهران محمدی
(۵۵- حبیب اله فیض مقدم)
- علی پور موقری
- مهدی حسینی مقدم
- اسماعیل ابراهیمی
- عسگر رضایی
(۴۶- اسماعیل دانشور)
- مهرداد زهری
(۴۶- حسین داودی)
- مربی: عباس رجیب‌پور

صنعت نفت آبادان
- نادر قیماوی
- بهروز مکنونی (کاپیتان)
- مجید و شاهی‌پور
- فرزاد جعفری
- فریدون جمی
- حکیم عوده‌پور
- احمد رضا خوانساری
- حسین مولایی
(۵۷- حسین ربیحاوی)
- عبدالله شاهوردی
(۶۵- محمد عبدالله زاده)
- غلامعلی روئین تن
- بهنام سراج
- مربی: علیرضا فیروزی
- مربی: عباس رجیب‌پور

می‌آمدند تا در موقع دفاع این تیم عملاً با آرایش ۲-۳-۵ به بازی ادامه دهد در نیمه دوم رجیب‌پور با آوردن داودی و دانشور سعی داشت به تیمش چهره تهاجمی‌تری ببخشد اما این حربه هم در مقابل هوشیاری خط دفاع نفت کارساز نبود. خط میانی نفت در این روز به خوبی سراج و روئین تن را تغذیه نمود تا این پیروزی شیرین به دست آید.

لحظات حساس:
دقیقه ۴۴: ضربه سر شاهوردی روی سانتر سراج در موقعیتی عالی و در چند قدمی دروازه از دست رفت.
دقیقه ۵۱: شوت سراج بعد از اصابت به درک افقی دروازه به اوت رفت.
دقیقه ۸۶: در این لحظه عوده‌پور که به خوبی از خط دفاع ملوان گذشته بود در مقابل حبیبی ناکام

حرف های شما

تبریک

تبریک به تیم ملی والیبال نشسته مردان ایران که با اقتدار در مسابقات جهانی قهرمان شد.

آل هاشم

اراده

قهرمانی تیم ملی والیبال نشسته مردان ایران برای نهمین بار، افتخاری بزرگ برای ملت ما و نشانه‌ای روشن از اراده، پشتکار، خودباوری و توانمندی فرزندان این سرزمین است.

امیر مصری - تبریز

نماینده

متأسفانه برخلاف پیش بینی های قبلی، کنفدراسیون فوتبال آسیا با درخواست فدراسیون ایران برای جایجایی نام چادرملوی اردکان با گل گهرسیرجان مخالفت کرده است. عجیب است که با وجود برگزاری تورنمنت سه جانبه که با قهرمانی چادرملو به پایان رسید، فدراسیون فوتبال در اقدامی عجیب قبل از شروع این تورنمنت نام گل گهر را به عنوان نماینده ایران در آسیا معرفی کرده است. در فدراسیون فوتبال چه خبر است که آقایان گزارش غلط به کنفدراسیون فوتبال آسیا می دهند؟

نصیب البکا - یزد

عکس هفته

■ خاویر بارد، بازیگر اسپانیایی هالیوودی، پرچم فلسطین را در فینال جام جهانی ۲۰۲۶ به نمایش گذاشت

ایران، مسئولان فدراسیون فوتبال و برخی از بازیکنان بر این عقیده استوارند و تأکید دارند که چون در جام جهانی شکست نخورده ایم، پس کار خارق العاده ای انجام داده ایم و این نتایج یک دستاورد مهم است! آقایان به جای استعفاء، به دنبال دستاوردسازی برای ماندن در تیم ملی هستند.

گودرزی

آکراندیسمان

آکراندیسمان در فوتبال ایران موج می زند و حالا نمونه اش را در تیم ملی هم می بینیم. اینکه بخواهیم از نتایج متوسطی که کسب کرده ایم، یک پیروزی بزرگ بسازیم، نه به دل می نشیند و نه منطقی است. آقای قلعه نویی! بیایید به اندازه کاری که کرده اید و عملکردی که داشته اید، صحبت کنید. اضافه اش بیهوده است.

صفری - بوشهر

بعید

سلام. بعید می دانم مطالب غیر ورزشی در مجله ورزشی خواننده داشته باشد. صفحه "کشکول" هیچ سنخیتی با شرایط امروز ورزش در ایران و جهان ندارد. ضمناً تا کی قرار است کیهان ورزشی به این شکل منتشر شود؟ مجله باید چاپ شود اما ظاهراً نرود میخ آهنین در سنگ!

جانباز - کرمانشاه

تیر

از تیر شماره اخیرتان با عنوان "بچه ها، متشکریم"

تعجب کردم. از چه چیزی تشکر کردید؟ از اتوبوسی که مقابل دروازه تیم ملی فوتبال کشورمان پارک شده بود یا از فوتبال بدون تاکتیک مان بعد از ۱۰ نفره شدن تیم بلژیک یا از فرار از شکست در برابر تیم ضعیف نیوزیلند یا از لایبی خوردن علیرضا بیرانوند از بازیکن تیم مصر که منجر به گل اول بازی شد یا از این که در جام جهانی ۴۸ تیمی به مرحله دوم صعود نکردیم یا از ابقای سرمربی کم سواد تیم ملی که آمده بود فقط ساعتش را در جام جهانی به نمایش بگذارد؟! ضمناً امیدوارم کیهان ورزشی دوباره به دکبر برگردد و به جای نسخه پی دی اف، مجله را بخوانیم.

فرهاد محمدی - محله امامزاده حسن

خام

علیرضا بیرانوند پس از سه دوره حضور در جام جهانی هنوز خام است. مصاحبه علیه علی دایی - که جایگاه ویژه ای در جهان فوتبال دارد - اوج بی خبری او بود. زمانی که بیرانوند آرزوی دروازه بانی در یک تیم باشگاهی را داشت، دایی و کریم باقری برای تیم ملی بهترین بازی هارا انجام دادند. همین آقای دایی که امروز توسط بیرانوند مورد انتقاد قرار می گیرد، با طحال پاره مقابل تیم بحرین بازی کرد و پس از مسابقه هم یکر است راهی اتاق عمل شد. علی دایی با غیرت ترین فوتبالیست ملی کشورمان بود و یادمان نمی رود که در پایان بیشتر بازی های ملی اش سرش می شکست و با سر بانداز شده به رختکن می رود. ضمناً علی دایی سالهاست که نان آور بسیاری از خانواده های بی سرپرست است و از اعمال خیرخواهانه دریغ نکرده است.

بیوک شرفیافی - اردبیل

ریسک بزرگ

باشگاه استقلال این روزها در یکی از پیچیده ترین و مبهم ترین مقاطع مدیریتی سال های اخیر خود قرار دارد. باشگاهی که هنوز موفق به باز کردن پنجره نقل و انتقالاتی خود نشده، در شرایطی وارد مذاکرات و توافق های مالی سنگین با بازیکنان جدید شده که اساساً تا زمان رفع محرومیت، امکان ثبت قرارداد و استفاده از این نفرات را ندارد. آیا مدیران استقلال از شرایط حقوقی و بین المللی باشگاه خود بی خبرند یا اینکه ریسک بزرگی را پذیرفته اند که تبعات آن می تواند در آینده گریبان آبی پوشان را بگیرد؟

غلام مینایی - اهواز

تکلیف

اگر پنجره نقل و انتقالاتی باشگاه استقلال تا قبل از آغاز لیگ برتر فوتبال در موعد مقرر باز نشود، تکلیف قرار دادهای اخیر با بازیکنان تازه وارد چه خواهد شد؟

حسن زاده - بابل

قهرمانی

تیم والیبال زیر ۱۸ سال پسران ایران در آخرین مسابقه خود در رقابت های آسیایی موفق به شکست ژاپن شد تا علاوه بر کسب قهرمانی بدون باخت، هشتمین مدال والیبال در سال ۱۴۰۵ را به رنگ طلا صید کند. به تیم ملی زیر ۱۸ سال والیبال و تمامی زحماتشان فدراسیون تبریک می گویم.

داود خانعلی زاده

شناخت کافی

به مهدی تار تار بابت حضور در پرسپولیس تبریک می گویم و امیدوارم در کارش موفق باشد. فکر می کنم انتخاب هایی که او در نقل و انتقالات داشته، بر اساس شناخت کافی از بازیکنانی بوده که در اختیار دارد. باید منتظر بمانیم و ببینیم این بازیکنان در شرایط مسابقات

خوانندگان محترم!
ضمن استقبال از پیام های شما از چاپ
مطالبی که همراه با توهین، تهمت و
بی حرمتی به اشخاص و تیم ها و ...
آن هم بدون سند باشد معذوریم.

■ قهرمانی تیم ملی والیبال نشسته ایران را تبریک می گوئیم

■ برخی به دنبال دستاوردسازی هستند

■ باید به بازیکنان جوان فرصت بدهیم

■ با کمتر شدن بازیکنان خارجی، فوتبال ما ضعیف تر نخواهد شد

■ آقای بیرانوند! حد خودتان را بدانید

■ تارتار هویت پرسپولیسی دارد

لیگ چه عملکردی خواهند داشت. حضور در پرسپولیس شرایط متفاوتی دارد و بازیکنان جدید باید بتوانند خودشان را با فضای این باشگاه، انتظارات هواداران و فشار مسابقات هماهنگ کنند.

حسین خلیل پور - بازار بزرگ تهران

■ ■ ■ فلسفه ■ ■ ■

اگر بازیکنان خارجی کمتر شوند، فوتبال ما ضعیف تر نخواهد شد. ما باید فلسفه و برنامه ریزی باشگاه ها را تغییر دهیم و از این فرصت برای احیای نیروهای جوان استفاده کنیم. اگر زمان کافی برای استعدادیابی و پرورش بازیکنان جوان اختصاص دهیم، نه تنها لیگ ما ضعیف تر نخواهد شد، بلکه می تواند قوی تر شود.

خداپرست - اصفهان

■ ■ ■ فحالت آور ■ ■ ■

فحالت آور است که ما با دیدن بازی های جذاب جام جهانی در بهترین ورزشگاه ها، در حسرت دیدن یک مسابقه در ورزشگاه پیر آادی هستیم!

حسن صلح جو

■ ■ ■ پل ■ ■ ■

متجاوزان آمریکایی پل های مردم مقاوم جنوب را تخریب کرده اند اما مردم ایران با موشک و بمباران زمینگیر نمی شوند. آنها را ده ها و دل هایشان را پل می کنند، راه می سازند و عبور می کنند. لعنت بر متجاوزان آمریکایی و صهیونیستی.

مصری

■ ■ ■ میراث ■ ■ ■

سلام. آقای امیر قلعه نویی، سرمربی تیم ملی فوتبال! خدمت تان عرض کنم که میراث همان آدمی که به گفته شما یقه پیراهنش را باز می گذاشت و نجیر طلا در کنار طولی زمین می انداخت برای فوتبال ما، تحویل دادن چند بازیکن آماده و بین المللی در تملک پست ها بود. در زمان سرمربیگری همان سرمربی پرتغالی، تیم ملی جوانگرایی و سازندگی هم می کرد و جور مربیانی مثل شما را می کشید اما شما جرات ندارید جوانگرایی کنید و چند بازیکن جوان را بازی بدهید و الان هم می گوئید جوانگرایی کار باشگاه هاست. آقای قلعه نویی! لطفا با یک خدا حافظی همراه خوشحال کنید.

صمد راستین - تهرانپارس

■ ■ ■ میف ■ ■ ■

حیف شد که جام جهانی ۲۰۲۶ به پایان رسید. این جام جهانی بسیار دیدنی بود و اسپانیا هم به حقش رسید. البته من طرفدار مسی و آرژانتین هستم.

علی نیا - قائمشهر

■ ■ ■ کیهان ورزشی ■ ■ ■

کیهان ورزشی را تعطیل کردید تا دلان بدون مزاحمت به فعالیت مخرب خود ادامه دهند.

اوجی - شیراز

■ ■ ■ باسواد ■ ■ ■

امیر قلعه نویی، سرمربی تیم ملی گفته که سعید

الهوپی یکی از باسوادترین افراد فوتبال و ورزش ماست. آقای قلعه نویی! اگر دستیار گمنام شما خیلی باسواد است، پس چرا پس از ۱۰ نفره شدن بلژیک باز هم دفاع می کردید و تمامی موقعیت های تیم ملی بر اساس خلاقیت بازیکنان شکل گرفت؟! اساس

شاهین سرداری

■ ■ ■ تمسین ■ ■ ■

رودری، کاپیتان و هافبک تیم ملی اسپانیا بدون تردیدی یکی از بهترین بازیکنان جام بود. آمار پیشرفته، کیفیت در مالکیت توپ، دقت پاس ها، عملکرد دفاعی و نقش رهبری او در تیم قهرمان جهان، همگی شایسته تحسین هستند. با این حال، آیا این عملکرد برای کسب عنوان بهترین بازیکن جام کافی بود؟ لیونل مسی در ۳۹ سالگی تورنمنتی خیره کننده را پشت سر گذاشت. او با ثبت ۸ گل و ۴ پاس گل نقشی تعیین کننده در صعود آرژانتین به فینال ایفا کرد، آماری که فراتر از اعداد، تاثیر واقعی وی بر روند مسابقات را نشان می دهد. هر چند مسی در دیدار نهایی کاری از پیش نبرد و عملان نقش آفرینی نکرد، اگر عملکرد فنی این دو بازیکن را منصفانه ارزیابی کنیم، بیشتر لایق کسب عنوان برترین بازیکن جام بود. آمارها به ما این گونه می گویند. واقعیت این است که آرژانتین در این جام حول محور مسی شکل گرفت. هم تیمی هایش بارها تا کاید کردند که انگیزه اصلی آنها قهرمان کردن کاپیتان خودشان است. مسی شاید مانند سال های جوانی توان دویدن مداوم نداشت ولی با تجربه، هوش تاکتیکی و کیفیت فنی، بار اصلی تیم را بر دوش کشید.

افشین سرداری

■ ■ ■ غیور ورزشی ■ ■ ■

کلا مجله تان شده مطالب غیور ورزشی، از سرمقاله بگیرد تا مطالبی که به ورزش مربوط نمی شود.

سیامک صالح پور

■ ■ ■ جنگ ■ ■ ■

سلام. آقای قلعه نویی! اغلب کارشناسان و منتقدان شماس در دوران جنگ به غار نرفته بودند و زیر آتش دشمن کنار مردم حضور داشتند اما شما در همان دوران جنگ خارج از کشور بودید! شما را به خدا اگر پاسخی ندارید، به شعور مردم توهین نکنید!

دستمالچی - بازار تهران

■ ■ ■ اهانت ■ ■ ■

ضمن آرزوی سلامتی برای مردم مقاوم جنوب ایران که شجاعانه مقابل حملات جنایتکارانه دشمنان کشور مان ایستادگی کرده اند، می خواهم خدمت آقای علیرضا بیرانوند، سنگربان تیم محبوبم تراکتور

تبریز عرض کنم که شما اجازه ندارید به علی دایی، ستاره بی بدیل فوتبال ایران اهانت کنید. شما یک وظیفه بیشتر ندارید و آن هم احترام به بزرگتر است. همین آقای دایی که شما از او غیر منصفانه انتقاد می کنید، منهای افتخار آتش بارها کنار مردم کشورش ایستاده و از فقر دستگیری کرده است. آقای بیرانوند! حد خودتان را بدانید.

غلامی - تبریز

■ ■ ■ توهین آمیز ■ ■ ■

انتخاب رودری به عنوان بهترین بازیکن جام، تقریباً توهین آمیز است، نه به خاطر اینکه او بازیکن بدی است، بلکه به این دلیل که مسی روح و جان آرژانتین و جام جهانی بود.

مهرداد پالوزیان

■ ■ ■ لایق ■ ■ ■

اسپانیا لایق قهرمانی در جام جهانی ۲۰۲۶ بود و ما از موفقیت این تیم کیف کردیم. اسپانیا از نظر فوتبالی بهترین عملکرد را داشت و تمامی تیم های مدعی جام را شکست داد.

ابوالفضل میلانی

■ ■ ■ چاپ ■ ■ ■

چاپ مجله به دست فراموشی سپرده شده و ما هر هفته از این بابت حرص می خوریم. الان روزنامه با قدمت و سلامت کیهان که تیراژش نسبت به گذشته پایین آمده، چاپ می شود. چرا کیهان ورزشی را که انتشاریه سالمی است، چاپ نمی کنید؟ از مدیران محترم کیهان می خواهیم که مجله کیهان ورزشی را چاپ کنند.

بیژنی

■ ■ ■ درس ■ ■ ■

در آغاز، بر خود وظیفه می دانم از جناب آقای کلانتری و اعضای کادر فنی بابت تلاش ها و زحماتی که طی یک فصل برای باشگاه ریشه دار برق شیراز متحمل شدند، صمیمانه تشکر کنم. بدون تردید هر فردی که با صداقت برای نام و اعتبار تیم برق قدم بردارد، شایسته احترام است. اما فوتبال امروز با گذشته تفاوت دارد. موفقیت در فوتبال مدرن نیازمند دانش روز، برنامه ریزی، استفاده از روش های نوین تمرینی و مهم تر از همه، حضور بازیکنانی است که تمام تمرکز و تعهدشان معطوف به تیم باشد. در فوتبال حرفه ای دیگر جایی برای تصمیمات احساسی و نگاه سنتی وجود ندارد. جام جهانی نیز بار دیگر نشان داد که موفقیت تنها به داشتن ستاره های بزرگ وابسته نیست. تیمی موفق خواهد بود که از نظم، برنامه، اتحاد، انگیزه و

تفکر تاکتیکی برخوردار باشد. فوتبال امروز بیش از هر زمان دیگری بر پایه کار تیمی و مدیریت صحیح بنا شده است. از سوی دیگر، اعتقاد داریم خرید سهمیه لیگ دسته اول، در شأن باشگاه بزرگی مانند برق شیراز نیست. برق باید با تکیه بر برنامه ریزی صحیح، مدیریت اصولی، انتخاب های فنی درست و تلاش بازیکنان و کادر خود، مسیر صعود را از لیگ دسته دوم طی کند. صعودی که در زمین مسابقه به دست آید، ارزشمندتر، ماندگارتر و باعث افتخار هواداران خواهد بود. همچنین در انتخاب بازیکنان باید نگاه حرفه ای حاکم باشد. بازیکنی که مدت ها از فوتبال حرفه ای فاصله گرفته و دوباره به میدان بازی می گردد، تنها در صورتی باید جذب شود که از نظر آمادگی فنی و بدنی توانایی اثبات خود را داشته باشد. نام بزرگ برق شیراز نیازمند بازیکنانی آماده، با انگیزه، جنگنده و کاملاً متعهد است؛ نفراتی که بتوانند از همان روز نخست به تیم کمک کنند، نه اینکه حضورشان هزینه و فرصت های باشگاه را هدر دهد. هواداران برق شیراز تنها یک خواسته دارند؛ ساختن تیمی قدرتمند، جوان، آینده نگر و شایسته نام بزرگ برق. اکنون زمان آن رسیده است که تصمیمات باشگاه بر پایه اصول فنی، شایسته سالاری و برنامه ای بلندمدت اتخاذ شود تا این تیم ریشه دار دوباره به جایگاه واقعی خود در فوتبال ایران باز گردد. امیدواریم مدیران باشگاه با نگاهی تازه، از تجربه فصل گذشته درس بگیرند و با تصمیماتی مدبرانه، فصلی متفاوت و موفق را برای برق شیراز و هوادارانش رقم بزنند.

عباس حاتمی نژاد - شیراز

■ ■ ■ توهیه ■ ■ ■

با سلام و احترام. تیم ملی در جام جهانی ۴۸ تیمی هم نتوانست در جمع ۳۲ تیم حضور پیدا کند که این عمق فاجعه را نشان می دهد، در حالی که قلعه نویی در شب قرعه کشی جام جهانی در آنتن زنده وعده صعود راحت داده و گفته بود کاری می کنم ایران یک هفته تعطیل شود و جشن صعود بگیرد! و الان هم بدون اینکه خنده اش بگیرد کسب ۳ تساوی را دستاورد قلمداد می کند، در صورتی که وقتی صعود نمی کنی، ۳ تساوی با ۳ باخت فرقی نمی کند. قلعه نویی باید توضیح دهد علت بردن روزه چشمی مصدوم به جام جهانی چه بود یا وقتی به هزار سلام و صلوات و تبلیغات دنیس اکرت را به تیم ملی دعوت می کنی، چرا از او بازی نمی گیری؟ چرا به جوانان فرصت میدان ندادی و هزاران چرای دیگر. اگر بعضی از بازیکنان را که قلعه نویی به تیم ملی دعوت کرد، دیگر مربیان دعوت کرده بودند، بی شک

باید هزاران بار انگ دلالی را متحمل می شدند. خیلی از کارشناسان دلسوز پیش بینی کرده بودند که تیم ملی حتی در تورنمنت ۴۸ تیمی با مربی ای مثل قلعه نویی صعود نخواهد کرد. به هر حال نکته تامل برانگیز و آزار دهنده اینجاست که خیلی از رسانه های محترم بدون توجه به شعور مردم و مخاطبان و رسالت و وجدان کاری، فقط به وجود آمده اند که خیلی زیر کانه و متعصبانه و از قبل برنامه ریزی شده خطاها و ایرادات و اشکالات فراوان قلعه نویی را توجیه کنند!

علوی

بهرتر

سلام. مهدی تار تار به عنوان یک سرمربی سالم، باتجربه، باهوش و البته پرسپولیسی در صورتی که ابزارهای لازم برایش فراهم شود و مدیریت از او حمایت کند، می تواند پرسپولیس را به نتایج درخشان و شرایطی که دلخواه هواداران است برساند. بی تعارف تار تار حداقل از حیث فنی از نکنونام، سهراب بختیاری زاده و مجتبی جباری-ضمن احترام به این ۳ مربی- بهتر است، منتها فرقی این است که اهل تبلیغات و روابط با رسانه ها نیست و هویت پرسپولیسی دارد. رسانه های افرادی که با پیشکسوتان پرسپولیس یا حداقل افرادی که هویت پرسپولیسی دارند میانه خوبی ندارند، به فعالیت و حضور امثال تار تار، گل محمدی، پیوس، درخشان و... در عرصه مربیگری یا حضورشان روی نیمکت پرسپولیس روی خوش نشان نمی دهند.

سعید

مق

سلام. منیر حدادی، یاسر آسانی و نازون که با حدود

۱۲ میلیون دلار پول رضایتنامه به استقلال پیوسته بودند، قرار دادهایشان را فسخ کردند و رفتند. موقعی که استقلالی ها متکبران و مغروران خریدهای سرسام آور و فوق نجومی شان را بر سر پرسپولیس و فوتبال ایران می کوبیدند، باید فکر چنین روزی را می کردند.

مرندی

شایستگی

سلام. اسپانیا جهان را به رنگ قرمز در آورد. تبریک به طرفداران تیم ملی اسپانیا و همه قرمز دستان جهان. اسپانیا با شایستگی قهرمان جهان شد.

متین

تودهنی

قهرمانی اسپلیادر خاک آمریکایک تودهنی به نتلیه و ترامپ، دورئیس جمهور جنایتکار بود که به هر طریقی می خواستند سر نوشت جام جهانی را تغییر دهند.

حجت

مسرت

برنامه "فوتبال برتر" دوشنبه شب ۲۹ تیر ماه را دیدم و چقدر حسرت خوردم. میهمان برنامه قلعه نویی بود. او مدام از خودش و دستیارانش تعریف می کرد و از آن سو به منتقدانش انگ "بی وطنی" می زد! قلعه نویی چکاره است که به منتقدانش انگ "بی وطنی" و "وطن فروشی" می زند؟! هر کسی از این آقا انتقاد کند، بی وطن و وطن فروش می شود! باید در این فوتبال را گل گرفت که سرمربی اش این آقا شده است. فوتبال ما سال هاست که زمین خورده است. وقتی ما از حشمت مهاجرانی، حسن حبیبی،

نامه هفته

جام جهانی عجیب آمریکا

وقتی داوری سر تیم ها را می بُرد

جام جهانی فوتبال امسال در آمریکا، بیش از آن که یادآور جشن جهانی ورزش باشد، تبدیل شده به صحنه ای پر از ابهام داوری و تصمیم هایی که نه تنها نتیجه مسابقات، بلکه اعتبار فوتبال را زیر سوال برده است. اگر تا دیروز اعتراض ها تنها از سوی تیم ملی ایران شنیده می شد، امروز صدای اعتراض مصر هم اضافه شده؛ صف تیم هایی که معتقدند "سرشان با ناداوری بریده شده است." آغاز موج اعتراض تیم ملی ایران در این رقابت ها با چند تصمیم بحث برانگیز و روبرو شد؛ تصمیم هایی که نه تنها روند بازی ها را تغییر داد، بلکه موجی از واکنش ها را در رسانه های جهانی ایجاد کرد. کارشناسان داوری در برنامه های مختلف، بارها به عدم یکنواختی در قضاوت ها اشاره کردند و برخی حتی این جام را "یکی از عجیب ترین دوره های تاریخ" نامیدند.

مصر؛ قربانی تازه

اما ماجرا به ایران محدود نماند. تیم ملی مصر نیز در دیداری حساس، با تصمیم هایی مواجه شد که حتی گزارشگران بی طرف هم نتوانستند از کنارشان بی تفاوت عبور کنند. کارت های بی مورد، خطاهای نادیده گرفته شده و VAR که انکار فقط برای برخی از تیم ها روشن می شود، همه دست به دست هم داد تا مصری ها هم بگویند: "داوری سر ما را برید."

چرا این قدر جنجال؟

VAR جنجالی، فناوری ای که قرار بود عدالت بیاورد، حالا خودش تبدیل به منبع اختلاف شده است. فشار میزبانی برخی از تحلیلگران معتقدند فشارهای بیرونی و فضای خاص میزبانی آمریکا، روی قضاوت ها سایه انداخته است.

عدم شفافیت

کمیته داوران هنوز توضیح روشن و قانع کننده ای درباره برخی از تصمیم ها ارائه نکرده است. پیامدها برای فوتبال جهان این حجم از اعتراض، تنها یک نارسایی گذرا نیست، بلکه زنگ خطری برای آینده فوتبال است. اگر اعتماد تیم ها و هواداران به داوری از بین برود، رقابت ها معنا و اعتبار خود را از دست می دهند. فوتبال بدون عدالت، فقط یک نمایش بی روح است.

جمع بندی

جام جهانی آمریکا، تا این لحظه بیش از آن که با گل های زیبا و بازی های جذاب در یادها بماند، با داوری های عجیب و تصمیم های بحث برانگیز شناخته شده است. ایران و مصر تنها دو مثال از موجی هستند که هر روز گسترده تر می شود. فوتبال جهانی، بیش از هر زمان دیگری نیازمند بازنگری جدی در ساختار داوری است؛ پیش از آن که اعتماد عمومی به طور کامل فرو بریزد.

منوچهر فرج زاد - بقرآباد

اصغر شرفی، پرویز دهداری، حسین مبشر، مصطفی مکرری، هوشنگ دیده بان، ناصر نوآموز، محمد دادکان و... به امیر قلعه نویی می رسیم، دیگر از انگ زدن او به منتقدانش در رسانه ملی تعجب نمی کنیم. جالب است که رسانه ملی هم به این آقا آتن می دهد. ما که سال هاست فوتبال داخلی را نگاه نمی کنیم اما با دیدن جام جهانی ۲۰۲۶ یاد گرفتیم که فوتبال همیشه برنده است، نه اتوبوس پارک کردن مقابل دروازه!

شاهرخ شقایب

سالم

شما را به خدا مجله کیهان ورزشی را چاپ کنید. کیهان ورزشی یک مجله بی حاشیه و سالم است که همیشه علیه دلالیسم مطلب نوشته و خاری بوده در چشم دلالان بی وجدان فوتبال. تعطیلی کیهان ورزشی خواسته طیف دلال صفت در فوتبال و ورزش است.

کولیوند - لرستان

بزرگ

برخی می خواهند در فوتبال تابوسازی کنند و بی توجهی و اقدامات غلط برخی از چهره های فوتبال را توجیه کنند. بزرگی که دلش با کشورش نیست، آیا اسمش "بزرگ" است؟ بزرگی که کوچکترش را به سخره می گیرد، آیا "بزرگ" است؟

یحیی زاده

تا کی؟

تا کی قرار است مجله کیهان ورزشی چاپ نشود؟ جعفری نژاد

غافل

در گذشت مادر گرامی حسین آقا فرکی، یکی از مربیان با سابقه فوتبال کشورمان را تسلیت می گویم. ضمناً از نتایج ضعیف تیم ملی والیبال در لیگ ملت های جهان غافل نشوید. این تیم با مربی خارجی عملکرد بسیار ضعیفی داشت.

خراسانی - آلمان

گپ و گفتمان با سردیس

کیهان ورزشی هفته هاست که مجله را نمی بینم اما برایتان بهترین ها را آرزو می کنم.

یوسفی - تهران

-سلام، جناب یوسفی. شما مثل همیشه به کیهان ورزشی لطف دارید و به ما روحیه می دهید. ما هم برای شما بهترین ها را آرزو می کنیم. مطمئناً صحبت های روحیه بخش و محبت آمیزتان سبب می شود که ما نسبت به کارمان با جدیت بیشتری عمل کرده و دقت مان را دوچندان کنیم و بیشتر از گذشته احساس مسئولیت داشته باشیم.

درخواست

لااقل ویژه نامه جام جهانی ۲۰۲۶ را چاپ کنید. این که نمی شود یک دفعه مجله را تعطیل کنید و مجله را روی سایت بگذارید!

مفیدی

-فعلاً برنامه ای برای چاپ کیهان ورزشی، به خصوص ویژه نامه نداریم. ما می توانستیم تا چاپ مجدد مجله، نسخه ای را بر روی سایت منتشر نکنیم اما از آن جا که نمی خواهیم کیهان ورزشی تعطیل شود، به فعالیت مان ادامه دادیم و شبیه هر هفته مجله بر روی سایت انتشار می یابد.

ویژه نامه

سلام. آیا قصد ندارید نسخه کاغذی ویژه نامه جام جهانی ۲۰۲۶ را چاپ کنید؟

باقری

-فعلاً مجله به شکل نسخه اینترنتی در سایت منتشر می شود.

سرمایه

کیهان ورزشی، سرمایه تاریخی ورزش کشور ماست و نباید مجله اش را از روی سایت بخوانیم. برای کیهان ورزشی که قدمتی بیش از ۷۰ سال دارد، خیلی بد است که مجله اش چاپ نمی شود.

فرزان سعیدی

-وضعیت کنونی موقت است. ان شاء... مجله با رفع برخی از مسائل دوباره زیر چاپ خواهد رفت.

کیهان ورزشی

کیلیان امباپه، کاپیتان تیم ملی فرانسه، با ۱۰ گل زده، برنده کفش طلای جام جهانی ۲۰۲۶ شد

کمیسیون ورزشی

۲۰۲۶

تیم ملی اسپانیا، قهرمان جام جهانی

